

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)
สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

นายสุรัตน์ บุญฤทธิ์
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

สุรัตน์ บุญฤทธิ์. (2563). การพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
(Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี การวิจัยมี 3 ระยะ คือ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารจัดการการเรียนรู้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง จำนวน 15 คน เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ตามองค์ประกอบที่ทำการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา 2) สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ตรวจสอบความความเป็นไปได้ ความมีประโยชน์ ความเหมาะสม และความถูกต้อง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยดำเนินการตามรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง โดยผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 9 คน บันทึกผลการพัฒนาผู้เรียน โดยครูประจำชั้นบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล จำนวน 18 คน และประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครอง จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล แบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี จากการสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง พบว่า ได้้องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้ คือ “PODCAR” ประกอบด้วย 1) การวางแผน (Plan) 2) การจัดองค์กร (Organize) 3) การดำเนินการ (Do) 4) การควบคุม (Control) 5) การแก้ไขปรับปรุง (Act) และ 6) การรายงาน (Report) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ตามองค์ประกอบที่ทำการศึกษา พบว่า มีการสร้างการรับรู้ การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปี และกำหนดใช้การสอนแบบมีโครงสร้างผนวกกับกระบวนการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ปัญหาที่พบ คือ ครูขาดความเข้าใจทำให้การจัดการเรียนรู้ การบันทึกผลการเรียนรู้ และการประเมินผลไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ไม่มีการสรุปผลและนำข้อเสนอแนะจากผู้นิเทศมาปรับปรุงแก้ไข รวมถึงไม่มีการรายงานผลการสอนแบบมีโครงสร้าง ส่วนแนวทางการบริหาร ควรสร้างการรับรู้อย่างถูกต้องให้กับผู้เกี่ยวข้องโดยจัดทำเป็นคู่มือ หรือแนวปฏิบัติที่ชัดเจน มีการนิเทศ ติดตามและประเมินผล รวมถึงการสนับสนุนสื่อและเทคนิคการสอน ให้มีการนิเทศ ติดตามและประเมินผล เพื่อให้เกิดการพัฒนา และรายงานผลการจัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล รายห้องเรียน และภาพรวมของสถานศึกษา รวมถึงประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2) ผลการสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่า รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ประกอบด้วย 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการดำเนินงาน 4) ปัจจัยสนับสนุน และ 5) การนำรูปแบบไปใช้ ผลการประเมินรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55, \sigma = 0.67$) และผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36, \sigma = 0.59$)

3) ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่า 1) ผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ครั้งที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00, \sigma = 0.50$) ครั้งที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70, \sigma = 0.42$) และมีผลต่างสูงขึ้นในทุกด้าน 2) ผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หลังการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ผู้เรียนผ่านการประเมินจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม คิดเป็นร้อยละ 88.89 3) ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.65, \sigma = 0.49$)

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เป็นเพราะได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจาก ดร. สมพร หวานเสร็จ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบพระคุณ ดร. สุรัญจิต วรรณนวล ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง เป็นอย่างสูงที่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจนทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความชัดเจน และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความกรุณา พิจารณาตรวจสอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างสูง คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุติ วิริยางกูร ประธานชมรมครูเพื่อคนพิเศษ แห่งประเทศไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระวัฒน์ ต้นสกุล อาจารย์ประจำหลักสูตร การวิจัยและการประเมินผลการศึกษา ดร. สุพรรณยา สุวรรณชาติ อาจารย์ประจำหลักสูตร หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และนางวิไลพร คงจันทร์ รองผู้อำนวยการ โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในครั้งนี้ ตลอดจน รองผู้อำนวยการ และคณะครูของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย และช่วยดำเนินการให้งานวิจัยเล่มนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับศูนย์การศึกษาพิเศษต่อไป

สุรัตน์ บุญฤทธิ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคออทิสติกถูกกล่าวถึงมากขึ้นในปัจจุบัน โดยทั่วโลกพบความชุกของโรคออทิสติกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระทรวงศึกษาธิการ (2552) จึงได้กำหนดให้บุคคลออทิสติก เป็นบุคคลที่มีความบกพร่อง 1 ใน 9 ประเภทความพิการ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 สมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (American Psychiatric Association, 2013: 50 – 74) ได้กำหนดนิยามเกณฑ์ความบกพร่องทางสุขภาพจิต รวมทั้งระดับสติปัญญา ในชุดปัจจุบันที่ใช้อยู่เป็นเล่มที่ 5 (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fifth Edition: DSM - 5) ได้ให้นิยามภาวะออทิสซึมใหม่ตามอาการและพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกใน 3 ด้าน คือ ด้านสังคม ด้านการสื่อสาร และด้านพฤติกรรม โดยรวม 2 ด้านแรกไว้ด้วยกันเหลือ 2 ด้านใหญ่คือ 1) ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (ภาษาและทักษะทางสังคม) และ 2) ด้านพฤติกรรม (ที่ซ้ำ ๆ และอยู่ในวงแคบ) เด็กออทิสติกจึงมีความบกพร่องทางพัฒนาการซึ่งแสดงให้เห็นได้ตั้งแต่วัยเด็กเล็ก มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน คือความสามารถในการสื่อสาร การคิด ความรู้สึก จินตนาการ และการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น เด็กออทิสติก มีรูปแบบของอาการตามความแตกต่างระหว่างบุคคล จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือจากผู้เกี่ยวข้องทั้ง พ่อแม่ แพทย์ ทีมสหวิทยาการ ครู และบุคคลในสังคมโดยเร็วที่สุด เพื่อให้เรียนรู้เกี่ยวกับการดูแลตนเอง เช่น การพัฒนาการสื่อสาร การพัฒนาทางสังคม การพัฒนาความคิด การพัฒนาทักษะทางกล้ามเนื้อมัดใหญ่ กล้ามเนื้อมัดเล็ก การรับรู้สัมผัส การแก้ปัญหาทางพฤติกรรม การใช้ยุทธศาสตร์การสอน ตามลักษณะที่เป็นจุดเด่นและข้อจำกัดของเด็กออทิสติก และการจัดการเรียนรวม ตลอดจนการส่งต่อเด็กออทิสติกเพื่อรับการศึกษาในชั้นที่สูงขึ้น และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม และดำเนินชีวิตอย่างอิสระต่อไป (สมพร หวานเสร็จ, 2552: 1) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก จึงเป็นโจทย์ท้าทายศักยภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษาต่าง ๆ ที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ เพื่อเพิ่มศักยภาพและคุณภาพของเด็กออทิสติกให้สามารถดำรงตนได้อย่างสมเกียรติภูมิของความเป็นมนุษย์

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งตามมติคณะรัฐมนตรี และกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2543 มีบทบาทหน้าที่สำคัญประการแรกคือ การให้บริการในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention: EI) และ

เตรียมความพร้อมสำหรับคนพิการทุกประเภท เพื่อเข้าสู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนเฉพาะความพิการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในปีการศึกษา 2558 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานีได้ให้บริการผู้เรียนที่เป็นเด็กพิการทุกประเภทจำนวน 523 คน ปีการศึกษา 2559 จำนวน 603 คน และปีการศึกษา 2560 จำนวน 632 ในจำนวนนี้มีผู้เรียน ซึ่งเป็นเด็กออทิสติกมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 41 คน ปีการศึกษา 2559 จำนวน 53 คน และปีการศึกษา 2560 จำนวน 64 คน จากข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา สถานศึกษาในรายงานประจำปี ปีการศึกษา 2560 ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี (2561: 80 - 82) ผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษ พบว่า ด้านคุณภาพ ผู้เรียน มีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ดังนี้ ควรมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ ศักยภาพ ลักษณะความพิการของผู้เรียน ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหาร สถานศึกษา มีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ดังนี้ ผู้บริหารควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีประสิทธิภาพส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาผู้เรียน กระตุ้นให้บุคลากรริเริ่มในการนำวิธีการ เทคนิค การสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนจนได้รับการยอมรับและเป็นแบบอย่างได้ เสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อการพัฒนาสถานศึกษาและพัฒนา คุณภาพผู้เรียน พัฒนาสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ด้านการจัดกระบวนการ เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา คือ ครูควรมีเทคนิคการสอน เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพและประเภทความพิการของผู้เรียน ส่งเสริมให้จัดกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึก ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างอิสระ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถเรียนรู้เต็มศักยภาพ ปรับวิธีการ ประเมินผลผู้เรียนให้ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย คำนึงถึงศักยภาพ และสภาพความพิการและ พัฒนาการของผู้เรียน

ผลการเสวนาของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัด ปัตตานี ประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครู และบุคลากร เพื่อสะท้อนปัญหา และให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนา ผู้ร่วมเสวนามีความเห็นสำคัญร่วมกันว่า ควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากพฤติกรรมของเด็กออทิสติกมีปัญหาที่สลับซับซ้อน ครูที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งใหม่และ ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบการเรียนการสอนเด็กออทิสติกประสบปัญหาอย่างมากในการจัดการ เรียนรู้ให้กับเด็กออทิสติก (ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี, 2561: 15 - 20) และจาก

รายงานผลการศึกษาความพึงพอใจในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ปีการศึกษา 2560 พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนเด็กออทิสติกได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านการจัดการศึกษาไว้ว่า การเลี้ยงดูบุตรที่เป็นออทิสติกมีความยากลำบากมาก อยากให้คุณครูจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จัดให้เด็กได้เรียนรู้และปรับตัว เชื่อมต่อการดำเนินชีวิตที่อิสระในสังคมเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป ครูควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพมากขึ้น ครูควรให้คำปรึกษากับผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการ การปรับพฤติกรรมผู้เรียนให้มากขึ้น (ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี, 2561: 28)

จากการศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าวขอปรับการบริหารงานศูนย์การศึกษาพิเศษ ที่มีบทบาทหน้าที่สำคัญที่สุดคือ การให้บริการในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมสำหรับคนพิการทุกประเภท ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นปัญหาที่สำคัญที่จะต้องเร่งดำเนินการแก้ไข คือการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติกที่มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับ สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างอิสระ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถเรียนรู้เต็มศักยภาพ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง พัฒนามาจากโปรแกรม TEACCH (Treatment and Education of Autistic and Related Communication Handicapped Children) จากมหาวิทยาลัยนอร์ทแคโรไลนา ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นการเน้นการสอนอย่างมีระบบ ขั้นตอน และการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กเป็นหัวใจสำคัญ โดยมีการจัดห้องเรียนให้เป็นระบบ จัดตารางเวลากิจกรรมต่าง ๆ ที่แน่นอน และมีความคาดหวังที่ชัดเจน ทำให้เด็กรู้ว่าเขาต้องทำอะไรบ้าง และสอนอย่างมีขั้นตอน วิธีการสอนจะเน้นใช้ภาพมากกว่าเสียง สอนให้สื่อสารโดยใช้รูปหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ วัสดุอุปกรณ์ และกิจกรรมต่าง ๆ จัดให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ถูกทำให้เบี่ยงเบนหรือหันเหความสนใจ เป็นกระบวนการการเชื่อมโยงภาพที่เห็นกับวัตถุอุปกรณ์ในมิติต่าง ๆ ผู้เรียนสนใจในรายละเอียดหรือเลือกในส่วนที่สนใจ การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง มีองค์ประกอบที่สำคัญประกอบด้วย การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) ตารางเวลา (Schedules) ระบบงาน (Work Systems) และการใช้โครงสร้างภาพและข้อมูล (Visual Structure and information) (Mesibov, G. B., Shea, V. and Schopler, E., 2004: 35–47) ส่วนฮูม (Hume, K., 2018) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการทำงาน ที่ห้องเรียน ที่บ้าน ที่โรงเรียนและชุมชน ลดปัญหาพฤติกรรม สภาพแวดล้อมที่เป็นโครงสร้างจะเป็นเครื่องมือในการจัดการกับพฤติกรรม ทำให้เด็กทำนายสถานการณ์ สังเกต และลดความก้าวร้าว ผ่อนคลาย

เด็กสามารถอ่านรูปและทำความเข้าใจได้ง่าย ว่าควรทำอะไรในเวลานั้น โครงสร้างที่จัด มีความปลอดภัยสำหรับเด็ก สภาพแวดล้อมที่เป็น โครงสร้างทำให้เด็กรู้สึกสงบ เนื่องจากรู้สึก ว่างใจในสถานการณ์ที่รองรับความปลอดภัย โครงสร้างเป็นการให้ข้อมูลที่ตรงไปตรงมาใน สถานการณ์ปัจจุบัน การใช้ภาพช่วยให้เด็กมุ่งสนใจว่าจะทำอะไรของตนเองที่จำเป็นต้องทำให้ บรรลุความสำเร็จ ประกอบด้วย โครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) ตารางเวลา (Schedules) ระบบงาน (Work Systems) กิจกรรมประจำวันและการใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้วยภาพ (Routines and Visual Strategies) และองค์ประกอบของ โครงสร้างภาพ (Visual Structure of Materials) และจาก ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง เช่น ศิริพร หอมคำวะ (2554) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการใช้โปรแกรมแลกเปลี่ยนภาพเพื่อการสื่อสารในเด็กออทิสติก สถาบัน พัฒนาการเด็กราชนครินทร์ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การใช้โปรแกรมแลกเปลี่ยนภาพเพื่อ การสื่อสารในเด็กออทิสติกอายุ 5 - 7 ปีที่มีระดับความรุนแรงของโรคระดับ ปานกลางจำนวน 3 ราย ในช่วง 3 เดือน สามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนทั้ง 3 ราย สุมณมาลย์ ศิริเนตร (2555) ได้ศึกษาการสื่อสารความต้องการของนักเรียนออทิสติก อายุ 9 ปี โดยใช้ เทคนิคการแลกเปลี่ยนภาพ ซึ่งพบว่าหลังจากสอนโดยใช้เทคนิคการแลกเปลี่ยนภาพ นักเรียนออทิสติก มีทักษะ การสื่อสารความต้องการที่ดีขึ้น สามารถเป็นผู้ริเริ่มสื่อสารได้เอง และหยิบภาพที่ต้องการยื่นให้ผู้ฝึก เพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งที่ต้องการได้ และชลธิชา สุดาลักษณ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการลดพฤติกรรมซ้ำ ๆ ของเด็กออทิสติกโดยการออกกำลังกายแบบมีโครงสร้างทางสายตา โดยวิธีการ TEACCH มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมซ้ำ ๆ ของเด็กออทิสติก โดยการออกกำลังกายแบบมีโครงสร้าง ทางสายตา โดยวิธีการ TEACCH และ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมซ้ำ ๆ ของเด็กออทิสติก ก่อนและ หลังการออกกำลังกายแบบมีโครงสร้างทางสายตา โดยวิธีการ TEACCH ผลการศึกษาพบว่า เมื่อใช้ โปรแกรมการออกกำลังกายแบบมีโครงสร้างทางสายตา โดยวิธีการ TEACCH เป็นเวลา 5 วัน ต่อ สัปดาห์ อย่างต่อเนื่อง นักเรียนทั้ง 5 คน สามารถลดพฤติกรรมซ้ำ ๆ ของเด็กออทิสติกได้

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก วิเคราะห์ข้อมูลบริบทของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และนำ ผลจากการศึกษาดูงานเชิงลึกโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 3 โรงเรียนที่ประเทศออสเตรเลีย พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง เกิดประโยชน์และส่งผล ต่อพัฒนาการของเด็กออทิสติกอย่างมาก การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นจะต้องมีรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ที่ดี การบริหารการจัดการเรียนรู้เป็นหน้าที่และ ความรับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จ เมื่อการบริหาร จัดการเรียนรู้ของผู้บริหารประสบความสำเร็จ จะทำให้การจัดการเรียนรู้ของครูเป็นไปอย่างมีระบบ

มีมาตรฐาน และมีขั้นตอนการดำเนินการแบบเดียวกัน ทำให้ครูสามารถใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน สามารถฝึกกำลังใจ สร้างความร่วมมือแบ่งปันองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ระหว่างกันและกันได้

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี จึงได้นำการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพเด็กออทิสติก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 โดยใช้ 4 องค์ประกอบหลักคือ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) การใช้ตารางกิจกรรม (Activity Schedule) การใช้ระบบงาน (Work Systems) และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) จากการรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ไม่มีคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก เพื่อให้กับบุคลากรใหม่ได้ศึกษาและนำไปใช้ การจัดการเรียนรู้ของครูขาดความต่อเนื่อง การนิเทศ ติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างยังไม่เป็นระบบ (ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี, 2561: 25) จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาจึงนำมาสู่การพัฒนาในรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ และเด็กออทิสติกได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม อีกทั้งยังสามารถเผยแพร่ให้กับศูนย์การศึกษาพิเศษอื่นที่สนใจได้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการเรียนรู้ต่อไป

ผู้วิจัยจึงนำแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และประเด็นปัญหาดังกล่าว พัฒนาเป็นรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และได้ดำเนินการวิจัยพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์เพื่อการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
2. เพื่อสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีแนวทางที่ชัดเจนในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก
3. ครู ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษาและตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ และเป็นแบบอย่างได้
4. เด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้รับการพัฒนา ทักษะด้านต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ ส่งผลให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มุ่งเน้นพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

2. เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหา ดังนี้

2.1 องค์ประกอบของการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี คือ “PODCAR” ประกอบด้วย การวางแผน (Plan: P) การจัดองค์กร (Organize: O) การดำเนินการ (Do: D) การควบคุม (Control: C) การแก้ไขปรับปรุง (Act: A) และการรายงาน (Report: R)

2.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ประกอบด้วย การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) การใช้ตารางกิจกรรม (Activity Schedule) การใช้ระบบงาน (Work Systems) และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies)

2.3 องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินงาน ระบบสนับสนุน และการนำรูปแบบไปใช้

3. กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาวิจัย จำแนกตามระยะที่ศึกษา ได้ดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ในระยะที่ 1 มีกลุ่มเป้าหมายซึ่งเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) รวมทั้งสิ้น 15 คน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตามสถานภาพ ดังนี้

3.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นครูที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีประสบการณ์ในการบริหารที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี อย่างน้อย 3 ปี จำนวน 1 คน

3.1.2 ครู มีเกณฑ์ในการเลือก คือ

3.1.2.1 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงาน ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 4 คน

3.1.2.2 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตร หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 3 คน

3.1.2.3 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก ที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กออทิสติกอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 4 คน

3.3.1 ผู้ปกครอง มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่รับบริการเตรียมความพร้อมและให้การช่วยเหลือระยะแรกเริ่มอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา 2562 และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 3 คน

3.2 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยระยะที่ 2 สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ในระยะที่ 2 มีกลุ่มเป้าหมายซึ่งเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอน รวมทั้งสิ้น 17 คน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตามสถานภาพ ดังนี้

3.2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ 5 ปีขึ้นไป และมีตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขึ้นไป จำนวน 3 คน

3.2.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ 10 ปีขึ้นไป ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ และมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 8 คน

3.2.3 ครูผู้สอน มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นครูที่มีวิทยฐานะชำนาญการขึ้นไป และมีประสบการณ์สอนเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 คน

3.3 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ในระยะที่ 3 นี้ ได้ดำเนินการทดลองใช้ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยมีกลุ่มเป้าหมายซึ่งเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จาก ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ปฏิบัติหน้าที่หรือมารับบริการในปีการศึกษา 2562 ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญรวมทั้งสิ้น 37 คน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตามสถานภาพ ดังนี้

3.3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ และครูที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้อำนวยการสถานศึกษาให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการ จำนวน 2 คน

3.3.2 ครู มีเกณฑ์ในการเลือก คือ

3.3.2.1 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงาน จำนวน 4 คน

3.3.2.2 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตร หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล จำนวน 3 คน

3.3.2.3 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอน ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก จำนวน 3 คน

3.3.3 เด็กออทิสติก มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นเด็กออทิสติกห้องเรียนเตรียมความพร้อมระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรของสถานศึกษา คือ หลักสูตรสำหรับเด็กพิการที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม

ของศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2558 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และมารับบริการอย่างต่อเนื่องคือ มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของเวลาเรียนทั้งหมด ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 18 คน

3.3.4 ผู้ปกครอง มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้ปกครองของเด็กออทิสติกห้องเรียนเตรียมความพร้อมของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 5 คน

4. ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

ปีการศึกษา 2562 ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ถึงวันที่ 30 เมษายน 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก หมายถึง แบบจำลองที่สร้างจากสภาพจริงในการดำเนินการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ที่นำมาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู และส่งเสริมพัฒนาการของเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ซึ่งมีองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย

1.1 **หลักการ** หมายถึง สาระสำคัญที่กำหนดไว้เป็นแนวทางปฏิบัติในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

1.2 **วัตถุประสงค์** หมายถึง เป้าหมาย หรือผลการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ที่ต้องการให้บรรลุหรือประสบความสำเร็จ

1.3 **ขั้นตอนการดำเนินงาน** หมายถึง รายละเอียดต่าง ๆ ของกระบวนการการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ตามองค์ประกอบที่ทำการศึกษาคือ “PODCAR” ประกอบด้วย

1.3.1 **การวางแผน (Plan: P)** หมายถึง กระบวนการคิดเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก เพื่อให้เกิดผลที่ต้องการ เป็นการเตรียมขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย

1.3.2 **การจัดองค์กร (Organize: O)** หมายถึง การกำหนดโครงสร้าง การแบ่งงาน การกระจายงาน และมอบหมายหน้าที่ผู้รับผิดชอบ เพื่อให้การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย

1.3.3 **การดำเนินการ (Do: D)** หมายถึง การปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ โดยผู้บริหารจะเป็นผู้จัดการองค์กร การบังคับบัญชา ประสานงานติดต่อสื่อสารกัน การบริหาร

บุคคล การบริหารงบประมาณ การสรรหาทรัพยากร และการจูงใจเพื่อให้การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก เกิดประสิทธิภาพ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งประกอบด้วย การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง

1.3.4 การควบคุม (Control: C) หมายถึง การนิเทศ ติดตามและประเมินผล การจัดกิจกรรมที่สำคัญของการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และกระบวนการที่กำหนด

1.3.5 การแก้ไขปรับปรุง (Act: A) หมายถึง การนำผลการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลมาปรับปรุงการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3.6 การรายงาน (Report: R) หมายถึง การจัดทำเอกสารหรือสื่อในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อนำเสนอผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ทั้งในระดับห้องเรียนภาพรวมของสถานศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้ของครู ผลการพัฒนาผู้เรียน และความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอในช่องทางต่าง ๆ ให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ

1.4 ระบบสนับสนุน หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่ช่วยอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ ให้มีการใช้และจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อช่วยให้การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง มีความสะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 การนำรูปแบบไปใช้ หมายถึง ประเด็นที่ควรคิดทบทวน ใ้ตรงตรง ก่อนการนำรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ไปปฏิบัติจริง รวมถึงแนวทางการวัดผลประเมินผล

2. เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องตามอาการหรือพฤติกรรมที่แสดงออก ในด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่มีปัญหาด้านภาษาและทักษะทางสังคม และด้านพฤติกรรมที่ทำซ้ำ ๆ และอยู่ในวงแคบ ที่ได้รับการตรวจวินิจฉัยจากแพทย์และมีบัตรประจำตัวคนพิการที่ระบุประเภท ความพิการ “ออทิสติก” ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรสำหรับเด็กพิการที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2558 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เข้ารับบริการเตรียมความพร้อมและให้การช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในปีการศึกษา 2562

3. สภาพปัจจุบันของการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง หมายถึง สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ใน 6 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินการ การควบคุม การแก้ไขปรับปรุง และการรายงานผล

4. ปัญหาของการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคของการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ใน 6 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินการ การควบคุม การแก้ไขปรับปรุง และการรายงานผล

5. แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง หมายถึง กระบวนการนำทางในการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ให้ประสบความสำเร็จ ใน 6 ด้าน คือ การวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินการ การควบคุม การแก้ไขปรับปรุง และการรายงานผล

6. คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง หมายถึง เอกสารแนวทางในการนำรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ไปใช้ ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้ คำนำ คำชี้แจงการใช้คู่มือ สารบัญ บทนำ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ตัวชี้วัดความสำเร็จ เอกสารอ้างอิง และภาคผนวก

7. การประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ หมายถึง ระดับผลการตัดสินคุณค่าเกี่ยวกับประสิทธิภาพของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 4 มิติ คือ

7.1 ความถูกต้อง หมายถึง มาตรฐานที่ทำให้แน่ใจว่ารูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีการดำเนินการอย่างถูกต้องตามหลักวิธีการที่น่าเชื่อถือ

7.2 ความเหมาะสม หมายถึง มาตรฐานที่ทำให้แน่ใจว่า รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีการดำเนินการอย่างถูกต้อง เป็นไปตามขั้นตอนและวิธีการที่ส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้ดี

7.3 ความเป็นไปได้ หมายถึง มาตรฐานที่ทำให้แน่ใจว่ารูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบจะดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ทรัพยากรและเงื่อนไขที่กำหนด

7.4 ความมีประโยชน์ หมายถึง มาตรฐานที่ทำให้แน่ใจว่ารูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ สามารถตอบสนองความต้องการและเกิดประโยชน์กับผู้ใ้

8. ผลการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับการปฏิบัติของการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครู ซึ่งจะต้องดำเนินการ 4 ด้าน ดังนี้

8.1 การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) หมายถึง วิธีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ของสภาพแวดล้อมโดยการจัดวางสื่อ วัสดุ และครุภัณฑ์ทางการศึกษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้กับเด็กออทิสติก เพื่อให้เด็กออทิสติกเข้าใจว่ากิจกรรมใดเกิดขึ้น ในแต่ละพื้นที่ของห้องเรียนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ช่วยให้เกิดออทิสติกเข้าใจถึงความหมายของสถานที่ที่ทำการกิจกรรม และสิ่งของต่าง ๆ ได้เช่น การจัดพื้นที่เฉพาะให้นักเรียนทำกิจกรรมแต่ละอย่าง การจัดมุมที่นักเรียนต้องทำเป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น ช่อกเก็บสิ่งของกับที่แขวนกระเป๋า การจัดพื้นที่ทำงานอิสระ การจัดมุมกระตุ้นประสาทสัมผัส สร้างมุมต่าง ๆ เช่น มุมกิจกรรมกลุ่ม มุมกิจกรรมเดี่ยว เป็นต้น

8.2 การใช้ตารางกิจกรรม (Activity Schedule) หมายถึง การจัดการรายวันในลักษณะเป็นรูปภาพที่เป็นรูปธรรม แสดงให้นักเรียนเห็นถึงกิจวัตรประจำวันที่จะต้องทำตามลำดับ แสดงให้รู้ว่าจะต้องทำอะไร ที่ไหน แบ่งเป็นตารางรายสัปดาห์ ตารางกิจกรรมประจำวัน และตารางกิจกรรมรายบุคคล จัดทำในรูปแบบของตารางภาพหรือตารางเวลา ซึ่งแสดงให้เห็นลำดับการทำงานจากซ้ายไปขวา หรือจากบนลงล่าง

8.3 การใช้ระบบงาน (Work Systems) หมายถึง การจัดเรียงขั้นตอนการทำงาน อย่างเป็นระบบเพื่อให้เด็กสามารถเข้าใจขั้นตอนการทำงานได้อย่างชัดเจน การให้ข้อมูลการทำงานที่สมบูรณ์ และเป็นอิสระด้วยตนเอง ซึ่งจะสอนให้นักเรียนรู้ว่าทำอะไรให้งานสำเร็จ นำเสนอขั้นตอนระเบียบของงาน เพื่อให้เด็กออทิสติกเรียนรู้ที่จะทำงานได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น หรือพึ่งพาให้น้อยที่สุด

8.4 การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) หมายถึง การนำสิ่งของที่เป็นของจริง ภาพเคลื่อนไหว ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพลายเส้น แผ่นป้ายและสัญลักษณ์ ซึ่งนำมาจัดทำอย่างเป็นระบบเพื่อให้เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้จากการมองเห็น เป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยให้เด็กออทิสติกดำเนินกิจกรรมหรือเหตุการณ์ระหว่างวันได้สำเร็จ เข้าใจกรอบของเวลาในแต่ละกิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม กระบวนการคิด โครงสร้างความคิดการเรียนรู้ของเด็กออทิสติกที่เกิดจากการจดจำจากการเรียนรู้ผ่านการมอง

9. ผลการพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กออทิสติก ตามทักษะการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา คือ กลุ่มทักษะพื้นฐาน และกลุ่มทักษะจำเป็นเฉพาะความพิการสำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งกำหนดไว้เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา

10. การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ใน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง

11. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความรู้สึกลงในทางบวกของผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อการดำเนินการของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินการ การควบคุม การปรับปรุงแก้ไข และการรายงานผล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย “การพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจำแนกเนื้อหาต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก
 - 1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กออทิสติก
 - 1.2 ความหมายของเด็กออทิสติก
 - 1.3 สาเหตุของการเกิดออทิสติก
 - 1.4 อาการและการวินิจฉัย
 - 1.5 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร
 - 2.1 ความหมายของการบริหาร
 - 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้
 - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้
 - 3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้
 - 3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนรู้
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
 - 4.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง
 - 4.2 หลักการของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
 - 4.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
 - 4.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
 - 4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
5. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ
 - 5.1 ความหมายของรูปแบบ
 - 5.2 ประเภทของรูปแบบ
 - 5.3 องค์ประกอบของรูปแบบ
 - 5.4 การพัฒนารูปแบบ

- 5.5 การตรวจสอบรูปแบบ
- 5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ
- 6. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคู่มือ
 - 6.1 ความหมายของคู่มือ
 - 6.2 ประเภทของคู่มือ
 - 6.3 องค์ประกอบของคู่มือ
 - 6.4 แนวทางการพัฒนาคู่มือ
 - 6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคู่มือ
- 7. บริบทของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
 - 7.1 ประวัติศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
 - 7.2 บทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
 - 7.3 การบริหารและการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
 - 7.4 ทิศทางการพัฒนาของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
 - 7.5 หลักสูตรสถานศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
- 8. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 8.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 8.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 8.3 การวัดความพึงพอใจ
 - 8.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความพึงพอใจ
- 9. กรอบแนวคิดของการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก

1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กออทิสติก

คำว่า “ออทิสติก” ปรากฏขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ.1910 เมื่อจิตแพทย์ชาวสวิส ชื่อ พอล ยูเจน บลาวเลอร์ (Paul Eugen Bleiler, 1857 - 7939) ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับเด็กที่เป็นโรคจิตเวช (Schizophrenia) และแยกตัวอย่างรุนแรง นายแพทย์บลาวเลอร์ อธิบายว่า คนที่เป็นโรคนี้อมีลักษณะอาการหลัก 4 ด้าน ได้แก่ การเชื่อมโยงผิดปกติ (Abnormal Associations) พฤติกรรมและความคิดที่อยู่กับตัวเอง (Autistic behavior and Thinking) ความรักผูกพันผิดปกติ (Abnormal Affect) และมีความคิดสับสน (Ambivalence) นายแพทย์บลาวเลอร์ อธิบายว่า Autism มาจากคำว่า Auto ในภาษากรีก แปลว่า อยู่ในโลกของตัวเอง จึงกล่าวได้ว่า ในช่วงต้น คำว่าออทิสติก เป็นอาการหนึ่งของ

โรคจิตเวช อย่างไรก็ตามถึงแม้ปัจจุบันบุคลากรวิชาชีพส่วนใหญ่จะเข้าใจแล้วว่า บุคคลที่เป็นโรคจิตเวชและบุคคลในกลุ่มอาการออทิสติก มีลักษณะแตกต่างกัน แต่บุคคลในกลุ่มอาการออทิสติกบางคนก็ยังคงถูกวินิจฉัยโรคว่าเป็นโรคจิตเวชอยู่นั่นเอง

ต่อมาในปี ค.ศ. 1943 จิตแพทย์ลีโอ กันเนอร์ (Leo Kanner) เป็นคนแรกที่ได้รายงานถึง “Kanner Syndrome” ในปี ค.ศ. 1943 ซึ่งเป็นกลุ่มเด็ก 11 ราย ที่มีอาการแสดงถึงความล่าช้าและความผิดปกติทางพัฒนาการทางสังคม การสื่อความหมายและภาษาตั้งแต่เกิด ขาดการจินตนาการและกระบวนการทางความคิด พฤติกรรมที่เห็นได้ชัดเจนตั้งแต่วัยเด็ก คือ “การแยกตัวอยู่ในโลกของตนเอง” ในเวลาใกล้เคียงกับนายแพทย์กันเนอร์ นายแพทย์ชาวออสเตรีย ชื่อ ฮานส์ แอสเพอร์เกอร์ (Hans Asperger, 1906 - 1980) ได้ทำการศึกษาเด็กชาย 4 คน ที่มีพฤติกรรมและความสามารถคล้ายกัน และเรียกภาวะนี้ว่า Autistic Psychopathy โดยอธิบายว่า Autistic หมายถึง การอยู่กับตัวเอง และ Psychopathy หมายถึง บุคลิกลักษณะ นายแพทย์แอสเพอร์เกอร์ บรรยายว่า เด็กเหล่านี้ฉลาด ไม่มีปัญหาด้านภาษา ใช้คำพูดเฉลียวฉลาดเหมือนผู้ใหญ่ที่มีความรู้ในด้านนั้น ๆ อย่างมาก แต่มักพูดฝ่ายเดียว ไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น เคลื่อนไหวขมุกขมอ และมีปัญหาด้านกล้ามเนื้อเล็ก เด็กเหล่านี้มีความสนใจเฉพาะด้านอย่างมาก และสามารถอธิบายสิ่งที่ตนสนใจได้อย่างละเอียด ทำให้นายแพทย์แอสเพอร์เกอร์ เรียกเด็กเหล่านี้ว่า ศาสตราจารย์ตัวน้อย (Little Professors) หลังจากนั้น นายแพทย์แอสเพอร์เกอร์ได้ติดตามเด็ก 1 คน จนเข้าสู่วัยผู้ใหญ่พบว่าชายคนนั้นได้เป็นอาจารย์ผู้สอนด้านดาราศาสตร์ในมหาวิทยาลัยและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของเซอร์ไอแซค นิวตัน ที่เขาสังเกตเห็นตั้งแต่วัยเด็กได้สำเร็จ ภาวะนี้จึงถูกเรียกว่ากลุ่มอาการแอสเพอร์เกอร์ (Asperger's Syndrome) ตามชื่อของนายแพทย์แอสเพอร์เกอร์ นั่นเอง อย่างไรก็ตาม นายแพทย์แอสเพอร์เกอร์ ก็มีลักษณะของกลุ่มอาการแอสเพอร์เกอร์ กล่าวคือ ในวัยเด็กเขาเป็นเด็กที่ชอบอยู่คนเดียว แยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อน ไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนได้ แต่มีไหวพริบด้านภาษา สนใจโครงกลอน และมักท่องบทกวีเหล่านั้นให้เพื่อนฟังในห้องถึงแม้เพื่อนจะไม่สนใจก็ตาม (Ashok, A. H., Baugh, J., & Yeragani, V. K., 2012, Mandal, A., 2016; Boucher, J., 2017)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1962 ชมรมออทิสติกแห่งชาติ (National Autistic Society) ได้ถูกก่อตั้งขึ้นจากการรวมตัวของพ่อแม่ของเด็กออทิสติกในประเทศอังกฤษ ชมรมดังกล่าวเป็นหน่วยงานการกุศลที่ได้รับการสนับสนุนจากเงินทุนของรัฐและเงินบริจาคของบุคคลทั่วไป ชมรมนี้มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือบุคคลในกลุ่มอาการออทิสติกในประเทศอังกฤษเป็นหลัก ผลจากการทำงานของชมรมนี้ ทำให้กลุ่มอาการออทิสติกเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมากขึ้นทั้งในทวีปอเมริกาและยุโรป จึงทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรทางการแพทย์ เฝ้าระวังความผิดปกติของเด็ก

เกี่ยวกับพัฒนาการด้านต่าง ๆ มากขึ้น ส่งผลให้เด็กได้รับการวินิจฉัยและความช่วยเหลือรวดเร็วขึ้น (National Autistic Society, 2019)

ในระหว่างปี ค.ศ. 1960 - 1970 กลุ่มอาการออทิสติกได้รับการพิสูจน์ว่าไม่ได้มีสาเหตุมาจากการเลี้ยงดู แต่เกิดจากปัจจัยทางชีวภาพทำให้สมองมีการพัฒนาการผิดปกติ ดร.เบอร์นาร์ดี ริมแลนด์ (Bernard Rimland) ได้เขียนหนังสือเรื่อง “ภาวะออทิสติกในเด็กเล็ก : กลุ่มอาการและการใช้ทฤษฎีด้านสมองส่งผลต่อพฤติกรรม” เพื่อนำเสนอว่ากลุ่มอาการออทิสติกเกิดจากปัจจัยทางชีวภาพและมีผลต่อสมองของบุคคลนั้น แล้วเชื่อมโยงกลุ่มอาการออทิสติกเข้ากับทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ กลุ่มอาการออทิสติกยังถูกพบว่ามีความสัมพันธ์กับภาวะทางการแพทย์บางประเภท เช่น โรคทูเบอร์ส สเคลอโรซิส กลุ่มอาการฟราไจล์ เอ็กซ์ และโรคฟีเคยู เป็นต้น (Autism Speaks, 2019; Mandal, A., 2019)

สมาคมจิตแพทย์อเมริกา (American Psychiatric Association) และองค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ได้จำแนกโรค “ออทิสซึม” หรือออทิสติก (Autistic Disorder) ไว้ในกลุ่มโรคจิตเภทของผู้ใหญ่เนื่องจากมีลักษณะการแยกตัวออกจากสังคม เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “Infantile Psychosis” โดยปรากฏครั้งแรกในระบบการวินิจฉัย (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders) ตั้งแต่ DSM - III จนถึง ค.ศ.1989 (พ.ศ.2532) จึงได้จำแนกโรค ออทิสซึม ไว้ในกลุ่ม “Develop - Mental Disorders” และใน DSM - IV ได้จัด Autistic Disorder ไว้ในกลุ่ม Pervasive Developmental Disorder

ออทิสติกสเปกตรัม (Autistic Spectrum) เดิมเป็นคำที่เริ่มใช้โดย L Wing (1979) ซึ่งไม่มีการกำหนดนิยามไว้ในระบบการวินิจฉัยใน ICD หรือ DSM แต่มีความหมายเช่นเดียวกับ PDD ดังนั้นเมื่อแพทย์พูดคำว่า Pervasive Developmental Disorder (PDD หรือ Autistic Spectrum ถือว่ามีความหมายเดียวกัน) และปัจจุบัน DSM - 5 ได้นำคำว่า Autism Spectrum Disorder (ASD) มาใช้แทนคำว่า Pervasive Developmental Disorder ส่วนออทิสติกเป็นโรคหนึ่งจัดอยู่ในกลุ่ม PDD ในระบบ DSM - IV เช่นเดียวกับเวลาบอกว่าปอดบวม (Pneumonia) เป็นโรคหนึ่งในกลุ่มทางเดินหายใจติดเชื้อ ดังนั้น PDD จึงมีความหมายกว้างกว่า จะรวมถึงโรคที่มีอาการน้อยจนถึงอาการมาก แต่ในระบบการวินิจฉัยล่าสุดคือ DSM - 5 ไม่มีการแยกย่อยเป็นโรคอีกโดยเรียกทั้ง Autistic , Asperger's และ Childhood Disintegrative Disorder รวมเรียกสั้น ๆ ว่า Autistic Spectrum คำเดียว (ชวรัตน์ ชาญศิลป์, 2562)

ในประเทศไทยไม่มีประวัติว่าค้นพบกลุ่มอาการออทิสติกเมื่อใด แต่ในปี พ.ศ.2506 มีการก่อตั้งโรงพยาบาลสำโรง ให้เป็นโรงพยาบาลเฉพาะทางจิตเวชสำหรับเด็กและวัยรุ่น และต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ในปี พ.ศ.2519 แนวทางการรักษา

ในสมัยนั้นเชื่อว่าเด็กที่มีอาการจิตเวชและมีพฤติกรรมแปรปรวนควรถูกแยกออกมาจากสิ่งแวดล้อมเดิมชั่วคราว เพื่อให้ได้รับการรักษาอย่างถูกต้องในโรงพยาบาล และมีรายงานว่าในปี พ.ศ. 2535 - 2540 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ให้การวินิจฉัยกลุ่มอาการออทิสติกเป็นครั้งแรก โดยเด็กเหล่านั้นส่วนใหญ่อายุ 4 - 5 ปี แต่ต่อมาอายุเด็กที่ได้รับการวินิจฉัยเริ่มลดลง คือระหว่างปี พ.ศ. 2540 - 2545 เด็กที่ได้รับการวินิจฉัยอายุ 2 - 3 ปี (กรมสุขภาพจิต, 2547)

ปี พ.ศ. 2547 กระทรวงสาธารณสุขจึงเริ่มสำรวจกลุ่มอาการออทิสติกอย่างเป็นทางการ ส่วนในด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ถึงแม้ประเทศไทยจะมีกฎหมายเกี่ยวกับคนพิการที่ออกโดยกระทรวงต่าง ๆ มาหลายฉบับแล้วก็ตาม แต่กฎหมายฉบับแรกที่มีคำว่าออทิสติก คือ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 ทำให้เห็นว่าประเทศไทยเพิ่งใช้คำว่าออทิสติกเมื่อไม่นานมานี้เอง (กรมสุขภาพจิต, 2547)

กล่าวโดยสรุป คำว่า “ออทิสติก” ปรากฏขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ.1910 เมื่อจิตแพทย์ชาวสวิส ชื่อ พอล ยูเจน บลาวเลอร์ ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับเด็กที่เป็นโรคจิตเวช และแยกตัวอย่างรุนแรง และได้อธิบายว่า Autism มาจากคำว่า Auto ในภาษากรีก แปลว่า อยู่ในโลกของตัวเอง ต่อมา กลุ่มอาการออทิสติกได้รับการพิสูจน์ว่าไม่ได้มีสาเหตุมาจากการเลี้ยงดู แต่เกิดจากปัจจัยทางชีวภาพ ทำให้สมองมีการพัฒนาการผิดปกติ สมาคมจิตแพทย์อเมริกา และองค์การอนามัยโลกได้จำแนกโรค “ออทิสซึม” หรือออทิสติก ไว้ในกลุ่มโรคจิตเภทของผู้ใหญ่เนื่องจากมีลักษณะการแยกตัวออกจากสังคม สำหรับประเทศไทยโรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ให้การวินิจฉัยกลุ่มอาการออทิสติกเป็นครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2535

1.2 ความหมายของเด็กออทิสติก

กลุ่มอาการออทิสติกได้รับคำนิยามจากหน่วยงานและนักวิชาการ ที่ได้อธิบายถึงความหมาย ดังนี้

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 2003) ได้นิยามว่า เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีอาการไม่ปกติหรือพัฒนาการบกพร่องอย่างน้อย 1 ด้านต่อไปนี้ก่อนอายุ 3 ขวบ ได้แก่ ด้านการเข้าใจภาษาหรือการใช้ภาษาในการสื่อสารทางสังคม ด้านการพัฒนาด้านความผูกพันทางสังคมหรือปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแบบสองทาง ด้านการเล่นตามหน้าที่ของสิ่งของหรือการใช้สัญลักษณ์

สุภาวดี วิสุวรรณ (2553) ได้ให้ความหมายของเด็กออทิสติกไว้ว่า เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีพฤติกรรมผิดปกติไปจากเด็กวัยเดียวกันเนื่องจากความผิดปกติของประสาทชีววิทยา โดยแสดงพฤติกรรมที่ล่าช้าทางสังคม ได้แก่ ขาดความสนใจในการเข้าสังคมกับบุคคลอื่น

ขาดการติดต่อกับผู้อื่น หมกมุ่นกับตนเอง มีความล่าช้าทางการพัฒนาด้านพฤติกรรม ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การรับรู้ การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างรุนแรง และมีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายช้า ๆ ไม่สบตาคน กระตุ้นตัวเอง เช่น เล่นมือ หมุนตัว มีอารมณ์แปรปรวนเมื่อถูกขัดใจ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม

สถาบันราชานุกูล (2555) ได้อธิบายความหมายของเด็กออทิสติกไว้ว่า หมายถึง เด็กที่มีอาการผิดปกติของสมองที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก ยังไม่สามารถหาสาเหตุที่แน่ชัดได้ พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นในทุกประเทศทั่วโลก พบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง ถึงแม้ว่ายังไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัดก็เชื่อว่าทำอะไรไม่ได้เลย เนื่องจากการดูแลช่วยเหลือในปัจจุบันสามารถช่วยเหลือเด็กกลุ่มนี้ได้อย่างมาก โดยเฉพาะถ้าได้รับการวินิจฉัยและดูแลช่วยเหลืออย่างเหมาะสมตั้งแต่อายุน้อย ๆ และทำอย่างต่อเนื่อง

จิริรักษ์ รัตนพันธ์ (2559) ได้อธิบายความหมายของเด็กออทิสติกว่า หมายถึง เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทหนึ่งที่มีจะมีความผิดปกติด้านพัฒนาการทางสังคม อารมณ์ และการสื่อสาร อาจมีหรือไม่มีภาวะปัญญาอ่อนร่วมด้วย ในขณะที่บางคนมีความสามารถพิเศษร่วมด้วย อาการแรกพบในช่วงอายุ 30 - 36 เดือน หรือ 3 ขวบแรก เด็กกลุ่มนี้จะไม่มีความผิดปกติเกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกาย ยกเว้นในกรณีภาวะปัญญาอ่อนร่วมด้วยก็จะมีพัฒนาการทางร่างกายล่าช้า เช่นเดียวกับ กระทรวงศึกษาธิการ (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552, 2552) ที่ให้ความหมายของเด็กออทิสติกไว้ว่า เด็กออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีความผิดปกติของระบบการทำงานของสมองบางส่วนซึ่งส่งผลต่อความบกพร่องทางพัฒนาการด้านภาษา ด้านสังคมและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และมีข้อจำกัดด้านพฤติกรรม หรือมีความสนใจจำกัดเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยความผิดปกตินั้นค้นพบได้ก่อนอายุ 30 เดือน

แจ่มจันทร์ อินทพล (2561) ได้ให้ความหมายว่า เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านการสื่อความหมาย พัฒนาการด้านสังคม อารมณ์ ไม่สบตากับคนอื่น ขาดปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ไม่พูดโดยที่ไม่ได้สูญเสียการได้ยิน อาจจะมีคำสั้งเข้าใจ แต่ก็ไม่พูด แสดงความต้องการของตนเองโดยการชี้นิ้วบอกได้ อาการที่แสดงให้เห็นชัดเจนคือ มักจะจับมือคนอื่นไปหยิบสิ่งของที่ตนเองอยากได้ ไม่ว่าจะเป็นการใช้สีหน้า ท่าทาง หรือการใช้ภาษาถ้อยคำ มีปัญหาทางพฤติกรรม มีปัญหาทางสังคม มีพฤติกรรมที่แปลก ๆ ช้า ๆ มีพัฒนาการในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เลขา (2556) ที่อธิบายความหมายของเด็กออทิสติกว่า เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่ไม่สูงลิ้งกับใคร ไม่มองหน้า ไม่แสดงออกทางสีหน้า

จากการศึกษาความหมายของเด็กออทิสติกจากนักวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติของระบบสมอง มีความล่าช้าทางการพัฒนา ด้านพฤติกรรม ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การรับรู้และภาษา ไม่สบตา และมีการกระตุ้นตนเอง โดยความผิดปกตินั้นต้องพบก่อน อายุ 30 เดือน

1.3 สาเหตุของการเกิดออทิสติก

สาเหตุของการเกิดออทิสติกยังไม่ปรากฏแน่ชัด แต่มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดออทิสติก ดังนี้

ชิรากร มณีรัตน์ (2553) ได้กล่าวถึง ภาวะออทิสซึมว่าในปัจจุบันยอมรับว่าออทิสซึมเกิดเพราะความบกพร่องของระบบประสาท ทำให้ผู้ที่มีภาวะออทิสซึมแสดงความผิดปกติที่แตกต่างกันอย่างหลากหลายตั้งแต่รุนแรงมากถึงรุนแรงน้อย ผู้มีภาวะออทิสซึมจะมีข้อจำกัดหลายอย่าง หรือแม้กระทั่งมีความสามารถบางอย่างที่เกินระดับของคนปกติ สำหรับปัจจัยทางการเลี้ยงดูนั้น ไม่ใช่สาเหตุโดยตรง แต่เป็นสาเหตุส่งเสริมที่จะทำให้เด็กออทิสติกอยู่แล้ว มีอาการมากขึ้นหรือช่วยให้อาการของนักเรียนดีขึ้นได้

สมัย สิริทองถาวร (2554) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการเกิดภาวะออทิสซึม ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรม พบว่า ความผิดปกติทั้งที่เกิดจากยีนเดี่ยว หรือหลายยีนร่วมกันยังไม่ทราบกลไกปฏิสัมพันธ์ระหว่างยีนกับสิ่งแวดล้อมอย่างชัดเจน
2. ได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งก่อนและหลังคลอด เช่น ยาปฏิชีวนะบางประเภท
3. ความบกพร่องทางสรีระวิทยา ได้แก่ สรีระวิทยาทางเดินอาหาร กระบวนการ Sulphation process และระบบคุ้มกัน
4. ความบกพร่องด้านกายภาพ
5. ความบกพร่องทางจิตวิทยา

จากสาระที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า สาเหตุความบกพร่องของบุคคลออทิสติกยังไม่สามารถสรุปได้อย่างแน่ชัด ซึ่งอาจจะเกิดได้ตั้งแต่ระหว่างเด็กอยู่ในครรภ์มารดา ระหว่างการคลอดหรือภายหลังการคลอด แต่จากหลักฐานต่าง ๆ พบว่า ภาวะออทิสซึมนั้นเกิดจากความผิดปกติของหน้าที่ของสมอง ซึ่งความผิดปกติดังกล่าวนี้ไม่สามารถระบุได้ว่ามาจากสาเหตุใดและจากหลักฐานการศึกษาต่าง ๆ พบว่าญาติพี่น้องที่มีสายเลือดใกล้ชิดมีโอกาสเป็นออทิสติกมากกว่าคนทั่วไป

1.4 อาการและการวินิจฉัย

สมพร หวานเสร็จ (2552) ได้กล่าวถึง เกณฑ์การวินิจฉัยโรคออทิสติกไว้ว่า การประเมินเพื่อให้บริการทางการศึกษา บุคคลออทิสติกมีลักษณะที่หลากหลายและรุนแรงต่างกัน ตามอายุที่ปรากฏ เช่น ระดับความบกพร่องทางสติปัญญา พัฒนาการทางภาษา เป็นต้น การวินิจฉัย แบ่งระดับความบกพร่อง และการประเมินความสามารถนำไปสู่การวางแผนการช่วยเหลือที่เหมาะสมตามความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล เด็กที่มีภาวะในกลุ่มเดียวกัน ได้แก่ ออทิสติก แอสเพอร์เกอร์ ออทิสติกแบบอื่น ๆ มีความบกพร่องทางพัฒนาการและความผิดปกติในรูปแบบ เฉพาะอื่น PDD - NOS (Pervasive Developmental Disorder - Not Otherwise Specified , Childhood Disintegrative Disorder) ควรได้รับการบริการทางการศึกษา เช่นเดียวกับออทิสติก อาการวินิจฉัยภาวะออทิสซึมในวัยเด็กเล็กอายุต่ำกว่า 2 ปี มักทำโดยผู้เชี่ยวชาญเนื่องจากยังไม่มี เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่จะคัดกรองได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับการประเมินความบกพร่อง ทางการเห็นและการได้ยิน จึงควรสนับสนุนให้มีการคัดกรองตั้งแต่วัยเด็กเล็กอย่างเหมาะสมและ ประเมินโดยทีมสหวิทยาการ อย่างไรก็ตามนับว่าเป็นความท้าทายที่พ่อแม่และครูจะช่วยกระตุ้น พัฒนาการด้านการสื่อสาร และแก้ไขปัญหาพฤติกรรมในเด็กออทิสติกทันทีที่พบว่ามีความเสี่ยง และในอนาคต ถ้ามีการพัฒนาแบบทดสอบที่ชัดเจนเหมาะสมกับเด็กเล็กได้แล้ว สามารถใช้ ประเมินซ้ำได้อีกเพื่อให้มีความชัดเจน ส่วนการติดตามผล และประเมินอย่างใกล้ชิดด้วยวิธีการที่ เหมาะสมและต่อเนื่องประมาณ 1 - 2 ปี หลังจากการประเมินครั้งแรก

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2555) ได้กล่าวถึงเกณฑ์วินิจฉัยโรคออทิสติกไว้ดังนี้ ตามเกณฑ์ การวินิจฉัยโรคตามคู่มือการวินิจฉัยโรคทางจิตเวช ฉบับที่ 5 (DSM – 5, 2013) จัดออทิสติก สเปกตรัมอยู่ในโครงการวินิจฉัยเดี่ยว ที่เรียกว่า Autism Spectrum Disorder มีคุณลักษณะ 2 อย่าง คือ บกพร่องอย่างชัดเจนในการสื่อสารทางสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Communication and Social Interaction) และมีแบบแผนพฤติกรรมความสนใจ หรือกิจกรรมที่ จำกัดซ้ำ ๆ (Restricted, Repetitive, Patterns of Behavior, Interest of Activities) โดยกำหนด หลักเกณฑ์ดังนี้

1. บกพร่องอย่างชัดเจนในการสื่อสารทางสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ในหลากหลายบริบท โดยแสดงออกดังนี้ (ภาวะปัจจุบันหรือจากประวัติก็ได้) 1) บกพร่องในการ ตอบสนองทางอารมณ์และสังคม (Social - Emotional Reciprocity) 2) บกพร่องในการใช้ภาษา ทำทางเพื่อการสื่อสารทางสังคม 3) บกพร่องในการพัฒนา คงไว้และเข้าใจในสัมพันธภาพ
2. มีแบบแผนพฤติกรรม ความสนใจ หรือกิจกรรมที่จำกัดซ้ำ ๆ โดยแสดงออกอย่างน้อย 2 ข้อดังนี้ โยกไปโยกมาหรือมีการเคลื่อนไหวพุดจาหรือใช้วัตถุสิ่งของซ้ำ ๆ

ชวรัตน์ ชาญศิลป์ (2562) กล่าวว่า ASD เป็นกลุ่มโรคที่ผู้ป่วยมีพัฒนาการผิดปกติหลายด้าน ซึ่งปรากฏในหลาย ๆ สภาพแวดล้อม ในการวินิจฉัยนั้นได้กำหนดว่าต้องมีความผิดปกติสองด้านที่สำคัญคือ ความผิดปกติด้านการสื่อสารเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และมีความสนใจหมกหมุ่นเฉพาะเรื่องเดิมอย่างซ้ำ ๆ มีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ จำกัด หรือมีพฤติกรรมซ้ำ ๆ ซึ่งแต่ละช่วงอายุที่มาพบแพทย์อาจจะมาด้วยอาการนำที่แตกต่างกัน

ความผิดปกติด้านปฏิสัมพันธ์เป็นสิ่งที่พบในออทิสซึมทุกราย แต่ผู้ปกครองมักจะคิดว่าเป็นนิสัยหรือธรรมชาติของเด็ก และมักจะไม่เป็นอาการนำในการพาเด็กมาโรงพยาบาล อย่างไรก็ตามปัจจุบันครุมักจะสังเกตอาการนี้ได้และมีเด็กหลายรายที่ครูแนะนำให้มาพบแพทย์ เพราะสังเกตว่าเด็กมีความผิดปกติด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่อาจพบ ได้แก่

1. ไม่แสดงภาษากายในการมีปฏิสัมพันธ์

ASD จะแสดงพฤติกรรมไม่สนใจใคร มีอาการเหม่อลอยเหมือนอยู่คนเดียว เด็กกลุ่มนี้มักจะไม่สบตา ตอนเล็ก ๆ เมื่อคุณแม่พ้อคุณแม่อุ้มบ๊อนนม เด็กก็มักจะไม่สบตา และมักไม่ค่อยแสดงอาการทางสีหน้า เมื่อโตขึ้นเด็กมองทะลุคนที่ปฏิสัมพันธ์ด้วยไปเลย นอกจากนี้การแสดงภาษากายอื่น ๆ ก็น้อยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ในเด็กทั่วไปแม้ว่ายังพูดไม่ได้แต่เขามักมีภาษากาย เช่น แสดงความงอน ท่าที่ตัดพ้อ หรือฟ้อง แต่ในเด็กที่เป็นออทิสซึม จะพบลักษณะดังกล่าว น้อย ลักษณะนี้จะเป็นความแตกต่างระหว่างเด็กที่เป็น ASD กับเด็กที่พูดช้า คือในเด็กที่มีปัญหาเฉพาะพัฒนาการด้านภาษาจะมีภาษากายในการปฏิสัมพันธ์ เช่น การสบตา

2. ขาดทักษะในการมีเพื่อน หรือไม่สนใจที่จะมีเพื่อน

ผู้ปกครองมักจะสังเกตพบว่าเด็กจะไม่ค่อยสนใจใคร ตอนเด็ก ๆ บางครั้งผู้ปกครองจะบอกว่าเลี้ยงง่ายเพราะไม่คิดไม่ร้องตาม เด็กหลายรายไม่กลัวคนแปลกหน้าและปฏิบัติกับคนแปลกหน้าเสมือนคนในบ้าน เด็กแสดงท่าที่ไม่ชอบและไม่สนใจที่จะให้คนอื่นอุ้มหรือกอดรัด จะสังเกตได้ในเด็กเล็กที่จะขึ้นตัวเวลาอุ้มหรือกอด เด็กขาดความสามารถรับรู้ถึงปฏิริยาของผู้อื่น ขาดการเอาใจเขามาใส่ใจเรา ดังนั้นบางทีจะพบว่าเด็กทำบางอย่างโดยเหมือนใจร้ายแต่ความจริงเป็นเพราะเขาขาดความสามารถในการเข้าใจความรู้สึกของคนอื่น

3. มีการปฏิบัติต่อคนเหมือนสิ่งของ

เด็กอาจปฏิบัติต่อเราเหมือนสิ่งของชิ้นหนึ่ง เช่น เมื่อแพทย์ผู้รักษาไปนั่งข้าง ๆ เด็กอาจจะไม่สนใจ แต่ถ้าเขาสนใจปากกาของแพทย์ เด็กจะหยิบปากกาจากกระเป๋าเสื้ออย่างไม่เกรงใจ เคยมีกรณีที่เด็กนั่งไปในรถโดยสารกับผู้ปกครองและคว้าข้อมือผู้โดยสารคนอื่นที่นั่งไม่รู้จักกัน เพราะเด็กสนใจนาฬิกาข้อมือของผู้โดยสารคนดังกล่าว เด็กบางคนหยิบขนมของคนอื่นมากินโดยไม่ขอเนื่องจากไม่เข้าใจเรื่องความเป็นเจ้าของ

4. แสดงพฤติกรรมไม่รู้ร้อนรู้หนาวและไม่รู้จักช่วยตนเองจากอันตรายต่าง ๆ

เด็กกลุ่มนี้แม้มีสติปัญญาเท่า เด็กทั่วไปแต่มักเอาตัวรอดไม่เป็น ถ้าถูกเพื่อนแกล้งไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร เด็กอาจไม่เดินหนี ไม่ฟ้องครูแต่จะยืนร้องไห้อยู่อย่างนั้น ปัญหาเรื่องนี้ มักเห็นได้ไปจนโต มหาวิทยาลัยพ่อแม่มักจะบอกว่าไร้เดียงสาไม่ทันคนและถูกชักจูงง่ายตัวอย่าง เช่น น้องแพทเป็น ASD ชนิดอาการดีเรียนหนังสือและอยู่ร่วมกับเพื่อนได้ ขณะที่เรียนในชั้นมัธยมปีที่ 5 น้องแพทชอบเพื่อนผู้ชายในโรงเรียน เพื่อนแกล้งน้องแพทโดยบอกว่าถ้าชอบให้บอกคนที่ชอบเลย น้องแพทจึงเดินไปบอกเพื่อนชายคนดังกล่าวตรง ๆ ต่อหน้าคนอื่น

5. ไม่ลอกเลียนการกระทำของคนอื่น

ในเด็กทั่ว ๆ ไปจะพบว่าเมื่อเด็กเล็กๆมีการลอกเลียนการกระทำผู้อื่น เช่น เห็นคุณพ่อผูกเนคไท คุณแม่ทาลิปสติก เด็กจะอยากทำบ้างได้ในเด็กที่เป็น ASD จะไม่สนใจเรื่องนี้ ซึ่งเป็นการขาดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างหนึ่ง การขาดทักษะด้านนี้ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านอื่นด้วย เนื่องจากการเรียนรู้บางเรื่องต้องอาศัยเรื่องการลอกเลียนด้วย

6. เล่นกับใครไม่เป็น

คุณครูที่สถานรับเลี้ยงเด็กเล็กมักสังเกตได้ และแนะนำให้พาเด็กมาพบแพทย์ เมื่อเข้าเรียนครูจะสังเกตว่าเด็กไม่สนใจเล่นกับเด็กอื่น เขาอาจสนใจหนังสือ ก.ไก่ หรือแผ่นโปสเตอร์ที่ติดฝาผนังห้องอยู่และใช้เวลาอยู่กับสิ่งนั้นนาน ๆ ได้ ในรายที่อาการดีหน่อยจะสนใจเด็กคนอื่นแต่ไม่เข้าร่วม และในรายที่ดีกว่านั้นจะเข้าร่วมกิจกรรม แต่ไม่รู้บทบาทในการเล่นเพื่อน ๆ จะบอกว่าเล่นไม่สนุกหรือเล่นไม่รู้เรื่อง

7. ความผิดปกติด้านการสื่อสาร

ปัญหาด้านการสื่อสารเป็นอาการสำคัญที่ผู้ปกครองพาเด็กมาพบแพทย์เนื่องจากผู้ปกครองมักมองความผิดปกติในด้านปฏิสัมพันธ์หรือการทำอะไรซ้ำ ๆ ว่าเป็นนิสสัยส่วนตัวของเด็กมากกว่าความผิดปกติ แต่หากว่าเด็กถึงวัยที่ควรพูดแต่ไม่พูดผู้ปกครองจะรู้สึกว่าการสื่อสารที่พบได้แก่

7.1 ไม่แสดงพฤติกรรมสื่อความหมายได้หรือมีภาษาพูดช้ากว่าวัย ซึ่งเป็นอาการสำคัญที่พบบ่อยที่สุดที่ผู้ปกครองพาเด็กมาตรวจ ผู้ปกครองมักจะสังเกตได้ว่าเด็กมีพัฒนาการทางภาษาช้าในช่วงอายุ 1 - 2 ขวบ โดยให้ประวัติว่าพูดไม่ได้ หรือในบางรายอาจพูดได้แต่ไม่ใช่ภาษาในการสื่อความหมาย เช่น เด็กบางคนร้องเพลงชาติได้แต่พูดไม่ได้ เด็กบางคนเรียกทุกอย่างว่ารถไฟ เป็นต้น บางรายพูดได้บางคำแล้วต่อมาก็ไม่พูดเหมือนภาษาหายไป

7.2 พุคได้ภาพนี้ลักษณะพูดซ้ำ ๆ หรือใช้ภาษาที่แปลกออกไป เช่น พุคกลับสรรพนามใช้คำว่าเธอแทนคำว่าฉัน หรืออาจใช้ประโยคคำถามประโยคบอกเล่า เช่น เด็กต้องการกินนมจะพูดว่ากินนมไหมแทนการพูดว่าหนูอยากกินนม

7.3 ขาดจินตนาการในการเล่น เช่น เด็กจะเล่นสมมุติไม่เป็นเวลามีของเล่นมักเล่นโดยขาดจินตนาการประกอบ ดังนั้นบางครั้งจะพบว่าเด็กสนใจของเล่นที่ไม่เหมือนเด็กทั่วไป เช่น กิ่งไม้ กุญแจ เส้นเชือก เป็นต้น ซึ่งลักษณะนี้เป็นอุปสรรคในการเรียนด้วย คือ เด็กยากที่จะเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น ถ้าครูสอน บวกเลขแล้วให้ทลไว้ในใจ เด็กจะงงว่าทลไว้ในใจคือตรงไหน หรือเด็กสามารถเข้าใจการบวก ลบ คูณ หาร จากการสอนโดยใช้รูปภาพประกอบ แต่ไม่สามารถเข้าใจเรื่องบัญญัติไตรยางศ์ได้

7.4 มีความผิดปกติอย่างชัดเจนในการเปล่งเสียงพูด เช่น พุคแบบโมโนโทนพูดเสียงเหมือนร้องเพลง โดยทั่วไปทักษะด้านการสื่อสารทางสังคมมักจะค่อย ๆ ดีขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น แต่จำเป็นต้องฝึกกระตุ้นพัฒนาการ

จากการศึกษาเกณฑ์การวินิจฉัยโรคบุคคลออทิสติก สามารถสรุปได้ดังนี้ การวินิจฉัยภาวะออทิสซึมหรือออทิสติกในวัยเด็กเล็กอายุต่ำกว่า 2 ปี มักทำโดยผู้เชี่ยวชาญเนื่องจากยังไม่มีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่จะคัดกรองได้ชัดเจน เช่นเดียวกับการประเมินความบกพร่องทางการเห็นและการได้ยิน จึงควรสนับสนุนให้มีการทดลองตั้งแต่วัยเด็กเล็กอย่างเหมาะสมและประเมินโดยทีมสหวิทยาการ โดยจะวินิจฉัยความผิดปกติอยู่ 2 ด้านดังนี้ 1) การสื่อสารทางสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และ 2) พฤติกรรมความสนใจหรือกิจกรรมที่จำกัดซ้ำ ๆ

1.5 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก

ผดุง อารยะวิญญู (2542) กล่าวว่า บริการทางการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกในประเทศไทยมีค่อนข้างจำกัด เด็กจำนวนหนึ่งอยู่กับบ้านไม่ไปโรงเรียน เนื่องจากพ่อแม่อาจมีความเชื่อว่าเด็กเรียนหนังสือไม่ได้ อีกจำนวนหนึ่งส่งเข้ารับบริการในโรงพยาบาล เนื่องจากบุคลากรยังมีความเชื่อว่าเด็กออทิสติกต้องการการบำบัดรักษาทางการแพทย์อย่างใกล้ชิด ขณะนี้ผู้ปกครองของเด็กจำนวนมากแสดงความจำนงที่จะส่งบุตรเข้ารับบริการทางการศึกษา แต่ทางราชการไม่สามารถจัดบริการทางการศึกษาพิเศษให้ได้อย่างทั่วถึง รัฐจึงควรพิจารณาจัดบริการทางการศึกษาพิเศษแก่เด็กประเภทนี้ให้กว้างขวางขึ้น

การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติกจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ต่อไปนี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการปรับปรุงหลักสูตรสำหรับเด็กออทิสติก

1. การปรับหลักสูตร หลักสูตรควรได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของเด็ก โดยทฤษฎีแล้วการจัดการเรียนการสอนควรเน้นขบวนการ เพื่อแก้ปัญหาหรือเพื่อมุ่งบรรเทาปัญหาความบกพร่องของเด็กในด้านต่าง ๆ ดังนั้นหลักสูตรของเด็กออกทิสติกจึงควรเน้นแก้ไขสิ่งต่อไปนี้

1.1 ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

1.2 ทักษะในการพูดและการใช้ภาษา

1.3 ทักษะในการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก กล้ามเนื้อมัดใหญ่ อารมณ์ และสังคม

1.4 ทักษะในการปรับตัว เพื่อให้เด็กแสดงการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมได้

2. การดำรงชีพในสังคมหลักสูตรสำหรับเด็กออกทิสติกไม่ควรเน้นเฉพาะด้านวิชาการ ควรเน้นทักษะที่จะช่วยให้เด็กสามารถดำรงตนในสังคมได้ โดยไม่อาศัยความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น กิจกรรมทั้งหลายที่คนปกติปฏิบัติในการดำรงชีพในสังคม ควรทำการสอนเด็กออกทิสติกด้วย เช่น ทักษะในการขึ้นรถประจำทาง การจ่ายตลาด การจับจ่ายซื้อของตามศูนย์การค้า การไปร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์งานบุญ งานกุศลต่าง ๆ เป็นต้น เนื่องจากเราไม่สามารถแยกเด็กเหล่านี้ออกจากสังคมได้ เราจึงควรฝึกเขาให้สามารถดำรงชีพกับคนปกติได้

3. การตอบสนองความต้องการของเด็กออกทิสติกมีปัญหาหลายด้าน ทั้งด้านการแพทย์ ด้านสังคม ด้านความคิดความจำ ด้านการพูดและภาษา ด้านการปรับตัว และด้านพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งขจัดหรือบรรเทาปัญหาเหล่านี้ จึงควรประกอบด้วยบริการในหลาย ๆ ด้านตามที่กล่าวมาแล้วนี้จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนโดยอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรหลายฝ่าย การจัดบริการเด็กออกทิสติกจึงจะบรรลุเป้าหมาย

4. การช่วยเหลือเบื้องต้นความเชื่อที่สำคัญประการหนึ่งในการให้บริการทางการศึกษาแก่เด็กออกทิสติก นอกจากการอยู่ร่วมกันกับคนปกติแล้ว การช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นสิ่งจำเป็น นักการศึกษาพิเศษมีความเชื่อว่า ยิ่งเด็กได้รับการช่วยเหลือรวดเร็วเพียงใด เมื่อเด็กมีอายุน้อยเพียงใด โอกาสที่ปัญหาของเด็กจะบรรเทาลง ยังมีมากขึ้นเท่านั้นสำหรับเด็กออกทิสติกนั้น ความช่วยเหลือเบื้องต้นที่เด็กควรได้รับ ได้แก่ ความช่วยเหลือในด้านการสื่อสาร และการปรับพฤติกรรม ซึ่งส่วนมากมุ่งขจัดความก้าวร้าวการปรับตัวในทางถดถอย ตลอดจนทักษะในการเข้ากับคนอื่นของเด็ก ดังนั้นบริการทางจิตวิทยาจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กประเภทนี้

5. การทำงานเป็นทีม เนื่องจากเด็กออกทิสติก มีความต้องการมากมาย และหลากหลาย จึงยากที่ครูคนเดียวจะสามารถช่วยเหลือเด็กได้เต็มที่ และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น โปรแกรมการช่วยเหลือเด็กออกทิสติกจึงประกอบด้วยบุคลากรหลายฝ่าย เช่น ครูการศึกษาพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ นักแก้ไขการพูด นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา จิตแพทย์ นักกิจกรรมบำบัด นักกายภาพบำบัด

และบุคลากรทางการแพทย์ที่จำเป็นอื่น ๆ การทำงานเป็นทีมในลักษณะนี้จำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้าจึงจะสามารถทำสำเร็จตามเป้าหมายได้

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2555) ได้เสนอเทคนิคการสอนสำหรับบุคคลออทิสติกไว้ว่า เนื่องจากเด็กออทิสติกแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งระดับความบกพร่องความสามารถ วิธีการเรียนรู้ และมีพฤติกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะบุคคล นอกจากนี้แบบการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น เด็กบางคนมองเห็นแล้วทำเลียนแบบได้ดีบางคนต้องทำไปพร้อม ๆ กับผู้สอน บางคนต้องการความช่วยเหลือด้วยการทำซ้ำ ๆ พร้อมคำชี้แนะอย่างละเอียดทีละขั้นตอนจากง่ายไปยาก ในการสอนเด็กออทิสติกจึงจำเป็นต้องใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย มีทั้งการผสมผสานและยืดหยุ่นตามศักยภาพ และความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาของเด็ก ทั้งในการช่วยเหลือกระตุ้นพัฒนาการ และการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้วิชาการไปพร้อม ๆ กันแทรกอยู่ตลอดเวลาที่มีการเรียนการสอน ทั้งนี้การจัดกิจกรรมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กต้องให้เด็กมีส่วนร่วม และได้รับประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ อย่างที่เหมาะสมจึงจะช่วยให้บุคคลออทิสติกพัฒนาการไปสู่การเรียนรู้ที่ต้องการได้ ดังเทคนิคสำคัญในการสอนเด็กออทิสติก ดังนี้

1. การวิเคราะห์งาน (Task Analysis)

วิเคราะห์งาน เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษวิธีหนึ่ง ซึ่งครูวางแผนการสอนอย่างละเอียดมีเป้าหมาย และแบ่งกิจกรรมหรืองานใดงานหนึ่งเป็นขั้นตอนย่อย ๆ จากขั้นตอนแรกไปจนขั้นตอนสุดท้าย และสอนไปตามลำดับขั้นตอนทีละขั้นจนเด็กทำได้สำเร็จ ดังนั้นการวิเคราะห์งานจึงจัดเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งทีครูจะต้องนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งมีวิธีวิเคราะห์งาน ดังนี้

1.1 ครูจะแบ่งงานแต่ละงานเป็นขั้นตอนย่อย ๆ ได้มากเท่าที่ครูคิดว่าจำเป็น

1.2 ครูจะระบุทักษะย่อยที่เป็นขั้นตอนสำคัญไว้ว่าคืออะไร

1.3 สอนให้เด็กทำงานที่กำหนดให้ได้สำเร็จ

1.4 แก้ไขตัดแปลง เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับเด็กบางคนที่ต้องเรียนรู้ทักษะย่อยแต่ละขั้นของงาน แต่บางคนฝึกงานบางงานไม่ได้ กรณีนี้ต้องดัดแปลงวัสดุประสงค์ใหม่แทนวัสดุประสงค์เดิมที่วางไว้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น

2. การสาธิต และการเลียนแบบ (Modeling and Imitation)

กระบวนการสาธิตที่ใช้สอนให้เลียนแบบมีมากมายหลายกระบวนการ แต่กระบวนการที่ถือว่าใช้ได้มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องหรือพิการ มี 3 กระบวนการ ดังนี้

2.1 การสาธิตนำทุกขั้นตอน (Antecedent Modeling) เป็นวิธีการสาธิตที่ผู้สอนจะสาธิตแต่ละขั้นตอนตามลำดับก่อน แล้วรอให้ผู้เรียนสนองตอบในแต่ละขั้น การสาธิตรูปแบบนี้จะเกิดความผิดพลาดน้อยมาก เพราะจะมีการสาธิตเพื่อการสนองตอบที่ถูกต้องก่อนที่ผู้เรียนจะพยายามเลียนแบบ ทั้งนี้หากให้มีการสาธิตนำทุกขั้นตอน ร่วมกับการให้สิ่งเสริมแรงที่มีประสิทธิภาพ และผู้เรียนให้ความสนใจต่อพฤติกรรมตอบสนองที่เป็นแบบแล้ว การเรียนรู้ของผู้เรียนจะมีโอกาสเกิดความผิดพลาดได้น้อยที่สุดหรือไม่เกิดข้อผิดพลาดใด ๆ เลย วิธีการสาธิตนำทุกขั้นตอน มีดังนี้

- 2.1.1 ครูสาธิตพฤติกรรมตอบสนองที่ถูกต้อง
- 2.1.2 ครูขอให้ผู้เรียนตอบสนอง/กระทำตาม
- 2.1.3 ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมตอบสนอง/กระทำตามที่ถูกต้อง
- 2.1.4 ครูชมผู้เรียนที่ตอบสนอง/กระทำตามได้ถูกต้อง

ในกรณีที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมตอบสนองผิด ครูสามารถสาธิตพฤติกรรมตอบสนองที่ถูกต้องได้อีกครั้ง และขอให้นักเรียนตอบสนอง/กระทำตามใหม่ รูปแบบการสาธิตนำทุกขั้นตอนนี้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการสอนทักษะทางวิชาการ และพฤติกรรมทางสังคม

2.2 การสาธิตเมื่อการตอบสนองผิดพลาด (Error - Dependent Modeling) เป็นวิธีการสอนที่ครูสาธิตต่อเมื่อผู้เรียนตอบสนองหรือกระทำผิดพลาดเท่านั้น หากผู้เรียนสามารถตอบสนองหรือกระทำถูกต้องจะไม่มีครูสาธิตเกิดขึ้น กระบวนการนี้มีขั้นตอน ดังนี้

- 2.2.1 ครูบอกให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง
- 2.2.2 ผู้เรียนตอบสนองกระทำถูกต้อง
- 2.2.3 ครูกล่าวชมเชยผู้เรียน
- 2.2.4 ครูบอกให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมอีกหนึ่งพฤติกรรม
- 2.2.5 ผู้เรียนตอบสนอง/กระทำผิดพลาด
- 2.2.6 ครูสาธิตพฤติกรรมที่ถูกต้องให้คุณ
- 2.2.7 ครูบอกให้ผู้เรียนตอบสนอง/กระทำตาม
- 2.2.8 นักเรียนตอบสนอง/กระทำตามถูกต้อง
- 2.2.9 ครูกล่าวชมเชยผู้เรียน

การสาธิตเมื่อตอบสนองผิดพลาดนี้ อาจนำไปใช้เมื่อต้องการทบทวนเรื่องที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปแล้ว ครูควรใช้การสาธิตรูปแบบนี้บ่อย ๆ เมื่อต้องการสอนพฤติกรรมใหม่ ๆ โดยเฉพาะกับผู้เรียนที่มีความกังวลใจสูง เมื่ออยู่ในสถานการณ์การเรียนรู้ หรือผู้เรียนที่มีความคับข้องใจสูงหลังจากที่ทำผิด การที่จะสนับสนุนการเรียนรู้ ครูต้องจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้มี

ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษส่วนใหญ่จะไม่เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติสิ่งผิดหรือจากการทำผิดหลาย ๆ ครั้ง ซึ่งเปรียบเสมือนการได้สิ่งเสริมแรง การตอบสนองที่ไม่เหมาะสม

3. การสาธิตบางส่วน (Partial Modeling) เป็นวิธีการสาธิตการตอบสนองที่ถูกต้องเพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งจะนำไปใช้ได้ทันทีที่ครูต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้ได้มากที่สุด การสาธิตรูปแบบนี้จะสามารถกระตุ้นเตือนผู้เรียนให้ตอบสนองอย่างถูกต้อง โดยไม่ต้องสาธิตพฤติกรรมตอบสนองที่ถูกต้องทั้งหมด

กระทรวงศึกษาธิการ (2561) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติกที่มีลักษณะอาการ และระดับรุนแรงแตกต่างกัน โดยนักวิชาการ ได้แบ่งระดับกลุ่มอาการของบุคคลออทิสติกไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับกลุ่มที่มีอาการน้อย เด็กออทิสติกกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่จะมีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยหรือสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย โดยมีพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ดีกว่ากลุ่มอื่นแต่ยังมีความบกพร่องในบางด้าน เช่น ด้านสังคม การรับรู้อารมณ์ความรู้สึกของบุคคลอื่น และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เรียกว่า กลุ่มออทิสติกที่มีศักยภาพสูง หรือ กลุ่มแอสเพอร์เกอร์ซินโดรม ซึ่งสามารถจัดให้เรียนรู้ทักษะทางวิชาการตามรายละเอียดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ โดยต้องมีการปรับพฤติกรรมในส่วนที่ยังมีความบกพร่องอยู่ด้วย

2. กลุ่มที่มีอาการปานกลาง ลักษณะเด็กออทิสติกกลุ่มนี้มีความล่าช้าในพัฒนาการด้านภาษา การสื่อสาร ทักษะทางสังคม การเรียนรู้และการช่วยเหลือตนเองและจะมีพฤติกรรมกระตุ้นตนเองพอสมควร สามารถจัดการเรียนรู้ในบางกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เรียนร่วมทั่วไปได้ และจัดการเรียนรู้บูรณาการภายในสาระการเรียนรู้ หรือบูรณาการข้ามสาระการเรียนรู้ ในลักษณะการเรียนรู้แบบบูรณาการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพและความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคล และตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ที่จัดไว้เหมาะสม

3. กลุ่มที่มีอาการรุนแรง เด็กในกลุ่มนี้ จะมีความล่าช้าในพัฒนาการเกือบทุกด้าน ตั้งแต่วัยเด็กและอาจเกิดร่วมกับภาวะอื่น เช่น ภาวะปัญญาอ่อน เป็นต้น หรือบางคน ที่มีปัญหาทางอารมณ์ก้าวร้าวรุนแรง บุคคลกลุ่มนี้ควรจัดการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการการเรียนรู้ทางวิชาการแต่ไม่เข้มข้น เพราะยังต้องเน้นในส่วนของการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพัฒนาการ ดังนั้น ผู้สอนยังต้องจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพ 5 ด้านมากกว่าการจัดให้เรียนรู้ทักษะทางวิชาการบ้างตามศักยภาพและควรมีการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการออกแบบการเรียนรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ควรใช้เทคนิควิธีการหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ

ทางการศึกษาของผู้เรียนเฉพาะบุคคล ดังนั้นในการนำ IEP สู่อำนาจจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กออทิสติก ต้องคำนึงถึงสภาพปัญหา ที่แตกต่างกันอย่างหลากหลาย ทั้งลักษณะอาการและระดับความรุนแรง ความพร้อมและพัฒนาการ ทุกด้าน วิธีการเรียนรู้ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเป็น เฉพาะบุคคล ตัวอย่างเช่น เด็กออทิสติกมักประสบกับปัญหาด้านประสาทการรับสัมผัส หรือ ความรู้สึกไม่ถูกต้อง หรือสิ่งที่เด็กรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ ไม่ประสานเป็นภาพรวมได้ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับก็จะทำให้เกิดความสับสน เด็กออทิสติกอาจจะมีปัญหาที่สัญญาณ การรับสัมผัสที่ส่งไปสมองหรืออาจจะเป็นปัญหาที่การบูรณาการสัญญาณต่าง ๆ ที่รับเข้ามา หรือมี ปัญหาทั้งสองอย่าง ผลจากการทำงานที่ผิดปกติของสมอง เด็กออทิสติกมีประสาทสัมผัสที่ไวมาก ต่อเสียง รส กลิ่น และเสื้อผ้า เด็กบางคนรู้สึกไม่สบายตัว เพราะเสื้อผ้าที่สวมใส่ จนไม่เป็นอันเรียน บางคนไม่ชอบ แม้จะถูกกอดเบา ๆ เด็กหลายคนเอามือปิดหู และกรี๊ดร้องเมื่อได้ยินเสียง เครื่องดูดฝุ่น เสียงเครื่องบิน เสียงโทรศัพท์หรือแม้แต่เสียงพัดลม ดังนั้น จึงดูเหมือนว่าสมองของ บุคคลออทิสติกไม่สามารถสร้างสมดุลของประสาท สัมผัสอย่างเหมาะสม เด็กบางคนไม่รับรู้ความ เย็น หรือความเจ็บปวดที่รุนแรง แต่มีปฏิกิริยามากมาย ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กปกติไม่รู้สึก เด็กออทิสติก อาจจะหกล้ม แขนหักแล้วไม่ร้องไห้เลย เด็กอีกคนอาจ จะโคลิกศีรษะกับผนังห้องโดยไม่รู้สึกเจ็บ แต่การรับสัมผัสเบา ๆ อาจจะทำให้เขากรี๊ดร้องได้ เด็กออทิสติกบางคนแสดงความสามารถด้านต่าง ๆ ได้อย่างน่าทึ่ง ในวัยเด็กเล็ก ขณะที่เด็กคนอื่น ๆ ทำได้แต่ขีดเส้นไปมาไม่เป็นรูปร่าง เด็กออทิสติก บางคนสามารถวาดรายละเอียดสามมิติที่เหมือนจริงได้ เด็กออทิสติกวัย 2 - 3 ขวบ มีทักษะ การมองเห็นที่ดีมาก สามารถต่อชิ้นส่วนภาพที่ซับซ้อนได้ เด็กหลายคนอาจจะเริ่มอ่านได้ก่อน เริ่มพูด บางคนมีพัฒนาการของระบบประสาทสัมผัสส่วนการได้ยินดีมาก ทำให้สามารถเล่นเครื่องดนตรีที่ไม่เคยสอน เล่นเพลงได้ถูกต้อง หลังจากที่ได้อินเพียงครั้งเดียว เด็กบางคนสามารถจำ การแสดงในโทรทัศน์ได้ทั้งรายการ จำหน้าต่าง ๆ ในสมุดโทรศัพท์ หรือจำชื่อของไดโนเสาร์พันธุ์ ต่าง ๆ ได้ทั้งเล่ม อย่างไรก็ตาม เด็กออทิสติกอาจเรียนรู้ได้ดีและมีประสิทธิภาพในห้องเรียนขนาดเล็ก และในห้องเรียนร่วม เด็กปกติช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนได้มาก การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นรูปแบบของการให้เด็กปกติเรียนร่วมกับเด็กที่แตกต่างจากเรา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อ พัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก

จากสาระที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก ต้องคำนึงถึงสภาพปัญหาที่แตกต่างอย่างหลากหลาย ทั้งลักษณะอาการ และระดับความรุนแรง ความพร้อม และพัฒนาการทุกด้าน วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน เป็นเฉพาะบุคคลและความช่วยเหลือเบื้องต้นที่เด็กควรได้รับ ควรจะเป็นในด้านการสื่อสาร

การปรับพฤติกรรมซึ่งส่วนมากมุ่งขจัดความก้าวร้าว การปรับตัวในทางถดถอย และเน้นทักษะที่จะช่วยให้เด็กสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

2.1 ความหมายของการบริหาร

การบริหารกิจการใด ๆ ก็ตามจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลจะต้องมี ผู้ร่วมดำเนินการในกิจการนั้น ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์อย่างถูกต้องและรวดเร็ว คำว่าการบริหารในภาษาอังกฤษใช้ Administration และ Management ความแตกต่างของสองคำนี้ คือ Administration นิยมใช้ไปในทางระบบบริหารราชการ ส่วน Management นิยมใช้ไปในทางการบริหารธุรกิจ ซึ่งหมายถึงการบริหารเช่นเดียวกัน มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารหลายทัศนะแตกต่างกัน พอสรุปได้ดังนี้

โฮลท์ (Holt, J. M. , 1993) โจนส์ และจอร์จ (Jones, G. R. and George, J. M., 2014) ได้อธิบายความหมายของการบริหารที่คล้ายกัน คือ การบริหารหมายถึงกระบวนการวางแผนการจัดองค์กร การนำและการควบคุมบุคคลและทรัพยากรทางการบริหาร ดำเนินงาน ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และขยายความของทรัพยากรขององค์กรว่า หมายถึงสินทรัพย์ ได้แก่ บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ เครื่องจักร วัตถุดิบ คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ สิทธิบัตร เงินทุน และลูกค้าที่จงรักภักดี

อนิวัช แก้วจางงค์ (2554) ได้ให้ความหมายว่าการบริหาร คือ การทำหน้าที่ขึ้นนำ การกำหนดทิศทางกำหนดนโยบายและการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมทุกกิจกรรมขององค์กร สอดคล้องกับ สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ (2550) ที่กล่าวว่า การบริหารคือ การบริหารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในระดับนโยบายและแผนงาน ซึ่งส่วนใหญ่มักใช้กับการบริหารในภาครัฐหรือองค์กรขนาดใหญ่

วิโรจน์ สารรัตน์ (2555) และ วรรัตน์ เขียวไพรี (2550) ได้ให้ความหมายของการบริหารที่สอดคล้องกันว่าการบริหาร หมายถึง กระบวนการดำเนินงานบริหารทรัพยากรและกิจการงานอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหาร

สุนทร โคตรบรรเทา (2560) ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร เป็นกระบวนการในการปฏิบัติงานกับคนและโดยคน เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายขององค์กร เช่นเดียวกับ วิเชียร วิทยอุดม (2554) ที่กล่าวว่า การบริหาร คือ การดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์กรอันเป็นเรื่อง

ของกลุ่มบุคคลที่ร่วมใจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่องค์กร ได้ตั้งเป้าหมายไว้

จากการศึกษาจากนักวิชาการและนักบริหาร สรุปว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการ บริหารขั้นพื้นฐานของการดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organization) การชี้นำ (Reading) และการควบคุม (Controlling) โดยผสมผสานบุคลากรและทรัพยากรทางการบริหารเข้าด้วยกัน เพื่อจะทำให้การดำเนินงานของ องค์กรสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร

มีนักวิชาการและนักบริหารการศึกษาได้ให้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการ บริหารไว้ดังนี้

กูลิก และเออร์วิก (Gulick, L. & Urwick, L., 1973) ได้ศึกษาวิเคราะห์บทบาท หน้าที่ของผู้บริหาร เพื่อดูว่าผู้บริหารระดับสูงขององค์กร มีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบอยู่ 7 ประการ ซึ่งเป็นหลักการที่นำมาใช้ในการบริหารงานในระบบราชการไทย เรียกย่อ ๆ ว่า “POSDCoRB” มีหลักการดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดวิธีทางที่จะปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญเบื้องต้นที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมี โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) และกลยุทธ์ (Strategies) จัดทำแผนงาน (Programs) ให้ครอบคลุมทุกแง่ทุกมุม ซึ่งจะทำให้เกิดผล สำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการกำหนด จัดเตรียม และจัดความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่าง ๆ ในหน่วยงานขององค์กร เพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน หรือองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง ภาระหน้าที่เกี่ยวกับการบริหาร ตัวบุคคล เริ่มด้วยการเสาะหาคัดเลือกตัวบุคคลเข้ามาทำงานในองค์กร และวางตัวบุคคลให้มี คุณสมบัติเหมาะสมกับลักษณะงานต่าง ๆ (Put The Right Man In The Right Job) เพื่อความมี ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

4. การอำนวยการหรือการสั่งการ (Directing) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการกำกับ สั่งงานและรู้หลักวิธีในการชี้แนะ ควบคุม บังคับบัญชาให้การทำงานของผู้อยู่ในบังคับบัญชา เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

5. การประสานงาน (Co - Ordination) หมายถึง การดำเนินการให้หน่วยงาน มีสัมพันธภาพในการปฏิบัติงานระหว่างกันเป็นไปอย่างสอดคล้อง เชื่อมโยงระหว่างกันและกัน โดยมีการปฏิบัติงานกันอย่างสมานฉันท์เป็นกลุ่มก้อน ทั้งนี้เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน อีกทั้งเป็นการประหยัด มีผลงานและการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพ

6. การรายงาน (Reporting) หมายถึง ระบบการรายงานซึ่งหน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบการรายงานผลการปฏิบัติงาน ประมวลสถิติของงาน หรือสอดคล้องดูแลสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงาน

7. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง แผนทางการเงินของรัฐบาลที่จัดทำขึ้น เพื่อแสดงรายรับ และรายจ่าย ที่รัฐบาลกำหนดจะจัดทำตามโครงการต่าง ๆ ในปีต่อไป โดยแสดงวงเงินค่าใช้จ่ายแต่ละโครงการ และวิถีทางการเงินมาใช้จ่ายตามโครงการนั้น ๆ

เดมมิ่ง (Deming, W. E., 1993) ได้พัฒนาวงจร PDCA จากแนวคิดของ ดร.วอลเตอร์ เอ ชิวฮาร์ท (Dr. W.A. Shewhart) นักควบคุมกระบวนการเชิงสถิติ โดยนำมาปรับใช้ในการควบคุมคุณภาพในการบริหารงาน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการวางแผน (Plan) ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน พร้อมพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจน นอกจากนี้ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต

2. ขั้นตอนการปฏิบัติ (Do) ขั้นตอนการปฏิบัติ คือการลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ในขั้นตอนนี้ต้องตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ พร้อมสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบด้วย เราไม่ควรปล่อยให้ถึงวินาทีสุดท้ายเพื่อดูความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากการปรับปรุงในหน่วยงาน ผู้บริหารย่อมต้องการทราบความคืบหน้าอย่างแน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่าโครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

3. ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) ขั้นตอนการตรวจสอบ คือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แต่ขั้นตอนนี้มักจะถูกมองข้ามเสมอการตรวจสอบทำให้เราทราบว่าปฏิบัติในขั้นที่สองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งสำคัญก็คือ เราต้องรู้ว่าจะตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนต่อไป

4. ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม (Act) ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม จะพิจารณาผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้ หรือไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ หากเป็นกรณีแรก ก็ให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัติ นั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐานพร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึง สามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิมหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่หากเป็นกรณีที่สอง ซึ่งก็คือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ เราควรนำข้อมูล มารวบรวมไว้มาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไปนี้ อาทิ มองหาทางเลือก ใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้ ใช้ความพยายามมากขึ้นกว่าเดิม ขอความช่วยเหลือจากผู้รู้ หรือเปลี่ยน เป้าหมายใหม่

เทย์เลอร์ (Taylor, F. W., 2002) ผู้ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นบิดาของการบริหารแบบ วิทยาศาสตร์ ได้เสนอหลักการ “จัดการองค์การ” เพื่อเพิ่มผลผลิตในองค์การ ให้สูงขึ้น ว่าจะต้องเน้น ที่การกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ชัดเจนเพื่อให้มีการใช้บุคลากร และทรัพยากรอื่น ๆ อย่างมี ประสิทธิภาพ จากแนวคิดดังกล่าวเทย์เลอร์ ได้เสนอหลักการสำคัญแยกเป็น 2 เรื่อง ได้แก่ หลักการ บริหาร โรงงาน (Shop Management) และ หลักการบริหารเชิงวิทยาศาสตร์ (The Principles of Management)

หลักการบริหารโรงงาน (Shop Management) ประกอบด้วย

1. หลักการค้นหาวิธีการทำงานที่ดีที่สุด ซึ่งเป็นหลักการบริหารพื้นฐานเพื่อ วางแผน กำหนดงานและกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด
2. หลักการคัดเลือกบุคลากร โดยวิธีเชิงวิทยาศาสตร์ เพื่อคัดเลือกบุคลากรอย่าง สมเหตุสมผล เพื่อให้ได้คนที่เหมาะสมกับงานและเพื่อพัฒนาฝีมืออบรมในอนาคต
3. หลักการจูงใจด้วยเงิน เนื่องจากการจัดคนให้เหมาะสมกับงาน โครงสร้าง องค์กรและการแบ่งฝ่ายทำงานมิได้ยืนยันถึงประสิทธิภาพสูงสุดเสมอไป การจูงใจด้วยเงินตอบแทน โดยสังเกตผลงานจึงเป็นสิ่งจำเป็น

4. หลักการกำหนดหน้าที่ของหัวหน้าคนงาน เทย์เลอร์ได้เสนอการแบ่งสัดส่วนงาน ชัดเจนระหว่างผู้บริหารและคนงาน โดยผู้บริหารรับผิดชอบการวางแผน การเตรียมการ และการ ตรวจสอบ ในขณะที่คนงานรับผิดชอบงานของตนและสิ่งที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร แนวคิด ของเทย์เลอร์มองว่า มนุษย์หรือคนงานเป็นเครื่องจักร ซึ่งมุ่งเน้นประสิทธิผลของงานเป็นสำคัญ

หลักการบริหารเชิงวิทยาศาสตร์ (The Principles Of Management) ประกอบด้วย

1. หลักการศึกษาเรื่องเวลา มีวัดประสิทธิภาพการผลิต โดยกำหนดเวลามาตรฐาน ในการผลิตชิ้นงาน ผู้ที่ผลิตได้เกินมาตรฐานย่อมได้ค่าตอบแทนที่สูงกว่า

2. หลักการกำหนดอัตราค่าจ้าง เทย์เลอร์ เสนอว่าควรจ่ายค่าจ้างตามตามสัดส่วนการผลิต ถ้าคนงานผลิตได้มากก็ได้ค่าจ้างมาก
3. หลักการแยกงานวางแผนจากการปฏิบัติการ ฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการ แยกจากกัน โดยฝ่ายบริหารรับผิดชอบการวางแผน และฝ่ายปฏิบัติคือคนทำหน้าที่ผลิต ซึ่งเป็นไปตามระบบแบบแผน และมาตรฐานที่ฝ่ายบริหารกำหนด
4. หลักการทำงานโดยวิธีวิทยาศาสตร์ การทำงานที่ถูกควรถูกกำหนดโดยฝ่ายบริหารด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ที่สมเหตุสมผล และเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุดหรือดีที่สุด
5. หลักการควบคุมการบริหารจัดการ ฝ่ายบริหารควรเรียนรู้เรื่องหลักการบริหาร และควบคุมงานเพื่อประยุกต์ในการบริหารและควบคุมฝ่ายปฏิบัติการ
6. หลักการจัดระเบียบปฏิบัติงาน ถือว่าการปฏิบัติงานต้องยึดระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพตามภาระหน้าที่โดยไม่ก้าวท้าวกัน

ฟาโยล (Fayol, H., 2010) ได้เสนอรูปแบบการบริหารแบบวิทยาศาสตร์ ที่มีเป้าหมายเหมือนกับเทย์เลอร์ คือการเพิ่มผลผลิตขององค์กรให้สูงขึ้น แต่ทั้งสองมองปัญหาแตกต่างกัน คือ ในขณะที่เทย์เลอร์มองว่าโจทย์ที่สำคัญคือบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน แต่ฟาโยลกลับมองว่าโจทย์ที่สำคัญอยู่ที่ผู้บริหาร การที่ผู้บริหารไม่ทราบบทบาทหน้าที่ของตนเอง เป็นเหตุที่ทำให้ผลผลิตขององค์กรไม่เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงได้เสนอบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในการจัดองค์กรไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการของการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์
2. การจัดองค์การและงาน (Organizing) เป็นการจัดโครงสร้างองค์การระบบงาน กำหนดงานที่ทำ หน่วยงานที่รับผิดชอบ
3. การสั่งการ (Commanding) เป็นอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจ
4. การประสานงาน (Coordinating) เป็นการประสานหน่วยงานและบุคลากรต่าง ๆ เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร
5. การควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการของการติดตาม ตรวจสอบผลงานและการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้งานได้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์

จากบทบาทหน้าที่ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดหลักการบริหารซึ่งถือว่าเป็นหลักสากลพื้นฐานทางการบริหาร 14 ประการ คือ

1. การแบ่งงานกันทำ (Division of work) หมายถึง การทำงานโดยพนักงานแบ่งงานตามความสามารถในลักษณะงานเฉพาะด้านและมีทักษะในการทำงานเป็นอย่างดี

2. อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility) หมายถึง อำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบเป็นของกลุ่มคนที่เกี่ยวกับการทำงานตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นสุดการทำงาน อำนาจหน้าที่เป็นสิ่งที่เส้นทางมาได้มาโดยตำแหน่งในความรับผิดชอบในงานนั้น ซึ่งผู้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในงาน ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญในงาน
3. กฎระเบียบข้อบังคับ (Discipline) หมายถึง ข้อตกลงในการทำงานซึ่งพนักงาน จะต้องยอมรับและเชื่อฟังปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับและละเว้นการกระทำที่เป็นข้อห้าม
4. เอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command) หมายถึง การให้พนักงาน รับฟังคำสั่งและการมอบหมายงานจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว
5. มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน (Unity of Direction) หมายถึง การทำงานของพนักงาน ทุกคนและทุกหน่วยงานเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน โดยมีทิศทางและแผนการเดียวกัน ไม่แตกต่างกัน เป็นการทำงานที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขององค์การ
6. ผลประโยชน์ขององค์การคือ ผลประโยชน์ของพนักงาน (Subordination Individual Interests to The General Interests) หมายความว่า การทำงานในองค์การนั้นผลประโยชน์ หรือสิ่งที่องค์การได้รับก็คือผลประโยชน์ของพนักงานเช่นกัน
7. การให้ค่าตอบแทน (Remuneration) หมายถึง การให้ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมต่อ ทุกฝ่ายและทำให้พนักงานได้รับความพึงพอใจสูงสุด
8. การรวมอำนาจ (Centralization) หมายถึง การมีศูนย์กลางของใช้อำนาจ ในการสั่งการต่าง ๆ จากศูนย์กลางในบางกรณี แต่ในบางกรณีควรใช้การกระจายอำนาจ ในการสั่งการไปยังผู้อื่น
9. สายการบังคับบัญชา (Scalar Chain) หมายถึง การมีสายการบังคับบัญชาตั้งแต่ ระดับสูงสุดลงมายังต่ำสุดในการสั่งการมอบหมายงาน และรายงานผลปฏิบัติงานลดหลั่นกันไป อย่างเชื่อมโยงกัน
10. ระเบียบวินัย (Order) หมายถึง การกำหนดระเบียบวินัยในการทำงานเพื่อให้ พนักงานยึดระเบียบถือปฏิบัติเป็นแบบอย่างเดียวกันเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย
11. ความเสมอภาค (Equity) การถูกต้องเป็นธรรม มีความยุติธรรมในการปฏิบัติ ต่อกันระหว่างผู้บังคับบัญชากับพนักงาน
12. ความมั่นคงในการทำงาน (Stability of Tenure of Personnel) หมายถึง การทำงานที่มีความมั่นคงในด้านของการจ้างงาน ไม่ทำให้เกิดอัตราการหมุนเวียนของพนักงานมาก เกินไปโดยไร้สาเหตุ

13. ความคิดริเริ่ม (Initiative) หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาส่งเสริมให้พนักงาน แสดงความคิดเห็นริเริ่มในการทำงาน กล้าแสดงความคิดเห็นในการทำงาน

14. ความสามัคคี (Esprit De Corps) หมายถึง ความร่วมมือร่วมใจกันในองค์กร ให้เกิดความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งทำให้องค์กรมีความแข็งแกร่งสามารถทำงาน ร่วมกันเป็นทีมได้ มีการสื่อสารที่ดีระหว่างกัน

กูลิค และเออร์วิค (Gulick, L. & Urwick, L., 1973) ได้ศึกษาวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ ของผู้บริหาร เพื่อค้นหาผู้บริหารระดับสูงขององค์กร มีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบอยู่ 7 ประการ ซึ่งเป็นหลักการที่นำมาใช้ในการบริหารงานในระบบราชการไทย เรียกย่อ ๆ ว่า “POSDCoRB” มีหลักการดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดวิธีทางที่จะปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญเบื้องต้นที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมี โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) และ กลยุทธ์ (Strategies) จัดทำแผนงาน (Programs) ให้ครอบคลุมทุกแง่มุม ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการกำหนด จัดเตรียม และ จัดความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่าง ๆ ในหน่วยงานขององค์กร เพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน หรือองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง ภาระหน้าที่เกี่ยวกับการบริหาร ตัวบุคคล เริ่มด้วยการเสาะหาคัดเลือกตัวบุคคลเข้ามาทำงานในองค์กร และวางตัวบุคคลให้มี คุณสมบัติเหมาะสมกับลักษณะงานต่าง ๆ (Put The Right Man In The Right Job) เพื่อความ มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

4. การอำนวยการหรือการสั่งการ (Directing) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการกำกับ สั่งงานและรู้หลักวิธีในการชี้แนะ ควบคุม บังคับบัญชาให้การทำงานของผู้อยู่ในบังคับบัญชา เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

5. การประสานงาน (Co - Ordination) หมายถึง การดำเนินการให้หน่วยงาน มีสัมพันธภาพในการปฏิบัติงานระหว่างกันเป็นไปอย่างสอดคล้อง เชื่อมโยงระหว่างกันและกัน โดยมีการปฏิบัติงานกันอย่างสมานฉันท์เป็นกลุ่มก้อน ทั้งนี้เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน อีกทั้งเป็นการประหยัด มีผลงานและการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพ

6. การรายงาน (Reporting) หมายถึง ระบบการรายงานซึ่งหน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบการรายงานผลการปฏิบัติงาน ประมวลสถิติของงาน หรือสอดคล้องดูแลสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงาน

7. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง แผนทางการเงินของรัฐบาลที่จัดทำขึ้นเพื่อแสดงรายรับ และรายจ่าย ที่รัฐบาลกำหนดจะจัดทำตามโครงการต่าง ๆ ในปีต่อไป โดยแสดงวงเงินค่าใช้จ่ายแต่ละโครงการ และวิถีทางการเงินมาใช้จ่ายตามโครงการนั้น ๆ

อุทัย เหลาวิเชียร (2551) ได้อธิบายการบริหารโดยสอดคล้องเรื่องพฤติกรรมศาสตร์ มาใช้ในการ “อำนวยการ” ซึ่งอดีตถ้าพูดถึงการอำนวยการไม่ได้มีการใส่สาระของพฤติกรรมศาสตร์ ขบวนการทั้ง 4 คือ POLC ตามทฤษฎีการจัดการ ของ ดร็กเกอร์ (Drucker, P. F., 2005) เสนอเป็นหลักการว่า กระบวนการจัดการประกอบด้วย

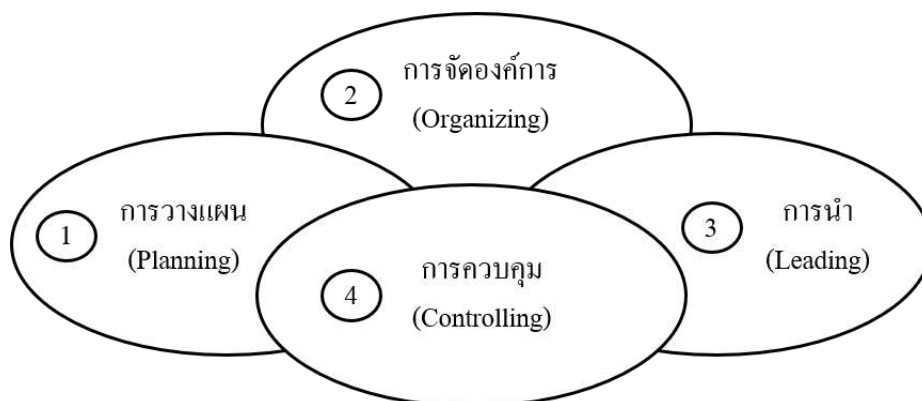
การบริหารขั้นพื้นฐาน 4 ประการ ประกอบด้วยกระบวนการดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การเลือกวิธีการทำงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กรและกำหนดว่าจะทำงานนั้นอย่างไร การวางแผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จขององค์กรในอนาคตอันใกล้ในระยะสั้น (Short Term) และระยะยาว (Long - Term)

2. การจัดองค์กร (Organization) หมายถึง การนำเอาแผนงานที่กำหนดไว้มา กำหนดหน้าที่สำหรับบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลที่จะปฏิบัติภายในองค์กร เป็นการเริ่มต้นของกำไรในการนำเอาแผนงานไปสู่การปฏิบัติ บุคลากรในองค์กรได้รับการมอบหมายงานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายโดยงานของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มต่างประสานสอดคล้องกันสู่ความสำเร็จขององค์กร

3. การนำ (Leading) เกี่ยวข้องกับการจูงใจ ภาวะผู้นำ และการสื่อสารระหว่างบุคคลในองค์กรเพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการ วัตถุประสงค์ของการนำคือการเพิ่มผลผลิตขององค์กรโดยผ่านแนวคิดทางด้านการให้ความสำคัญกับคน (Human - Oriented Work Situations) มากกว่าการให้ความสำคัญกับงาน (Task - Oriented Work Situations)

4. การควบคุม (Controlling) หมายถึง หน้าที่ทางการจัดการสำหรับผู้บริหารในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นมาตรวัดผลการทำงานในองค์กร รวมทั้งการวัดผลการทำงานในปัจจุบันเพื่อให้มีมาตรฐาน เช่น มาตรฐานการดำเนินการ มาตรฐานด้านคุณภาพ มีการเปรียบเทียบกับผลงานที่ทำได้เพื่อปรับปรุงแก้ไขผลการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ลดการสูญเสียนั่นเปลี่ยนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ปรากฏดังภาพประกอบ 2.1

ภาพประกอบ 2.1 ความสัมพันธ์ของหน้าที่ในการบริหารขั้นพื้นฐาน 4 ประการ

เดมมิ่ง (Deming, W. E., 1993) ได้พัฒนาวงจร PDCA จากแนวคิดของ ดร.วอลเตอร์ เอ ชิวฮาร์ท (Dr. W.A. Shewhart) นักควบคุมกระบวนการเชิงสถิติ โดยนำมาปรับใช้ในการควบคุมคุณภาพในการบริหารงาน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการวางแผน (Plan) ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน พร้อมพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจน นอกจากนี้ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต

2. ขั้นตอนการปฏิบัติ (Do) ขั้นตอนการปฏิบัติ คือการลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ในขั้นตอนนี้ต้องตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ พร้อมสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบด้วย เราไม่ควรปล่อยให้ถึงวินาทีสุดท้ายเพื่อดูความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากการปรับปรุงในหน่วยงาน ผู้บริหารย่อมต้องการทราบความคืบหน้าอย่างแน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่าโครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

3. ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) ขั้นตอนการตรวจสอบ คือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แต่ขั้นตอนนี้มักจะถูกมองข้ามเสมอการตรวจสอบทำให้เราทราบว่า การปฏิบัติในขั้นที่สองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งสำคัญก็คือ เราต้องรู้ว่า จะตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนต่อไป

4. ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม (Act) ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม จะพิจารณาผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้ หรือไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ หากเป็นกรณีแรก ก็ให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัติ นั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐานพร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิมหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่หากเป็นกรณีที่สอง ซึ่งก็คือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ เราควรนำข้อมูลมารวบรวมไว้มาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไปนี้ อาทิ มองหาทางเลือกใหม่ที่ น่าจะเป็นไปได้ ใช้ความพยายามมากขึ้นกว่าเดิม ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่

คูนท์ และ ไวริช (Koontz, H. and Welbrich, H., 2010) ซึ่งเป็นนักทฤษฎีองค์กร ชาวอเมริกันชื่อดัง ตลอดจนเป็นศาสตราจารย์ด้านบริหารธุรกิจแห่ง University of California, Los Angeles (UCLA) ได้ให้ความหมายของหลักการบริหารจัดการ “POSDC” มีการใส่ใจในการวางแผนการทำงานตั้งแต่ต้นจนจบ ตั้งแต่การวางแผนเป้าหมาย การกำหนดนโยบาย การจัดสรรการทำงาน การควบคุมการทำงาน ตลอดจนดำเนินการปฏิบัติการให้ลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ หลักการบริหารจัดการ “POSDC” มีความสำคัญกับการบริหารทรัพยากรบุคคลด้วย ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับองค์กร ตั้งแต่ การวางโครงสร้างองค์กร คัดสรรบุคลากร จัดสรรพนักงานตามหน้าที่ บริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ดูแลสวัสดิการ ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ไปจนถึงแผนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตลอดถึงการอำนวยความสะดวกและควบคุมการทำงานซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้ทรัพยากรมนุษย์ทำงานร่วมกับระบบงานที่วางแผนที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามแผนที่วางไว้ และตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

หลักการนี้ประกอบไปด้วยกระบวนการบริหาร 5 ประการ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) การวางแผนนั้นเริ่มตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายขององค์กร โครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนลำดับกระบวนการปฏิบัติการในส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ ไปจนถึงวิธีการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ให้บรรลุผล การวางแผนนี้ยังต้องสามารถรับรู้ ติดตาม เข้าใจ ตลอดจนวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ทั้งในและนอกองค์กรที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารองค์กรอีกด้วย

2. การจัดการองค์กร (Organizing) การจัดการองค์กรนี้เริ่มตั้งแต่การกำหนดโครงสร้างองค์กร กำหนดตำแหน่งงาน จัดสรรทรัพยากรบุคคลเพื่อลงในตำแหน่งงานต่าง ๆ รวมถึงจัดระบบระเบียบในการทำงานทั้งหมดด้วย สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดโครงสร้างองค์กรนั้นก็คือการแบ่ง

หน้าที่แต่ละส่วนให้ชัดเจน ไม่ทำงานทับซ้อนกัน และต้องทำงานประสานกันให้ราบรื่นได้ด้วย ครอบคลุมการทำงานทั้งหมดไม่ให้เกิดปัญหา ประเมินจำนวนพนักงานให้พอดี ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป และต้องลำดับความสำคัญของตำแหน่ง เคลียร์บทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน ตลอดจนให้อำนาจในการสั่งการที่เหมาะสมด้วย

3. การจัดสรรและบริหารบุคลากร (Staffing) การบริหารจัดการบุคลากรนั้นเริ่มตั้งแต่การคัดสรรบุคลากรที่มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อจัดสรรให้ทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ขององค์กร จากนั้นก็ต้องดูแลบุคลากรตลอดระยะเวลาจนกว่าบุคลากรจะออกจากองค์กร ตั้งแต่การบริหารงานบุคคล งานสวัสดิการ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล การเลื่อนตำแหน่ง โยกย้าย เป็นต้น

4. การอำนวยการ (Directing) การอำนวยการก็คือบริหารจัดการตลอดจนดำเนินการทุกอย่างให้ปฏิบัติการได้อย่างราบรื่น จนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การอำนวยการนี้เกี่ยวเนื่องทั้งเรื่องของทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรอื่น ๆ ไปพร้อมกันด้วย ให้สามารถทำงานร่วมกันได้ ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการทำงาน การอำนวยการยังหมายถึงการสั่งการ อำนาจหน้าที่ และการปฏิบัติการให้สามารถทำงานได้ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นด้วย ซึ่งหนึ่งในหัวใจสำคัญของการอำนวยการก็คือการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพด้วยนั่นเอง

5. การควบคุม (Controlling) การควบคุมนี้ก็คือการบริหารจัดการทุกอย่างให้ตรงตามแผนและระยะเวลาที่วางไว้ การควบคุมนี้ตั้งแต่การควบคุมทรัพยากร เครื่องจักร ไปจนถึงบุคลากร ให้การปฏิบัติงานมีความราบรื่น และดำเนินการตามแผนการได้สำเร็จ ทั้งยังตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ด้วย การควบคุมนี้นอกจากการสั่งการ กำหนดการ บังคับการแล้ว ก็ยังรวมถึงการแนะนำ ช่วยเหลือ รายงานผล ตลอดจนประเมินผลการทำงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อติดตามการทำงานทุกกระบวนการไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดใด ๆ ด้วย

สมชาย ใจไหว (2561: 38) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารและการจัดการแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเยาวชนกลุ่มน้ำวัง ประกอบไปด้วย 1) รูปแบบ 2) การจัดองค์กร 3) กลไกการทำงาน 4) ความร่วมมือในการมีส่วนร่วม 5) หัวหน้าหน่วยงาน 6) พื้นที่พัฒนา และ 7) การบูรณาการ

เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560: 68) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารงานในองค์กรปกครองส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์กร 3) ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน 4) ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ 5) ด้านการประสานงาน 6) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงานและการพัฒนา และ 7) ด้านงบประมาณ

มกรพัล พันสวัสดิวง (2560: 9) ได้ศึกษาการพัฒนาการบริหารตามกระบวนการ และทักษะการบริหารของผู้บริหารระดับต้นในธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า กระบวนการบริหารที่ใช้ในการพัฒนา ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การจัดองค์กร 3) การนำ 4) การควบคุม 5) ความคิด 6) มนุษยสัมพันธ์ และ 7) เทคนิค

ณรงค์ อภัยใจ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาสโรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน การวางแผน การดำเนินงาน การตรวจสอบ การปรับปรุง และการรายงานผลและ 3) ด้านผลผลิต

นิตยา คະเนนิล (2559: 348) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบกระบวนการบริหาร ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบึงกาฬ พบว่า กระบวนการบริหารประกอบด้วย 1) การวางแผนการดำเนินงาน 2) การดำเนินงานตามแผน 3) การนิเทศ กำกับ ติดตาม 4) การประเมินผล

เสถียร อ่วมพรหม (2559: 125) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากระบวนการบริหาร สถานศึกษาเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าระบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) ด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การจัด อัตรากำลัง และการงบประมาณ 2) ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย การอำนวยการ การประสานงาน การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และการรายงาน 3) ด้านผลผลิต

ประกาย ขวัญหลาย (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนักตะวันออก เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่ากระบวนการบริการ ประกอบด้วย 1) การจัดองค์กร 2) การนำ 3) การติดตาม ควบคุม การดำเนินงาน

เมษิต กองเงิน (2554) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารกิจการนักเรียน ที่ส่งเสริมคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมด้านประชาธิปไตยของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า กระบวนการบริหารมี 5 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างทีมงาน 2) การกำหนดวิสัยทัศน์ 3) การวางแผน กำหนดกิจกรรม 4) การดำเนินการ และ 5) การปรับปรุง แก้ไข พัฒนา

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีการบริหาร ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์กระบวนการ บริหาร โดยทำการสังเคราะห์เอกสาร (Content analysis) เพื่อนำมาประยุกต์ใช้เป็นองค์ประกอบ ของการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ดังแสดงในตาราง 2.1

ตาราง 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

กระบวนการ บริหารการ จัดการเรียนรู้	นักวิชาการ												รวม	
	Harold D. Kootz, 1909 - 1984	Gulick and Urwick, 1937	W. Edwards Deming, 1939	Henry Fayol, 1949	Drucker, 2005	เมฆิต กองเงิน (2554)	ประกาย ขวัญหลาย (2557)	นิตยา คະเนนิต (2559)	เสถียร อ่วมพรม (2559)	เสาวนารถ เล็กเดอดินธุ์ (2559)	มกรพัลล พันธ์สวัสดิ์วง (2560)	ณรงค์ อักยัด (2560)		สมชาย ใจไหว (2561)
การสร้างทีม (Team building: T)						✓								1
การกำหนด วิสัยทัศน์ (Vision setting: V)						✓								1
การวางแผน (Planning: P)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
การจัดองค์กร (Organizing: O)	✓	✓		✓	✓		✓		✓	✓	✓		✓	9
การจัดสรรและ บริหารบุคลากร (Staffing: S)	✓	✓					✓			✓				4
การบังคับบัญชา สั่งการ (Commanding : C)				✓										1
การดำเนินงาน (Doing: D)			✓			✓	✓	✓				✓		5
การสั่งการ (Directing: D)		✓					✓			✓				3

ตาราง 2.1 (ต่อ)

กระบวนการ บริหารการจัดการ เรียนรู้	นักวิชาการ												รวม	
	Harold D. Koontz, 1909 - 1984	Gulick and Urwick, 1937	W. Edwards Deming, 1939	Henry Fayol, 1949	Drucker, 2005	เมธิต กองเงิน (2554)	ประกาย ขวัญหลาย (2557)	นิตยา คະเนนิต (2559)	เสถียร อ่วมพรม (2559)	เสาวนารถ เล็กเลอติษฐ์ (2559)	มกรพัลล พันธ์สวัสดิ์ (2560)	ณรงค์ อภัยใจ (2560)		สมชาย ใจ ไทหว (2561)
การประสานงาน (Coordinating : C)		✓		✓			✓			✓				4
งบประมาณ (Budgeting: B)		✓					✓			✓				3
การชี้นำ (Leading: L)					✓						✓		✓	3
การอำนวยการ (Directing: D)	✓													1
การควบคุม (Controlling : C)	✓			✓	✓			✓			✓		✓	6
การตรวจสอบ (Checking: C)			✓			✓						✓		3
การพัฒนาแก้ไข ปรับปรุง (Act: A)	✓		✓			✓				✓		✓		5
การรายงาน (Reporting: R)		✓					✓		✓	✓		✓		5

จากตาราง 2.1 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความสอดคล้องของกระบวนการบริหารการจัดการเรียนรู้จากผลการศึกษาของนักวิชาการที่สอดคล้องกันตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญ ดังนั้น องค์ประกอบของการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเต็ออกทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี จึงประกอบด้วย การวางแผน (Plan: P) การจัดองค์กร (Organize: O) การดำเนินการ (Do: D) การควบคุม (Control: C) การแก้ไขปรับปรุง

(Act: A) การรายงาน (Report: R) หรือเรียกองค์ประกอบนี้ว่า “PODCAR” ในแต่ละองค์ประกอบ มีความหมาย ดังนี้

1. การวางแผน (Plan: P) หมายถึง การวางแผนเพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์และก่อนที่จะเริ่มดำเนินการก็จะต้องมีการศึกษากระบวนการ จัดทำแผนปฏิบัติการ การกระจายงานและมอบหมายหน้าที่ และตัดสินใจในการดำเนินการ

2. การจัดองค์กร (Organize: O) หมายถึง การจัดระเบียบกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์กร และมอบหมายงานให้คนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย

3. การดำเนินการ (Do: D) หมายถึง การปฏิบัติตามโครงการที่กำหนดไว้ โดยผู้บริหาร จะเป็นผู้จัดการองค์กร รวมถึงการบังคับบัญชา และมีการประสานงาน การติดต่อสื่อสารกัน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณ การสรรหาทรัพยากร และการจูงใจ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

4. การควบคุม (Control: C) หมายถึง การกำกับ ติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด

5. การแก้ไขปรับปรุง (Act: A) หมายถึง การดำเนินการหลังจากที่มีการควบคุม ติดตามตรวจสอบ จะต้องมีการปรับปรุง พัฒนาเพื่อเป็นการเตรียมวางแผนต่อไปในอนาคต

6. การรายงาน (Report: R) หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงาน การควบคุมติดตามตรวจสอบ ตลอดจนถึงผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผล มารายงานผลการดำเนินงานในรูปแบบเอกสาร หรือรูปแบบอื่น ๆ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ดังนี้

ฮู และ ดันแคน (Hough, J. B. and Duncan, J. K., 1970) อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่าหมายถึง กิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ และมีความสุข ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่าง ๆ 4 ด้าน ดังนี้

1. การจัดการหลักสูตร (Curriculum)
2. การจัดการเรียนการสอน (Instruction)

3. การวัดผล (Measuring)

4. การประเมินผลการเรียนรู้หลังการเรียนการสอน (Evaluation)

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553) ได้ระบุว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสารปฏิบัติในชั้นเรียนให้ผู้เรียน มีคุณภาพตามที่หลักสูตรกำหนด

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้สรุปว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้ พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นผลมาจากการฝึกประสบการณ์ เป็นการเปลี่ยนแปลง ทั้งความรู้ ความรู้สึกและทักษะ

จิตมา วรรณศรี (2557) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ส่งผล ต่อเจตคติ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะและพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคล เป็นการดำเนินกิจกรรม ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ ความสามารถและเกิดทักษะในการลงมือปฏิบัติ และมีเจตคติในทางบวกส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงประสงค์

ชววิทย์ ไชยเบ้า (2559) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้มีลักษณะเด่น ลักษณะคือ

1. การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ที่เกิดอย่างต่อเนื่องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2. การจัดการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ความคิด หรือด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะ กระบวนการหรือด้านทักษะพิสัยและด้านเจตคติหรือด้านจิตพิสัย

3. การจัดการเรียนรู้จะบรรลุวัตถุประสงค์ ครูต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถ ทางด้านวิชาการ ทักษะ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2559) ได้เสนอแนวคิดว่า การจัดการเรียนรู้ต้องคำนึงถึง กระบวนการ เรียนรู้และผลการเรียนที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ครูต้องมุ่งมั่นในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้และความสามารถเต็มศักยภาพ ครูต้องใช้งานวิจัยเป็นงานเสริมเพิ่มคุณภาพการจัดการ เรียนรู้ หมายถึง การ ใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ ให้เหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของผู้เรียนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

เรณู บุญประเสริฐ (2561) ได้สรุปว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญของครู ในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ โดยการจัดกิจกรรมหรือจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและเกิดทักษะในการลงมือปฏิบัติ และเจตคติ ในทางบวกส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงประสงค์สามารถนำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ ฌฐพิมล ธรรมสร่างกูร (2559) ที่ได้ให้ความหมายว่า

การจัดการเรียนรู้คือการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดการ พัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาความหมายของการจัดการเรียนรู้จากนักวิชาการและนักการศึกษาที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญของครูในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงทั้งความรู้ ทักษะ อารมณ์และสังคม

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวคิดที่ใช้อธิบายลักษณะการเรียนรู้ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยมีแนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์ ซึ่งนักคิดเชื่อว่ามี ความแตกต่างกัน 3 แนว คือ 1) พฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์เกิดขึ้นจาก แรงกระตุ้นภายในตัวเอง (Active) 2) พฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์เกิดขึ้นจาก อิทธิพลของ สิ่งแวดล้อมมิใช่มาจากแรงกระตุ้นภายใน (Passive or Reactive) และ 3) พฤติกรรมหรือการกระทำ ของมนุษย์เกิดขึ้นทั้งจากสิ่งแวดล้อมและจากแรงกระตุ้นภายในตัวบุคคล (Interactive) (ทิสนา แคมมณี, 2552) ทั้งนี้ในช่วงศตวรรษที่ 2 เป็นช่วงที่มีนักคิดจำนวนมากให้ความสำคัญ ต่อแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ ได้นำแนวคิดทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเอง (Constructivism) มาเป็นแนวคิดทฤษฎีหลักในการบริหารจัดการเรียนรู้ โดยผสมผสาน เข้าด้วยกันกับแนวคิดกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) แนวคิดกลุ่มพุทธินิยมหรือปัญญานิยม (Cognitivism) และแนวคิดกลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) ดังนี้

แนวคิดกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) นักคิดในกลุ่มนี้จะมองพฤติกรรมของ มนุษย์ในลักษณะที่เป็นกลาง พฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์เกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ภายนอก การเรียนรู้ของมนุษย์จึงเกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง ประกอบด้วยแนวคิดของธอร์นไดค์ (Thorndike) พาฟลอฟ (Pavlov) และ สกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งประมวลสรุปเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ได้ว่า การตอบสนองโดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ลองผิดลองถูกบ้างจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในวิธีการแก้ปัญหา และจดจำการเรียนรู้ได้ดี การสร้างความพร้อมและการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็น ที่จะทำให้ผู้เรียน เกิดความอยากรู้อยากเห็นและเกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมมาสู่ความรู้ใหม่ การใช้สิ่งเร้าหรือ แรงจูงใจที่เหมาะสมตามความต้องการทางธรรมชาติของผู้เรียนรู้ จะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีและ ถ่ายโยงพฤติกรรมตอบสนองนี้ไปยังสถานการณ์อื่น ๆ ได้

แนวคิดกลุ่มพุทธินิยมหรือปัญญานิยม (Cognitivism) จะมุ่งเน้นกระบวนการทาง ความคิด ว่านอกจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองแล้ว การเรียนรู้ยังเป็น

กระบวนการคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูล การสร้างความหมาย และความสัมพันธ์ของข้อมูลและการดึงข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ การเรียนรู้เป็นกระบวนการของมนุษย์ที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับตนเอง โดยมีนักคิดสำคัญ ได้แก่ กลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt) เคิร์ต เลวิน (Kurt Lewin) เพียเจต์ (Piaget) และ บรูเนอร์ (Bruner)

แนวคิดกลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) จะให้ความสนใจด้านจิตใจคุณค่าความดีงาม ความสามารถของมนุษย์ โดยเชื่อว่ามนุษย์ต้องการรู้จักและพัฒนาตนเอง จากการรู้จักตนเองตามความเป็นจริงโดยประสบการณ์ที่ดื่มด่ำปิติ (Peak Experience) ด้วยสภาพที่สมบูรณ์ผสมกลมกลืน อิสระและเสรีภาพ จะเป็นช่วงเวลาแห่งการรู้จักตนเองตามความเป็นจริง บุคคลที่เป็นเช่นนี้บ่อย ๆ จะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ โดยมีนักคิดสำคัญ ได้แก่ มาสโลว์ (Maslow) เปาโล แฟร์ (Paulo Faure) และอิวาน อิลลิช (Ivan Illich)

จากแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มนักคิดดังกล่าว จะเห็นว่าทุกแนวคิดได้ยึดหลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้ให้การเรียนรู้ต้องวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มนักคิด มาพัฒนาบริหารจัดการเรียนรู้ โดยนำแนวทางการจัดการศึกษาตามหมวด 4 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 สถานศึกษาต้องดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนรู้

ประเวศ เวชชะ (2561) ได้ให้ความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบ หลักการ ขอบข่าย ปัจจัยความสำเร็จ ของการบริหารการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

3.3.1 ความหมายของการบริหารการจัดการเรียนรู้

การบริหารการจัดการเรียนว่าประกอบด้วยคำสำคัญ คือ คำว่า การเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการบริหาร เมื่อนำคำสำคัญทั้ง 3 คำมารวมกันเป็นคำเดียว คือ การบริหารการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำโดยการดำเนินงานอย่างเป็นระบบของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ของครูบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้และเกิด ผลลัพธ์ทางการเรียนตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการศึกษา

3.3.2 ความสำคัญของการบริหารจัดการเรียนรู้

3.3.2.1 ทำให้การจัดการเรียนรู้ของครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3.2.2 ทำให้ใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

3.3.2.3 ทำให้ครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ สามารถผนึกกำลังมุ่งเสริมสร้างความร่วมมือ แบ่งปันองค์ประกอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ระหว่างกันและกันได้

3.3.2.4 ทำให้สถานศึกษามีระยะเวลาและงบประมาณในการจัดการเรียนรู้สามารถใช้ประโยชน์จากกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ ทรัพยากรอื่นร่วมกันได้

3.3.3 องค์ประกอบการบริหารจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบการบริหารจัดการเรียนรู้สามารถจำแนกได้หลายลักษณะโดยใช้แนวคิดการบริหารงานแบบ “POLC” ของ Drucker เป็นองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นงานหรือกระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จ มีอยู่ 4 ประการ คือ

3.3.3.1 การวางแผน (Planning) ประกอบด้วย การกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมาย กลยุทธ์ และวิธีในการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน ธรรมชาติของเนื้อ และเป้าหมายของหลักสูตร และแผนพัฒนาการศึกษาทุกระดับ

3.3.3.2 การจัดองค์การ (Organizing) ประกอบด้วย การจัดแบ่งสายงานและการจัดครูเข้าสอน และการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับงานที่รับผิดชอบ เพื่อให้การเรียนรู้สามารถดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนงานของโรงเรียน

3.3.3.3 การชี้นำ (Leading) ซึ่งจำแนกกว่าเป็นองค์ประกอบย่อยได้อีก 2 ส่วน คือ ภาวะ

ผู้นำ (leadership) และการจูงใจ (Motivation) โดยผู้บริหารการศึกษาต้องสามารถชี้นำและกระตุ้นจูงใจให้ครูตั้งใจและทุ่มเทให้งานการจัดการเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ

3.3.3.4 การควบคุมกำกับ (Controlling) เป็นการควบคุมกำกับการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามแผนงาน ความคาดหวังหรือมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

3.3.4 หลักการบริหารจัดการเรียนรู้

หลักการบริหารจัดการเรียนรู้มีอยู่ 3 ประการ คือ

3.3.4.1 การบริหารการจัดการเรียนรู้ต้องยึดหลักความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างหลักการเรียนรู้กับหลักการจัดการเรียนรู้โดยให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้

3.3.4.2 การบริหารการจัดการเรียนรู้ต้องยึดหลักการตามหลักวิชาหลักสูตร เป้าหมายในการศึกษาและอื่น ๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า คือ ต้องให้ครูจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักวิชาในกลุ่มสาระที่รับผิดชอบ เป้าหมายของหลักสูตร และเป้าหมายในการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาทุกระดับรวมทั้งนโยบายและทิศทางในการจัดการศึกษาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.3.4.3 การบริหารการจัดการเรียนรู้ต้องดำเนินตามกระบวนการหรือขั้นตอนการบริหาร โดยนำแนวคิดทฤษฎีทางการบริหารมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมสำหรับขบวนการหรือขั้นตอนในการบริหารการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นภารกิจทางการบริหารที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องกรดำเนินการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ คือ

3.3.4.3.1 ต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย กลยุทธ์ และมาตราต่าง ๆ เกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้อย่างชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จได้

3.3.4.3.2 ต้องมีการเตรียมความพร้อมของครูในด้านความรู้ ทักษะการจัดการเรียนรู้และการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้

3.3.4.3.3 ต้องมีการวางแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้ในระดับสถานศึกษาและระดับห้องเรียนอย่างเป็นระบบ เช่น การชี้แจงหลักสูตร การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดหาและผลิตสื่อ อุปกรณ์การจัดทำแบบทดสอบ เครื่องมือประเมินผล แบบรายงาน เป็นต้น

3.3.4.3.4 ต้องมีการกำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน สถานการณ์ หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และอื่นๆ

3.3.4.3.5 ต้องมีการจัดระบบและการดำเนินการเกี่ยวกับการนิเทศกำกับติดตาม และให้ความช่วยเหลือแก่ครูเพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษา

3.3.4.3.6 ต้องมีการจัดระบบและการดำเนินการเกี่ยวกับการประเมิน การรายงานและการปรับปรุง การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินที่เหมาะสม

3.3.5 ขอบข่ายงานการบริหารจัดการเรียนรู้

ขอบข่ายงานที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องรับผิดชอบและดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จ จำแนก เป็น 3 ลักษณะ คือ

3.3.5.1 การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครู

3.3.5.2 การสร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมเรียนรู้ เช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้ อุปกรณ์
ป้ายแสดงผลงาน สิ่งประดับตกแต่ง เป็นต้น

3.3.5.3 การส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้

3.3.6 ปัจจัยความสำเร็จในการบริหารจัดการเรียนรู้

ปัจจัยด้านการเรียนรู้จำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ ปัจจัยด้านการเรียนรู้ และปัจจัย
ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.3.6.1 ปัจจัยด้านการเรียนรู้

จำแนกเป็นปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ปัจจัยเกี่ยวกับบทเรียน ปัจจัยเกี่ยวกับ
วิธีการจัดการเรียนรู้ และปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จใน
การจัดการเรียนรู้ คือ

3.3.6.1.1 ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ประกอบด้วย วุฒิภาวะในความพร้อม
และความสนใจในการเรียน มีประสบการณ์เดิมในสิ่งที่เรียนมาก่อน มีแรงจูงใจ สติปัญญาสูง
มีอารมณ์ที่ปกติสมรรถภาพร่างกายพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ

3.3.6.1.2 ปัจจัยเกี่ยวกับบทเรียน ประกอบด้วย ความยากง่ายของบทเรียน
ความยาวของบทเรียนและการมีความหมายของบทเรียน เป็นต้น

3.3.6.1.3 ปัจจัยเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ การใช้สิ่งจูงใจ การแนะนำในการเรียน การส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการถ่ายโอนความรู้
และการกำหนดช่วงเวลาในการเรียน การฝึกฝนและทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอเพื่อให้เกิดความจำอย่างยาวนาน
มากขึ้น

3.3.6.1.4 ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย การ
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้
เหมาะสม เป็นต้น

3.3.6.2 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการเรียนรู้

การบริหารจัดการเรียนรู้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหาร
สถานศึกษาด้วย การดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จนั้นต้องมีปัจจัยความสำเร็จ ดังนี้

3.3.6.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการเรียนรู้
กล่าวคือต้องกำหนดวิสัยทัศน์การจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาและชี้แจงให้บุคลากรเข้าใจเพื่อ
นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องจนบรรลุผลสำเร็จ กำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจน กำหนด
พันธกิจในการดำเนินงาน กำหนดแนวทางในการนำกลยุทธ์มาใช้ในการบริหารจัดการเรียนรู้ กำกับ

ดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ และประเมินปรับปรุงวิสัยทัศน์ตามกรอบเวลาที่กำหนด

3.3.6.2.2 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้ ความเป็นเลิศของโรงเรียน คือ ภาวะผู้นำทางการสอน กล่าวคือ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ดีต้องมีภาวะ ผู้นำทางการสอนสูงจะสามารถบริหารจัดการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพครู จะยอมรับเชื่อถือ และศรัทธาตลอดจนมีความร่วมมือปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ในการ จัดการเรียนรู้จนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของโรงเรียน

3.3.6.2.1 ปัจจัยเกี่ยวกับทักษะและกระบวนการในการบริหาร โดยผู้บริหาร สถานศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถหรือมีสมรรถนะในการบริหาร โรงเรียนและการจัดการ เรียนรู้เป็นอย่างดี ทั้งในด้านทักษะในด้านกระบวนการบริหาร

3.3.7 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมและพัฒนากิจการการเรียนรู้ ผู้บริหารมีบทบาทและหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนากิจการการเรียนรู้ ของครูและนักเรียน ดังนี้

3.3.7.1 บทบาทในการส่งเสริมและพัฒนากิจการเรียนรู้ของครู

ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่การส่งเสริมและพัฒนากิจการ เรียนรู้ของครูให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้ง นโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ โดยสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการ ประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ การสร้างเสริมและพัฒนาครูให้มี คุณลักษณะที่ดีในการเรียนรู้ รายการพัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพ ดังมีสาระ ซึ่งจะได้อธิบายถึง ตามลำดับ ดังนี้

3.3.7.1.1 บทบาทหน้าที่ในการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการ จัดการเรียนรู้ วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรถ่ายทอดและ ชี้แจงครูทุกคนให้เข้าใจตรงกันคือ จัดการเรียนรู้โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ จัดสาระการเรียนรู้โดยเน้นความสำคัญทั้งความรู้ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนฝึกทักษะ กระบวนการคิด จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จัดการเรียนรู้โดยผสมผสานความรู้ต่าง ๆ อย่างได้ สดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม พัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ การศึกษา และนำขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้เรียนเพื่อให้ความรู้และ ทักษะเพียงพอในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

3.3.7.1.2 บทบาทในการพัฒนาครูให้มีคุณลักษณะที่ดีในการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมและพัฒนาครูให้เป็นครูที่ดี มีความ รับผิดชอบต่อการจัดการเรียนรู้และผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน โดยครูต้องมีความรู้และความเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ รู้เทคนิคในการสื่อสารกับผู้เรียน อีกทั้งสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้อย่างรวดเร็ว ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ครูต้องรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วย

3.3.7.1.3 บทบาทในการพัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพ

การที่ครูจะจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูต้องได้รับการพัฒนาด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถและการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนาครูให้สามารถทำหน้าที่เป็นเหมือนครูอาชีพ คือ

3.3.7.1.3.1 ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาความเป็นมืออาชีพของครู เช่น ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านพัฒนาทักษะการสอน เป็นต้น

3.3.7.1.3.2 ส่งเสริมและเข้าร่วมกับครูผู้สอนเพื่อสร้างความเป็นชุมชนแห่งวิชาชีพ

3.3.7.1.3.3 ส่งเสริมและกระตุ้นการใช้ปัญญา ให้การสนับสนุนครูเป็นรายบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเอาใจใส่และให้กำลังใจครูแต่ละคนอย่างใกล้ชิด

3.3.7.2 บทบาทในการพัฒนาสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

3.3.7.2.1 การบริหารการใช้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ อาจทำได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับประเภทและวัตถุประสงค์ในการใช้และการพัฒนาสื่อการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ

3.3.7.2.2 การบริหารสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องวิเคราะห์ความต้องการ วางแผนในการจัดหา จัดระบบการใช้ การบำรุงรักษา สิ่งอำนวยความสะดวกและพัฒนาครู ผู้เรียน และบุคลากรให้มีความรู้ในการใช้ ตลอดจนกำกับติดตาม ประเมินผลการใช้ ปรับปรุงและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3.3.7.3 บทบาทในการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน

ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ในการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาครูให้มีคุณลักษณะที่ดีในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพ และพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่

สำคัญ ได้แก่ กิจกรรมการสร้างเสริมทักษะการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ และ กิจกรรมเสริมทักษะชีวิต

ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2557) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ผู้บริหาร

ผู้บริหารถือเป็นปัจจัยหลักที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุผล ผู้บริหารที่เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ จะต้องคอยให้การสนับสนุนด้าน 1) งบประมาณ การจัดสรรสื่ออุปกรณ์ให้เพียงพอ 2) การบริหาร จะต้องมีการวางแผน การให้ขวัญกำลังใจ ให้ความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย 3) การนิเทศ วางนโยบาย กำกับ ติดตาม นิเทศภายในสถานศึกษา 4) การประเมินประเมินผลการเรียนของผู้เรียน และผู้สอนด้วยความยุติธรรม 5) การประสานงาน มีวิสัยทัศน์ในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ ประสานความร่วมมือกับวิทยากรต่าง ๆ

2. ผู้สอน

การทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ได้นั้น ครูควรเป็นบุคคลที่มีความสามารถดังนี้ 1) มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ 2) มีความเข้าใจในธรรมชาติของแต่ละวิชา 3) เป็นผู้แสวงหาความรู้ พัฒนาตนเองให้ก้าวทันวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์ 4) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ 5) มีความสามารถจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย 6) เป็นคนดี มีคุณธรรม มีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู

3. ผู้เรียน

ผู้เรียนจะเกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ได้นั้น ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน รู้จักแสวงหาความรู้ และสามารถประเมินตนเองได้

4. สภาพแวดล้อม

บรรยากาศ ความพร้อมภายในห้องเรียน และในสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์

รมณี เหลี่ยมแสง (2561) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา คือ

1. ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ข้อเท็จจริง ทักษะทางปัญญา ยุทธศาสตร์ ผู้บริหาร ผู้สอน สภาพแวดล้อม บทเรียน วิธีการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

2. ปัจจัยภายใน ได้แก่ การต่อเนื่อง การทำซ้ำ การให้การเสริมแรง ตัวผู้เรียน เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปการบริหารจัดการการเรียนรู้เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นระบบของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ของครูบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้และเกิด ผลลัพธ์ทางการเรียนตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการศึกษา ผู้บริหารมีส่วนสำคัญอย่างมากที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุผล ผู้บริหารจะต้องเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ มีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจน กำหนดพันธกิจในการดำเนินงาน กำหนดแนวทางในการนำกลยุทธ์มาใช้ในการบริหารจัดการเรียนรู้ กำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ให้การสนับสนุนในทุกด้าน เช่น ด้านงบประมาณ ในการจัดสรรสื่ออุปกรณ์ให้เพียงพอ ด้านการบริหาร จะต้องมีการวางแผน การให้ขวัญกำลังใจ ให้ความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ด้านการนิเทศ วางนโยบาย กำกับ ติดตาม นิเทศภายในสถานศึกษา ด้านการประสานงาน มีวิสัยทัศน์ในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ และประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

มีสซิโบพ เช และ ซอร์ปเลอร์ (Mesibov, G. B., Shea, V. and Schopler, E., 2004) ได้กล่าวถึง ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างไว้ว่า เป็นหลักการสอนที่มีกลยุทธ์บนพื้นฐานความเข้าใจและเคารพใน “วัฒนธรรมออทิสติก” ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับเด็กออทิสติกแต่ละบุคคลได้

โจเซฟ อักเบนเยกา (2558) กล่าวว่า Structured Teaching พัฒนามาจากโปรแกรมการบำบัดรักษาและการจัดการศึกษาของเด็กออทิสติก และเชื่อมโยงกับเด็กที่มีความบกพร่องด้านการสื่อสาร (Treatment and Education of Autistic and Related Communication Handicapped Children : TEACCH) ซึ่งผู้คิดค้นคือ Dr. Eric Schopler จากมหาวิทยาลัยนอร์ทแคโรไลนา ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นการสอนที่เน้นการสอนอย่างมีระบบ ขั้นตอน และการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กเป็นหัวใจสำคัญ โดยมีการจัดห้องเรียนให้เป็นระบบ จัดของเป็นหมวดหมู่ จัดตารางกิจกรรมต่าง ๆ ที่แน่นอน และมีความคาดหวังที่ชัดเจน ทำให้เด็กรู้ว่าเขาต้องทำอะไรบ้าง วิธีการสอนจะเน้นการใช้ภาพมากกว่าใช้เสียง สอนเพื่อสื่อสารโดยใช้รูปหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เนื้อหาจะครอบคลุมในทักษะทุกด้าน

อาทิตย์ กิรตินันท์ (2562) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างเป็นการเปลี่ยนสภาพแวดล้อมเพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถเรียนได้ และถ้าเกิดความเข้าใจก็จะเป็นแรงผลักดัน

ให้ทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง คือ การที่เด็กเข้าใจงาน และสามารถทำงานได้ด้วยตนเอง

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างได้พัฒนามาจากโปรแกรมการบำบัดรักษาและการจัดการศึกษาของเด็กออทิสติก และเชื่อมโยงกับเด็กที่มีความบกพร่องด้านการสื่อสาร (Treatment and Education of Autistic and Related Communication Handicapped Children : TEACCH) ซึ่งผู้คิดค้นคือ Dr. Eric Schopler มหาวิทยาลัยนอร์ทแคโรไลนา ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นการสอนที่มุ่งเน้นการสอนอย่างมีระบบ มีลำดับขั้นตอน และการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กออทิสติกเป็นหัวใจสำคัญ โดยมีการจัดห้องเรียนให้เป็นระบบจัดของเป็นหมวดหมู่ จัดตารางเวลากิจกรรมต่าง ๆ ที่แน่นอน และมีความคาดหวังที่ชัดเจน ทำให้เด็กออทิสติกรู้ว่าเขาต้องทำอะไรบ้าง วิธีการสอนจะเน้นใช้ภาพมากกว่าเสียง สอนให้สื่อสารโดยใช้รูปหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เนื้อหาจะครอบคลุมในทักษะทุกด้าน

4.2 หลักการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

มีสซิโบพ และฮาวลีย์ (Mesibov, G. and Howley, M., 2003) ได้กล่าวถึง หลักการของการจัดการเรียนรู้อย่างมีโครงสร้าง ไว้ดังนี้

1. จัดโครงสร้างทางกายภาพและจัดระเบียบสิ่งแวดล้อมหรือห้องเรียนให้น่าสนใจ มีความสะอาด ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกในการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กออทิสติก
2. จัดตารางกิจกรรมให้เด็กออทิสติก เพื่อให้เด็กรู้เป้าหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละวัน
3. จัดระบบงานแบ่งเป็นขั้นตอนของกิจกรรมในระหว่างวัน ซึ่งช่วยให้เด็กได้เรียนรู้รายละเอียดของกิจกรรม และสามารถทำกิจกรรมตามขั้นตอนย่อยได้สำเร็จด้วยตนเอง
4. ในแต่ละกิจกรรมแบ่งเป็นขั้นตอนย่อย ควรเน้นการใช้ภาพสื่อสาร ซึ่งเป็นการเรียนรู้ผ่านการมอง เพื่อดึงดูดความสนใจและช่วยให้เด็กเข้าใจมากขึ้น

มีสซิโบพ เช และ ชอร์ปเลอร์ (Mesibov, G. B., Shea, V. and Schopler, E., 2004) ได้กล่าวถึง หลักการของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ไว้ดังนี้

1. จัดโครงสร้างทางกายภาพและจัดระเบียบสภาพแวดล้อมในทุกกิจกรรม ให้มีความสะอาด มีความน่าสนใจ และเอื้อต่อการทำกิจกรรมให้กับเด็กออทิสติก
2. จัดตารางกิจกรรมเรียงเป็นลำดับ ซึ่งทำให้เด็กออทิสติกสามารถคาดการณ์ในการทำกิจกรรมต่อไปได้
3. ใช้ระบบงาน ในการทำให้เด็กออทิสติกเข้าใจในกิจกรรม จดจ่อกับการทำกิจกรรม

และสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ เช่น การทำให้เด็กรู้จำนวนของการทำกิจกรรม ขั้นตอนการทำกิจกรรม จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการทำกิจกรรม เป็นต้น

4. เน้นการใช้ภาพที่ชัดเจนและมีความหมาย เพื่อส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเรียนรู้

ในการทำกิจกรรมและทำกิจกรรมด้วยตนเองโดยใช้ภาพในการสื่อสาร

ส่วน อาทิตย์ กิรดินันท์ (2562) ได้กล่าวถึงหลักการของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ไว้ดังนี้

1. ใช้สื่อที่มองเห็นได้
2. จัดสภาพแวดล้อมให้เป็นระเบียบ ทำให้ทุกกิจกรรมเป็นกิจวัตรที่เกิดความคุ้นเคย เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ
3. ทำให้เด็กออทิสติกรู้ว่าการทำงานต้องมีจุดเริ่มต้น จุดสิ้นสุด เพื่อให้เด็กไปทำงานชิ้นใหม่
4. สอนให้เด็กออทิสติกสามารถพัฒนาทักษะโดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้
5. สอนโดยภาษาพูดให้น้อยที่สุด และเน้นการสื่อสารด้วยวิธีอื่น ได้แก่ ภาษาท่าทาง สัญลักษณ์ หรือภาษาเขียน เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างมีหลักการสำคัญ คือ จัดโครงสร้างทางกายภาพหรือสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้กับเด็กออทิสติก จัดตารางกิจกรรมให้เด็กออทิสติกรู้เป้าหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ รู้ว่าการทำงานต้องมีจุดเริ่มต้น และจุดสิ้นสุด จัดระบบงานเป็นขั้นตอนของกิจกรรมให้เด็กได้เรียนรู้รายละเอียดของกิจกรรม และสามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จด้วยตนเอง สามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ เน้นการใช้ภาพที่ชัดเจนและมีความหมาย เพื่อส่งเสริมให้เด็กออทิสติกเรียนรู้ ทำกิจกรรมด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ผ่านการมอง เพื่อดึงดูดความสนใจและช่วยให้เด็กเข้าใจมากขึ้น

4.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

มีสซิโบพ และฮาวลีย์ (Mesibov, G. and Howley, M., 2003) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ไว้ดังนี้

1. การจัดโครงสร้างทางกายภาพของห้องเรียนสามารถลดสิ่งรบกวนและส่งเสริมให้เด็กทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การจัดตารางกิจกรรมที่คาดการณ์ได้ช่วยให้เด็กออทิสติกลดความวิตกกังวลเมื่อสามารถคาดเดาสถานการณ์ต่อไปได้

3. การใช้ระบบงานหรือกิจกรรมช่วยให้เด็กออทิสติกเข้าใจกระบวนการในการทำกิจกรรมได้ง่าย และเด็กสามารถทำขั้นตอนย่อยในแต่ละกิจกรรมด้วยตนเองจนสำเร็จ

4. การทำกิจกรรมโดยใช้การมองเป็นการดึงดูดความสนใจให้กับเด็กออทิสติก เพื่อให้เด็กเข้าใจได้ง่ายและสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

5. การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างเป็นวิธีการที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กออทิสติก

มีสซิโบพ เช และ ชอร์ปเลอร์ (Mesibov, G. B., Shea, V. and Schopler, E., 2004) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ไว้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างโดยใช้การจัดตารางกิจกรรมที่คาดการณ์ได้ ช่วยให้เด็กออทิสติกลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

2. สภาพแวดล้อมที่มีโครงสร้างทางกายภาพที่ชัดเจนจะเป็นตัวช่วยให้เด็กออทิสติกเข้าใจกระบวนการในการทำกิจกรรม

3. การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างช่วยให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมด้วยตนเองได้อย่างอิสระและประสบความสำเร็จ

4. การจัดระเบียบสภาพแวดล้อมเป็นการจำกัดสิ่งรบกวน ลดความวิตกกังวลให้แก่เด็ก และส่งเสริมการทำงานด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างในการทำกิจกรรมโดยใช้การมองช่วยให้เด็กออทิสติกเข้าใจกิจกรรมได้ง่าย ส่งผลให้เด็กทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองและประสบความสำเร็จมากกว่าการใช้ภาษาเพียงอย่างเดียวในการสื่อสาร

ปนัดดา วงศ์จันดา (2559) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ไว้ดังนี้

1. การสอนแบบมีโครงสร้างส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการทำงาน ที่ห้องเรียน ที่บ้าน ที่โรงเรียนและชุมชน

2. ลดปัญหาพฤติกรรม สภาพแวดล้อมที่เป็นโครงสร้างจะเป็นเครื่องมือในการจัดการกับพฤติกรรม ทำให้เด็กทำนายสถานการณ์ สังเกต และลดความก้าวร้าว

3. ทำความเข้าใจได้ง่าย สภาพแวดล้อมที่เป็นโครงสร้างทำให้เด็กทำงานและผ่อนคลาย เด็กสามารถอ่านรูปและทำความเข้าใจได้ง่าย ว่าควรทำอะไรในเวลานั้น

4. โครงสร้างที่จัดมีความปลอดภัยสำหรับเด็ก สภาพแวดล้อมที่เป็นโครงสร้างทำให้เด็กรู้สึกสงบ เนื่องจากรู้สึกไว้วางใจในสถานการณ์ที่รองรับความปลอดภัย

5. โครงสร้างเป็นการให้ข้อมูลที่ตรงไปตรงมาในสถานการณ์ปัจจุบัน การใช้ภาพการพยากรณ์เป็นประจำช่วยให้เด็กมุ่งสนใจว่าอะไรคืองานของตนเองที่จำเป็นต้องทำให้บรรลุความสำเร็จ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง มีประโยชน์ คือ สภาพแวดล้อมที่มีโครงสร้างทางกายภาพที่ชัดเจนลดสิ่งรบกวนจะเป็นตัวช่วยให้เด็กออกทัศนคติลดความวิตกกังวลเข้าใจกระบวนการในการทำกิจกรรม ตารางกิจกรรมที่คาดการณ์ได้ช่วยให้เด็กออกทัศนคติลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ระบบช่วยให้เด็กออกทัศนคติทำกิจกรรมด้วยตนเองได้อย่างอิสระและประสบความสำเร็จ การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างในการทำกิจกรรมโดยใช้การมองช่วยให้เด็กออกทัศนคติเข้าใจกิจกรรมได้ง่าย ส่งผลให้เด็กออกทัศนคติทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองและประสบความสำเร็จ

4.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

มีสซิโบฟ เช และ ชอร์ปเลอร์ (Mesibov, G. B., Shea, V. and Schopler, E., 2004) ได้กำหนดองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ไว้ดังนี้

1. การจัดระเบียบของสภาพแวดล้อม (Organization of The Physical Environment)
2. การจัดตารางกิจกรรมที่คาดการณ์ได้ (A Predictable Sequence of Activities)
3. การใช้ตารางที่แสดงด้วยภาพ (Visual Schedules)
4. การใช้กิจวัตรประจำวันที่มีความยืดหยุ่น (Routines with Flexibility)
5. การใช้ระบบงานหรือกิจกรรม (Work/Activity Systems)
6. การทำกิจกรรมโดยใช้การมอง (Visually Structured Activities)

นาสัน (Nason, 2014) ได้กำหนดองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างไว้ดังนี้

1. การจัดระเบียบของสภาพแวดล้อม (Physical Organization)
2. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ผ่านการมองจากตาราง (Visual Strategies Schedules)
3. กลยุทธ์การสอนและกิจวัตรประจำวัน Teaching Strategies & Routines

โจเซฟ อักเบนเยกา (2559) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย

1. โครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure)
2. ตารางเวลา (Schedule)
3. ระบบการทำงาน (Work System)
4. กิจกรรมที่ทำเป็นประจำอย่างมีขั้นตอน (Routines and Strategies)

5. งาน (Task)

ปนัดดา วงศ์จันตา (2559) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างมีองค์ประกอบประกอบด้วย

1. การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure)
2. จัดทำตารางกิจกรรม (Schedule)
3. ระบบงาน (Work System)
4. สอนหรือการให้นักเรียนทำสม่ำเสมอ และใช้ยุทธศาสตร์ที่เป็นขั้นตอน

(Routines/Strategies)

5. การสอนผ่านการมอง (Visual structured)

อาทิตย์ กิรินันท์ (2562) ได้กำหนดองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างไว้ดังนี้

1. การจัดสภาพในห้องเรียน (Physical Structure)
2. ตารางเรียนที่เข้าใจได้ (Visual Schedules)
3. ระบบงาน (Work Systems)
4. โครงสร้างสื่อเพื่อเพิ่มความเข้าใจ (visual Structure)
5. การใช้สื่อเพื่อความเข้าใจ (Visual Supports)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง มีองค์ประกอบที่สำคัญที่จะนำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ 4 องค์ประกอบ คือ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) การใช้ตารางกิจกรรม (Activity Schedule) การใช้ระบบงาน (Work Systems) และ การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) มีรายละเอียด ดังนี้

4.4.1 การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure)

มีสซิโบพ เช และ ซอร์ปเลอร์ (Mesibov, G. B., Shea, V. and Schopler, E., 2004) มีสซิโบพ และ ฮาวลีย์ (Mesibov, G. and Howley, M., 2003) โจเซฟ อักเบนเยกา (2558) และ ปนัดดา วงศ์จันตา (2559) ได้กล่าวถึงการจัดโครงสร้างทางกายภาพ สรุปได้ดังนี้

การจัดโครงสร้างทางกายภาพ หมายถึง วิธีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ของสภาพแวดล้อม โดยการจัดวางสื่อ วัสดุ และครุภัณฑ์ทางการศึกษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้กับเด็กออทิสติก เพื่อให้เด็กออทิสติกเข้าใจว่ากิจกรรมใดเกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ของห้องเรียนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ช่วยให้เด็กออทิสติกเข้าใจถึงความหมายถึงสถานที่ที่ทำกิจกรรม และสถานที่ สิ่งของต่าง ๆ ได้ เช่น การจัดพื้นที่เฉพาะให้นักเรียนทำกิจกรรมแต่ละอย่าง การจัดมุมที่นักเรียนต้องทำเป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น ช่องเก็บสิ่งของกับที่แขวนกระเป๋า การจัดพื้นที่ทำงานอิสระ การจัดมุมกระสุน

ประสาทสัมผัส สร้างมุมต่าง ๆ ให้สิ่งของที่มีอยู่ มุมกิจกรรมกลุ่ม มุมกิจกรรมเดี่ยว เป็นต้น ซึ่งอาจจะใช้เทพแบ่งเขตพื้นที่สำหรับผู้เรียนแต่ละคน

การจัดโครงสร้างทางกายภาพ ประกอบด้วยการจัดโครงสร้างทางภายในห้องเรียน และการจัดโครงสร้างทางกายภาพภายนอกห้องเรียน ซึ่งมีหลักการ ประโยชน์ และแนวทางในการจัดโครงสร้างทางกายภาพ ดังนี้

4.4.1.1 การจัดโครงสร้างทางกายภาพในห้องเรียน

4.4.1.1.1 หลักสำคัญในการจัดโครงสร้างทางกายภาพภายในห้องเรียน มีดังนี้

4.4.1.1.1.1 การแบ่งสภาพแวดล้อมเพื่อให้แต่ละกิจกรรมเชื่อมโยงกับพื้นที่ทางกายภาพ

4.4.1.1.1.2 การจัดวัสดุครุภัณฑ์เพื่อสร้างขอบเขตที่สามารถเห็นได้ชัดเจนระหว่างพื้นที่ต่าง ๆ

4.4.1.1.1.3 ผู้เรียนอาจจะได้รับการฝึกที่สม่ำเสมอ ควรฝึกให้เรียนรู้ถึงความหมายและความสำคัญของขอบเขตพื้นที่ต่าง ๆ ในห้อง

4.4.1.1.1.4 ไม่ควรวางสิ่งของที่ไม่เกี่ยวข้อง ซึ่งนักเรียนไม่ได้ใช้ประโยชน์

4.4.1.1.1.5 ทำให้เกิดการหันเหความสนใจน้อยที่สุด ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการรับประสาทความรู้ลึกที่มากขึ้นไป

4.4.1.1.1.6 ใช้อุปกรณ์เท่าที่จำเป็นในแต่ละกลุ่มกิจกรรม ลดปริมาณวัสดุ ใช้หน้าจอในการลดสิ่งรบกวน

4.4.1.1.2 ประโยชน์ของการจัดโครงสร้างทางกายภาพ

4.4.1.1.2.1 เด็กมีอิสระในการทำงาน ที่ห้องเรียน ที่บ้าน ที่โรงเรียน และชุมชน

4.4.1.1.2.2 ลดปัญหาพฤติกรรม และลดความก้าวร้าว

4.4.1.1.2.3 ดึงดูดความสนใจ ในการใช้สื่อภาพ

4.4.1.1.2.4 เด็กมุ่งสนใจว่าจะทำอะไรก็งาน และการทำงานอย่างเป็นระบบ

4.4.1.1.2.5 ลดสิ่งกระตุ้นความสนใจจากสิ่งรบกวน ทำให้เด็กรู้สึกสงบ

4.4.1.1.2.6 เด็กทำงานผ่อนคลาย และลดความวิตกกังวล

4.4.1.1.3 แนวทางการจัดโครงสร้างทางกายภาพในห้องเรียน

การจัดบรรยากาศในห้องเรียน การวางชั้นวางของ อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วยมุมทำงานอิสระ มุมทำงานร่วมกับครู มุมเล่น มุมพักผ่อน มุมอาหารว่าง มุมหนังสือ

มุมกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น ทำให้เด็กเรียนรู้จากภาพว่าจุดไหนเริ่มต้น และจุดไหนสิ้นสุด วิธีการจัดชั้นเรียนที่สำคัญ ๆ เช่น ใช้ตู้แบ่งมุมเรียนรู้และมุมเล่นออกจากกัน การลดสิ่งกระตุ้นความสนใจ เช่น ใช้กระดาษสีพื้น อาจจะเป็นสีเขียว สีขาว หรือสีฟ้า ปิดตู้กระจก เพื่อไม่ให้มองเห็นของเล่นซึ่งเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้เด็กสนใจ พร้อมทั้งถือคกญแจตู้ให้เรียบร้อย การแบ่งห้องเพื่อที่จะวางเฉพาะสิ่งที่จำเป็น และลดข้อมูลที่ไม่จำเป็นจัดสถานที่ให้สอดคล้องกับกิจกรรม สามารถเห็นกิจกรรมที่ทำได้อย่างชัดเจน และเป็นจุดสนใจ จัดวางโต๊ะและเก้าอี้ให้รู้ว่าต้องทำอะไรที่ไหน พื้นที่หรือมุมต่าง ๆ ในห้องเรียนมีแนวทางการจัด ดังนี้

4.4.1.1.3.1 พื้นที่หน้าห้องเรียน ก่อนนักเรียนเข้าห้องเรียน อาจมีกระดานใช้เป็นการแสดงด้วยภาพ ได้แก่ ข้อมูลเฉพาะที่จำเป็น เช่น สมาชิกในห้อง ชื่อจริง ชื่อเล่นของนักเรียน การพักท่ายก่อนเข้าห้องเรียน ข้อตกลงในห้องเรียน เป็นต้น โดยให้นักเรียนยืนต่อแถวก่อนที่จะเข้าห้องเรียน แล้วให้เลือกหรือชี้ที่รูปภาพด้วยตัวเอง ในการที่จะพักท่ายกับครูก่อนเข้าห้องเรียน เช่น การไหว้สวัสดี การให้สละม การกอด การแปะมือ การกำมือชนกัน การจับมือ เป็นต้น เมื่อนักเรียนเลือกภาพการกอด ครูและนักเรียนก็จะกอดกัน หรือนักเรียนเลือกการไหว้สวัสดี ครูก็จะทำท่าสวัสดีและพานักเรียนพูดสวัสดีตามได้

4.4.1.1.3.2 มุมหน้ากระดาน เป็นพื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่มในห้องเรียน ให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกัน โดยใช้กระดานใหญ่ที่มีพื้นเป็นพรมที่สามารถติดภาพที่มีเทปหนามเตย (เทปกาวดินตุ๊กแก) หรือใช้กระดานแม่เหล็ก เป็นการแสดงสิ่งต่าง ๆ ด้วยภาพ ได้แก่ ภาพสัญลักษณ์ของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ วัน เดือน ปี จำนวนนักเรียนที่มารับบริการ และไม่มารับบริการ สภาพอากาศวันนี้ ตารางเรียนรวม ตารางเรียนรายบุคคล ตารางระบบงาน กระดานรางวัลเสริมแรงสูงใจ เป็นต้น ให้นักเรียนร่วมทำกิจกรรม เช่น เลือกวัน เลือกวันที่เลือกเดือน เลือกปี เพื่อติดในตารางกิจกรรมของวันนั้น ๆ เลือกบัตรภาพนักเรียนที่มารับบริการในวันนี้ และไม่มารับบริการ เพื่อไปติดบนกระดานด้วยตนเอง ครูต้องแนะนำและสนทนาบอกชื่อสมาชิกในภาพนั้นและให้นักเรียนพูดตามได้ ในการทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนครูต้องคำนึงถึงพื้นที่ว่าง (ระยะห่าง) ระหว่างครูกับนักเรียน ยิ่งเด็กที่มีอายุน้อย (ชั้นเด็กเล็ก) ระยะห่างระหว่างครูกับนักเรียน ควรอยู่ใกล้กัน ในจุดที่เด็กสามารถมองเห็นครูได้ง่าย ทำให้เด็กสามารถมองเห็นและตั้งใจมีสมาธิกับข้อมูลที่จำเป็นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ต่าง ๆ ให้มากที่สุด และครูจะต้องสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมตามตารางรายบุคคลที่ต้องเรียนในวันนี้ และกิจกรรมที่ต้องทำในรายชั่วโมง ให้นักเรียนจัดตารางระบบงานด้วยตนเอง โดยเลือกกิจกรรมที่ตนเองชอบและสนใจให้ไว้ในกิจกรรมสุดท้ายเมื่อทำงานที่ครูกำหนดไว้เสร็จแล้วจึงจะได้ทำกิจกรรมที่ตนเองชอบ ครูมอบตารางระบบงานให้นักเรียนไปทำในมุมเรียนเดี่ยวด้วยตัวเอง

4.4.1.1.3.3 พื้นที่กิจกรรมเดี่ยว เป็นการวางสิ่งกีดขวางเพื่อลดสิ่งรบกวนหรือข้อมูลที่ไม่จำเป็นต่อเด็กออกทิสติกได้มีสมาธิในการทำงานหรือกิจกรรมที่ทำให้ได้เป็นการกำหนดจุดพื้นที่ของแต่ละคน ทำให้เด็กออกทิสติกได้เรียนอย่างสบายและสงบในพื้นที่ของตัวเอง ใช้ชั้นวางของหรือตู้ใส่งานในการแบ่งเขตพื้นที่และมีโต๊ะเก้าอี้ของแต่ละคน เพื่อเป็นการแบ่งมุมเรียนเดี่ยวโดยคิดภาพมุมสี่ต่าง ๆ ไว้ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รู้ว่าควรทำงานในต่างละมุม เสร็จแล้วจะไปกิจกรรมที่มุมสี่อะไรต่อ ทำให้นักเรียนมีอิสระในการทำงานของตัวเอง ครูสามารถเตรียมงานหรือการบ้านใส่ไว้ในชั้นวางของ ก่อนที่นักเรียนจะเข้าเรียนตามมุมสี่ มุมเรียนเดี่ยว เพื่อให้เด็กออกทิสติกได้ทราบกิจกรรมหรือระบบงานล่วงหน้า เพื่อทำให้เด็กเข้าใจขั้นตอนการทำงานและสามารถเรียนด้วยตนเองจนทำกิจกรรมสำเร็จได้

4.4.1.1.3.4 พื้นที่กิจกรรมกลุ่ม เป็นพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น กิจกรรมเรียนรวม การเรียนร่วมกับเพื่อนในการทำกิจกรรมในตอนเช้าการทักทายกับเพื่อนในห้องเรียนก่อนที่จะรับตารางระบบงาน เพื่อแยกไปเรียนตามมุมสี่ต่าง ๆ การเลือกวัน เดือน ปี เพื่อติดในกระดาน การเลือกสภาพอากาศในวันนี้ การเลือกสมาชิกที่มีรับบริการและไม่มารับบริการ การเลือกจัดตารางรายบุคคล การเลือกจัดตารางระบบงานของตนเองโดยให้นักเรียนเลือกภาพมาติดด้วยตนเองการเรียนศิลปะ งานประดิษฐ์ต่าง ๆ การปั้นดินน้ำมัน ทำให้สามารถดูของที่เป็นอย่างได้ ง่าย และเป็นสถานที่สำหรับการเขียนงาน ทำให้ครูสามารถจับตาดูเด็กได้ง่าย เตรียมงานให้เหมาะกับเด็ก ออกทิสติกแต่ละคนได้

4.4.1.1.3.5 ผู้เก็บของส่วนตัวหรือที่แขวนกระเป๋านักเรียน เช่น ที่แขวนกระเป๋านักเรียน ครูคิดภาพนักเรียนในจุดแขวนกระเป๋าไว้แต่ละคน เมื่อนักเรียนเข้ามาถึงห้องเรียนและนำกระเป๋านักเรียนไปแขวนไว้ได้ถูกที่ตามภาพของตนเอง เป็นสถานที่ฝึกให้เด็กออกทิสติกดูแลสิ่งของของตัวเองได้ ครูต้องเตรียมสถานที่หนึ่งช่อง ต่อเด็กหนึ่งคน การใช้ตะกร้า หรือตะขอเกี่ยวไว้ข้างผนัง ดัดบัตรภาพที่เก็บของหรือภาพกระเป๋าให้เด็กเข้าใจได้ง่าย ดัดบัตรภาพรูปนักเรียนไว้ให้นักเรียนแต่ละคนอย่างชัดเจน จะทำให้เด็กรู้ว่าจะต้องเอาของใส่ที่ไหน

4.4.1.1.3.6 พื้นที่เล่นหรือกิจกรรมอิสระ ควรแบ่งจากพื้นที่ที่เรียนและให้ตั้งอยู่ที่มุมห้อง เพื่อใช้เป็นสถานที่ปรับเปลี่ยนกิจกรรมจากการเรียน ใช้ตู้กั้นเพื่อแบ่งเขตหรือเทปกาวสีแบ่งพื้นที่อย่างชัดเจน หรือใช้เบาะปูแบ่งเป็นพื้นที่ออกจากพื้นที่เรียน เพื่อลดสิ่งรบกวนหรือสิ่งกระตุ้นต่อการเรียนของเด็กออกทิสติกได้ง่ายขึ้น หรือใช้เมื่อเวลาที่ต้องการให้เด็กสงบ ครูควรเตรียมของที่เด็กชอบตามสภาพที่เป็นจริง เพื่อใช้เป็นแรงเสริมในการทำงานหรือกิจกรรมให้สำเร็จจะได้เล่นในสิ่งที่ตนเองสนใจและทำให้ครูผู้สอนสามารถรู้สถานการณ์ได้

4.4.1.1.3.7 ที่นั่งสำหรับเปลี่ยนหรือถอดรองเท้าเก็บ จัดสถานที่สำหรับเปลี่ยนรองเท้าที่หน้าชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนั่งและเปลี่ยนรองเท้าได้ โดยควรมีชั้นวางรองเท้าและเก้าอี้เพื่อให้เด็กนั่งถอดรองเท้าสะดวก หรือใช้เทปกาวยึดแบ่งพื้นที่เป็นช่องว่างสี่เหลี่ยมและติดภาพนักเรียนแต่ละคนอย่างชัดเจน เมื่อเด็กออกทิสติกมาถึงห้องเรียนสามารถนั่งและถอดรองเท้าเก็บที่ชั้นวางรองเท้า หรือช่องว่างสี่เหลี่ยมหน้าห้องเรียนได้ด้วยตัวเอง ฝึกให้เด็กออกทิสติกดูแลสิ่งของของตัวเองได้

4.4.1.1.3.8 มุมคอมพิวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสิ่งจูงใจให้เด็กออกทิสติกได้มีสมาธิและพร้อมในการทำงาน มีรูปภาพคอมพิวเตอร์ รูปภาพใช้งานคอมพิวเตอร์และการเล่นเกมที่ชอบ ให้เด็กเลือกไปติดในตารางระบบงานของตัวเอง ควรแบ่งเขตมุมคอมพิวเตอร์ โดยใช้ตู้หรือชั้นวางของเพื่อแบ่งเขตพื้นที่อย่างชัดเจนออกจากมุมกิจกรรมอื่น เพื่อลดสิ่งรบกวนไม่ให้เด็กออกทิสติกสนใจจนทำให้ขาดสมาธิในการเรียนได้

4.4.1.1.3.9 มุมเล่นอิสระ รอเปลี่ยนกิจกรรมหรือรอเรียนในกิจกรรมอื่น มุมนี้จะช่วยเสริมแรงทางบวกให้นักเรียนตั้งใจทำกิจกรรมให้เสร็จตามที่กำหนด เพื่อที่จะได้เล่นในสิ่งที่ตนเองชอบและได้ผ่อนคลาย เพื่อให้เด็กได้มีสมาธิและพร้อมที่จะไปเรียนในกิจกรรมต่อไปได้

4.4.1.1.3.10 มุมเคลื่อนที่ อาจใช้เป็นที่เล่น เสื่อ พรม แผ่นพลาสติกหรือเทปกาวยึด เพื่อแบ่งเขตพื้นที่ให้ชัดเจน ซึ่งสามารถย้ายหรือม้วนเก็บได้ง่าย สำหรับทำกิจกรรมพักรอและผ่อนคลาย เพื่อที่จะไปทำกิจกรรมอื่นต่อไป หรือใช้เป็นบริเวณทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันกับเพื่อน

4.4.1.1.3.11 มุมเขียนหนังสือ ควรใช้เส้นเทปกาวยึดแบ่งเส้นบริเวณพื้นที่ห้อง มีโต๊ะญี่ปุ่นที่สามารถพับเก็บหรือเคลื่อนที่ได้สะดวก มีกล่องหนังสือที่หยิบง่าย กล่องใส่ดินสอ ปากกา ยางลบ ที่มองเห็นได้ชัดเจน มีสมุดหรือกระดาษเพื่อใช้ในการเขียนหรือวาดภาพตามจินตนาการของเด็กออกทิสติกได้

4.4.1.1.3.12 มุมทำงานอิสระ เป็นมุมในห้องเรียนที่เงียบ มีบริเวณเพียงพอในการวางกล่องงาน มีโต๊ะเก้าอี้นั่งทำงานอย่างอิสระ ควรแบ่งพื้นที่โดยใช้ตู้หรือชั้นวางกั้นไว้เพื่อแยกจากมุมเล่นอิสระ มุมคอมพิวเตอร์หรือมุมที่มีสิ่งรบกวนเข้ามากระตุ้นในการทำงานของเด็กออกทิสติก เพื่อลดสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุให้ทำงานไม่สำเร็จได้

4.4.1.1.3.13 อ่านหนังสือและพักผ่อน มีชั้นวางหนังสือ และโต๊ะเก้าอี้ที่สามารถนั่งอ่านหนังสือได้ และควรเป็นมุมที่เงียบสงบ เพื่อที่เด็กออกทิสติกจะได้อ่านหนังสือพักผ่อน และควรติดบัตรภาพข้อตกลงในการใช้มุมอ่านหนังสือ เช่น ห้ามส่งเสียงดัง ห้ามนำอาหารหรือขนมมารับประทาน เป็นต้น

4.4.1.1.3.14 มุมปั้นดินน้ำมัน ควรมีโต๊ะเก้าอี้เป็นแบบเรียนรวมที่มีแผ่นรองกันเปื้อนเพื่อที่จะทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนในห้องเรียน และสะดวกในการดูแลนักเรียนทุกคนอย่างใกล้ชิด

4.4.1.1.3.15 มุมทำงานกับครู ควรมีโต๊ะและเก้าอี้สำหรับนักเรียนกับครูหนึ่งต่อหนึ่ง โดยจัดและนั่งหันหน้าให้เข้ามุมหรือผนัง เพื่อไม่ให้เด็กหันไปมาในขณะที่ทำกิจกรรม ครูนั่งด้านข้างติดกับนักเรียนเพื่อแนะนำหรือช่วยเหลือเด็กออกทิสติก ไม่ควรตีคภาพหรือสื่อสิ่งเร้าอื่นใดในพื้นที่นั้นและลดการสนใจสิ่งอื่นนอกจากงานที่ครูต้องการทำให้นักเรียนปฏิบัติอยู่ในมุมสงบเงียบเพื่อจะได้มีสมาธิในการทำกิจกรรมได้สำเร็จ

4.4.1.2 การจัดโครงสร้างทางกายภาพภายนอก

การจัดโครงสร้างทางกายภาพภายนอกห้องเรียน ทำให้เด็กออกทิสติกสามารถทำนายสถานการณ์ และกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติ ขอมรับการเปลี่ยนแปลงเข้าใจสถานการณ์และสามารถรับรู้บรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่กำลังเผชิญอยู่ หลักการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กออกทิสติก สนับสนุนให้เด็กออกทิสติก มีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายสามารถทำกิจกรรมในแต่ละวันให้สำเร็จด้วยตนเองได้อย่างอิสระ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการสื่อสารซึ่งเป็นข้อจำกัดของเด็กออกทิสติกส่วนใหญ่ด้วย การจัดโครงสร้างทางกายภาพภายนอกห้องเรียน ควรจัดห้องเรียนประกอบต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กออกทิสติก เช่น ห้องกระตุ้นประสาทสัมผัส ห้องฝึกพูด ห้องศิลปะ สระว่ายน้ำห้องกายภาพบำบัด กระบะทราย สวนกระตุ้นประสาทสัมผัส สนามเด็กเล่น เป็นต้น สถานที่ต่าง ๆ ควรมีการทำป้าย ทำฉลาก หรือคำอธิบายด้วยภาพที่ชัดเจนได้ง่าย และทำเส้นแบ่งเขต

การทำป้าย ทำฉลากหรือคำอธิบายที่ชัดเจนเข้าใจง่ายเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สร้างโอกาสของการทำกิจกรรมให้สำเร็จ และโครงสร้างที่ชัดเจนสามารถพยากรณ์สถานการณ์ได้ ส่งผลให้เด็กออกทิสติกลดความวิตกกังวล และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในสถานการณ์ที่คลุมเครือ การจัดให้มีแผ่นป้ายหรือคำอธิบายประกอบกับคำพูดของครู เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กออกทิสติกอีกด้วย ห้องเรียนหรือสถานที่ต่าง ๆ ที่มีแผ่นป้าย หรือการสร้างสัญลักษณ์ติดตามฝาผนังอยู่ จะทำให้เด็กออกทิสติกเข้าใจคำศัพท์และภาษามากขึ้น สามารถปฏิบัติได้ทันทีโดยไม่วิตกกังวล เช่น แผ่นป้ายรูปเด็กอ่านหนังสือติดหน้าห้องสมุด แผ่นป้ายของเล่นติดตรงมุมนั่งนอนการ การใช้แผ่นป้ายหรือสัญลักษณ์เหล่านี้มีความสำคัญมากทำให้เด็กออกทิสติกเรียนรู้ที่จะควบคุมตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นด้วยตนเอง โดยไม่รู้สึกรังเกียจหรือวิตกกังวลกับสถานการณ์เฉพาะหน้านั้น การติดรูปถ่ายเด็กบริเวณต่าง ๆ ทำให้เด็ก

ออทิสติกเรียนรู้ที่จะควบคุมตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ง่ายขึ้น เช่น รูปถ่ายเด็กติดตามช่องวางรองเท้าหรือสัญลักษณ์ห้ามเดิน

สรุปได้ว่า การจัดโครงสร้างทางกายภาพ คือวิธีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ของสภาพแวดล้อมโดยการจัดวางสื่อ วัสดุ และครุภัณฑ์ทางการศึกษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้กับเด็กออทิสติก เพื่อให้เด็กออทิสติกเข้าใจถึงความหมายถึงสถานที่ที่ทำการกิจกรรม เป็นการจัดพื้นที่เฉพาะให้นักเรียนทำการกิจกรรมแต่ละอย่าง การจัดมุมที่นักเรียนต้องทำเป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น ช่องเก็บสิ่งของกับที่แขวนกระเป๋า การจัดพื้นที่ทำงานอิสระ การจัดมุมกระตุ้นประสาทสัมผัส มุมกิจกรรมกลุ่ม มุมกิจกรรมเดี่ยว มุมเล่นอิสระ มุมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น การจัดโครงสร้างทางกายภาพ ช่วยให้เด็กออทิสติกมีอิสระในการทำงาน ลดปัญหาพฤติกรรม ดึงดูดความสนใจ ในการใช้สื่อภาพ มุ่งสนใจว่าจะทำอะไรคืองาน และการทำงานอย่างเป็นระบบ ลดสิ่งกระตุ้นความสนใจจากสิ่งรอบข้าง ทำให้เด็กรู้สึกสงบ ผ่อนคลาย และลดความวิตกกังวล

4.4.2 การใช้ตารางกิจกรรม (Activity Schedule)

มีสซิโบพ และฮาวลีย์ (Mesibov, G. and Howley, M., 2003) มีสซิโบพ เช และชอร์ปเลอร์ (Mesibov, G. B., Shea, V. and Schopler, E., 2004) และ สมพร หวานเสรี (2552) ได้กล่าวถึงการใช้ตารางกิจกรรม สรุปได้ดังนี้

ตารางกิจกรรมเป็นอีกรูปแบบหนึ่งในการกำหนดกิจกรรมให้กับเด็กออทิสติก เนื่องจากการที่เด็กขาดความเข้าใจในการจัดระบบและแบบแผนการดำเนินกิจกรรม ในแต่ละวันว่าจะต้องมีกิจกรรมอะไรหรือต้องทำอะไรก่อนหลัง ตารางกิจกรรมใช้เพื่อฝึกให้เด็กออทิสติกได้เรียนรู้และยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน สอนให้รู้จักฟังตนเอง ลดความวิตกกังวล และเป็นการสื่อสารผ่านภาพในอีกรูปแบบหนึ่ง การจัดตารางกิจกรรมที่ดีเด็กออทิสติกต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อตารางกิจกรรม ตารางกิจกรรมต้องอยู่ในสถานที่ที่เห็นได้ชัด รูปแบบของตารางต้องชัดเจน เข้าใจง่าย ตารางกิจกรรมต้องสื่อความหมายให้ชัดเจนและต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็กออทิสติกจะเข้าใจได้ การใช้ตารางกิจกรรมมีประโยชน์ เป้าหมาย หลักการและแนวทางการจัดทำตารางกิจกรรม ดังนี้

4.4.2.1 ประโยชน์ในการใช้ตารางกิจกรรม

ตารางกิจกรรมประจำวันช่วยให้เด็กออทิสติกมีความยืดหยุ่นมากขึ้น สามารถใช้ตารางเพื่อเตรียมเด็กออทิสติกให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนช่วงกิจกรรม เมื่อเด็กออทิสติกสามารถดูตารางกิจกรรมและเข้าใจความคาดหวังของครูผู้สอน ดังนั้นจึงมีการเปลี่ยนแปลง ช่วยสื่อสารกับเด็กให้เด็กรู้จุดมุ่งหมายและสิ่งที่ตนเองต้องปฏิบัติ การที่มีกรอบหรือตารางอย่างชัดเจน เด็กจะลดความกังวลและไม่รู้สึกสับสนในการเปลี่ยนช่วงกิจกรรมหนึ่งไปสู่อีกกิจกรรมหนึ่ง อีกทั้งตาราง

กิจกรรมทำให้เด็กออทิสติกเห็นภาพรวมของการทำกิจกรรมที่ชัดเจนและเกิดความวิตกกังวลน้อยลง

4.4.2.2 เป้าหมายในการใช้ตารางกิจกรรม

ตารางกิจกรรมเป็นสื่อที่สอนที่มีเป้าหมายเพื่อให้เด็กออทิสติกรู้จักลำดับก่อนหลัง โดยจัดให้เหมาะสมกับศักยภาพของเด็กแต่ละคน และที่สำคัญเด็กออทิสติกต้องมีปฏิสัมพันธ์กับตารางการทำงานของตนเอง เพื่อฝึกให้เด็กออทิสติกได้เรียนรู้และยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน สอนให้เด็กออทิสติกรู้จักฟังตนเอง ลดความกังวลและเป็นการสื่อสารผ่านภาพหรือสื่ออื่นใดที่เด็กสามารถรับรู้ได้

4.4.2.3 หลักการในการจัดทำตารางกิจกรรม มีดังนี้

4.4.2.3.1 เด็กออทิสติกต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อตารางกิจกรรม

4.4.2.3.2 ตารางกิจกรรมต้องอยู่ในสถานที่ที่เห็นได้ชัด

4.4.2.3.3 รูปแบบของตารางต้องชัดเจน เข้าใจง่าย

4.4.2.3.4 ตารางกิจกรรมต้องสื่อความหมายให้เด็กออทิสติกเข้าใจได้และต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็กออทิสติก

4.4.2.3.5 ความยาวของตารางต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็กออทิสติก

4.4.2.3.6 ควรใช้ตารางให้ถูกต้องและเหมาะสม

4.4.2.4 แนวทางการจัดทำตารางกิจกรรม

ตารางกิจกรรมเป็นตารางที่ช่วยให้เห็นวิธีการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ที่ชัดเจน แสดงให้เด็กออทิสติกมองเห็นกิจกรรมที่จะต้องทำในแต่ละวัน ตารางกิจกรรมที่จะต้องทำในแต่ละห้อง ได้แก่ ตารางกิจกรรมรวมประจำสัปดาห์ ตารางกิจกรรมแต่ละวันและตารางกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องทำในแต่ละทักษะหรือในแต่ละช่วงเวลา เป็นตารางที่จัดลำดับขั้นตอนก่อนและหลังหรือจัดกิจกรรมจากง่ายไปหายาก มีภาพแสดงให้เห็นเนื้อหาที่จะเรียนชัดเจน มองเห็นได้อย่างชัดเจน เพื่อให้เด็กออทิสติกรู้ว่าจะต้องทำอะไรบ้างและให้เด็กออทิสติกรู้ว่าสถานการณ์นี้จะทำอะไร ต่อไปต้องทำอะไรและสามารถควบคุมตนเองจนทำกิจกรรมสำเร็จ ตารางกิจกรรมไปใช้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

4.4.2.4.1 ตารางกิจกรรมรวมประจำสัปดาห์ เป็นตารางกิจกรรมการเรียนการสอนตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ โดยในแต่ละคาบจะมีกิจกรรมให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมในแต่ละทักษะ ได้แก่ ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก ทักษะทางสังคม ทักษะการช่วยเหลือตนเอง ทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษา ทักษะวิชาการ ทักษะจำเป็นเฉพาะ ความพิการ (กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด ศิลปะบำบัด ธาราบำบัด) เป็นต้น

4.4.2.4.2 ตารางกิจกรรมประจำวัน เป็นตารางกิจกรรมการเรียนรู้รายวัน โดยเด็กออทิสติกแต่ละคนจะมีกิจกรรมที่แตกต่างกันเฉพาะบุคคล ตามแต่ละทักษะที่ต้องเรียนในแต่ละวัน ตารางกิจกรรมแต่ละวันจะช่วยให้เด็กออทิสติกเห็นภาพรวมของกิจกรรมที่ต้องทำในวันนั้นอย่างชัดเจน ทำให้เด็กออทิสติกรู้ว่าจะต้องทำอะไรบ้างและให้เด็กออทิสติกรู้ว่าสถานการณ์นี้จะทำอะไร ต่อไปต้องทำอะไรและสามารถควบคุมตนเองจนทำกิจกรรมสำเร็จ

4.4.2.4.3 ตารางกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องทำในแต่ละทักษะหรือในแต่ละช่วงเวลา เป็นตารางจัดกิจกรรมให้แต่ละทักษะ โดยใช้ตารางระบบงานกำหนดให้เด็กออทิสติกเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนกำหนดดีแต่ละทักษะเพื่อให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมตามตารางระบบงานในแต่ละมุมที่ครูผู้สอนกำหนด เมื่อเด็กออทิสติกทำกิจกรรมเสร็จจะได้รับแรงเสริมทางบวก

ตารางกิจกรรมอาจคิดไว้ที่หน้าห้องชัดเจน หรือทำเป็นเล่มเฉพาะตัวเพราะเด็กแต่ละคนมีแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ที่แตกต่างกันไป แต่สิ่งที่มีเป้าหมายเดียวกันคือ เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมใดเด็กต้องดึงภาพกิจกรรมแผ่นนั้นออก นำไปวางไว้ยังจุดสิ้นสุด (Finish) เพื่อให้เด็กรู้เป้าหมายการทำกิจกรรมที่ชัดเจน ลดพฤติกรรมการปฏิเสธหรือต่อต้านกิจกรรมต่อไป

4.4.2.5 การจัดทำตารางขั้นตอนการทำกิจกรรม

การจัดทำตารางขั้นตอนการทำกิจกรรม ทำให้เด็กออทิสติกเห็นภาพรวมของกิจกรรมที่ต้องทำในระหว่างวันตามช่วงเวลาต่าง ๆ การทำตารางกิจกรรมเป็นตารางรูปภาพ มีประโยชน์และลดความวิตกกังวลของเด็กอย่างมาก โดยเฉพาะเด็กออทิสติกสามารถคาดเดาเหตุการณ์ หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นล่วงหน้าได้ ดังนั้นควรพัฒนาความเข้าใจเรื่องเวลาและการกระตุ้นความสามารถในการคาดเดาเหตุการณ์ ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์

นอกจากนี้ตารางรูปภาพ ยังกระตุ้นพัฒนาการด้านการสื่อสารโดยสร้างโอกาสให้เด็กออทิสติกสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน อดีตและเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับครูหรือผู้ปกครองและยังสามารถสอนทักษะใหม่ได้ เช่น การดูแลสุขลักษณะเบื้องต้นหรือการแต่งตัวได้อีกด้วย จากประสบการณ์การใช้ตารางรูปภาพกับเด็กออทิสติก พบว่าการใช้ตารางรูปภาพทำให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมได้นานขึ้นเนื่องจากเด็กเข้าใจเวลาและคาดการณ์ความสำเร็จได้ ฉะนั้นครูหรือผู้เกี่ยวข้องจึงสามารถเพิ่มจำนวนกิจกรรมให้มากขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงกิจกรรมหนึ่งไปสู่กิจกรรมอื่น ๆ ได้อีก

การนำสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมองมาใช้พัฒนาศักยภาพของเด็กออทิสติกในด้านต่าง ๆ ควรคำนึงถึงระดับความเข้าใจรูปภาพและความต้องการจำเป็นของเด็กออทิสติกแต่ละคน โดยความเข้าใจของเด็กออทิสติกนั้นเริ่มจากสื่อที่เป็นรูปธรรมสู่นามธรรม เช่น การสอนเรื่องการแปร่งฟันในตารางกิจวัตรประจำวันของเด็กออทิสติก บางคนอาจนำแปร่งสี

พื้นของจริงมาติดที่ตารางเพื่อให้เด็กออทิสติกเข้าใจว่าเป็นเวลาที่ที่ต้องแปร่งพื้น แต่ในเด็กออทิสติกบางคนอาจใช้รูปภาพแปร่งสีพื้นติดคู่กับเวลาเช้า เย็น หรือบางคนอาจจะเป็นรูปภาพนาฬิกาเวลา 06.30 น. กับรูปภาพการแปร่งพื้น เป็นต้น การใช้บางส่วนของสิ่งของหรือรูปถ่ายเป็นส่วนประกอบของตาราง แสดงให้เห็นว่าเด็กออทิสติกสามารถเรียนรู้และเข้าใจสิ่งที่เป็นรูปธรรมและสำหรับเด็กออทิสติกที่สามารถเข้าใจตารางที่ใช้รายการรูปภาพ คำศัพท์ หรือประโยค แสดงว่าเด็กออทิสติกสามารถเรียนรู้และเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมและมีความพร้อมในการเรียนทักษะที่มีความซับซ้อนหรือทักษะวิชาการ

รูปแบบการจัดตามตารางอาจจะเรียงลำดับจากซ้ายไปขวาหรือบนลงล่างก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเด็กออทิสติกแต่ละคน แต่การเรียงลำดับจากซ้ายไปขวาจะเป็นการส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียนหนังสือต่อไป ดังนั้น การเลือกรูปแบบของตารางควรมีความหลากหลายเพื่อให้เด็กออทิสติกไม่ยึดติดกับรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง สิ่งจำเป็นในการใช้ตารางอยู่ที่การคำนวณช่วงเวลาของการทำกิจกรรม เช่น ความทนทานของวัสดุที่ใช้และตารางนั้นอยู่กับที่หรือเคลื่อนย้ายตามตัวเด็กไปด้วย ครูหรือผู้ปกครองควรพิจารณาตามความจำเป็นเพื่อเป็นการประหยัดและง่ายต่อการใช้งาน

การจัดทำตารางรูปภาพจะประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว หากครูหรือผู้ปกครองให้โอกาสเด็กออทิสติกมีส่วนร่วมในการเลือกภาพหรือเลือกกิจกรรมที่ต้องการทำ เช่น ตารางกิจกรรมตอนเช้า หลังรับประทานอาหารเช้า เด็กออทิสติกอาจจะเป็นคนเลือกว่าจะปั่นจักรยานหรือเล่นของเล่นในบ้านหรือให้โอกาสเด็กออทิสติกในการเลือกสมาชิกในบ้านในการเป็นผู้ช่วยล้างจาน ซึ่งเด็กอาจจะเลือกคุณพ่อคุณแม่หรือคนอื่น ๆ ที่เด็กออทิสติกต้องการหรือให้เด็กสร้างทางเลือกในการเลือกแรงเสริมหลังทำกิจกรรมสำเร็จ สิ่งเหล่านี้ทำให้เด็กออทิสติกเรียนรู้การยอมรับและเข้าใจสถานการณ์ว่าสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามโอกาสหรือสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้ยังเป็นการสร้างโอกาสในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเด็กออทิสติก ควรใช้คำถามง่าย ๆ กับเด็กออทิสติกก่อน เช่น คำถามที่ให้เด็กตอบ “ใช่” กับ “ไม่ใช่” เพื่อให้เด็กเรียนรู้การถามและการตอบอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ ระดับของคำถามที่ใช้กับเด็กออทิสติก มีลำดับง่ายไปหายากได้ดังนี้

- คำถามที่ต้องการให้เด็กตอบ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่”
- คำถามที่ขึ้นต้นด้วย “อะไร” หรือ “ใคร” เพื่อต้องการให้เด็กตอบคำถามหรือบุคคลเป็นคำ ๆ ในสถานการณ์ปัจจุบัน
- การถามเกี่ยวกับสถานที่ เช่น “ที่ไหน” “ไปไหนมา” เป็นการถามย้อนอดีตหรือถามเพื่อให้เด็กมีมโนคติเกี่ยวกับบริบทของสถานที่นั้น ซึ่งเด็กออทิสติกได้เห็นรูปภาพประกอบการถามแล้วเด็กจะสามารถย้อนคิดได้

- คำถาม “เมื่อไหร่” เป็นการถามที่เป็นนามธรรมและเด็กต้องมีโมเมนต์เรื่องเวลา ดังนั้นควรเริ่มจากการถามช่วงเวลา โดยถาม “ตอนเช้าหรือกลางวัน” หรือ “กลางวันหรือกลางคืน” จากนั้นจึงถามถึงเวลาตามหน้าปัดนาฬิกา

- คำถามเพื่อให้อธิบายเป็น “อย่างไร” หรือ “อะไรจะเกิดขึ้นต่อไปถ้า...” หรือ “ทำไม” การใช้คำถามแบบนี้เหมาะสำหรับเด็กที่มีจำนวนคำศัพท์มากเพียงพอสำหรับการตอบคำถามเป็นประโยคและการตอบคำถามที่ต้องคิด ทำนาย สถานการณ์ การใช้ตารางสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมองจะทำให้เด็กพยายามย้อนคิดสถานการณ์และตอบคำถามได้ถูกต้อง

4.4.2.6 การใช้ตารางย่อย

การใช้ตารางย่อย เป็นการทำขั้นตอนการทำกิจกรรมให้เป็นขั้นตอนย่อย เพื่อให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมสำเร็จ เด็กออทิสติกทำไม่ได้ครูจึงต้องใช้ตารางกิจกรรมย่อยเพื่อให้สามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง ระบบงานและตารางย่อยมีความสัมพันธ์กันและมีประโยชน์สำหรับเด็กออทิสติกที่ต้องการ โครงสร้างการทำงานเป็นรูปธรรมและต้องการทำความเข้าใจกับกิจกรรมนั้น ๆ เป็นการสร้างโอกาสให้เด็กรู้จักเลือกและตัดสินใจด้วยตนเอง

การแสดงผลภาพหรือตารางกิจกรรมควรให้เด็กเห็นได้ง่ายในบริเวณต่าง ๆ เช่น ใช้อัลบั้ม รูปถ่าย แฟ้มห่วงแขวนตรงฝาผนังห้อง เขียนหรือติดภาพบนกระดาน ใช้ภาพติดบนโต๊ะ เรียนใส่ภาพในกระเป๋าผนังติดหน้าห้อง เป็นต้น เด็กออทิสติกต้องการความสามารถในการคาดเดาและความชัดเจนในขอบเขตที่เราสามารถตอบสนองความต้องการเหล่านั้นได้ โดยทั่วไปแล้วจะได้รับพฤติกรรมที่สงบและให้ความร่วมมือกันมากขึ้นเป็นการตอบแทนเนื่องจากเด็กออทิสติกเข้าใจว่าควรจะทำอะไร ตารางเหล่านี้หากจัดอย่างมีความหมายด้วยความเข้าใจในทักษะส่วนบุคคลของเด็กออทิสติกแต่ละคนจะเพิ่มความสามารถในการคาดเดาและการจัดระเบียบให้กับชีวิตของเด็กออทิสติก

การตรวจสอบตารางกิจกรรม (Check Schedule) เป็นประจำทำให้สามารถช่วยอำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนช่วงกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมหนึ่งซึ่งอาจเป็นเรื่องยากสำหรับเด็ก ออทิสติก จะช่วยให้เด็กออทิสติกที่มีกระบวนการความยากลำบากในการเปลี่ยนจากกิจกรรมหนึ่งเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งง่ายขึ้นและเกิดความวิตกกังวลน้อยลง

เด็กออทิสติกมีปัญหาเกี่ยวกับหน่วยความจำและการจัดระเบียบอยู่บ่อยครั้ง การเข้าใจภาษาที่เป็นเรื่องยากเช่นกันที่จะทำให้เด็กออทิสติกเข้าใจในสิ่งที่ถูกคาดหวังให้ทำซึ่งมักจะนำไปสู่การต่อต้านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ครูจึงจัดทำตารางกิจกรรมให้เด็กออทิสติก ซึ่งความยาวของตารางกิจกรรมขึ้นอยู่กับความต้องการจำเป็นของเด็กออทิสติกรายบุคคลแตกต่างจากรายการเต็มวันเต็มสัปดาห์ หรือเต็มเดือน ได้แก่ ข้อความ (ถ้าเด็กอ่านได้และเข้าใจความหมาย) ตาราง

สิ่งของหรือวัตถุ ตารางบัตรภาพวัตถุ ตารางรูปถ่าย ตารางรูปภาพ สัญลักษณ์ รูปภาพ สัญลักษณ์ที่มี คำศัพท์ประกอบตารางเวลา คำศัพท์ ตารางประโยค เป็นต้น ตารางเวลาไม่ได้เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับ กิจกรรมที่เกิดขึ้นเท่านั้นแต่ยังรวมถึงการลดความวิตกกังวลได้โดยการช่วยให้เด็กออทิสติกจัดระเบียบทำความเข้าใจและคาดการณ์กิจกรรมการดำเนินชีวิตของเด็กออทิสติก

นอกเหนือจากการเพิ่มความสามารถในการคาดเดาสถานการณ์และความชัดเจนให้กับชีวิตของเด็กออทิสติก ตารางกิจกรรมยังเปิดโอกาสให้เด็กออทิสติกย้ายไปรอบ ๆ ห้องเรียนและโรงเรียนได้อย่างอิสระโดยการช่วยเหลือด้วยการกระตุ้นเตือนและการบอกทิศทางของผู้ใหญ่ สิ่งนี้ครูหรือผู้ปกครอง ทำให้พึ่งพาผู้อื่นน้อยลง

กล่าวโดยสรุป ตารางกิจกรรมใช้เพื่อฝึกให้เด็กออทิสติกได้เรียนรู้และยอมรับ การเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน สอนให้เด็กออทิสติกรู้จักพึ่งตนเอง ลดความวิตกกังวล และเป็นการสื่อสารผ่านภาพในอีกรูปแบบหนึ่ง การจัดตารางกิจกรรมที่ดีสำหรับเด็กออทิสติก ต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อตารางกิจกรรม ตารางกิจกรรมต้องอยู่ในสถานที่ที่เห็นได้ชัด รูปแบบของ ตารางต้องชัดเจน เข้าใจง่าย ตารางกิจกรรมต้องสื่อความหมายให้ชัดเจนและต้องเหมาะสมกับระดับ ความสามารถของเด็กออทิสติกจะเข้าใจได้ ตารางกิจกรรมช่วยสื่อสารให้เด็กออทิสติกรู้จักมุ่งหมาย และสิ่งที่ตนเองต้องปฏิบัติอย่างชัดเจน รูปแบบอาจจะเรียงลำดับจากซ้ายไปขวาหรือบนลงล่างก็ได้ ตารางกิจกรรมที่จะต้องทำในแต่ละห้องเรียนของเด็กออทิสติก เช่น ตารางกิจกรรมรวมประจำ สัปดาห์ ตารางกิจกรรมประจำวัน ตารางกิจกรรมที่ต้องทำในแต่ละทักษะหรือในแต่ละช่วงเวลา เป็นต้น ในระหว่างที่เด็กออทิสติกทำกิจกรรมตามตารางกิจกรรม ควรมีการตรวจสอบตาราง กิจกรรม (Check Schedule) เป็นประจำทำให้สามารถช่วยอำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนช่วง กิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมหนึ่งง่ายขึ้นและเกิดความวิตกกังวลน้อยลง

4.4.3 การใช้ระบบงาน (Work Systems)

มีสซิโบพ และฮาวลีย์ (Mesibov, G. and Howley, M., 2003) มีสซิโบพ เช และ ชอร์ป เลอร์ (Mesibov, G. B., Shea, V. and Schopler, E., 2004) สมพร หวานเสรีจ (2552) และปนัดดา วงศ์จันดา (2559) ได้กล่าวถึงการใช้ระบบงาน สรุปได้ดังนี้

ระบบงาน เป็นการจัดการงานหรือกิจกรรมผ่านการมอง ชี้หรือบอกสถานที่ทำงาน ชิ้นงานและความสำเร็จของงาน การให้ข้อมูลการทำงานที่สมบูรณ์และเป็นอิสระด้วยตนเอง จะสอนให้นักเรียนรู้ว่าทำอะไรให้งานสำเร็จ ระบบงานควรนำเสนอขั้นตอน ระเบียบของงาน เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะทำงานได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น "ระบบงาน" สามารถสะท้อนให้เห็นถึงประเภทของงานหรือกิจกรรม ได้แก่ ทักษะวิชาการ ทักษะในชีวิตประจำวัน และการ

พักผ่อนหย่อนใจ ระบบงานต้องแจ้งว่า เป็นงานอะไร จำนวนงานมีเท่าไร ทำอย่างไรและเสร็จเมื่อไหร่ เสร็จแล้วต่อไปคืออะไร (สิ่งเสริมแรง)

อาจจัดเป็นกล่องงาน (Work Box System) เป็นชุดของสื่อ วัสดุอุปกรณ์ หรือเอกสาร เพื่อจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งในการจัดระบบกล่องงาน ต้องมีการวิเคราะห์งานหรือกิจกรรม จากง่ายไปหายาก และวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอน เป็นกิจกรรมรายบุคคลที่รวบรวมกิจกรรมไว้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด กิจกรรมทั้งหมดถูกบรรจุไว้เป็นขอบเขตและอธิบายไว้อย่างชัดเจนในภาคหรือลิ้นชัก กล่อง ตะกร้า หรือแฟ้ม แล้วแต่ครูจะเลือกใช้ แต่ละกิจกรรมแสดงให้เห็นด้วยการจัดระบบการมองและชัดเจนในรายละเอียด คือสามารถอธิบายนักเรียนว่าจะทำกิจกรรมให้เสร็จสิ้นได้อย่างไร นอกจากนั้น การจัดระบบกล่องงานสอนความคิดของคำว่า "สำเร็จ" ตั้งแต่ที่นักเรียนรู้งานจะเสร็จได้ก็ต่อเมื่อกิจกรรมทั้งหมดในกล่องงานถูกนำมาใช้ กล่องงานเน้นให้เด็กใช้รูปแบบการเรียนรู้ผ่านการมอง หลีกเลี่ยงความจำเป็นในการรับคำสั่งผ่านการฟัง ธรรมชาติของการจัดทำกล่องงานจัดให้ผู้เรียนร่วมกับการรับรู้สัมผัสและการเคลื่อนไหว อย่างไรก็ตามรูปแบบการมองและการใช้มือถอดแบบมาจากการปั้นหรือหมุนมือ การโยนหรือการขว้างด้วยกิจกรรมที่เริ่มตั้งแต่เด็ก "มองเห็น" จนถึงทำเสร็จสิ้น สามารถนำไปใช้กับการสอนได้หลากหลายและใช้ได้อย่างอิสระ ไม่ว่าจะเป็นครู พ่อแม่ผู้ปกครอง และนักบำบัดสามารถใช้ได้กับผู้เริ่มต้นในการเรียนหรือเด็กเล็ก ๆ ไปจนถึงผู้เรียนที่เป็นวัยรุ่น กล่องงานยังสามารถใช้ร่วมกับกิจกรรมปกติในห้องเรียน ทำให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้อย่างอิสระและต่อเนื่อง และระดับการประสบความสำเร็จในการทำงานของเด็กยังสูงขึ้น

4.4.3.1 หลักการใช้ระบบงานหรือกล่องงาน

การอธิบายแต่ละกล่องงานจะใช้รูปภาพและบอกรายการของวัสดุที่ใช้ พร้อมทั้งเสนอแนะงานที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียนที่มีระดับการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และประกอบด้วยงานเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอีกด้วย กล่องงานเปิดช่องทางการมองของเด็กให้ทำงานได้อย่างอิสระ ซึ่งการสอนแบบนี้เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และมีผลต่อเนื่องไปถึงการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ไปจนถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่สุดของกล่องงานคือสามารถพัฒนาให้เด็กทำงานได้อย่างอิสระ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอื่น ๆ ของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งการจัดโครงสร้างของการทำงาน (Structured Work /Activity Systems) เป็นลำดับขั้นตอน จะทำให้เด็กรับรู้ว่าจะทำอะไร การจัดโครงสร้างของงานทำให้นักเรียนมีโอกาสได้เข้าไปทำงานหรือกิจกรรม มีสมาธิและสามารถทำงานสำเร็จได้ด้วยตนเอง การใช้กล่องงานเป็นความคิดสร้างสรรค์ของครู นักบำบัด และผู้ปกครองที่ให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เป็นการเติมเต็มเรื่องราว งาน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้เป็นโปรแกรมสำหรับ

การพัฒนาเด็ก และสามารถประยุกต์ใช้ได้กับการจัดการศึกษาในระยะเริ่มต้นกับเด็ก หรือใช้ใน
สิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้อื่น ๆ

4.4.3.2 ประโยชน์ของระบบงาน หรือกล่องงาน มีดังนี้

4.4.3.2.1 เป็นเครื่องมือการจัดการกับโครงสร้างของสภาพแวดล้อมทางการ
เรียนรู้ เข้าใจง่ายและสามารถนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติได้

4.4.3.2.2 ระบบงาน/กล่องงานช่วยให้ครูควบคุมชั้นเรียน บริหารจัดการเรียน
การสอนในชั้นเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์

4.4.3.2.3 ระบบงาน หรือกล่องงานช่วยให้นักเรียนมีสมาธิ จดจ่อ และทำงาน
สำเร็จได้ภายในเวลาที่กำหนดด้วยตนเอง

4.4.3.3 แนวทางการจัดระบบงาน หรือกล่องงาน มีดังนี้

4.4.3.3.1 การจัดการให้เด็กออกทัศนคติรับรู้อย่างเป็นระบบ เมื่อครูสั่งให้ทำ
กิจกรรมอะไร ครูต้องบอกอย่างมีจุดมุ่งหมาย เป็นขั้นตอน เป็นการช่วยเด็กให้เข้าใจข้อตกลง และรู้
ว่าต้องทำอะไรอย่างชัดเจน เช่น รู้ว่างานที่ต้องทำมีอะไรบ้าง ช่วยบอกให้เด็กทราบว่าต้องทำ
อะไรในสิ่งแวดล้อมสถานการณ์นั้น รู้ว่างานมีขั้นตอนในปฏิบัติอย่างไร โดยเรียงลำดับจากง่ายไป
ยาก รู้วิธีการจัดการกับงานเมื่อทำงานนั้นเสร็จแล้ว ได้แก่ การเก็บงานเข้าซอง การเก็บงานที่กล่อง
Finish Box หรือการทำความสะดวกอุปกรณ์การเรียน รู้ว่าเมื่อทำงานเสร็จแล้วจะได้ทำกิจกรรมที่
ตนเองชอบ เช่น เล่นของเล่น อ่านหนังสือการ์ตูน หรือนอนเล่น เป็นต้น และรู้ว่าชั่วโมงต่อไปจะ
เรียนอะไร ระบบงานจะให้ข้อมูลที่ชัดเจนแก่เด็ก ทำให้เด็กรู้ปริมาณงานที่ต้องทำ งานอะไรบ้าง งาน
จะสำเร็จเมื่อไหร่ และอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป ซึ่งมีขั้นตอนการเตรียมดังนี้

4.4.3.3.1.1 กิจกรรมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับระดับความสามารถ
ของเด็กแต่ละคน

4.4.3.3.1.2 สถานที่ทำงาน ต้องเรียบง่ายไม่ซับซ้อน เป็นอิสระมี
บริเวณสำหรับครูสอนหนึ่งต่อหนึ่ง

4.4.3.3.1.3 นักเรียนมีอิสระในการทำงาน มีขอบเขตกิจกรรมที่
ชัดเจน มีบริเวณสำหรับพักผ่อน มีบริเวณทำงาน

4.4.3.3.1.4 มีบริเวณทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะสามารถทำที่บ้าน
โรงเรียน หรือภายในชุมชนได้

4.4.3.3.1.5 จัดทำป้ายชื่อ เพื่อติดบนกล่องงาน สื่อ หรือมุมต่าง ๆ

4.4.3.3.2 การทำกิจกรรมต้องเรียงจากซ้ายไปขวาตามลำดับ เพื่อให้ให้นักเรียน
เรียนรู้ว่าเป็นรูปธรรมของ "ระบบงาน" วางงานทางซ้ายของพื้นที่ทำงาน เช่น ชั้นวางตะกร้า

กล่องใส่งาน นักเรียนถูกสอนให้ทำรายการจากซ้ายจนสมบูรณ์และวางงานที่เสร็จไปทางขวาใน “กล่องใส่งานที่เสร็จแล้ว”

4.4.3.3.3 การเลือกวัสดุในการเก็บสื่อหรือกิจกรรม อาจเป็น กล่องสำเร็จรูป / ตะกร้า / กล่อง เพื่อให้ง่ายต่อการจัดเก็บ

4.4.3.3.4 การจับคู่ – สี รูปร่าง ตัวอักษร ตัวเลข เป็นการเพิ่มระดับทักษะที่สูงขึ้นในคนที่ต้องทำงานให้สำเร็จ ซึ่งงานของเขาอยู่ในลำดับโดยการจับคู่สี รูปร่าง ตัวอักษร ได้แก่ นักเรียนมีแถบลำดับของตัวเลขตั้งแต่ 1-10 บนพื้นที่โต๊ะ นอกจากนี้เขายังมีหลาย "งาน" ตั้งอยู่บนซ้ายมือ เพื่อให้งานในระบบงานนี้ (ตรง) เด็กจะเริ่มทำจากงานที่มีเลข 1 ก่อน

4.4.3.4 การจัดชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตามระบบงาน มีดังนี้

4.4.3.4.1 ใช้คู่มือแบ่งมุมเรียนรู้และมุมเล่นออกจากกัน

4.4.3.4.2 การลดสิ่งกระตุ้นความสนใจ เช่น ใช้กระดาษสีพื้น (สีเขียว สีขาว สีฟ้า) ปิดตู้กระจก เพื่อไม่ให้มองเห็นของเล่นซึ่งเป็นสิ่งเร้าให้เด็กสนใจ พร้อมทั้ง ล้ออกญาแจตุ๊กให้เรียบร้อย

4.4.3.4.3 การแบ่งห้องเพื่อที่จะวางเฉพาะสิ่งที่จำเป็นและลดข้อมูลที่ไม่จำเป็น จัดสถานที่ให้สอดคล้องกับกิจกรรม สามารถเห็นกิจกรรมที่ต้องทำได้อย่างชัดเจนและเป็นจุดสนใจ จัดวางโต๊ะและเก้าอี้ให้รู้ว่าต้องทำอะไรที่ไหน

4.4.3.5 ข้อควรคำนึงในการใช้ระบบงาน

ระบบงานควรเกิดจากการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ได้ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และ เจตคติ (Attitude) ที่เกี่ยวข้องเพื่อการอธิบายภาระงานหรือกิจกรรมที่ช่วยนำทางผู้เรียนไปสู่จุดหมายการเรียนรู้ การวิเคราะห์งานเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งผู้สอนมีวิธีการสอนอย่างดีมีเป้าหมาย และแบ่งกิจกรรมหรืองานใดงานหนึ่งเป็นขั้นตอนย่อย ๆ จากขั้นตอนแรกไปจนขั้นตอนสุดท้าย และสอนไปตามลำดับขั้นตอนทีละขั้นจนเด็กทำได้สำเร็จ ดังนั้นการวิเคราะห์งานจึงจัดเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่คุณครูจะต้องนำมาใช้ในการจัดระบบงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์งานดังนี้

4.4.3.5.1 ครูจะแบ่งงานแต่ละงานเป็นขั้นตอนย่อย ๆ ได้มากเท่าที่ครูคิดว่าจำเป็น

4.4.3.5.2 ครูจะระบุทักษะย่อยที่เป็นขั้นตอนสำคัญไว้ว่าคืออะไร

4.4.3.5.3 สอนให้เด็กทำงานที่กำหนดให้ได้สำเร็จ

4.4.3.5.4 แก้ไขตัดแปลง เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับเด็กบางคนที่ต้องเรียนรู้ทักษะย่อยแต่ละขั้นตอนของงาน แต่บางคนฝึกงานบางชิ้นไม่ได้ กรณีนี้ต้องตั้งวัตถุประสงค์ใหม่แทนวัตถุประสงค์เดิมที่วางไว้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น

สรุปได้ว่า การใช้ระบบงาน หรือกล่องงาน เป็นการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ รวมถึงการใช้ภาพประกอบอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีความหมาย เป็นการสื่อสารไปยังเด็กออทิสติกให้รู้ว่าจะทำงานที่ควรทำคืออะไร ต้องทำงานอย่างไรและทำจำนวนเท่าไรในเวลาที่กำหนด ระบบงานทำให้แนวคิด “ความสำเร็จ” ในการทำงานของเด็กออทิสติกเป็นรูปธรรมและมีความหมายมากขึ้น ทำให้เด็กออทิสติกรู้สึกถึงความสำเร็จจากการทำงานของตนเอง และทำให้วิตกกังวลน้อยลง ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับเด็กออทิสติก ระบบงานควรเกิดจากการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ได้ความรู้ ทักษะและ เจตคติ ในการทำกิจกรรมตามระบบงาน และช่วยนำทางผู้เรียนไปสู่จุดหมายการเรียนรู้

4.4.4 การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies)

มีสซิโบฟ และฮาวลีย์ (Mesibov, G. and Howley, M., 2003) มีสซิโบฟ เช และ ชอร์ปเลอร์ (Mesibov, G. B., Shea, V. and Schopler, E., 2004) สมพร หวานเสีจ (2552) และ โจเซฟ อักเบนเยกา (2558) ได้กล่าวถึงการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ผ่านการมอง หรือการใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง สรุปได้ดังนี้

การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) หมายถึง การนำสิ่งของที่เป็นของจริง ภาพเคลื่อนไหว ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพลายเส้น แผ่นป้ายและสัญลักษณ์ ซึ่งนำมาจัดทำอย่างเป็นระบบเพื่อให้เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้จากการมองเห็น เป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยให้เด็กออทิสติกดำเนินกิจกรรมหรือเหตุการณ์ระหว่างวัน ได้สำเร็จ เข้าใจกรอบของเวลาในแต่ละกิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม กระบวนการคิด โครงสร้างความคิดการเรียนรู้ของเด็กออทิสติกที่เกิดจากการจดจำจากการเรียนรู้ผ่านการมอง การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ผ่านการมอง มีหลักการ ประโยชน์ ความสำคัญ และแนวทางการจัดทำ ดังนี้

4.4.4.1 หลักการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ผ่านการมอง มีดังนี้

4.4.4.1.1 ระบบงานและโครงสร้างสิ่งที่มองเห็น (Visual Structure) เป็นกระบวนการของภาพขึ้นที่เป็นรูปธรรมเข้าสู่งาน กิจกรรมของตัวเอง ไม่ต้องพึ่งพาครูทางกายวาจา เด็กสามารถใช้จุดแข็งของตนเอง ที่จะได้รับภาพความหมายจากงานหรือกิจกรรมโดยไม่มีความ

ช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ ตัวชี้นำภาพเพิ่มความสามารถของเด็กในการทำงานที่ประสบความสำเร็จและเป็นอิสระ

4.4.4.1.2 ใช้ภาพอธิบายหรือเป็นคำแนะนำในการทำงาน (Visual Instructions) เด็กจะสามารถทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ตามลำดับ โดยดูที่คำแนะนำภาพที่กำหนด

4.4.4.1.3 การจัดระเบียบสื่อ พื้นที่ ให้เหมาะสม (Visual Organization) หมายถึง ภารกิจของการนำเสนอวัสดุและพื้นที่ในลักษณะการจัดเพื่อให้รับสิ่งเร้า การจัดการรูปภาพสามารถทำได้ดังต่อไปนี้

4.4.4.1.3.1 ใช้ภาชนะบรรจุในการจัดระเบียบวัสดุ เช่น การวางวัสดุต่าง ๆ ของกิจกรรมลงในภาชนะที่แยกต่างหากเพื่อให้ง่ายในการเข้าใจ

4.4.4.1.3.2 จำกัดพื้นที่ ได้แก่ ใช้เทปกาวไปปิดล้อมพื้นที่เฉพาะสำหรับนักเรียนที่ต้องควบคุมพฤติกรรม

4.4.4.1.4 ความชัดเจนของภาพ (Visual Clarity) คือ การเน้นข้อมูลที่สำคัญ เฉพาะส่วนของการเรียนการสอนและวัสดุที่สำคัญ ลักษณะของงานที่ถูกออกแบบมาเพื่อให้เด็กให้ความสำคัญกับรายละเอียดสำคัญของงานหรือกิจกรรม รายละเอียดจะถูกเน้นสีผ่านภาพตัวเลขหรือคำให้ความคมชัดของภาพเป็นอิสระเด็กเข้าใจด้วยตนเองมากกว่าอาศัยคำแนะนำของผู้ใหญ่ใช้รหัสสี กำหนดพื้นที่ทำงาน การติดฉลากบนภาชนะจะทำให้เห็นได้ชัด การทำงานเด็กต้องสามารถทำตัวเองอย่างอิสระ

4.4.4.1.5 ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลจะต้องให้เวลากับการเรียนรู้ในช่วงแรกของการเริ่มใช้รูปภาพ โดยเด็กออกทิสติกจะแสดงความคับข้องใจหรือไม่เข้าใจความหมาย ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลควรกระตุ้นเตือนหรือจับมือเด็กออกทิสติกทำงานสำเร็จในแต่ละงานตามที่กำหนดซึ่งเด็กออกทิสติกจะเริ่มเรียนรู้ขั้นตอน ลำดับก่อนหลังและการทำงานให้สำเร็จทุกครั้ง ก่อนเริ่มทำกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป หลังจากใช้รูปภาพกลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมองซึ่งใช้ระยะเวลาอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เด็กออกทิสติกจะเริ่มเข้าใจความหมายของรูปภาพและเริ่มทำกิจกรรมหรืองานที่กำหนดให้ในแต่ละช่วงเวลาด้วยตนเอง เช่น การสวมรองเท้า ในตอนแรกต้องจับมือทำ สาธิต และให้โอกาสฝึกด้วยตนเองซ้ำ ๆ เมื่อเด็กสามารถทำได้ด้วยตนเอง ครูหรือผู้ปกครองจะเป็นเพียงผู้คอยจัดรูปภาพที่จำเป็นตามขั้นตอนง่ายไปหายาก และพบว่า เด็กออกทิสติกมีความสุขที่สามารถประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมทุกครั้ง

4.4.4.2 ประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง มีดังนี้

4.4.4.2.1 สามารถทำตามกฎระเบียบ มารยาททางสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.4.4.2.2 เข้าใจสถานการณ์ที่มีการนำรูปภาพหรือสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่าน การมองมากำหนดพฤติกรรมตามลำดับ เด็กจะรับรู้ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในระหว่างวันและ สามารถบอกคนอื่นได้ว่าวันนี้ทำอะไรมาแล้วบ้าง เข้าใจวิธีการทำงานที่สมบูรณ์ เช่น กิจกรรมการเล่นหรือสื่อสารกับคนอื่น ให้สำเร็จด้วยตนเอง

4.4.4.2.3 สามารถถ่ายโยงการเรียนรู้จากสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาแล้วผ่าน กิจกรรมการใช้รูปภาพสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมองไปสู่กิจกรรมอื่น ๆ ที่มีเป้าหมายคล้ายคลึงกัน

4.4.4.2.4 สามารถสร้างทางเลือกที่หลากหลายเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการผ่านการ สื่อสาร โดยใช้รูปภาพสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง

4.4.4.3 ความสำคัญของการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง มีดังนี้

4.4.4.3.1 การเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ แต่ละคนเรียนรู้ได้ดีแตกต่างกัน เด็กออทิสติกเรียนรู้ได้ดีจากการมองรูปภาพ แผ่นป้าย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังนั้นหากครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลรู้ว่า เด็กออทิสติกมีวิธีการเรียนรู้อย่างไร จะนำไปสู่การพัฒนาเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสมตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล

4.4.4.3.2 การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง มาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนทักษะต่าง ๆ จะทำให้ครูผู้สอนสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์กับเด็กออทิสติกได้ง่ายขึ้น ลดข้อจำกัดของเด็กออทิสติกที่มีปัญหาการสื่อสาร โดยใช้รูปภาพมาเป็นสื่อสนับสนุนการสื่อสารโดยการพูด ช่วยให้การเรียนการสอนในทักษะนั้น ๆ บรรลุตามจุดประสงค์ เพราะครูกับเด็กออทิสติกสื่อสารได้ตรงกันและมีความเข้าใจในเนื้อหาที่จัดการเรียนการสอนตรงกัน

4.4.4.3.3 เด็กออทิสติกที่มีปัญหาทักษะการคิดหรือมีความบกพร่องทางสติปัญญาร่วมด้วยจะเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้มองเห็นรูปภาพเกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องทำหรือว่ามีเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เขาจะต้องเผชิญ การตัดสินใจใช้รูปภาพกลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลควรตัดสินใจใช้รูปภาพมาพัฒนาการสื่อสารและการเรียนรู้ของเด็กออทิสติก เมื่อเด็กออทิสติกแสดงพฤติกรรมดังนี้ ไม่สามารถทำตามคำสั่งอย่างง่ายได้ด้วยตนเอง มักจะยืนมองหรือจ้องมือคนรู้จักเมื่อต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เดินไปมาไม่หยุด หงุดหงิด โมโหง่าย ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อเนื่องกันนานเกินความเหมาะสม แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เพื่อบอกความต้องการ

4.4.4.4 แนวทางการใช้รูปภาพในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง

การใช้รูปภาพในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมองสามารถใช้ได้ทั้งในบ้าน สถานศึกษา และชุมชนเพราะมีแนวทางการใช้เหมือนกัน แต่จุดประสงค์ของการใช้อาจจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์นั้น ๆ ในการใช้รูปภาพ โดยทั่วไปนิยมใช้ 5 ประเภท ดังนี้

4.4.4.4.1 การใช้รูปภาพแสดงตารางเวลาและกิจกรรม

ตารางเวลารูปภาพเป็นการวางแผนกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการในแต่ละวันตั้งแต่ตอนเช้า ตอนกลางวัน ตอนเย็นหรือกิจกรรมที่ต้องทำในระหว่างสัปดาห์ โดยการจัดทำจะเป็นการเรียงลำดับกิจกรรมตามช่วงเวลาที่กำหนด จำนวนกิจกรรมและระยะเวลาขึ้นอยู่กับความต้องการจำเป็นของแต่ละคน ในการจัดตารางรูปภาพที่จะให้เด็กออทิสติกทำ ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลควรแบ่งเป็นขั้นตอนย่อย ๆ เช่น กิจกรรมก่อนรับประทานอาหารเช้า กิจกรรมหลังรับประทานอาหารเช้า หรือกิจกรรมก่อนเข้านอนกิจกรรมหลังตื่นนอน เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เด็กออทิสติกรู้ว่าจะต้องทำอะไรบ้างและเตรียมตัวสำหรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น รวมถึงการสร้างทางเลือกสำหรับเด็กออทิสติกในการเลือกกิจกรรมตามความต้องการ

ในการทำกิจกรรมเด็กออทิสติกบางคนต้องเห็นภาพรวม (Big Picture) ของกิจกรรมทั้งหมดที่ต้องทำในแต่ละวันก่อน ถ้าเป็นกรณีเช่นนี้ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลควรให้เด็กออทิสติกมีส่วนร่วมในการสร้างตารางรูปภาพกิจกรรมในแต่ละวันร่วมกับครูผู้สอนผู้ปกครองหรือผู้ดูแลด้วย ซึ่งตารางที่สร้างขึ้นต้องครอบคลุมทั้งกิจกรรมภาพรวม และกิจกรรมที่แบ่งเป็นระยะเวลาสั้น ๆ ถ้าครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลไม่แน่ใจในการจัดตารางกิจกรรมประจำวันให้แก่เด็กออทิสติก ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลควรปรึกษานักจิตวิทยาหรือเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในโรงเรียนและกิจกรรมใดที่เด็กออทิสติกทำได้

4.4.4.4.2 การใช้รูปภาพในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

เมื่อคำถามว่า "วันนี้ทำอะไรบ้าง" เด็กออทิสติกมักจะไม่สามารถตอบคำถามนี้แก่ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลได้ เนื่องจากเด็กออทิสติกมีปัญหาพื้นฐานดังนี้ คือ 1) การย้อนคิดเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผ่านมา 2) ความเข้าใจในคำถามที่ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลหรือคนอื่นถาม และ 3) การจัดการกับกระบวนการคิดในสมอง

ดังนั้นการใช้สื่อรูปภาพกลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมองสำหรับเด็กออทิสติกนั้นครูผู้สอนผู้ปกครองหรือผู้ดูแลควรมีการใช้ภาพเป็นคำถาม เพื่อฝึกให้เด็กออทิสติกมีการย้อนคิดเหตุการณ์ที่ผ่านมา "วันนี้หนูทำอะไรบ้าง" โดยการพุดนำแล้วให้เด็กออทิสติกเลือกรูปภาพด้วยตนเองการใช้รูปภาพเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล มี 2 ลักษณะ คือ

4.4.4.4.2.1 รูปภาพที่รายงานให้ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลทราบข้อมูลต่าง ๆ "วันนี้ฉันทำอะไรบ้าง" การใช้ภาพกิจกรรมที่บ้านกับศูนย์การศึกษาพิเศษ เพื่อทำการสื่อสารทำให้คุณครูทราบว่าเด็กออทิสติกทำอะไรบ้างที่บ้าน หรือผู้ปกครองทราบว่าทำอะไรบ้างที่โรงเรียน เป็นการสร้างโอกาสการสนทนา การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูหรือผู้ปกครองหรือเด็กออทิสติก จะช่วยให้เด็กออทิสติก ลดความวิตกกังวลและเรียนรู้ว่าการถามทำให้ได้มาซึ่งข้อมูล

ที่ต้องการ โดยรูปภาพที่นำมาใช้สนับสนุนการเรียนรู้ควรติดอยู่ในที่ ๆ สะดวกต่อการหยิบใช้ เช่น ติดอยู่หน้าชั้นเรียนซึ่งครูสามารถชี้รูปภาพได้ทุกครั้งเมื่อใช้คำถาม และเด็กออทิสติกสามารถชี้หรือเลือกรูปภาพนั้นได้ หรืออาจใช้ภาพเป็นคำถามเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลทำให้เด็กสนใจสิ่งแวดล้อม

4.4.4.4.2 รูปภาพบุคคลในชุมชน การให้ข้อมูลที่เป็นรูปภาพแก่นักเรียน สามารถลดความรู้สึกไม่ปลอดภัย ร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่นได้อย่างมั่นใจ เนื่องจากเด็กออทิสติกจะรู้สึกไม่ปลอดภัยหรือ คับข้องใจเมื่ออยู่ในสถานที่ไม่คุ้นเคยหรืออยู่กับคนที่ไม่รู้จัก การให้ข้อมูลบุคคลในชุมชน เช่น บุคคลที่พบวันนี้ ไครมาสาย ไปเรียนกับใคร ไครมารับ ใครที่อยู่ในสถานที่นี้ ยากไปเที่ยวกับใคร การทำความรู้จักกับบุคคลหรือสมาชิกในบ้านและชุมชน เริ่มจากการใช้สมมุติรูปภาพบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กก่อนจากนั้นจึงใช้บัตรภาพบุคคลนั้น เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นการสนทนา อาจเริ่มจากการใช้บัตรภาพประโยคเพื่อให้เด็กฝึกตอบคำถามหรือเล่าเรื่องราวง่าย ๆ เกี่ยวกับบุคคลก่อน รูปภาพสมาชิกในครอบครัว โดยเรียงลำดับความใกล้ชิดกับบุคคลในครอบครัว ซึ่งการจัดทำอัลบั้ม รูปภาพนี้เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนผู้ปกครองหรือผู้ดูแลหลายอย่าง เช่น ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลต้องไปเยี่ยมคุณย่าที่โรงพยาบาล โดยผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลให้เด็กออทิสติกรออยู่ที่บ้านเด็กออทิสติกจะไม่รู้สึกวิตกกังวล เพราะเด็กออทิสติกรู้ว่าคุณย่า คือใคร หรือครูผู้สอนต้องไปพบผู้อำนวยการให้เด็กออทิสติกจะนั่งรออยู่ที่เก้าอี้ที่ครูผู้สอนจัดให้ และไม่รู้สึกรับข้องใจว่าถูกทอดทิ้ง เป็นต้น

4.4.4.3 การใช้รูปภาพประกอบแบบตรวจสอบรายการ

รูปภาพการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง จะเป็นการแบ่งกิจกรรมที่เด็กออทิสติกจะต้องทำออกเป็นกิจกรรมย่อย ๆ เพื่อให้เด็กออทิสติกประสบความสำเร็จ เด็กกลุ่มออทิสติกบางคนสามารถทำกิจกรรมที่แบ่งย่อยบางขั้นตอนให้สำเร็จ ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลทำรายการที่เด็กออทิสติกจะต้องทำว่ามีอะไรบ้าง แล้วให้เด็กออทิสติกทำเครื่องหมายหรือหยิบภาพหน้าข้อที่ทำเสร็จแล้ว แยกขั้นตอนการทำงานในแต่ละขั้นตอนให้ละเอียดเพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองที่ละขั้นตอนง่าย ๆ ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง

4.4.4.4 การใช้รูปภาพสนับสนุนพฤติกรรมที่พึงประสงค์

รูปภาพสนับสนุนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ใช้ในการเตรียมความพร้อมแก่เด็กออทิสติกในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมและการปฏิบัติตามกฎระเบียบ เช่น มารยาทบนโต๊ะรับประทานอาหาร พฤติกรรมก่อนเข้านอนหรือ มารยาทการวางตัวในขณะที่อยู่ในสังคมข้อมูลเหล่านี้ ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลอาจจะทำขึ้น โดยเขียนกติกา หรือข้อควรกระทำใน

สถานการณ์ต่าง ๆ ในแผ่นกระดาษขนาด 3×5 นิ้ว หรือมีขนาดเท่ากับนามบัตร ขึ้นอยู่กับความต้องการจำเป็นของเด็กออทิสติกแต่ละคน

การสื่อสารเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เด็กออทิสติกไม่ควรทำ หรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ การใช้รูปภาพที่เป็นสัญลักษณ์ การห้าม จะทำให้เด็กออทิสติกมีความเข้าใจชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของตนเองในแต่ละสถานการณ์ ลดความวิตกกังวลหรือลดปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่คลุมเครือหรือสถานการณ์อันตราย โดยกระดานทางเลือกที่ "ห้าม" จะให้ข้อมูลแก่เด็ก คือ อะไรที่ไม่ควรเลือก พฤติกรรมอะไรที่ต้องงดหรือสถานการณ์ใดที่ไม่สมควรเข้าร่วม หรือสิ่งใดไม่ควรจับหรือสัมผัส การใช้กระดานห้ามนี้เป็นการนำรูปภาพมาใช้สนับสนุนการเรียนรู้สถานการณ์ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

การสร้างกฎหรือกติกาเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์สำหรับเด็กออทิสติกควรพิจารณาถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลและกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของเด็กออทิสติกซึ่งผู้ดูแลต้องมั่นใจว่าเด็กออทิสติกสามารถเข้าใจรูปภาพหรือข้อความนั้นและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ ดังนั้นการสร้างกฎ กติกาควรคำนึงถึง

- สถานการณ์ในมุมมองและความเข้าใจของเด็กออทิสติก
- เน้นความเฉพาะเจาะจง โดยถามเด็กออทิสติกถึงความต้องการจำเป็นหรือพฤติกรรม

ที่ต้องการแสดงออก

- กฎและกติกาเป็นข้อความสั้น ๆ ประกอบด้วยข้อความสำคัญเท่านั้น เพราะถ้าข้อความที่ยาวเกินไปจะทำให้เด็กออทิสติกไม่สนใจ

- มีความคิดเห็นเป็นเหตุเป็นผลและมีลำดับขั้นตอนของพฤติกรรมเป้าหมายชัดเจน ไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับการทดลองใช้กฎเพราะการใช้กฎบางครั้งต้องลองผิดลองถูกขึ้นอยู่กับสถานการณ์

4.4.4.5 การใช้รูปภาพสนับสนุนการสร้างทางเลือก

สื่อสนับสนุนการสื่อสารกับเด็กขั้นพื้นฐานอีกอย่างหนึ่งคือ “กระดานทางเลือก” (Choice Boards) เพื่อให้ข้อมูลเด็กในการเริ่มต้นสื่อสารผ่านการมอง เช่น การเลือกขนมแบบต่าง ๆ ในเพิ่มรูปภาพที่ครูให้เป็นสิ่งเสริมแรง การใช้กระดานทางเลือกมีประโยชน์ต่อเด็ก คือ ทำให้เด็กเรียนรู้ การชี้การบอกความต้องการ เพื่อเป็นการริเริ่มฝึกการสื่อสารและกระบวนการคิด การสร้างรายการต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายของทางเลือก เช่น กิจกรรมนันทนาการที่ต้องการ ของเล่นที่อยากเล่น ใครที่ต้องการทำงานด้วย เกมอะไรที่ต้องการเล่น กระดานทางเลือกเป็นรายการที่บอกทางเลือกและให้โอกาสคิดก่อนตัดสินใจกระทำ ทั้งยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เด็กออทิสติกทำงานให้เสร็จแล้วสามารถเลือกสิ่งๆ ที่ตนเองชอบในกระดานทางเลือกได้

การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง เมื่อนำมาใช้อย่างเป็นระบบแล้วจะทำให้เด็กออทิสติกเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ส่งเสริมกระบวนการคิดในสมอง ผ่านการมองและสร้างภาพในสมอง ถ่ายโยงการเรียนรู้จากสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาแล้วผ่านกิจกรรมการใช้รูปภาพสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมองไปสู่กิจกรรมอื่น ๆ ที่มีเป้าหมายคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือสำหรับครูผู้สอนในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับเด็กออทิสติก ช่วยให้ครูกับนักเรียนออทิสติกสื่อสารกันได้และมีความเข้าใจ ในเนื้อหาที่เรียนตรงกันช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตรของเด็กออทิสติก ที่มีปัญหาการสื่อสาร โดยใช้รูปภาพมาเป็นสื่อสนับสนุนการสื่อสาร โดยการพูด การทำตามกฎระเบียบ มารยาททางสังคมได้อย่างเหมาะสม เข้าใจสถานการณ์ที่มีการนำรูปภาพหรือสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมองมากำหนดพฤติกรรมตามลำดับเข้าใจวิธีการทำงานที่สมบูรณ์ และทำสำเร็จด้วยตนเอง สามารถพัฒนาเป็นมโนคติใหม่ขยายองค์ความรู้ต่อเนื่องไปสู่การเรียนรู้ขั้นสูงหรือการดำเนินชีวิตอิสระต่อไป

กล่าวโดยสรุป การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง เป็นการนำของจริง ภาพเคลื่อนไหว ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพลายเส้น แผ่นป้ายและสัญลักษณ์ มาจัดทำอย่างเป็นระบบเพื่อให้เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้จากการมองเห็น เป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยให้เด็กออทิสติกดำเนินกิจกรรมได้สำเร็จ เข้าใจกรอบของเวลาในแต่ละกิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม กระบวนการคิด มีหลักการสำคัญคือ ใช้ภาพอธิบายหรือเป็นคำแนะนำในการทำงาน ภาพต้องมีความชัดเจน ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลควรกระตุ้นเตือนหรือจับมือเด็กออทิสติกทำงานสำเร็จ ในแต่ละงานตามที่กำหนดซึ่งเด็กออทิสติกจะเริ่มเรียนรู้ขั้นตอน ลำดับก่อนหลังและการทำงานให้สำเร็จ ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง มีการนำไปใช้ ดังนี้ การใช้รูปภาพแสดงตารางเวลา และกิจกรรม การใช้รูปภาพในการแลกเปลี่ยนข้อมูล การใช้รูปภาพประกอบแบบตรวจสอบรายการ การใช้รูปภาพสนับสนุนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และการใช้รูปภาพสนับสนุนการสร้างทางเลือก

4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

สายสุณีย์ ชโลธร (2552) ได้ศึกษาการส่งเสริมและการพัฒนาการเรียนรู้ สำหรับบุคคลออทิสติกโดยใช้แนวการสอนแบบทีช (TEACCH) ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2552 ผลการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้สำหรับบุคคลออทิสติก โดยใช้แนวการสอนแบบทีช (TEACCH) โดยพิจารณาจากการประเมินพัฒนาการเรียนรู้ สำหรับบุคคลออทิสติกที่เกิดจากการส่งเสริมของครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2552 ตามสภาพจริง โดยคณะกรรมการนิเทศ พบว่า บุคคลออทิสติกที่มีคุณภาพอยู่ในระดับปฏิบัติได้ด้วยตนเองจำนวน 1 คน และมีคุณภาพอยู่ในระดับปฏิบัติได้โดยครู กระตุ้นเตือนมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 3.91 จำนวน 4 คน ปฏิบัติได้บ้างเล็กน้อยโดยครูกระตุ้นเตือนมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.33- 2.50 จำนวน 2 คน และมีคุณภาพอยู่ในระดับตอบสนองแต่ยังปฏิบัติไม่ได้มีค่าเฉลี่ยหนึ่ง 1.66 จำนวนหนึ่งคน

สถาบันราชานุกูล (2554) ได้ศึกษาผลการจัดระบบการฉีดยาด้วยภาพ ที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติก พบว่า เด็กออทิสติกหลังได้รับการจัด ประสิทธิภาพด้วยเทคนิคการฉีดยาด้วยภาพ โดยภาพรวมพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

รพี ปิละมานนท์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องสื่อสนับสนุนการเรียนรู้คำศัพท์สำหรับเด็กออทิสติก พบว่า แนวทางการออกแบบเลขศิลป์ของสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับเด็กออทิสติก ควรจะมี รูปแบบที่ใกล้ตัวเด็ก หรือเด็กรู้จักคุ้นเคยดี ใช้งานง่ายและสะดวกในการหยิบใช้ในชีวิตประจำวัน มี ภาพการ์ตูนที่มีสีสันที่สด เข้มและภาพจริงประกอบอยู่ในชิ้นงาน ขนาดของภาพอยู่ที่ 1 นิ้ว - 1 นิ้วครึ่ง และแต่ละภาพต้องมีระยะห่างต่อการจัดวาง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กออทิสติก และความสามารถในการจำคำศัพท์ของเด็กออทิสติก หลังการใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้สูงกว่า ก่อนการใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้

อรุณี ศิริพันธ์ (2555) ได้ศึกษาการลดพฤติกรรมลู่ออกจากที่นั่งและการกรี๊ดร้อง ในชั้นเรียนของนักเรียนออทิสติกโดยใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง พบว่า หลังจาก ทดลองใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมองในการลดพฤติกรรมลู่ออกจากที่นั่งและการกรี๊ด ร้องในชั้นเรียน นักเรียนออทิสติกทั้ง 2 คน มีพฤติกรรมลู่ออกจากที่นั่งและการกรี๊ดร้องในชั้น เรียนลดลง

วรวิทย์ สุพรรณชนะบุรี (2560) ได้วิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำกิจวัตรประจำวัน โดยวิธีการสอนแบบ TEACCH สำหรับเด็กออทิสติก ผลการวิจัยพบว่า หลังจากเด็กออทิสติกได้รับการ ฝึกปฏิบัติกิจวัตรประจำวันโดยวิธีการสอนแบบ TEACCH ผลการทำกิจวัตรประจำวันของเด็ก ออทิสติกก่อนและหลังใช้วิธีการสอนแบบ TEACCH มีความแตกต่างกัน โดยหลังการใช้วิธีการ สอนแบบ TEACCH เด็กสามารถปฏิบัติกิจวัตรได้เพิ่มมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนน การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันทั้ง 3 ระยะ

อำพล จำพันธุ์ (2562) ได้ประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ผลการประเมินพบว่า ผลการประเมินด้าน บริบทผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ ความเป็นไปได้ของโครงการ และความต้องการ จำเป็นของโครงการ ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ผ่านเกณฑ์การประเมิน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ ระดับ ความสามารถของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความเข้าใจ มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน และ ความเพียงพอของงบประมาณ ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 1 ตัวชี้วัด ได้แก่ ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินโครงการ ผลการประเมินด้านกระบวนการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ทั้ง 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ความเหมาะสมของกิจกรรมที่ดำเนินการ และ ความเหมาะสมของการนิเทศติดตามโครงการ ผลการประเมินด้านผลผลิต ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง ผลการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม (อายุ 0 – 6 ปี) ผลการพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (7 ปีขึ้นไป) และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครอง ครูและบุคลากร

ไพโรจน์ ไพรเขียว (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ : กรณีศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่าในการบริหารศูนย์เพื่อการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานนักเรียน การดำเนินงานตามโครงสร้าง การจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง มี 4 องค์ประกอบ คือ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การจัดตารางกิจกรรม การจัดระบบงาน และการเรียนรู้ผ่านการมอง ด้านผลผลิต ได้แก่คุณภาพของผู้เรียน มี 2 รูปแบบ คือ ผลการประเมินพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สถานศึกษากำหนด

5. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

5.1 ความหมายของรูปแบบ (Model)

นักวิชาการได้ให้ความหมายของรูปแบบ ไว้หลายลักษณะ ดังนี้

โทซี และแครอล (Tosi, H.L. & Carroll, S.J., 1982) และดราฟ Daft (1992) ให้ความหมายของรูปแบบที่คล้ายคลึงกันว่ารูปแบบหมายถึง รูปแบบในการจำลองความจริงของปรากฏการณ์ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของปรากฏการณ์นั้น ๆ

บาร์โด และฮาร์ทแมน (Bardo, J. W., & Hartman, 1982) และวิลเลอร์ (Willer, 1967) ได้ให้ความหมายของรูปแบบที่สอดคล้องกันว่า รูปแบบเป็นสิ่งที่เราพัฒนาขึ้นจากความคิดรวบยอดของชุดปรากฏการณ์เพื่อบรรยายคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ของปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจรูปแบบจึงไม่ใช่การบรรยาย หรืออธิบายปรากฏการณ์อย่างละเอียดทุกแง่มุม ส่วนการที่จะระบุว่ารูปแบบหนึ่ง ๆ จะต้องมีรายละเอียดมากน้อยเพียงใด จึงจะเหมาะสมนั้น และรูปแบบนั้น ๆ ควรมียุทธศาสตร์ประกอบอะไรบ้าง ไม่ได้มีข้อจำกัดตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์แต่ละอย่าง และวัตถุประสงค์ของผู้สร้างรูปแบบที่ต้องการจะอธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ อย่างไร

สโตนเนอร์ เจมส์ เอ เอฟ แล เฟลิกซ์ แวนเคิล (Stoner, James A. F. & Felix Wankel, 1986) สมชัย จรรยาไพบูลย์ (2555) และปรีชา สามัคคี (2552) ได้ให้ความหมายของรูปแบบที่สอดคล้องกันว่าหมายถึง แบบจำลองอย่างง่ายหรือย่อส่วนของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบได้ศึกษาและพัฒนาขึ้น เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนของปรากฏการณ์นั้น ๆ หรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป

รัตนะ บัวสนธ์ (2552) ได้ให้ความหมายของรูปแบบว่า รูปแบบจำแนกออกเป็น 3 ความหมาย ดังนี้

1. แผนภาพหรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริง รูปแบบในความหมายนี้มักจะเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า “โมเดล” ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ โมเดลเสื้อผ้า เป็นต้น

2. แบบความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า “Mathematical Model”

3. แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รูปแบบในความหมายนี้บางทีเรียกว่าภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) ให้ความหมายของรูปแบบ (Model) ว่าหมายถึง รูปที่กำหนดขึ้นเป็นหลักหรือเป็นแนวซึ่งเป็นที่ยอมรับแสดงว่าเป็นสิ่งนั้น ๆ เช่น รูปแบบบ้าน รูปปลา รูปใบไม้ รูปแบบผู้หญิง รูปแบบวัด รูปแบบเปิด เป็นต้น

ประสิทธิ์ ไชยศรี (2557) และกัมภีร์ สุกแท้ (2553) ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่ารูปแบบ หมายถึง สิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎีที่ได้ศึกษาของผู้สร้างเอง เพื่อถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยใช้สื่อที่ทำให้เข้าใจได้ง่ายและกระชับถูกต้องและสามารถตรวจสอบเปรียบเทียบกับปรากฏการณ์จริงได้เพื่อช่วยให้ตนเองและคนอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป

สันติ อินทร์สุภา (2559) ที่ได้ให้ความหมายว่า รูปแบบ เป็นแบบจำลองที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปร นำไปสู่การอธิบายคุณลักษณะสำคัญของปรากฏการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เป็นแผนภาพการดำเนินงานภายใต้กรอบการดำเนินการ เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจไม่มีองค์ประกอบตายตัว เช่นเดียวกับ ปรีชาดี ชมชื่น (2555) และมาลี สืบกระแส (2552) ได้สรุปความหมายของรูปแบบที่สอดคล้องกันไว้ว่า เป็นแบบจำลองใช้เป็นตัวแทน เป็นชุดปัจจัยหรือตัว

แปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นหลักการ แนวคิดที่แสดงความเชื่อมโยงขององค์ประกอบต่าง ๆ ให้เห็นเป็นภาพหรือข้อความอย่างง่ายเกี่ยวกับการลำดับขั้นตอนปฏิบัติ เชิงแผนผัง หรือทำเลียนแบบเพื่อสร้างสัญลักษณ์ที่แท้จริงของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากการศึกษาของนักวิชาการที่ได้กล่าวถึง สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง แบบจำลองหรือตัวแบบที่ผู้ศึกษาได้พัฒนาขึ้นเพื่อใช้อธิบายสิ่งที่ต้องการศึกษาอย่างมีระบบ ชัดเจน และเข้าใจได้ง่ายขึ้น

5.2 ประเภทของรูปแบบ

นักวิชาการได้แบ่งประเภทของรูปแบบไว้ต่าง ๆ ดังนี้

กีฟส์ (Keeves P. J., 1988) ได้จำแนกประเภทรูปแบบออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบเชิงกายภาพส่วนใหญ่ใช้ในด้านวิทยาศาสตร์ เช่น รูปแบบโครงสร้างอะตอมสร้างขึ้นโดยใช้หลักเปรียบเทียบโครงการสร้างของรูปแบบให้สอดคล้องกับลักษณะที่คล้ายกันทางกายภาพ สอดคล้องกับข้อมูลและความรู้ที่มีอยู่ในลักษณะนั้นด้วย รูปแบบที่สร้างขึ้นต้องมีองค์ประกอบชัดเจน สามารถนำไปทดสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ และสามารถนำไปใช้ในการหาข้อสรุปของปรากฏการณ์ได้อย่างกว้างขวาง เช่น รูปแบบจำนวนนักเรียนในโรงเรียน สร้างขึ้นโดยเปรียบเทียบกับลักษณะถึงน้ำที่ประกอบด้วยท่อน้ำเข้าและท่อน้ำออก ปริมาณที่ไหลเข้าถึงเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนที่เข้าโรงเรียน อัตราการเกิด อัตราการย้ายเข้า อัตราการรับเด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์ ส่วนปริมาณน้ำที่ไหลออกเปรียบเทียบกับได้กับจำนวนนักเรียนที่ออกจากโรงเรียน เนื่องจากพันเกณฑ์การศึกษา การย้ายออก การจบการศึกษา สำหรับปริมาณน้ำที่เหลือในถังเปรียบได้กับจำนวนนักเรียนที่เหลืออยู่ในโรงเรียน เป็นต้น จุดมุ่งหมายของรูปแบบนี้เพื่ออธิบายปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงจำนวนนักเรียนในโรงเรียน

2. รูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยาย หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น และใช้ข้อความในการอธิบายเพื่อให้เกิดความกระจ่างมากขึ้น แต่จุดอ่อนของรูปแบบประเภทนี้คือขาดความชัดเจน แน่นนอน ทำให้ยากแก่การทดสอบรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตามได้มีการนำรูปแบบนี้มาใช้ในการศึกษามาก เช่น รูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียน

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหรือตัวแปร โดยใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ปัจจุบันมีแนวโน้มจะนำไปใช้ในด้านพฤติกรรมมากขึ้น โดยเฉพาะในการวัดและประเมินผลทางการศึกษา รูปแบบลักษณะนี้ส่วนมากพัฒนามาจากรูปแบบเชิงข้อความ

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่เริ่มจากการนำเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) ในการศึกษาเกี่ยวกับพันธุศาสตร์ รูปแบบเชิงสาเหตุนี้ทำให้สามารถศึกษารูปแบบเชิงข้อความที่มีตัวแปรสลับซับซ้อนได้ แนวคิดสำคัญของรูปแบบนี้คือต้องสร้างขึ้นจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหรืองานวิจัยที่มีมาแล้ว รูปแบบจะเขียนในลักษณะสมการเส้นตรงแต่ละสมการแสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุเชิงผลระหว่างตัวแปร จากนั้นมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในสภาพการณ์ที่เป็นจริงเพื่อทดสอบรูปแบบ รูปแบบเชิงสาเหตุนี้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

4.1 รูปแบบระบบเส้นเดี่ยว (Recursive Model) เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรด้วยเส้นโยงที่มีทิศทางของการเป็นสาเหตุทิศทางเดียวโดยไม่มีความสัมพันธ์ย้อนกลับ

4.2 รูปแบบระบบเส้นคู่ (Non-recursive Model) เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร โดยทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรภายในตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งอาจเป็นทั้งตัวแปรเชิงสาเหตุและเชิงผลพร้อมกัน จึงมีทิศทางความสัมพันธ์ย้อนกลับได้

สไตเนอร์ (Steiner, 1988) ได้แบ่งรูปแบบได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. รูปแบบเชิงปฏิบัติ (Practical Model or Model-of) รูปแบบประเภทนี้เป็นแบบจำลองทางกายภาพ เช่น แบบจำลองรถยนต์ เครื่องบิน ภาพจำลอง

2. รูปแบบเชิงทฤษฎี (Theoretical Model or-of) เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากกรอบความคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐาน ตัวทฤษฎีเองไม่ใช่รูปแบบหรือแบบจำลองเป็นตัวช่วยให้เกิดรูปแบบที่มีโครงสร้างต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน

จอยซ์ และ เวลล์ (Joyce and Well, 1992) ได้ศึกษาและจัดรูปแบบตามแนวคิดหลักการหรือทฤษฎีซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนี้ ๆ และได้แบ่งกลุ่มรูปแบบเอาไว้ 4 รูปแบบ คือ

1. Information – Processing Models เป็นรูปแบบที่ยึดหลักความสามารถในกระบวนการประมวลข้อมูลของผู้เรียนและแนวทางในการปรับปรุงข้อมูลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. Personal Models เป็นรูปแบบที่จัดไว้ในกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับปัจเจกบุคคลและการพัฒนาเฉพาะราย โดยมุ่งเน้นกระบวนการที่แต่ละบุคคลจัดระบบปฏิบัติต่อสรรพสิ่ง (Reality) ทั้งหมด

3. Social Interaction Models เป็นรูปแบบที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และบุคคลต่อสังคม

4. Behavior Models เป็นรูปแบบการสอนที่ใช้อาศัยความรู้ด้านพฤติกรรมศาสตร์เป็นหลักในการพัฒนารูปแบบ จุดเน้นที่สำคัญคือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สังเกตได้ และพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้

สมิธ และคณะ (Smith and other, 1980) ได้จำแนกรูปแบบออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) จำแนกออกเป็น

1.1 รูปแบบคล้ายจริง (Iconic Model) มีลักษณะคล้ายของจริง เช่น เครื่องบินจำลอง หุ่นไล่กา หุ่นตามร้านเสื้อผ้า

1.2 รูปแบบเสมือนจริง (Analog Model) มีลักษณะคล้ายปรากฏการณ์จริง เช่น การทดลองทางเคมีในห้องปฏิบัติการก่อนจะทำการทดลอง เครื่องบินจำลองที่บินได้ หรือเครื่องฝึกหัดบิน เป็นต้น รูปแบบชนิดนี้มีความใกล้เคียงความเป็นจริงกว่าแบบแรก

2. รูปแบบเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Model) จำแนกออกเป็น

2.1 รูปแบบข้อความ (Verbal Model) หรือรูปแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Model) เป็นการใช้อธิบายพฤติกรรมในการอธิบายโดยย่อ เช่น คำพรรณนาลักษณะงาน คำอธิบายรายวิชา เป็นต้น

2.2 รูปแบบทางคณิตศาสตร์ หรือรูปแบบเชิงปริมาณ เช่น สมการและโปรแกรมเชิงเส้น เป็นต้น

จากการศึกษาประเภทของรูปแบบ สรุปได้ว่าการแบ่งประเภทของรูปแบบจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการอธิบายรูปแบบนั้น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดที่มีลักษณะเป็นการจำลองอุดมคติที่นำไปสู่การอธิบายลักษณะสำคัญของปรากฏการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ไม่มีองค์ประกอบตายตัว ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเชื่อถือได้

5.3 องค์ประกอบของรูปแบบ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายถึงองค์ประกอบของรูปแบบ และได้กำหนดรูปแบบไว้ดังนี้

บาร์โด และฮาร์ทแมน (Bardo and Hartman, 1982) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่าการที่จะระบุว่ามีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง จะประกอบด้วยรายละเอียดมากน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสม และรูปแบบนั้นควรมีองค์อะไรบ้าง ไม่ได้มีข้อกำหนดที่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์นั้น ๆ ตัวอย่าง เช่น รูปแบบที่มีลักษณะบางส่วนบางประการของระบบเปิด เป็นรูปแบบที่แสดงองค์ประกอบย่อยของระบบซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการ

3) ผลผลิต และ 4) ข้อมูลย้อนกลับจากสภาพแวดล้อม ซึ่งการพิจารณารูปแบบ ในลักษณะนี้ถือว่า ผลผลิตของระบบเกิดจากการที่มีปัจจัยนำเข้าส่งไปผ่านกระบวนการ ซึ่งจะจัดกระทำให้เกิดผลผลิต ขึ้นและให้ความสนใจกับข้อมูลย้อนกลับจากสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งเป็นลักษณะของระบบเปิด

ศักดิ์จิต มาสจิตต์ (2550) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบกล่าวคือ 1) องค์ประกอบ พื้นฐาน ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย หลักการ การมีส่วนร่วม และการกำหนดแนวทาง การนำรูปแบบ ไปใช้ 2) องค์ประกอบโครงสร้าง 3) องค์ประกอบกระบวนการดำเนินงาน และ 4) องค์ประกอบ ด้านการสนับสนุน

พิเชฐ โพธิ์ภักดี (2553) ได้สรุปไว้ว่า รูปแบบประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 2 โครงสร้างและสาระสำคัญของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) ฐานะของสถานศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่วนกลาง 2) บทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาและอำนวยการ 3) การกระจายอำนาจภารกิจ การจัดการศึกษา 4 ด้าน 4) หน่วยงานกำกับติดตาม ตรวจสอบและส่งเสริมสนับสนุนภารกิจของ โรงเรียน ส่วนที่ 3 การนำสู่การปฏิบัติของโรงเรียน 5) มาตรฐานและการประกันคุณภาพผู้ปฏิบัติและ เื่ออนไขความสำเร็จ 1) การนำไปสู่การปฏิบัติ 2) เื่ออนไขความสำเร็จในส่วนการบริหารขององค์การ

ไมตรี บุญทศ (2554) สรุปองค์ประกอบของรูปแบบที่คล้ายกันไว้ว่า ควร มี องค์ประกอบหลักคือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ 3) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ และ 5) แนวการประเมินรูปแบบ โดยมีคำอธิบายศัพท์เฉพาะประกอบรูปแบบ พร้อมมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ การจัดทำคู่มือการ ใช้รูปแบบโดยนำสาระขององค์ประกอบบรรจุไว้อย่างสมบูรณ์ต่อผู้สนใจศึกษา และนำรูปแบบไปใช้

สมชัย จรรยาไพบูลย์ (2555) ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบที่คล้ายกันว่าควรมี องค์ประกอบหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ 3) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีการดำเนินการของรูปแบบ และ 5) แนวการประเมิน รูปแบบโดยมีคำศัพท์อธิบายเฉพาะประกอบรูปแบบ พร้อมมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ การจัดทำ คู่มือการใช้รูปแบบโดยนำสาระขององค์ประกอบบรรจุไว้อย่างสมบูรณ์เอื้อประโยชน์ต่อผู้สนใจ ศึกษา และนำรูปแบบไปใช้

สุนัย วงศ์สุวกันธ (2555) ได้พัฒนารูปแบบความร่วมมือในการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า รูปแบบดังกล่าวมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการความร่วมมือ 2) วัตถุประสงค์ความร่วมมือ 3) โครงสร้างความร่วมมือ 4) กิจกรรมความร่วมมือ 5) การติดตามและประเมินผล

ศศิธร ม่านทอง (2557) ได้สรุปองค์ประกอบการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานว่า มีอยู่ 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการดำเนินงานของรูปแบบ 4) ระบบสนับสนุน และ 5) การนำรูปแบบไปใช้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของรูปแบบ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเคราะห์เอกสาร (Content analysis) เพื่อนำมาประยุกต์ใช้เป็นรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ดังแสดงในตาราง 2.2

ตาราง 2.2 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

องค์ประกอบของรูปแบบ	นักวิชาการ							สรุป
	ศศิธร ม่านทอง (2547)	สมชัย จรรย์บรรณ (2555)	ศุภชัย วงศ์สุวรรณ (2555)	ไมตรี บุญทศ (2554)	พิเชษฐ โพธิ์ภักดี (2553)	ศักดิ์จิต มาศจิตต์ (2550)	Bardo and Hartman (1982)	
1. หลักการและแนวคิด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	6
2. วัตถุประสงค์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
3. ขั้นตอนการดำเนินงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	6
4. ระบบงานและกลไกของรูปแบบ	-	✓	✓	✓	-	-	-	3
5. แนวการประเมิน	-	✓	-	✓	✓	✓	✓	5
6. คำอธิบายประกอบ	-	✓	-	✓	-	-	-	2
7. ปัจจัยสนับสนุน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	6
8. เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

จากตาราง 2.2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบที่มีความคิดเห็นของนักวิชาการที่สอดคล้องกันตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นข้อที่สำคัญ ดังนั้นรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ

ประจำจังหวัดปัตตานี จึงมีองค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการดำเนินงาน 4) ปัจจัยสนับสนุน และ 5) การนำรูปแบบไปใช้

5.4 การพัฒนารูปแบบ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นของการพัฒนารูปแบบไว้ ดังนี้

กีฟส์ (Keeves, P. J., 1988) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วยหลักการสำคัญ ดังนี้

1. รูปแบบควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างของตัวแปรมากกว่า ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบธรรมดา อย่างไรก็ตามการเชื่อมโยงแบบเส้นตรงแบบธรรมดาทั่วไป นั้นก็มีประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยในช่วงต้นของการพัฒนารูปแบบ

2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น จากการใช้รูปแบบได้ สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกตและหาข้อสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3. รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลในเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น นอกจากจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4. รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ และการสร้างความสัมพันธ์ของ ตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายองค์ความรู้ในเรื่องที่เรากำลังศึกษาด้วยสรุปได้ว่า การสร้าง และพัฒนารูปแบบไม่มีกฎตายตัว โดยทั่วไปเริ่มจากการศึกษาองค์ความรู้ การกำหนดหลักการของ รูปแบบ และการนำรูปแบบไปตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพ

พุลย์ชัย ขาววิราช (2550) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบหรือแบบจำลอง (Model Development) นั้น พบว่า ไม่มีข้อกำหนดหรือขั้นตอนที่แน่นอนตายตัว โดยทั่วไปการพัฒนารูปแบบ จะเริ่มต้นจากการศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่สร้างหรือต้องการจะพัฒนาแบบจำลองให้ชัดเจน จากนั้นจึงกำหนดหลักเกณฑ์และองค์ประกอบของแบบจำลองที่จะพัฒนา แล้วสร้างแบบจำลองขึ้น และนำแบบจำลองนั้นไปตรวจสอบหาความเหมาะสม ความเป็นไปได้หรือทดลองใช้ต่อไป

ปรีชา สามัคคี (2552) สรุปว่า หลักการพัฒนารูปแบบทำให้ทราบว่า การสร้างรูปแบบ (Model) ไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวแน่นอนว่าต้องทำอะไร แต่โดยทั่วไป การสร้างรูปแบบมักเริ่มจาก การศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เราจะสร้างรูปแบบให้ชัดเจน จากนั้นจึงค้นหาสมมติฐานและ หลักการของรูปแบบที่จะพัฒนา แล้วสร้างรูปแบบตามหลักการที่กำหนดขึ้น และนำรูปแบบที่ สร้างขึ้น ไปตรวจสอบหาคุณภาพของรูปแบบต่อไป

วารุ เฟ็งสวัสดิ์ (2553) สรุปไว้ว่า การพัฒนารูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และ 2) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของ รูปแบบ ซึ่งแต่ละขั้นตอน มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหรือพัฒนารูปแบบในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อน เป็นรูปแบบตามสมมติฐาน (Hypothesis Model) โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ผู้วิจัยอาจจะศึกษารายกรณีหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งผลการศึกษานี้จะนำมาใช้กำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบ ดังนั้น การพัฒนารูปแบบในขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยหลักการของเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ ซึ่งโดยทั่วไปการศึกษาในขั้นตอนนี้จะมีขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เป็นร่างกรอบความคิดการวิจัย

1.2 การศึกษาจากบริบทจริงในขั้นตอนนี้อาจจะดำเนินการได้หลายวิธี ดังนี้

1.2.1 การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการในปัจจุบันของหน่วยงาน โดยศึกษาความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) ซึ่งวิธีศึกษาอาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสอบถาม การสำรวจ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น

1.2.2 การศึกษารายกรณี (Case Study) หรือพหุกรณี หน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จ หรือมีแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องที่ศึกษา เพื่อนำมาเป็นสารสนเทศที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบ

1.2.3 การศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ วิธีศึกษาอาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เป็นต้น

1.3 การจัดทำรูปแบบ ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะใช้สารสนเทศที่ได้ในข้อ 1.1 และ 1.2 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดการวิจัย เพื่อนำมาจัดทำรูปแบบอย่างไรก็ตามในงานวิจัยบางเรื่องนอกจากจะศึกษาตามขั้นตอนที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยยังอาจจะศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้กระบวนการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในการพัฒนารูปแบบก็ได้

สันติ อินทร์สุภา (2559) สรุปว่าไว้ว่า การพัฒนารูปแบบเป็นวิธีการปรับปรุงหรือพัฒนาภารกิจหรือแนวคิดที่ได้ดำเนินการมาแล้ว การพัฒนารูปแบบนี้จะมีขั้นตอนในการดำเนินงานแตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า

พัฒนา พรหมณี และคณะ (2560) กล่าวว่า การสร้างและพัฒนารูปแบบมีขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

1. ศึกษาค้นหาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและข้อค้นพบจากการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน หรือ ปัญหาจากเอกสารผลการวิจัย หรือจากการสังเกต สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดหลักการเป้าหมายและองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของ รูปแบบจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถเลือกรูปแบบไปใช้ให้ตรงจุดมุ่งหมายเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสูงสุด

3. กำหนดแนวทางการนำรูปแบบไปใช้ ประกอบด้วยรายละเอียดของวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ใช้ดำเนินงานกับกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย เพื่อให้การใช้รูปแบบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

4. การประเมินรูปแบบเป็นการประเมินเพื่อ ทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น โดยทั่วไปจะใช้วิธีการต่อไปนี้

4.1 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ

4.2 ประเมินความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติการ โดยนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง

5. การพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบ เมื่อพบข้อบกพร่องแล้วต้องนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการปรับปรุงรูปแบบ มี 2 ระยะ คือ

5.1 ระยะก่อนนำรูปแบบไปทดลองใช้การปรับปรุงรูปแบบในระยะนี้ใช้ผลจากการประเมินความ เป็นไปได้เชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง

5.2 ระยะหลังการนำรูปแบบไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบในระยะนี้อาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุงและอาจมีการนำรูปแบบไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำจนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

จากการศึกษาจากนักวิชาการและงานวิจัย สรุปได้ว่าการพัฒนารูปแบบไม่มีข้อกำหนดตายตัวโดยทั่วไปจะเริ่มจากการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล หลังจากนั้นจึงกำหนดองค์ประกอบ และนำรูปแบบไปหาประสิทธิภาพของรูปแบบต่อไป

5.5 การตรวจสอบรูปแบบ

การสร้างรูปแบบมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อทดสอบหรือตรวจสอบรูปแบบนั้นด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ การตรวจสอบรูปแบบมีหลายวิธีซึ่งอาจจะใช้การวิเคราะห์จากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ (Qualitative) และเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงการตรวจสอบรูปแบบดังนี้

ไอซ์เนอร์ (Eisner, E., 1976) ได้เสนอแนวคิดการตรวจสอบรูปแบบในบางเรื่อง ที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยเชิงปริมาณคือการประเมิน โดยอ้างอิงจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีความเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ และได้เสนอแนวความคิด การประเมินโดยอ้างอิงจากผู้ทรงคุณวุฒิได้ ดังนี้

1. การประเมินโดยแนวทางนี้มีได้เน้นผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตาม รูปแบบการประเมินแบบอ้างอิงเป้าหมาย (Goal-based Model) การตอบสนองความต้องการของ ผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบการประเมินตอบสนอง (Responsive Model) หรือกระบวนการตัดสินใจ (Decision making Model) อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นการวิเคราะห์ วิจัยอย่างลึกซึ้งในประเด็นที่นำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้มีส่วน เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจผสมผสาน ปัจจัยในการพิจารณาต่าง ๆ เข้าด้วยกันตามจิต วิทยาของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ หรือความเหมาะสมของสิ่งที่ ทำประเมิน

2. เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องจะ ประเมิน โดยที่พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ (Art Criticism) ที่มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง และต้องอาศัยความเชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าที่ไม่อาจประเมิน ด้วยเครื่องวัดใด ๆ ได้ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ต่อมาได้มีการนำ แนวคิดมาประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูงในวงการอุดมศึกษามากขึ้นในสาขาเฉพาะที่ต้อง อาศัยผู้รู้ ผู้เล่นในเรื่องนั้นจริง ๆ มาเป็นผู้ประเมินผล จึงจะทราบและเข้าใจลึกซึ้งจริง ๆ

3. เป็นรูปแบบที่ใช้ตัวบุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยให้ความ เชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒินั้นเที่ยงธรรมและมีดุลยพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่าง ๆ นั้น จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญจากผู้ทรงคุณวุฒิเอง

4. เป็นรูปแบบที่ใช้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอรรถาธิบาย และความถนัดของแต่ละคนนับตั้งแต่การกำหนดประเด็นที่สำคัญที่จะพิจารณา การบ่งชี้ข้อมูล ที่ต้องการ การเก็บรวบรวม การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ

ศิริชัย กาญจนวาสี (2550) ได้สรุปตามมาตรฐานการประเมินสำหรับการประเมิน เอกสารและโครงสร้างทางการศึกษาไว้เป็น 4 หมวด ดังนี้

1. มาตรฐานการใช้ประโยชน์ เป็นมาตรฐานที่ต้องการประกันถึงความเป็นประโยชน์ ของผลการประเมิน ในการตอบสนองต่อความต้องการการใช้สารสนเทศของผู้เกี่ยวข้องอย่าง ครอบคลุม ทันเวลา และมีผลต่อการนำไปใช้

2. มาตรฐานความเป็นไปได้ เป็นมาตรฐานที่ต้องการประกันถึงการประเมินที่มีความ

สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เหมาะสมกับสถานการณ์ปฏิบัติได้ ยอมรับได้ ประหยัดและคุ้มค่า

3. มาตรฐานด้านความเหมาะสม เป็นมาตรฐานที่ต้องประกันว่าการประเมินได้ทำอย่างเหมาะสมตามกฎ ระเบียบ จรรยาบรรณ มีการคำนึงถึงสวัสดิภาพของผู้ที่เกี่ยวข้องในการประเมินและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการประเมิน

4. มาตรฐานด้านความถูกต้อง เป็นมาตรฐานที่ต้องประกันว่า การประเมินได้มีการใช้เทคนิคที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ข้อสรุป ข้อค้นพบและสารสนเทศที่เพียงพอสำหรับตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ประเมิน

ศศิธร ม่านทอง (2557) ได้ประเมินรูปแบบการจัดการความรู้ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยได้ประเมินรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย ความเหมาะสม ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ของการนำไปใช้

สุวิมล ว่องวานิช (2558) กล่าวถึงการทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด การประเมินที่พัฒนาโดย The Joint Committee on Standards of Educational Evaluation ภายใต้การดำเนินงานของ Stufflebeam และคณะ (1983) ได้นำเสนอหลักการประเมินเพื่อเป็นบรรทัดฐานของกิจกรรมการตรวจสอบรูปแบบ ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน ดังนี้

1. มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง

2. มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards) เป็นการประเมินการสนองตอบต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ

3. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) เป็นการประเมินความเหมาะสมทั้ง ในด้านกฎหมายและศีลธรรมจรรยา

4. มาตรฐานด้านความถูกต้อง ครอบคลุม (Accuracy Standards) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือ และได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

สันติ อินทร์สุภา (2559) ได้ประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 โดยได้ประเมินรูปแบบประกอบด้วย ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

ยศสรวาดิ กริ่งไกร (2560) ได้ประเมินรูปแบบการบริหารสถานศึกษาด้วยความรับผิดชอบต่องังคมของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้ประเมินรูปแบบประกอบด้วยความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

อร่าม วัฒนะ (2561) ได้ประเมินรูปแบบการบริหารสถานศึกษาความเป็นเลิศของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนจังหวัด โดยได้ประเมินรูปแบบ ประกอบด้วย ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบรูปแบบ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเคราะห์เอกสาร (Content analysis) เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ดังแสดงในตาราง 2.3

ตาราง 2.3 ผลการสังเคราะห์การตรวจสอบรูปแบบ

การสังเคราะห์ การตรวจสอบ รูปแบบ	นักวิชาการ								รวม
	Stufflebeam และคณะ (1983)	ศิริชัย กาญจนวาที (2550)	สุวิมล ว่องวานิช (2558)	ศศิธร มานทอง (2557)	ศิริชัย กาญจนวาที (2550)	สันติ อินทร์สุภา (2559)	ยศตราวิดี กริ่งไกร (2560)	อร่าม วัฒนะ (2561)	
1. ความเป็นไปได้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8
2. ความมีประโยชน์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8
3. ความเหมาะสม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8
4. ความถูกต้อง	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	✓	6

จากตาราง 2.3 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การตรวจสอบรูปแบบ โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณาไว้ว่า ต้องมีความคิดเห็นของนักวิชาการสอดคล้องกันตั้งแต่ 5 คน จึงจะถือว่าเป็นข้อที่สำคัญ ดังนั้น การตรวจสอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในครั้งนี้ มีการตรวจสอบโดยการประเมิน ในด้านความเป็นไปได้ ความมีความประโยชน์ ความเหมาะสม และความถูกต้อง

5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ

ชมแข พงษ์เจริญ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการโรงเรียนเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดการโรงเรียนเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพในประเทศไทย ประชาชนและผู้ปกครองยังไม่เข้าใจในการจัดการเรียนรู้แนวใหม่ มีการบูรณาการด้วยวิชาและเทคโนโลยีภายใต้ความเป็นไทยมีวิถีคิดแยกส่วนผู้บริหาร ครูและบุคลากรต้องมีความพร้อมสูงในการทุ่มเทเวลาในการสอนแบบวิเคราะห์ มีเหตุผล รู้จักวินัยและพิสูจน์ครูต้องนำได้ในด้านปรัชญา และหลักการ โรงเรียนเน้นให้นักเรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก สามารถพัฒนาตนเองได้ หลักการจัดการองค์กรไม่มีโครงสร้างแน่นอนเป็นองค์กรที่ผู้บริหารใกล้ชิดผู้ปฏิบัติงาน และองค์กรจัดการตนเอง หลักการจัดการยืดหยุ่น เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบแผนกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน แนวทางการจัดการเรียนรู้มีการออกแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจากการทำโครงการจัดการเรียนรู้เป็นหน่วยบูรณาการ แนวทางการบริหารจัดการ โรงเรียนจะต้องสื่อสารให้สาธารณชนและบุคลากรเข้าใจแนวคิดของโรงเรียน แนวทางการมีส่วนร่วมผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียน โดยการทำกิจกรรมร่วมกัน 2) รูปแบบโรงเรียนเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพในประเทศไทยที่ได้จากการพัฒนาในการวิจัยครั้งนี้ พบว่าเป็นโรงเรียนคุณภาพที่เชื่อว่าการสร้างคนต้องมีความยืดหยุ่น มีกระบวนการเรียนการสอนให้นักเรียนคิดเป็น คิดเอง ทำเอง ครูมีบทบาทเป็นพี่เลี้ยง ชี้แนะตามศักยภาพเด็กมีปรัชญาและหลักการนั้นการศึกษาตลอดชีวิต แนวทางการจัดองค์กรจัดโครงสร้างเองเป็นอิสระ หลักการจัดหลักสูตรมีหลักสูตรเชิงสร้างสรรค์ให้คิดทุกวิชา เน้นทำกิจกรรมเป็นหลักสูตรที่เทียบเคียงนานาชาติได้ แนวทางการจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้เป็นหน่วยบูรณาการ ผู้เรียนมีโอกาสเป็นผู้เลือกเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจากการทำโครงการ แนวทางการบริหารจัดการเป็นแบบสมัยใหม่ครูและบุคลากรเข้าใจแนวคิดของโรงเรียน แนวทางการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาผู้บริหาร ครูผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในฐานะผู้สนับสนุนทรัพยากรและเป็นแหล่งเรียนรู้ 3) การประเมินผลความเหมาะสมและความเป็นไปได้ พบว่ารูปแบบการจัดการ โรงเรียนเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพในประเทศไทยในค่านิ่งที่มาของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ส่วนเงื่อนไขและการนำรูปแบบไปใช้มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง

พิจิตรา ทิสุกะ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการสอน โดยใช้วิจัยเป็นฐานวิชาการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู” ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอน NPU Model โดยใช้แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง คือการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ การตรวจสอบความเข้าใจในการเรียนรู้ โดยมีสาระการ

มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการความรู้ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สันติ อินทร์สุภา (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบการบริหารงาน วิชาการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3” ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ โครงสร้างการบริหารเครือข่ายคุณภาพการศึกษา ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีคุณภาพในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็น ประโยชน์ในระดับมากที่สุด 2) ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ หรือครูที่ได้รับมอบหมาย ให้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพ เห็นว่าหลังการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในมีสภาพการปฏิบัติในการดำเนินการด้านการพัฒนา ระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อการ ใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ สรุปได้ว่า พัฒนารูปแบบต้องทำอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาสภาพปัญหา แนวคิด ทฤษฎี ที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ และ ทำการศึกษาหลักการ แนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบ ให้สอดคล้องและสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ ในกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบ สามารถสรุป ได้เป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และ 2) การตรวจสอบความเที่ยงตรง ของรูปแบบ

6. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคู่มือ

การดำเนินงานทุกอย่างจำเป็นต้องมีหลักการและแนวทางชี้แนะ เพื่อไปสู่จุดมุ่งหมาย คู่มือ จึงเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการ และแนวทางการปฏิบัติที่จะทำให้การ ดำเนินงาน การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในกรอบทิศทางที่ต้องการ ทั้งนี้ได้มีนักวิชาการ ได้ อธิบายเกี่ยวกับความหมายของคู่มือ ดังนี้

6.1 ความหมายของคู่มือ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2552) ได้ให้ความหมายว่าคู่มือ เปรียบเสมือนแบบแผนที่บอกเส้นทางจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของกระบวนการ ระบุถึงขั้นตอนและ รายละเอียดของกระบวนการต่าง ๆ มักจัดทำขึ้นสำหรับงานที่มีความซับซ้อน มีหลายขั้นตอนและ

เกี่ยวข้องกับหลายคน สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานไว้ใช้อ้างอิงมิให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายว่า คู่มือ คือ สมุดหรือหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการรู้เพื่อใช้ประกอบคำรา เพื่ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการศึกษา หรือการปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเพื่อนำวิธีใช้อุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

วัลย์วัลล์ พุ่มพิ่งพุทท (2554) ได้สรุปไว้ว่า คู่มือ หมายถึง หนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ใช้อำนาจได้ทำการศึกษาคำความเข้าใจ ข้อพึงปฏิบัติ เพื่อส่งเสริม ประอบการเรียน การจัดกิจกรรม ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ศิริกร ประสบสุข (2555) ปัจนาถ ชูทอง (2557) และมะลิวัน สมศรี (2557) ได้ให้ความหมายของคู่มือที่สอดคล้องกันว่าคู่มือ หมายถึง หนังสือหรือเอกสารแนะนำ ที่เขียนขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อในการบอกแนวทางให้ผู้ใช้อำนาจได้ศึกษาทำความเข้าใจและง่ายต่อการปฏิบัติตาม สำหรับการทำการกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วนำไปปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย

เอกวุฒิ บุตรประเสริฐ (2559) ได้ให้ความหมายของว่า คู่มือ คือเอกสารที่สร้างขึ้น เพื่อให้ความรู้สำหรับผู้ปฏิบัติและผู้ที่เกี่ยวข้องศึกษาและใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติตาม ขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินงานในเรื่องนั้น ๆ อย่างชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานมีความถูกต้อง ใกล้เคียง จนสามารถบรรลุตามเป้าหมายได้ สอดคล้องกับชลธิรา ศรีสศไส (2557) และ วีริวิชัย วงศ์โรจน์ (2556) ที่ได้ให้ความหมายของคู่มือว่า หมายถึง หนังสือหรือเอกสารที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ใช้อำนาจได้ศึกษา ทำความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

ดวงนภา เตปา (2562) ได้ให้ความหมายของคู่มือดังนี้ คู่มือ คือหนังสือหรือเอกสารที่ให้ความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง มีการอธิบาย เป็นขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีรายละเอียดของข้อมูลในส่วนประกอบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและง่ายต่อการปฏิบัติงานสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องตาม วัตถุประสงค์ที่ผู้จัดทำกำหนดไว้

จากการศึกษาความหมายคู่มือจากนักวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า คู่มือ หมายถึง หนังสือหรือเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ได้ศึกษาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

6.2 ประเภทของคู่มือ

สุรัสวดี จินดาเนตร (2553) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของคู่มือ โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. คู่มือการสอน เป็นคู่มือที่ให้เนื้อหาสาระความรู้และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีสอน
2. คู่มือหนังสือเรียน เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นควบคู่กับหนังสือเรียนที่ต้องอธิบายให้ใช้หนังสือเล่มนั้นได้ถูกต้อง และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา
3. คู่มือการใช้สื่อหรือนวัตกรรม เป็นการเผยแพร่ผลงานของครูเพื่อให้ผู้อื่นมาใช้ให้ถูกต้องจึงต้องจัดทำคู่มือ

วัลย์วัลด์ พุ่มพิงพุทท (2554) ได้สรุปประเภทของคู่มือไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. คู่มือเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตร เป็นคู่มือที่เสนอแนะแนวทางหรือเทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อหรือนวัตกรรมที่สัมพันธ์กับวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือระดับชั้นต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น เช่น คู่มือรายวิชา คู่มือระดับชั้นเรียน คู่มือการใช้สื่อนวัตกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น

2. คู่มือการจัดกิจกรรมการสอนทั่วไป เป็นคู่มือที่เสนอแนะแนวทางหรือเทคนิค วิธีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้และเป็นคู่มือที่มีได้เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหรือคำอธิบายรายวิชาใดวิชาหนึ่งโดยตรง เช่น คู่มือการจัดกิจกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน คู่มือการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม

สิริกร ประสบสุข (2555) ได้อธิบายว่า โดยทั่วไปหนังสือคู่มือมี 3 ประเภท ได้แก่

1. คู่มือครู (Teacher's Manual or Handbook) เป็นหนังสือที่ให้แนวทางและคำแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับสาระ วิธีการ กิจกรรม สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งข้อมูลอ้างอิงต่าง ๆ ปกติมักใช้ควบคู่กับตำราเรียนหรือหนังสือเรียน เช่น คู่มือการจัดกิจกรรมบูรณาการสำหรับเด็กปฐมวัย คู่มือการนิเวศวิทยา เป็นต้น

2. คู่มือเรียน แบบฝึกปฏิบัติ (Student's Manual or Workbook) คือ หนังสือที่ผู้เรียนใช้ควบคู่กับตำราเรียนที่เรียนปกติจะประกอบไปด้วย สาระ คำสั่ง แบบฝึกหัด ปัญหาหรือคำถาม ที่ว่างสำหรับเขียนคำตอบ

3. คู่มือทั่วไป เป็นหนังสือที่ให้ข้อความรู้เกี่ยวกับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมุ่งหวังให้ผู้อ่านหรือผู้ใช้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ด้วยตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ดวงภา เตปา (2562) ได้แบ่งประเภทของคู่มือไว้ดังนี้ แบ่งตามความเหมาะสมในการใช้งานและยังมีคู่มืออีกประเภทหนึ่งคือ คู่มือการปฏิบัติงานซึ่งประกอบไปด้วย นโยบาย วัตถุประสงค์ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ซึ่งทำให้ผู้ที่ปฏิบัติงานมีความรู้เข้าใจในบทบาทหน้าที่ รวมถึงการใช้คู่มือในการปฏิบัติงาน ให้อย่างถูกต้อง

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับประเภทของคู่มือจากนักวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า คู่มือสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ คู่มือที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน และคู่มือทั่วไปที่ใช้ในการจัดกิจกรรมหรือดำเนินงาน

6.3 องค์ประกอบของคู่มือ

ในการจัดทำคู่มือนั้นมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๆ ที่สามารถนำไปปฏิบัติงานได้ ดังแนวคิด และข้อสรุปของนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้

คัมภีร์ สุดแท้ (2553) กล่าวว่า คู่มือประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ ส่วนที่ 1 บทนำ เป็นส่วนที่อธิบายถึงความเป็นมาในการจัดทำคู่มือ ความมุ่งหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของคู่มือ ส่วนที่ 2 คำชี้แจงการใช้คู่มือเป็นส่วนเกี่ยวกับวิธีการใช้คู่มือ ส่วนที่ 3 ส่วนเนื้อหาเป็นส่วนอธิบายเกี่ยวกับเนื้อหาของคู่มือ

สุรัสวดี จินดาเนตร (2553) อธิบายองค์ประกอบของการจัดทำคู่มือไว้ 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1. คำชี้แจงในการใช้คู่มือครอบคลุมถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1 วัตถุประสงค์ของคู่มือ
 - 1.2 ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการใช้คู่มือ
 - 1.3 วิธีการใช้คู่มือ
 - 1.4 คำแนะนำการใช้คู่มือ
2. เนื้อหาสาระที่จะสอนปกติมีเนื้อหาสาระที่จะสอน โดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายประกอบ และอาจมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจที่กระจ่าง
3. การเตรียมการสอน ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้
 - 3.1 การเตรียมสถานที่ วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็น
 - 3.2 การเตรียมวัสดุ เอกสารประกอบการสอน แบบฝึกหัดและแบบปฏิบัติ ข้อสอบ คำเฉลย
 - 3.3 การติดต่อประสานงานที่จำเป็น

4. กระบวนการวิธีการกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นส่วนสำคัญของคู่มือ ซึ่งมีข้อมูล รายละเอียด ดังนี้

4.1 คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการสอน

4.2 คำแนะนำและตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนที่ช่วยให้ผู้สอนบรรลุผล

4.3 คำถามตัวอย่างแบบฝึกหัด แบบฝึกปฏิบัติและสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอน

4.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำ ซึ่งมาจากประสบการณ์ของผู้เขียน

5. การจัดและประเมินผลคู่มือที่ดี ควรจะให้คำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับการสอนอย่างครบถ้วน การวัดและการประเมินการสอน นับเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสอน อีกองค์ประกอบหนึ่งที่คู่มือ จำเป็นต้องให้รายละเอียดต่าง ๆ เช่น เครื่องมือวัดผล เกณฑ์การประเมินผล

6. ความรู้เสริม คู่มือที่ดีจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้และสามารถคาดคะเนได้ว่าผู้ใช้มักจะประสบปัญหาในเรื่องใด และจัดหาหรือจัดทำข้อมูลที่จะช่วยส่งเสริมความรู้ของครูอันที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

7. ปัญหาและคำแนะนำ เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ปัญหาผู้เขียนคู่มืออาจจะเป็นผู้มีประสบการณ์ในเรื่องที่เขียนมากพอสมควร ซึ่งจะช่วยให้รู้ว่าการดำเนินการเรื่องนั้น ๆ มักจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้างและจุดอ่อนในเรื่องนั้นมีอะไร ประสบการณ์จะช่วยให้ผู้ใช้และผู้อ่านสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้ราบรื่น ไม่เกิดปัญหาอุปสรรค ปัญหานับว่าเป็นจุดเด่นของคู่มือ การทำหน้าที่ของผู้เรียนที่ดีจะต้องแนะนำ และป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือผู้ใช้

8. แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ จากหนังสือที่ดีควรมีแหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงถึงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

วัลย์วัลล์ พุ่มพิงพุทท (2554) ได้สรุปองค์ประกอบของคู่มือ ไว้ว่าคู่มือมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ มีคำชี้แจงในการใช้คู่มือ มีเนื้อหาสาระและคำอธิบายวิธีการหรือแนวทางการปฏิบัติการเตรียมการเกี่ยวกับการจัดเตรียมอุปกรณ์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าใจง่าย มีคำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือผู้นำคู่มือ ไปปฏิบัติ ตลอดจนมีคำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งความรู้อ้างอิงที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาค้นคว้า

วัฒนา ฉิมประเสริฐ (2554) กล่าวว่าองค์ประกอบของคู่มือที่ดีนั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้นำไปใช้ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ โดยประกอบไปด้วยคำชี้แจงในการใช้คู่มือ เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของนักเรียน และครอบคลุมทุกด้าน ให้นำไปใช้และการแนะนำแหล่งความรู้อ้างอิงต่าง ๆ ตลอดจนการเสนอสื่อ อุปกรณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรม

จากการศึกษาองค์ประกอบของกลุ่มมือจากนักวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า กลุ่มมือที่ดีควรจะประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) วิธีการใช้คู่มือหรือคำชี้แจงในการใช้คู่มือ 2) เนื้อหาสาระ และ 3) แหล่งอ้างอิง

6.4 แนวทางการพัฒนาคู่มือ

เพื่อให้การจัดทำคู่มือมีความถูกต้อง ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ ผู้ศึกษาได้ค้นคว้า รวบรวมสาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคู่มือพอสังเขป ดังนี้

วัลย์วัลล์ พุ่มพิ่งพุทฺธ (2554) ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาคู่มือ ไว้ ดังนี้

1. ต้องเน้นที่การวางแผนเตรียมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอน
2. การเขียนคู่มือนั้นจะต้องเน้นการปฏิบัติเป็นสำคัญ
3. วิธีการจัดกิจกรรมต้องเขียนให้ละเอียด ภาษาที่ผู้อ่านได้รับความรู้ ความเข้าใจ มีความชัดเจนทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ง่าย มีเนื้อหาที่ละเอียดครอบคลุมตามลำดับ มีภาพประกอบการอธิบาย และมีการทดลองนำไปปฏิบัติซึ่งช่วยให้เกิดทักษะและความเข้าใจยิ่งขึ้น

พิเศษ ปันรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนและแนวทางการพัฒนา ว่ามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กำหนดหัวข้อเรื่องที่จะทำ ค้นคว้า จัดหา รวบรวม และศึกษารายละเอียดเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. จัดทำกระบวนการ/ขั้นตอน
3. เขียนรายละเอียดในแต่ละกระบวนการ/ขั้นตอนงาน
4. ทดสอบ
5. ปรับปรุง เผยแพร่ ใช้งานจริง

6. ประเมิน ปรับปรุง พัฒนาให้เป็นปัจจุบันและใช้เป็นมาตรฐาน

ชลธิรา ศรีศตไส (2557) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาคู่มือ ไว้ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากงานวิจัย เอกสาร ตำราต่าง ๆ
2. ดำรวจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน หลักสูตร และวิเคราะห์ผู้ใช้คู่มือ
3. จัดทำคู่มือ โดยนำความรู้พื้นฐานมาดำเนินการจัดทำคู่มือ
4. ทดสอบ ประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำข้อมูลที่ได้มาแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ได้คู่มือที่สมบูรณ์

จิรวรรณ สุวรรณสาม (2558) ได้สรุปขั้นตอนการพัฒนาคู่มือ ไว้ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
2. การพัฒนาคู่มือ
3. การทดลองใช้คู่มือ
4. การประเมินผล และปรับปรุงคู่มือที่พัฒนาขึ้น
5. จัดพิมพ์ ออกแบบรูปเล่มให้สวยงาม และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

จากการศึกษาแนวทางในการพัฒนาจากนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาคู่มือประกอบไปด้วย การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน จัดขั้นตอนการปฏิบัติ ทดลองใช้คู่มือ ประเมินผลและปรับปรุง

6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคู่มือ

ลัดดาพรรณ นวลสงค์ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาคู่มือปฏิบัติการทำแผนที่ทูนมนุษย์ เพื่อสุขภาพของเครือข่ายชุมชนแบบมีส่วนร่วม กรณีศึกษา เครือข่ายสัจจะลดรายจ่ายวันละ 1 บาท เพื่อทำสวัสดิการภาคประชาชน จังหวัดสงขลา พบว่าองค์ประกอบ เนื้อหา ภาษา และรูปแบบของคู่มือประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ 1) ส่วนนำของคู่มือ ประกอบด้วย ปก คำนำ สารบัญ และบทนำ และ 2) สารระสำคัญของคู่มือ มีเนื้อหาประกอบด้วย คำชี้แจงการทำแผนที่ทูนมนุษย์เพื่อสุขภาพและขั้นตอนการทำแผนที่ทูนมนุษย์

วรรณรี ปานศิริ (2560) ได้พัฒนาคู่มือการใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย พบว่าคู่มือการใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยประกอบด้วย คำนำ สารบัญ วัตถุประสงค์ของคู่มือ คำชี้แจงการใช้คู่มือ การใช้สถิติเพื่อการวิจัย และส่วนเนื้อหาประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ และบทที่ 2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ชลธาร สมานธิ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการศึกษาเรียนร่วม หลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิภาคี) ของโรงเรียนสพเมยวิทยาคม จังหวัดแม่ฮ่องสอน องค์ประกอบที่สำคัญของคู่มือ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คำชี้แจงการใช้คู่มือ และวัตถุประสงค์ของคู่มือ ส่วนที่ 2 เนื้อหาสาระ แบบฝึกกิจกรรม และการวัดประเมินผล และส่วนที่ 3 แหล่งอ้างอิง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคู่มือที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ แนวทางการวัดและประเมินผล ศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาคู่มือ โดยการสร้างคู่มือฉบับร่างซึ่งประกอบด้วย 1) คำนำ 2) คำชี้แจงการใช้คู่มือ 3) สารบัญ 4) ส่วนที่ 1 บทนำ 5) ส่วนที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 6) ส่วนที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) 7) เอกสารอ้างอิง และ 8) ภาคผนวก หลังจากนั้นนำคู่มือไปตรวจสอบคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) และปรับปรุงคู่มือฉบับร่างโดยประมวลจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินและปรับปรุงคุณภาพคู่มือที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบประเมินคู่มือตามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 ทดลองใช้คู่มือโดยดำเนินการตามแนวทางของคู่มือ

7. บริบทของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการ ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการ และจัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ดูแลคนพิการ ครูบุคลากรและชุมชน รวมทั้งการจัดสื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง

7.1 ประวัติศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2543 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2543 เพื่อให้เป็นสถานศึกษาสำหรับให้บริการด้านการศึกษาแก่เด็กพิการในจังหวัดที่ไม่มีโรงเรียนเฉพาะความพิการ ในระยะแรกอยู่ในความดูแลของโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา ซึ่งได้แต่งตั้งให้ นายสุรนต์ บุญฤทธิ์ อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา มาปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี จนถึงวันที่ 27 ธันวาคม 2544 โดยตั้งสำนักงานชั่วคราวอยู่ที่โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี ต่อมาในวันที่ 29 เมษายน 2545 กรมสามัญศึกษาได้มีคำสั่งแต่งตั้ง นายชาญชัย สุคใจ อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง 2 มาร์กษาการในตำแหน่งหัวหน้าศูนย์

การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และได้ขออนุญาตใช้อาคารสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดปัตตานี เป็นสำนักงานชั่วคราว

ในปี พ.ศ. 2550 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้รับอนุญาตให้ใช้สถานที่สาธารณประโยชน์ บริเวณหมู่ 6 ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เนื้อที่ 5 ไร่ 1 งาน 67 ตารางวา เพื่อดำเนินการก่อสร้างอาคารและสิ่งก่อสร้างประกอบอื่นเป็นอาคารสำนักงานที่ถาวร และได้รับงบประมาณตามโครงการศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและผู้ได้รับผลกระทบต่อเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นเงินงบประมาณ 13,325,250 บาท (สิบสามล้านสามแสนสองหมื่นห้าพันสองร้อยห้าสิบบาทถ้วน) เพื่อก่อสร้างอาคารศูนย์การศึกษาพิเศษแบบมาตรฐาน สำหรับให้บริการฟื้นฟูเตรียมความพร้อมเด็กพิการในจังหวัดปัตตานี ต่อมาสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้อนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมในการก่อสร้างอาคารศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัด แบบประหยัด รั้ว และงานผังบริเวณ ได้แก่ ป้อมยามถนน โรงจอดรถ คุรระบายน้ำ และ เสาธง และได้ย้ายสำนักงานมาเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2552 ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีคำสั่งให้นายชาญชัย สุดใจ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสมเด็จพระปิยมหาราชรมณียเขต จังหวัดกาญจนบุรี และได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้นายสุรรัตน์ บุญฤทธิ์ รองผู้อำนวยการโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม 2552 จนถึงปัจจุบัน

ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2554 เป็นต้นมา สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้อนุมัติงบประมาณก่อสร้างอาคารประกอบต่าง ๆ เช่น บ้านพักครูแบบแฟลต อาคารพยาบาล โรงอาบน้ำสำหรับคนพิการ และได้้อนุมัติงบประมาณในการปรับปรุงต่อเติม ซ่อมแซม จนปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีอาคารสถานที่ให้บริการนักเรียนพิการแบบไป – กลับ ทั้งที่อาคารสำนักงานศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และหน่วยบริการต่าง ๆ ทั้ง 12 อำเภอ

นอกจากนี้ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ยังให้บริการเด็กพิการที่บกพร่องทางสุขภาพ หรือเด็กเจ็บป่วย ที่มารับการรักษาในโรงพยาบาลเป็นระยะเวลานาน โดยดำเนินการในลักษณะศูนย์การเรียนสำหรับเด็กในโรงพยาบาลปัตตานี ศูนย์การเรียนดังกล่าวได้เข้าร่วมโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเด็กป่วยในโรงพยาบาล มูลนิธิเทคโนโลยีและสารสนเทศตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ให้บริการการศึกษาสำหรับเด็กพิการซึ่งเป็นบุคคลออทิสติก ในโรงเรียนเรียนรวมในลักษณะห้องเรียนคู่ขนาน ได้แก่ ห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกโรงเรียนบ้านสะบารัง และห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกโรงเรียนเมืองปัตตานี นอกจากนี้ยังส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนเรียนรวมสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปัตตานี จังหวัดปัตตานี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี สำนักงานศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในจังหวัดปัตตานี และสังกัดอื่น ๆ ในการจัดการศึกษาตามความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเหมาะสมให้กับเด็กพิการในโรงเรียนเรียนรวม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กพิการที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และมีความบกพร่องประเภทอื่น ๆ อย่างครอบคลุมและทั่วถึงอีกด้วย (ศูนย์การศึกษาประจำจังหวัดปัตตานี, 2562)

7.2 บทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (มปป., 7 – 11) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษให้สอดคล้องกับกฎหมายและภาระงานที่สามารถดำเนินการได้อย่างแท้จริง ไว้ดังนี้

7.2.1 จัดและส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention : EI) และเตรียมความพร้อมของคนพิการ เพื่อเข้าสู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนเรียนรวม โรงเรียนเฉพาะความพิการ ศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

7.2.2 พัฒนา และฝึกอบรมผู้ดูแลคนพิการ บุคลากรที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

7.2.3 จัดระบบและส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

7.2.4 จัดระบบบริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับคนพิการ (Transitional Service)

7.2.5 ให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยครอบครัวและชุมชน ด้วยกระบวนการทางการศึกษา

7.2.6 เป็นศูนย์ข้อมูล รวมทั้งจัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาสำหรับคนพิการ

7.2.7 จัดระบบสนับสนุนการจัดการเรียนรวม และประสานงานการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในจังหวัด

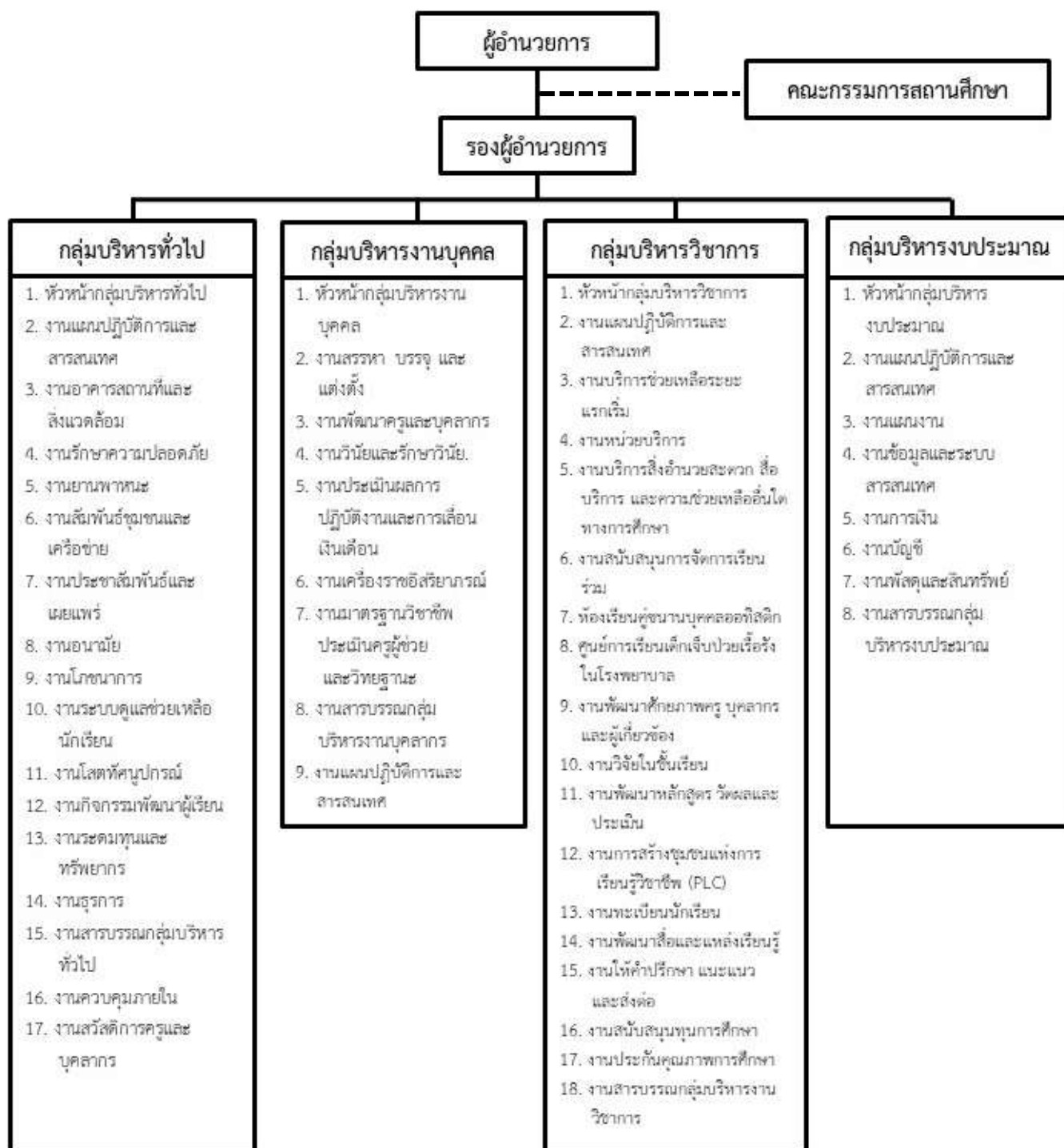
7.2.8 ภาระหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

7.3 การบริหารและการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี (2562) ได้แบ่งโครงสร้างการบริหารงานเป็น 4 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มบริหารทั่วไป กลุ่มบริหารงานบุคคล กลุ่มบริหารงานวิชาการ กลุ่มบริหารงานงบประมาณ ผู้บริหารยึดหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management : SBM) ซึ่งเป็นการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษา

ในการใช้อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบในการตัดสินใจใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ดำเนินการแก้ปัญหาและจัดกิจกรรมการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ และในปีการศึกษา 2560 เป็นต้นมา ได้พัฒนารูปแบบ (Model) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับเด็กพิการ โดยใช้กลยุทธ์ “SURATH 5G MODEL” เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งต้องจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ การบริหารให้ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ผู้บริหารจะต้องแสดงบทบาทอย่างเต็มที่ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง พัฒนาตนเองให้เป็นผู้นำที่ยอดเยี่ยมปรับเปลี่ยนองค์กรให้ทันสมัย พัฒนาทีมงานให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ พัฒนาระบบทัศน์ใหม่ให้เกิดขึ้นในองค์กร ขับเคลื่อนด้วยยุทธศาสตร์การบริหารจัดการใหม่ ๆ ให้ความสำคัญต่อวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ปรับเปลี่ยนวิธีสอนของครูให้มีเทคนิคใหม่ ๆ พัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมส่งเสริมด้านเทคโนโลยีและการบูรณาการทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต รวมทั้งปรับบทบาทในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกศูนย์การศึกษาพิเศษ ที่จะส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล นำพาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปัตตานีให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ปรากฏรายละเอียดดังภาพประกอบ 2.2

โครงสร้างการบริหารงาน ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ภาพประกอบ 2.2 โครงสร้างการบริหารงาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

7.4 ทิศทางการพัฒนาของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี (2560) ได้กำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ อัตลักษณ์ของสถานศึกษา เอกลักษณ์ของสถานศึกษา กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาของสถานศึกษา ไว้ดังนี้

7.4.1 วิสัยทัศน์

เป็นเลิศในการบริหารจัดการสำหรับคนพิการ บนพื้นฐานความหลากหลายทาง วัฒนธรรม สู่ความเป็นสากล

7.4.2 พันธกิจ

7.4.2.1 ส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนให้มีพัฒนาการตามศักยภาพ

7.4.2.2 ส่งเสริมคุณภาพครูให้ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

7.4.2.3 ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสู่ความเป็นเลิศ

7.4.2.4 ส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมที่หลากหลายในองค์กร

7.4.2.5 พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพตาม มาตรฐานการศึกษา

7.4.3 เป้าประสงค์

7.4.3.1 ผู้เรียนมีการพัฒนาตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สามารถพึ่งพา ตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามมาตรฐานการศึกษา อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

7.4.3.2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ มีการบริหารจัดการตามนโยบาย จุดเน้น แนวทางการ ปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนา และส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานการศึกษา

7.4.3.3 ศูนย์การศึกษาพิเศษจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความหลากหลายทาง วัฒนธรรม

7.4.3.4 ศูนย์การศึกษาพิเศษมีการส่งเสริมสนับสนุน การจัดการกระบวนการเรียนการ สอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

7.4.3.5 ศูนย์การศึกษาพิเศษมีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในตาม มาตรฐานการศึกษา

7.4.4 อัตลักษณ์ของสถานศึกษา

ร่าเริงแจ่มใส สุขนิสัยดี

7.4.5 เอกลักษณ์ของสถานศึกษา

องค์กรเข้มแข็ง แหล่งเรียนรู้ทันสมัย ใส่ใจคุณภาพผู้เรียน

7.4.6 กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

- 7.4.6.1 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
- 7.4.6.2 พัฒนาคุณภาพครูให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
- 7.4.6.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
- 7.4.6.4 พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
- 7.4.6.5 พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้
- 7.4.6.6 พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในให้เข้มแข็ง
- 7.4.6.7 พัฒนาสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย ตามวิสัยทัศน์ ปรัชญา และจุดเน้นที่

กำหนด

7.4.6.8 บริหารงานตามนโยบาย จุดเน้น แนวทางการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนา และส่งเสริมสถานศึกษา

7.5 หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2558 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา คือ หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2558 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสำหรับเด็กออทิสติก 0 – 6 ปี ให้เด็กออทิสติกได้รับการพัฒนาในส่วนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 4 ข้อ ทักษะการเรียนรู้ พื้นฐาน 6 ทักษะ และทักษะจำเป็นเฉพาะความพิการสำหรับเด็กออทิสติก อีกทั้งยังต้องได้รับการพัฒนา ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยสอดคล้องกับเวลาเรียนที่กำหนดตามโครงสร้างดังต่อไปนี้

7.5.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประกอบด้วย

- 7.5.1.1 พัฒนาการด้านร่างกาย
- 7.5.1.2 พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ
- 7.5.1.3 พัฒนาการด้านสังคม
- 7.5.1.4 พัฒนาการด้านสติปัญญา

7.5.2 ทักษะการเรียนรู้ ประกอบด้วย 2 กลุ่ม กลุ่มทักษะพื้นฐาน กลุ่มทักษะจำเป็นเฉพาะ ความพิการสำหรับเด็กออทิสติก

7.5.2.1 กลุ่มทักษะพื้นฐาน ประกอบด้วย

- 7.5.2.1.1 กลุ่มทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก
- 7.5.2.1.2 กลุ่มทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่
- 7.5.2.1.3 กลุ่มทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน

7.5.2.1.4 กลุ่มทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษา

7.5.2.1.5 กลุ่มทักษะทางสังคม

7.5.2.1.6 กลุ่มทักษะทางสติปัญญาหรือการเตรียมความพร้อมทางวิชาการ

7.5.2.2 กลุ่มทักษะจำเป็นเฉพาะความพิการสำหรับเด็กออทิสติก

7.5.2.2.1 ความสนใจ

7.5.2.2.2 การตอบสนองต่อสิ่งเร้า

7.5.2.2.3 การเข้าใจภาษา

7.5.2.2.4 การแสดงออกทางภาษา

7.5.2.2.5 การแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก

7.5.2.2.6 การลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

7.5.2.2.7 การปฏิบัติตามกติกาของสังคม

7.5.2.2.8 การเลียนแบบ

7.5.2.2.9 การหลีกเลี่ยงจากอันตราย

7.5.3 เวลาเรียน

โครงสร้างของหลักสูตรสำหรับเด็กออทิสติก (0 – 6 ปี) ได้กำหนดเวลาเรียนตามอายุจริงตั้งแต่แรกเกิด ถึง 6 ปี และยืดหยุ่นตามความพร้อม พัฒนาการและศักยภาพของเด็กพิการตามประเภทและสภาพความพิการของแต่ละบุคคล ถึง 8 ปี

7.5.4 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

โครงสร้างของหลักสูตรสำหรับเด็กออทิสติก (0 – 6 ปี) ได้กำหนดจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน โดยให้เด็กพิการได้รับการพัฒนาทั้ง 4 กิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมคุณธรรม กิจกรรมทัศนศึกษา กิจกรรมเทคโนโลยีช่วยสอน โดยให้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในลักษณะบูรณาการกับหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษาและวันสำคัญต่าง ๆ

7.5.5 กิจกรรมเสริมทักษะ

โครงสร้างของหลักสูตรสำหรับเด็กออทิสติก (0 – 6 ปี) ได้กำหนดจัดกิจกรรมเสริมทักษะ ประกอบด้วย กิจกรรมทักษะกลไก กิจกรรมเสริมทักษะอาชีพ กิจกรรมธาราบ้ำบัด กิจกรรมกายภาพบำบัด กิจกรรมศิลปะบำบัด กิจกรรมบำบัด

7.5.6 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พุทธศักราช 2562 สำหรับเด็กออทิสติก 0 - 6 ปี เน้นการจัดการเรียนการสอน เน้นวิธีการ เทคนิคการสอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

(Structured Teaching) ซึ่งประกอบด้วย การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) การใช้ตารางกิจกรรม (Activities Schedule) การใช้ระบบงาน (Work Systems) การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) ร่วมกับเทคนิคและวิธีการอื่น

7.5.7 การตัดสินผลการเรียนรู้

การตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพโดยพิจารณาจากการผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) มาประกอบการให้ระดับผลการเรียนและตัดสินระดับคุณภาพตามเกณฑ์ปกติ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมตามศักยภาพ พัฒนาการความรู้ความสามารถ และความบกพร่องของนักเรียน การให้ระดับผลการเรียนอาจเป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ หรือระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐานได้ตามความเหมาะสม ที่แสดงระดับผลการเรียนเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ร้อยละ	ระดับคุณภาพ	การแปลความหมาย
80 - 100	4	ดีเยี่ยม
61 - 79	3	ดี
51 - 60	2	พอใช้
0 - 50	1	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ดำเนินการประเมินทักษะการเรียนรู้ที่ระบุในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลหรือแผนให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินความก้าวหน้าของความสามารถพื้นฐานตามทักษะการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลหรือแผนให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว

2. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามเกณฑ์ที่กำหนดในหลักสูตร

3. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่กำหนดในหลักสูตร

8. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก ทศนคติ และค่านิยมของบุคคลที่เกิดจากความต้องการที่มนุษย์คาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง ซึ่งปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จ การบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ย่อมมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการที่รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลแต่ละคนในแนวทางที่พึงประสงค์ การที่จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจจึงเป็นที่ปรารถนาของบุคคลทุกคนและทุกวัย ในที่นี้จะกล่าวถึงสาระความพึงพอใจ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ซึ่งประกอบด้วย ความหมายของความพึงพอใจ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และการวัดความพึงพอใจ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

8.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) มีนักวิชาการ และนักวิจัยให้คำจำกัดความ หรือนิยามความหมายของความพึงพอใจไว้ในหลายความหมาย ดังนี้

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) นงลักษณ์ กลมเกลี้ยง (2554) บรรเจิด สุภราพงศ์ (2556) และนิติพล ภูตะโชติ (2556) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ที่คล้ายคลึงกันว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก มีการเสียดล อุตสาหใจและสติปัญญา เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนคือผลที่เป็นความพึงพอใจ ทำให้เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ และสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร ทั้งนี้ความพึงพอใจจึงสามารถนำไปใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจกับปัจจัยอื่นที่ใช้ในการศึกษา เช่น ความพึงพอใจต่อการบริหารงานของโรงเรียน

ปณิชา จีรพรชัย (2553) และฉัฐสุภา จิระศิริภิญโญ (2553) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้น แต่ทั้งนี้ความพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับ

วิรงรอง กานต์วิศิษฐ์ (2554) และพัสดร์ หิรัญญการ (2554) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจนั้นเป็นนามธรรม เป็นพฤติกรรมทางด้านอารมณ์ของมนุษย์ที่เกิดขึ้นมาจากภายในจิตใจของบุคคล เป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

สถาพร ส่องแสง (2554) และรัชณี ทีปการ (2556) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ เป็นความรู้สึกส่วนตัว เมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนในสิ่งที่ขาดหายไปและเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมนั้น ๆ

พัทธนันท์ อึ้งรัก (2556) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานหรือความพึงพอใจในการทำงานเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์โดยตรงซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับขวัญ ทัศนคติ การจงใจในการปฏิบัติงานในองค์กร ความพึงพอใจในการทำงานของบุคคลจะมีผลเป็นอย่างมากต่อการปฏิบัติงาน คือ ผู้ที่ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในการทำงานสูงย่อมปฏิบัติงานได้สำเร็จและมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานที่มีความพึงพอใจในการทำงานต่ำ

จากความหมายของความพึงพอใจที่มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของการทำงานรวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร ทั้งนี้ความพึงพอใจ สามารถนำไปใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจกับปัจจัยอื่นที่ใช้ในการศึกษา เช่น ความพึงพอใจต่อการบริหารงานของโรงเรียน เป็นต้น

8.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

นักวิชาการได้พัฒนาทฤษฎีที่อธิบายองค์ประกอบของความพึงพอใจในงานและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับปัจจัยอื่น ๆ ไว้หลายทฤษฎี

สมุทร ชำนาญ (2556) กล่าวถึง กลุ่มทฤษฎีที่เน้นการศึกษาเนื้อหา (Contents theories) เป็นกลุ่มที่ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ จึงมีการเรียกชื่อหนึ่งว่า ทฤษฎีที่เน้นความต้องการ (Need theories of Work Motivation) เป็นทฤษฎีที่มุ่งศึกษาเพื่อหาคำตอบของมนุษย์แต่ละคนมีความต้องการอะไร ตลอดจนมีความต้องการอยู่ในระดับใด ทฤษฎี ที่เน้นการตอบสนองความต้องการของมนุษย์มีการนำเสนอไว้หลากหลาย ส่วนทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน มีดังนี้

8.2.1 ทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Need)

มาสโลว์มีหลักที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจโดยเน้นในเรื่องลำดับขั้นความต้องการ เขามีความเชื่อว่ามนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้น แรงจูงใจของคนเรามาจากความต้องการพฤติกรรมของคนเรา มุ่งไปสู่การตอบสนอง ความพอใจ มาสโลว์ (Maslow) แบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ออกเป็น 5 ระดับด้วยกัน ได้แก่

8.2.1.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการปัจจัย 4 เช่น ต้องการอาหารให้อิ่มท้อง เครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกันความร้อน หนาว และอุจาดตา ยา รักษาโรคภัยไข้เจ็บ รวมทั้งที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันแดด ฝน ลม อากาศหนาวและสัตว์ร้าย ความต้องการเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคน ต้องบรรลุให้ได้ก่อน ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) หลังจากที่มีมนุษย์บรรลุ

8.2.1.2 ความต้องการด้านร่างกาย ทำให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่ในขั้นแรกแล้ว จะมีความต้องการด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของตนเองเพิ่มขึ้นต่อไป เช่น หลังมนุษย์มีอาหารรับประทานจนอิ่มท้องแล้วได้เริ่มหันมาคำนึงถึงความปลอดภัยของอาหารหรือสุขภาพโดยหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องสารพิษที่ติดมากับอาหาร ซึ่งสารพิษเหล่านี้อาจสร้างความไม่ปลอดภัยให้กับชีวิตของเขา เป็นต้น

8.2.1.3 ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belonging and love needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากการที่มีชีวิตอยู่รอดแล้ว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้ว มนุษย์จะเริ่มมองหาความรักจากผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองครอบครองอยู่ตลอดไป เช่น ต้องการให้พ่อแม่ พี่น้อง คนรัก รักเราและต้องการให้เขาเหล่านั้นรักเราคนเดียว ไม่ต้องการให้เขาเหล่านั้นไปรักคนอื่น โดยการแสดงความเป็นเจ้าของ เป็นต้น

8.2.1.4 ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Esteem Needs) เป็นความต้องการอีกขั้นหนึ่งหลังจากได้รับความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรักและเป็นเจ้าของแล้ว จะต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการได้รับเกียรติจากผู้อื่น เช่น ต้องการการเรียกขาน จากบุคคลทั่วไปอย่างสุภาพให้ความเคารพนับถือตามควร ไม่ต้องการการกดขี่ข่มเหงจากผู้อื่น เนื่องจากทุกคนมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน

8.2.1.5 ความต้องการความเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Self-actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้าย หลังจากที่ผ่านมาความต้องการความเป็นส่วนตัว เป็นความต้องการที่แท้จริงของตนเอง ลดความต้องการภายนอกลง หันมาต้องการสิ่งที่ตนเองมี และเป็นอยู่ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ แต่ความต้องการในขั้นนี้มักเกิดขึ้นได้ยาก เพราะต้องผ่านความต้องการในขั้นอื่น ๆ มาก่อนและจะต้องมีความเข้าใจในชีวิตเป็นอย่างดี

8.2.2 ทฤษฎีอีอาร์จีของอัลเดอเฟอร์ (Alderfer' ERG Theory)

จำเนียร พลหาญ (2553) กล่าวถึง Clayton Alderfer ชาวอเมริกาได้กำหนดทฤษฎีขั้น ซึ่งมีพื้นฐานจากทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์ (Maslow) ซึ่งสอดคล้องกับ สมุทรรุขานัญญ (2556) ที่กล่าวถึง เคลตัน อัลเดอเฟอร์ (Clayton Alderfer) เป็นบุคคลหนึ่งที่ศึกษาทฤษฎีความต้องการของมนุษย์และได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของ เมอร์เรย์ (Murray) อัลเดอเฟอร์

(Alderfer) ได้เสนอทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการ เรียกว่า ทฤษฎีอี อาร์ จี (ERG) ซึ่งคล้ายกับทฤษฎีของ มาสโลว์ (Maslow) อัลเดอเฟอร์ (Alderfer) สรุปความต้องการของมนุษย์มีเพียง 3 ประเภท ซึ่งแทนด้วยอักษรย่อ ดังนี้

8.2.2.1 ความต้องการเพื่อการคงอยู่ (Existence Needs: E) ความคงอยู่หรือความสามารถที่จะดำรงชีพอยู่ได้ของมนุษย์คือ การที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองสิ่งจำเป็นทั้งกายและจิตใจ อย่างพอเพียงที่จะดำรงชีพอยู่ได้โดยไม่มีปัญหา

8.2.2.2 ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness Need: R) ความต้องการทางสังคมที่มนุษย์ต้องการมีเพื่อนไม่ต้องการอยู่อย่างโดดเดี่ยว สามารถรวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือทีมได้อย่างเปิดเผยและได้รับการยอมรับจากสมาชิกในองค์กร เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคม (Social Animal)

8.2.2.3 ความต้องการความก้าวหน้า (Growth Need: G) เป็นความต้องการส่วนบุคคล ในการที่ใช้ความรู้และความสามารถและทักษะของตนเพื่อทำงานอย่างเต็มศักยภาพที่มีอยู่รวมทั้ง ได้มีโอกาสใช้ความสามารถในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้อย่างเต็มที่ มีความรับผิดชอบสูงขึ้นมีความต้องการความสำเร็จสูงสุดในชีวิตกับบางส่วนของความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ

8.2.3 ทฤษฎีความต้องการของแมคเคลล์แลนด์ (McClelland's Theory of Needs)

แมคเคลล์แลนด์ (McClelland) เป็นนักจิตวิทยา ที่ทำการศึกษาหาข้อสรุปเกี่ยวกับโครงสร้างความต้องการของมนุษย์ การจูงใจ ตามทฤษฎีของ แมคเคลล์แลนด์ (McClelland) เชื่อว่าความต้องการ (Need) สะท้อนคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพที่บุคคลนั้นได้รับจากประสบการณ์ การเลี้ยงดูของครอบครัวมาตั้งแต่เยาว์วัยและเชื่อว่าความต้องการของแต่ละบุคคลภายใต้สถานการณ์หนึ่งจะต้องการอย่างหนึ่งส่งผลให้เกิดแรงจูงใจ แต่พอสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปความต้องการของบุคคลนั้นจะปรับเปลี่ยนตามไปด้วย ดังนั้น แมคเคลล์แลนด์ (McClelland) ได้เสนอความต้องการ 3 ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.2.3.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement เขียนย่อว่า nAch) เป็นความต้องการที่บุคคลมุ่งที่จะทำงานที่ตนเองรับผิดชอบหรือได้รับมอบหมายให้เกิดผลสำเร็จ บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูง (nAch person) เป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเอง มีความกระตือรือร้นสูง มีความมุ่งมั่นต่องานมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำงานให้สำเร็จ

8.2.3.2 ความต้องการผูกพัน (Needs for Affiliation เขียนย่อว่า nAff) เป็นความต้องการทางสังคม (Social Need) บุคคลที่มีความต้องการด้านความรักใคร่ผูกพันสูง (nAff Person)

เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการสร้างและรักษามิตรภาพระหว่างกัน ยึดมั่นต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

8.2.3.3 ความต้องการมีอำนาจ (Needs for Power เขียนว่า nPow) ผู้ที่ต้องการมีอำนาจสูง (nPow Person) เป็นผู้มีความปรารถนาแรงกล้าที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นสามารถควบคุมบังคับ สั่งการบุคคลอื่น ต้องการสร้างผลกระทบหรือสร้างความประทับใจต่อคนอื่นบุคคลที่ต้องการมีอำนาจสูงจึงพยายามสร้างสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมทางสังคมขึ้นเพื่อให้ตนเองสามารถใช้อิทธิพล ควบคุม กำกับผู้อื่น

8.2.4 ทฤษฎี 2 ปัจจัยของ เฮอรัซเบอร์ก (Herzberg's Two-Factors Theory)

ทฤษฎีสองปัจจัยของ เฮอรัซเบอร์ก (Herzberg) เป็นทฤษฎีเชิงเนื้อหา ทฤษฎีหนึ่งที่มาจากผลงานวิจัยของ เฟรเดริกเฮอรัซเบอร์ก (Federick Herzberg) อาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก เพื่อศึกษาถึงปัจจัยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับงานโดยเฉพาะปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน เฮอรัซเบอร์ก (Herzberg) ได้เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจต่องาน เป็นคนละปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่องาน มนุษย์นั้นสามารถสร้างแรงจูงใจในการทำงานได้ 2 ปัจจัย ได้แก่

8.2.4.1 ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน (Job satisfaction) ซึ่งเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับตัวงานโดยตรง

8.2.4.2 ปัจจัยสุขอนามัยหรือปัจจัยเพื่อการคงอยู่ (Hygiene Factors or Maintenance factors) เป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในงาน (Job Dissatisfies) ซึ่งเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวงาน

เชลลี (Shelly, M. W., 1975) กล่าวว่า ทฤษฎีที่ว่าด้วยความรู้สึก 2 แบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ เชลลี ได้ศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว จะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับสามารถทำให้เกิดความสุข หรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น

ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ

สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์มักได้แก่ ทรัพยากร (Resource) หรือสิ่งเร้า (Stimulus) การวิเคราะห์ระบบความพึงพอใจ คือการศึกษาว่าทรัพยากรหรือสิ่งเร้าแบบใด เป็นสิ่งที่ต้องการที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจและความสุขแก่มนุษย์ ความพึงพอใจจะเกิดได้มากที่สุดเมื่อทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการครบถ้วน

จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่า นักวิชาการได้จำแนกทฤษฎีความพึงพอใจออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ทฤษฎีว่าด้วยความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ และทฤษฎีการจูงใจ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงมากที่สุด นั่นคือ ทฤษฎีความต้องการ 5 ขั้น ของมาสโลว์ ได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัยและความต้องการทางสังคม ความต้องการเห็นคุณค่าในตนเอง และความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ

8.3 การวัดความพึงพอใจ

พัชรียา แก่นสา (2555) กล่าวถึง การวัดความพึงพอใจไว้ สรุปได้ว่า ในการวัดความรู้สึกในทางที่ดีไม่ตีหรือไม่พอใจ ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบันแต่ก็เหมาะสมกับการศึกษากับข้อมูลจำนวนน้อยเท่านั้น

2. วิธีการใช้แบบสอบถาม วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำถามไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีนิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scales) ประกอบด้วย ข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

สุชาติา เนตรนัยยา (2555) กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะ (Public Service Satisfaction) จะเป็นการประเมินค่าโดยลูกค้าหรือผู้รับบริการต่อกิจกรรมสาธารณะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือชุดของการให้บริการสาธารณะใด ๆ ก็ตามตัวชี้วัดความพึงพอใจส่วนใหญ่จะวัดที่พฤติกรรมของผู้ให้บริการกระบวนการให้บริการหรือผลผลิตที่ได้รับ ดังนั้น การวัดระดับความพึงพอใจจึงน่าจะหมายถึงปฏิกิริยาด้านความรู้สึกของประชาชนในฐานะผู้รับบริการว่ามีความรู้สึกเช่นไรต่องานหรือต่อบริการนั้น ๆ ซึ่งอาจจะประเมินว่า ชอบมาก ชอบน้อย พอใจหรือไม่พอใจเช่นไร โดยที่ความรู้สึกนี้น่าจะเป็นความรู้สึกสุดท้ายภายหลังจากที่ประชาชนเหล่านั้นได้ตัดสินใจประเมินออกมาแล้ว ขณะที่พฤติกรรมของผู้ให้บริการ กระบวนการบริหาร ผลผลิตที่ได้รับ

จะเป็นสาเหตุของการทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจออกมาความพึงพอใจต่อการบริการจะเกิดขึ้นได้หรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้บริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล ดังนั้น ในการวัดความพึงพอใจต่อการบริการจะกระทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้ คือ

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลายโดยการขอร้องหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือคำตอบเป็นอิสระ โดยคำถามที่อาจถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีหนึ่งซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์

3. การสังเกต ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของการทำงาน โดยวิธีการสังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนการทำงาน

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน สามารถวัดได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัด จึงส่งผลให้การวัดนี้มีประสิทธิภาพเป็นที่น่าเชื่อถือได้ ความพึงพอใจเป็นทัศนคติในทางบวก ในการที่จะหาว่าบุคคลมีความพึงพอใจต่อสิ่งใดมากน้อยแค่ไหน จำเป็นต้องสร้างเครื่องมือวัด เช่น แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น

8.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความพึงพอใจ

พินันต์ สุขสมบูรณ์ (2553) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง “ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหาร โรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร” โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ด้านการบริหารงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองมาคือด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

เฉลียว ศิริมาศ (2554) ได้ทำการศึกษา “ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1” พบว่า ความพึงพอใจของครูผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน คือ การบริหารทั่วไป การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารวิชาการ

ลัดดาวัลย์ ใจไว (2558) ได้ทำการศึกษา “ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนศรีราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3” พบว่า ความพึงพอใจของครูในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานวิชาการ และด้านการบริหารงานทั่วไป

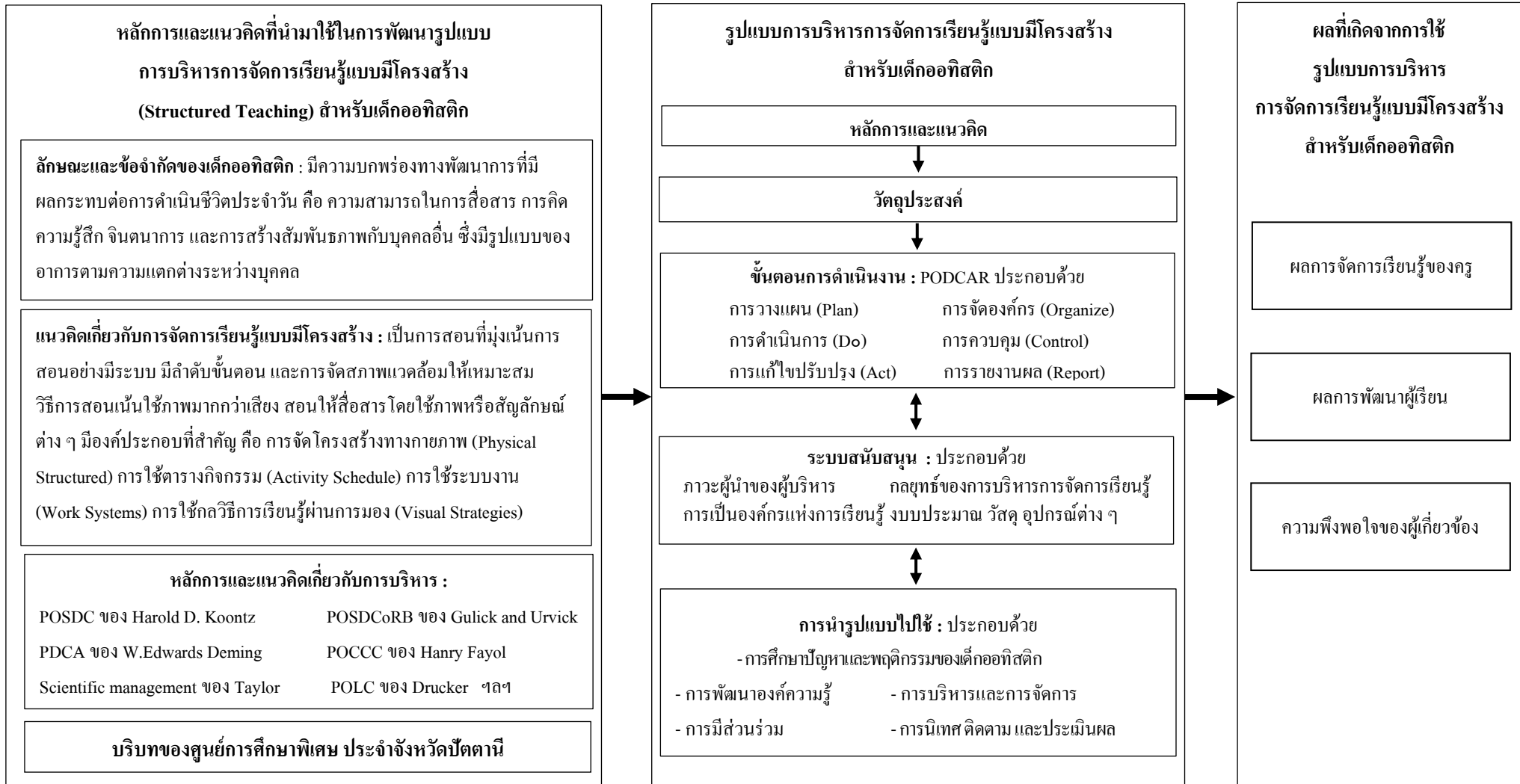
สายนภา ดาวแสง (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษาโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครู จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อื่นๆ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ภัทรกร มิ่งขวัญ (2559) ได้ทำการศึกษา “ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42” พบว่าความพึงพอใจของครูในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป และด้านวิชาการ

สุจิตรา ทิพย์บุรี (2559) ได้ศึกษา “ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรม ของโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 2” พบว่าความพึงพอใจของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านอาคารสถานที่ ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านธุรการและการเงิน ด้านกิจการนักเรียน ด้านวิชาการ และด้านบุคลากร

9. กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้รายงานได้ศึกษาลักษณะและข้อจำกัดของเด็กออทิสติก แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง และได้สังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษา นักบริหารด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการศึกษาและสังเคราะห์ แนวคิดดังกล่าว ทำให้ได้แนวคิดเบื้องต้นในการวิจัยรายละเอียดดังแสดงในภาพประกอบ 2.3

ภาพประกอบ 2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นการดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งแบ่งขั้นตอนการวิจัยเป็น 3 ระยะ ตามวัตถุประสงค์เพื่อการวิจัย คือ

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

จากขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยทั้ง 3 ระยะ สามารถสรุปเป็นขั้นตอนการวิจัยได้

ดังภาพประกอบ 3.1

ภาพประกอบ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยทั้ง 3 ระยะ ของการวิจัย “การพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการ การเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

การดำเนินการวิจัยในแต่ละระยะมีวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ แหล่งข้อมูลหรือกลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และผลที่ได้รับ ดังรายละเอียดในตาราง 3.1 – 3.3

ตาราง 3.1 วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ แหล่งข้อมูลหรือกลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และผลที่ได้รับของขั้นตอนระยะที่ 1
ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก	1. การสังเคราะห์เอกสาร	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการบริหาร องค์ประกอบของการบริหาร	แบบสังเคราะห์เอกสาร องค์ประกอบของการบริหาร	การวิเคราะห์เนื้อหา	องค์ประกอบของการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี	2. การสัมภาษณ์	1. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน 2. ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน จำนวน 4 คน 3. ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน จำนวน 3 คน	แบบสัมภาษณ์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ตามองค์ประกอบของการบริหารที่ได้สังเคราะห์ในขั้นตอนย่อยที่ 1	การวิเคราะห์เนื้อหา	สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามองค์ประกอบที่ได้ทำการศึกษา

ตาราง 3.1 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
		4. ครูปฏิบัติหน้าที่สอน จำนวน 4 คน 5. ผู้ปกครองเด็กออทิสติก จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน			

จากระยะที่ 1 ทำให้ได้องค์ประกอบของการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง และผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามองค์ประกอบที่ได้ทำการศึกษา เพื่อนำไปสู่การสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในระยะที่ 2 ต่อไป

ตาราง 3.2 วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ แหล่งข้อมูล/กลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และผลที่ได้รับ ของขั้นตอนระยะที่ 2

สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
2. เพื่อสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี	1. ยกร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี	1. ผลจากการวิจัยระยะที่ 1 2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของรูปแบบ 3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคู่มือ 4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการและแนวคิด การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก	แบบวิเคราะห์เอกสาร	การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	ร่างรูปแบบ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก

ตาราง 3.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
	<p>2. ประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี</p>	<p>1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ ที่มีประสบการณ์การสอนภาควิชาการศึกษาพิเศษ 5 ปีขึ้นไป และมีตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 3 คน</p> <p>2. ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์เป็นผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 8 คน</p>	<p>1. แบบประเมินรูปแบบการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี</p> <p>2. แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี</p>	<p>1. การวิเคราะห์ค่าร้อยละ</p> <p>2. ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)</p> <p>3. การวิเคราะห์เนื้อหา จากข้อเสนอแนะ</p>	<p>- ระดับความถูกต้องของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ</p> <p>- ระดับความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ</p> <p>- ระดับความเป็นไปได้ของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ</p> <p>- ระดับความมีประโยชน์ของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ</p>

ตาราง 3.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
		3. ครูผู้สอน ที่มีวิทยฐานะ ชำนาญการขึ้นไป และมี ประสบการณ์สอนเด็ก ออทิสติกในศูนย์การศึกษา พิเศษ 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 17 คน			

จากระยะที่ 2 ทำให้ได้รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัด
 ปัตตานี ฉบับสมบูรณ์ที่มีคุณภาพ และพร้อมนำไปทดลองใช้ในระยะที่ 3 ต่อไป

ตาราง 3.3 วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ กลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และผลที่ได้รับ ของขั้นตอนระยะที่ 3

ทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี	1. สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ของครู	1. ผลการวิจัยจากระยะที่ 2 2. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน 3. ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน จำนวน 4 คน 4. ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน	แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก	1. การวิเคราะห์ค่าร้อยละ 2. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) 3. การวิเคราะห์เนื้อหา จากข้อเสนอแนะ	ระดับการปฏิบัติของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ของครู
	2. บันทึกข้อมูลผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)	เด็กออทิสติก จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 18 คน	แบบบันทึกข้อมูลผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)	การวิเคราะห์ค่าร้อยละ	ร้อยละ และระดับคุณภาพของผู้เรียนที่ผ่านการศึกษาตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ตาราง 3.3 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
	3. สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจ	1. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน 2. ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน จำนวน 4 คน 3. ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานจำนวน 3 คน 4. ครูปฏิบัติหน้าที่สอนห้องเรียนเตรียมความพร้อมออกทิสติกจำนวน 3 คน 5. ผู้ปกครองเด็กออทิสติก จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 17 คน	แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี	1. การวิเคราะห์ค่าร้อยละ 2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) 3. การวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อเสนอแนะ	ระดับความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก

จากขั้นตอนระยะที่ 3 ซึ่งได้ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ทำให้ได้ผลการทดลองใช้รูปแบบ

จากตาราง 3.1 – 3.3 มีรายละเอียดวิธีการดำเนินการ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ระยะที่ 1 นี้มีการดำเนินการขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และ 2) การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แต่ละกิจกรรมมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1. สังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ดำเนินการโดยการศึกษาค้นคว้าเอกสาร มีรายละเอียดดังนี้

1.1 แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้ จากตำรา เอกสาร งานวิจัย ทั้งจากในประเทศ และต่างประเทศ จากนั้นทำการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้ได้ องค์ประกอบของการบริหารการจัดการเรียนรู้

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อค้นหา องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้ และนำมาร่างเป็นประเด็นคำถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามองค์ประกอบที่ศึกษาในขั้นตอนต่อไป

2. ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีรายละเอียดดังนี้

2.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้ให้ ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 15 คน กลุ่มเป้าหมายใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตามสถานภาพ ดังนี้

2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา เกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นครูที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้อำนวยการให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีประสบการณ์ในการบริหารที่ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปัตตานี 3 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน

2.1.2 ครู มีเกณฑ์ในการเลือก ดังนี้

2.1.2.1 ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงานและมีประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน 3 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน

2.1.2.2 ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตร หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน 3 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน

2.1.2.3 ครูปฏิบัติหน้าที่สอนห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก และมีประสบการณ์ในการสอนเด็กออทิสติกอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 4 คน

2.1.3 ผู้ปกครอง มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่รับบริการอย่างต่อเนื่องในปีการศึกษา 2561 ซึ่งมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 3 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 90 – 93) ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปัตตานี ตามองค์ประกอบที่ได้ทำการศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

2.2.2 กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์โดยกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ 2 ประเด็น คือ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ และข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามองค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้ที่ทำการศึกษา

2.2.3 นำประเด็นการสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ได้แก่

2.2.3.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน

2.2.3.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กออทิสติก จำนวน 1 คน

2.2.3.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน

2.2.3.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 1 คน

2.2.3.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน

โดยกำหนดเกณฑ์การเลือกผู้เชี่ยวชาญ ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ที่มีประสบการณ์ในการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ 10 ปีขึ้นไป ได้รับรางวัลระดับชาติด้านวิชาการ จำนวน 1 คน

2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กออทิสติก ที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กออทิสติก 10 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน

3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน

4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 1 คน

5) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน

ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นการสัมภาษณ์กับวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence: IOC) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของประเด็นการสัมภาษณ์ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ในการพิจารณาประเด็นการสัมภาษณ์ว่ารายละเอียดของประเด็นการสัมภาษณ์ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2557: 155) กำหนดคะแนน ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง ประเด็นการสัมภาษณ์ แน่ใจว่าตรงตรงตามจุดประสงค์

คะแนน 0 หมายถึง ประเด็นการสัมภาษณ์ ไม่แนใจว่าตรงตรงตามจุดประสงค์

คะแนน -1 หมายถึง ประเด็นการสัมภาษณ์ แน่ใจว่าไม่ตรงตรงตามจุดประสงค์

สำหรับเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

จากผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญพบว่าประเด็นการสัมภาษณ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 จึงสรุปได้ว่าแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีคุณภาพตรงตามเนื้อหา เนื่องจากค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์มีค่ามากกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความเหมาะสมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ต่อไป

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายด้วยตนเอง ในช่วงเวลาของการสัมภาษณ์ผู้วิจัยดำเนินการบันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์ หลังจากสัมภาษณ์ผู้วิจัยบันทึกผลการสัมภาษณ์ให้กลุ่มเป้าหมายตรวจทาน เพื่อยืนยันความถูกต้องของข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามองค์ประกอบของรูปแบบที่กำหนดในแบบบันทึกการสัมภาษณ์ โดยดำเนินการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลตามองค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก แล้วนำผลไปใช้สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบในระยะที่ 2 ต่อไป

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ในการสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ในระยะที่ 2 นี้ มีการดำเนินการขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ยกร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และ 2) ประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1. ยกร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 การศึกษาเอกสาร มีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้จากตำรา เอกสารงานวิจัย ทั้งจากในประเทศ และต่างประเทศ จากนั้นทำการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้ได้ร่างขององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร

1.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ เพื่อค้นหาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก ได้องค์ประกอบของ

รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการดำเนินงาน 4) ระบบสนับสนุน และ 5) การนำรูปแบบไปใช้ และนำมาร่างเป็นรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก และศึกษาในขั้นตอนต่อไป

1.2 ผู้วิจัยได้ยกร่างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ในแต่ละองค์ประกอบดังกล่าว โดยนำผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหาร การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พร้อมกับศึกษา เอกสาร งานวิจัย ทั้งจากในประเทศ และต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ ของรูปแบบทั้ง 5 องค์ประกอบ เช่น แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง การจัดระบบสนับสนุนการบริหาร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล เป็นต้น เพื่อนำมาประกอบการร่างรายละเอียดต่าง ๆ ตาม องค์ประกอบของรูปแบบ

1.3 ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหาร การจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อศึกษาหาองค์ประกอบของกลุ่มมือ การใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

1.5 ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของกลุ่มมือการใช้รูปแบบการบริหาร การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในเบื้องต้น

1.6 นำรูปแบบและกลุ่มมือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ไปให้ผู้เชี่ยวชาญคณะเดียวกับ ผู้เชี่ยวชาญในระยะที่ 1 ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) (Trochim, 2019; อารยา องค์เอี่ยม และพงศธราร วิจิตเวชไพศาล, 2561: 37 – 38) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาองค์ประกอบส่วนต่าง ๆ ของรูปแบบและกลุ่มมือการใช้รูปแบบแล้วให้ข้อเสนอแนะ

1.7 ปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบ และร่างกลุ่มมือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ตามที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปตรวจสอบโดย การประเมิน และปรับปรุงแก้ไขต่อไป

2. ประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี การดำเนินการมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในขั้นตอนนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ และครูผู้สอนเด็กออทิสติก จำนวน 17 คน กลุ่มเป้าหมายใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตามสถานภาพ ดังนี้

2.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ ที่มีประสบการณ์การสอนประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ ในสถาบันอุดมศึกษา 5 ปีขึ้นไป และมีตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขึ้นไป จำนวน 3 คน

2.1.2 ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์เป็นผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน

2.1.3 ครูผู้สอน ที่มีวิทยฐานะชำนาญการขึ้นไป และมีประสบการณ์สอนเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ มีดังนี้ 1) แบบสอบถามเพื่อประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ ของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 2) แบบสอบถามเพื่อประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ ของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยมีวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.2.1 ผู้วิจัยนำรายละเอียดของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มากำหนดเป็นประเด็นคำถาม

2.2.2 สร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed Form) โดยประเมิน 4 ด้าน คือ 1) ด้านความถูกต้อง 2) ด้านความเหมาะสม 3) ด้านความเป็นไปได้ และ 4) ด้านความมีประโยชน์ สร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121) โดยมาตราส่วนประมาณค่ามีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง รูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง รูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง รูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง รูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนแบบสอบถามที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open – Ended Form)

2.2.3 นำแบบประเมินรูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence หรือ IOC) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของประเด็นคำถามก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ในการพิจารณาว่ารายละเอียดของข้อคำถามในแบบประเมินรูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ (พิสนุ ฟองศรี, 2557: 155) กำหนดคะแนน ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง ประเด็นคำถามในแบบประเมินรูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ที่วัดแน่ใจว่าวัดตรงตามจุดประสงค์

คะแนน 0 หมายถึง ประเด็นคำถามในแบบประเมิน/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ที่วัดไม่แน่ใจว่าวัดตรงตามจุดประสงค์

คะแนน -1 หมายถึง ประเด็นคำถามในแบบประเมินรูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ที่วัดแน่ใจว่าวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

สำหรับเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

จากผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญพบว่าแบบประเมินรูปแบบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 – 1.00 และแบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จึงสรุปได้ว่าแบบประเมินรูปแบบ และแบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปัตตานี มีคุณภาพตรงตามเนื้อหา เนื่องจากค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่ามากกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบประเมินฉบับสมบูรณ์ต่อไป

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองพร้อมกันทั้งการประเมินรูปแบบ และการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ โดยผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ และครูผู้สอน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายโดยแนบ 1) รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 2) แบบประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 3) คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 4) แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และเมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 17 คน ได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ พบว่ามีความสมบูรณ์ทั้ง 17 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง รูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง รูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง รูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง รูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง รูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพของรูปแบบ/คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่านการประเมิน ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2.5 ปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะ ให้เป็นรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ ฉบับสมบูรณ์ พร้อมสำหรับการทดลองใช้

จากขั้นตอนระยะที่ 2 ทำให้ได้รูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบ ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้ในระยะเวลาที่ 3 ต่อไป

ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

การทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในระยะที่ 3 นี้ มีการดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในขั้นตอนนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และเด็ก
ออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ปฏิบัติหน้าที่หรือมารับบริการ
ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 35 คน
โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตามสถานภาพ ดังนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา เกณฑ์ในการเลือกคือ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ
และครูที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการสถานศึกษาให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
สถานศึกษา จำนวน 2 คน

1.2 ครู มีเกณฑ์ในการเลือก ดังนี้

1.2.1 ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน จำนวน 4 คน

1.2.2 ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หัวหน้างาน
พัฒนาหลักสูตร หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล จำนวน 3 คน

1.2.3 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก จำนวน 3 คน

1.3 เด็กออทิสติก มีเกณฑ์ในการเลือก คือ เป็นเด็กออทิสติกห้องเรียนเตรียมความพร้อม
พร้อมระยะแรกเริ่มเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่จัดการเรียนรู้
โดยใช้หลักสูตรของสถานศึกษา คือ หลักสูตรสำหรับเด็กพิการที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะ
แรกเริ่ม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2558 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และ
มารับบริการอย่างต่อเนื่องในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 18 คน

1.4 ผู้ปกครอง มีเกณฑ์การเลือก คือ เป็นผู้ปกครองของเด็กออทิสติกห้องเรียนเตรียม
ความพร้อมของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และมีวุฒิการศึกษา
ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ มีดังนี้

2.1 แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็ก
ออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ซึ่งประกอบด้วย การจัดโครงสร้าง
ทางกายภาพ (Physical Structure) การใช้ตารางกิจกรรม (Activity Schedule) การใช้ระบบงาน

(Work Systems) และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบนิเทศ ติดตาม การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

2.1.2 นำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

2.1.3 สร้างแบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนรู้ด้านกระบวนการ เพื่อทราบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ได้แก่ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) การใช้ตารางกิจกรรม (Activities Schedule) การใช้ระบบงาน (Work Systems) และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามแบบลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121) มี 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติ/คุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติ/คุณภาพอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติ/คุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติ/คุณภาพอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติ/คุณภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด (Open - Ended Form) เพื่อทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับด้านกระบวนการดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก

2.1.4 นำแบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดียวกับการวิจัยระยะที่ 1 เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.1.5 นำแบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ในการพิจารณาว่ารายละเอียดของแบบบันทึกข้อมูลผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ กำหนดคะแนนดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง ประเด็นคำถามในแบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก แน่ใจว่าตรงตาม จุดประสงค์

คะแนน 0 หมายถึง ประเด็นคำถามในแบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ไม่แน่ใจว่าตรงตามจุดประสงค์

คะแนน -1 หมายถึง ประเด็นคำถามในแบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก แน่ใจว่าไม่ตรงตามจุดประสงค์

สำหรับเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

จากผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ประเด็น คำถามแบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 จึงสรุปได้ว่าแบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก มีคุณภาพตรงตามเนื้อหาเนื่องจากค่าดัชนี ความสอดคล้องมีค่ามากกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจน มากยิ่งขึ้น แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ฉบับสมบูรณ์ต่อไป

2.1.6 ดำเนินการตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดสตูล จำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 116 – 117) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.890 ซึ่งสูงพอที่จะใช้ในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ต่อไป

2.2 แบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตาม แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

2.2.2 นำข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างแบบบันทึกข้อมูลผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ใช้บันทึกข้อมูลจำนวนผู้เรียนที่ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมร้อยละ 70 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ เทียบกับระดับคุณภาพแล้วแปลผล

2.2.3 ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

2.2.4 นำแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดียวกับการวิจัยระยะที่ 1 เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.2.5 นำแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence หรือ IOC) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของประเด็นที่จะต้องบันทึกในแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย (พิสนุ พงศ์ศรี, 2557: 155) ในการพิจารณาว่าประเด็นที่จะต้องบันทึก ในแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียน มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ กำหนดคะแนน ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง ประเด็นที่จะต้องบันทึกในแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แน่ใจว่าตรงตามจุดประสงค์

คะแนน 0 หมายถึง ประเด็นที่จะต้องบันทึกในแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ไม่แน่ใจว่าตรงตามจุดประสงค์

คะแนน -1 หมายถึง ประเด็นที่จะต้องบันทึกในแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แน่ใจว่าไม่ตรงตามจุดประสงค์

สำหรับเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

จากผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญพบว่าประเด็นที่จะต้องบันทึกในแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 จึงสรุปได้ว่าแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมีคุณภาพตรงตามเนื้อหา เนื่องจากค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่ามากกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขประเด็นที่จะต้องบันทึกตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น รายละเอียดให้นำมาจัดทำเป็นแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลฉบับสมบูรณ์ต่อไป

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.3.1 ศึกษาทฤษฎีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก การบริหารการจัดการเรียนรู้ และความพึงพอใจ

2.3.2 นำข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed Form) มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121) โดยมาตราส่วนประมาณค่ามีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และคำถามปลายเปิด (Open - Ended Questionnaire) เพื่อสอบถาม

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

2.3.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดียวกับการวิจัยระยะที่ 1 เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence: IOC) ในการพิจารณาว่ารายละเอียดของแบบประเมินความพึงพอใจมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2557: 155) โดยกำหนดคะแนนดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง ประเด็นคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก แน่ใจว่าตรงตามจุดประสงค์

คะแนน 0 หมายถึง ประเด็นคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ไม่แน่ใจว่าตรงตามจุดประสงค์

คะแนน -1 หมายถึง ประเด็นคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก แน่ใจว่าไม่ตรงตามจุดประสงค์

สำหรับเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

จากผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญพบว่าประเด็นคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 จึงสรุปได้ว่าแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก มีคุณภาพตรงตามเนื้อหา เนื่องจากค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่ามากกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกฉบับสมบูรณ์ต่อไป

2.3.5 ดำเนินการตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดสตูล จำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α = Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 116 - 117) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.920 ซึ่งสูงพอที่จะใช้ในการประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยให้ความรู้กับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก และผู้วิจัยได้ชี้แจงกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตลอดจนเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้ดำเนินการทดลองใช้ใน ปีการศึกษา 2562 ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2562 - เมษายน 2563

โดยดำเนินการตามรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ที่รู้ (PODCAR) ตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก และดำเนินการตามคู่มือการใช้รูปแบบ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ดังนี้

3.1 การวางแผน (Plan)

3.1.1 ประชุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

3.1.2 นำเสนอรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

3.1.3 ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

3.1.4 กำหนดบทบาทแนวทางการปฏิบัติของผู้บริหาร ครูและบุคลากรอื่น ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.5 กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมภาระงาน

3.2 การจัดองค์กร (Organize)

3.2.1 ทบทวนและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ตาม โครงสร้างการบริหารงานให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

3.2.2 จัดชั้นเรียนเด็กออทิสติกให้มีความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถพื้นฐาน ลักษณะความพิการ และช่วงอายุ

3.2.3 จัดครูประจำชั้นและพี่เลี้ยงเด็กพิการประจำห้องเรียนเด็กออทิสติกให้เหมาะสม

3.2.4 จัดครูสอนทักษะที่จำเป็นเฉพาะความพิการสำหรับห้องเรียนออทิสติกให้เหมาะสม

3.2.5 แต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก และคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

3.3 การดำเนินการ (Do)

3.3.1 ประชุมจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

3.3.2 จัดเตรียมวัสดุครุภัณฑ์ และผลิตสื่อการเรียนการสอน

3.3.3 การดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ได้แก่ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) การใช้ตารางกิจกรรม (Schedule) การใช้

ระบบงาน (Work Systems) และการใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) (รายละเอียดในบทที่ 3 และภาคผนวก ของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี)

3.4 การควบคุม (Control)

3.4.1 นิเทศ กำกับ ติดตาม การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการ และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก

3.4.2 นิเทศ กำกับ ติดตาม การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

3.4.3 นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน โดยดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตาม 2 ครั้ง คือใน เดือน พฤศจิกายน 2562 มกราคม และมีนาคม 2563

3.4.4 บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ของครู

3.4.5 ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) หลังเสร็จสิ้นการทดลองใช้ และการขยายผล

3.4.6 ประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

3.5 การปรับปรุงแก้ไข (Act)

3.5.1 ปรับปรุงแก้ไขการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการ และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก

3.5.2 ปรับปรุงแก้ไขการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) และให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

3.5.3 ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะจากการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3.6 การรายงานผล (Report)

3.6.1 จัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกรายห้องเรียน

3.6.2 จัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ในภาพรวมของสถานศึกษา

3.6.3 รายงานผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน

3.6.4 การรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) หลังการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

3.6.5 การรายงานผลความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ของครู ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) นำค่าเฉลี่ยของค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์สัมบูรณ์ โดยวิเคราะห์เป็นรายข้อและรายด้านแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121)

1.00 - 1.50	หมายถึง	การปฏิบัติมีคุณภาพในระดับน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	การปฏิบัติมีคุณภาพในระดับน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	การปฏิบัติมีคุณภาพในระดับปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	การปฏิบัติมีคุณภาพในระดับมาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	การปฏิบัติมีคุณภาพในระดับมากที่สุด

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเด็กออทิสติก โดยให้ครูประจำชั้นเป็นผู้บันทึกข้อมูล และร่วมกันสรุปในภาพรวมเมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยคิดค่าร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมร้อยละ 70 ขึ้นไป (ระดับ 3 ขึ้นไป) และเทียบกับระดับคุณภาพ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2556: 55) ดังนี้

ผู้เรียนมีพัฒนาการเป็นไปตามเป้าหมาย ที่ระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ร้อยละ 90 ขึ้นไป ระดับคุณภาพ 5 แปลผล ดีเยี่ยม

ผู้เรียนมีพัฒนาการเป็นไปตามเป้าหมาย ที่ระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ร้อยละ 80 – 89) ระดับคุณภาพ 4 แปลผล ดีเยี่ยม

ผู้เรียนมีพัฒนาการเป็นไปตามเป้าหมาย ที่ระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ร้อยละ 70 – 79) ระดับคุณภาพ 3 แปลผล ดี

ผู้เรียนมีพัฒนาการเป็นไปตามเป้าหมาย ที่ระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ร้อยละ 60 – 69) ระดับคุณภาพ 2 แปลผล พอใช้

ผู้เรียนมีพัฒนาการเป็นไปตามเป้าหมาย ที่ระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ต่ำกว่าร้อยละ 60) ระดับคุณภาพ 3 แปลผล ดี

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินผลความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบ การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจาก แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบ มีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำค่าเฉลี่ยของค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์สัมบูรณ์ โดยวิเคราะห์เป็นรายข้อและรายด้านแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121)

1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

1.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามโดยใช้ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของ จำนวนได้จากสูตร IOC (Index of Item-Objective Congruency) (พิสนุ ฟองศรี, 2557: 155) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเป็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 การหาค่าตามเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) แบบประเมินมาตราส่วน
ประมาณค่าใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
(บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 117) คำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อในแบบประเมิน
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ (Percentage) เป็นการเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการ
กับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 122) คำนวณโดยใช้สูตร
ดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) เป็นค่ากลางของข้อมูล ซึ่งเกิดจากข้อมูลของผลรวม
ทั้งหมดหารด้วยจำนวนรายการของข้อมูล สำหรับการคำนวณข้อมูลที่ได้จากประชากร (บุญชม
ศรีสะอาด, 2560: 123 – 124) ใช้สูตร ดังนี้

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจายของข้อมูล สำหรับการคำนวณข้อมูลที่ได้มาจากประชากร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 126 – 127) ใช้สูตร ดังนี้

$$\sigma = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{N}}$$

เมื่อ

σ	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาศภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาศภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

การศึกษาศภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ในศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยดำเนินการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามการดำเนินการขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 2) ศึกษาศภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารการจัดการเรียนรู้ โดยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการบริหาร จากตำรา เอกสาร งานวิจัยจากเอกสารของนักวิชาการด้านบริหารและผลงานวิจัยต่าง ๆ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการวิเคราะห์ความสอดคล้อง (รายละเอียดปรากฏในบทที่ 2 หน้า 43 - 44) เพื่อนำมาประยุกต์ใช้เป็นองค์ประกอบของการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี จากผลการสังเคราะห์ได้สรุปเป็นความถี่ดังแสดงในตาราง 4.1

ตาราง 4.1 ความถี่ขององค์ประกอบของการบริหารจากแนวคิดของนักวิชาการด้านการบริหารและผลงานวิจัย

องค์ประกอบของการบริหาร	ความถี่
การวางแผน (Planning: P)	12
การจัดองค์กร (Organizing: O)	9
การควบคุม (Controlling: C)	6
การดำเนินงาน (Doing: D)	5
การรายงานผล (Reporting: R)	5
การแก้ไข ปรับปรุง (Act: A)	5
การจัดสรรและบริหารบุคลากร (Staffing: S)	4
การประสานงาน (Coordinating: C)	4
การสั่งการ (Directing: D)	3
งบประมาณ (Budgeting: B)	3
การชี้นำ (Leading: L)	3
การตรวจสอบ (Checking: C)	3
การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding: C)	1
การสร้างทีม (Team building: T)	1
การกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision setting: V)	1
การอำนวยความสะดวก (Directing: D)	1

จากตาราง 4.1 พบว่าองค์ประกอบการบริหารที่มีความถี่ 5 ขึ้นไป เรียงตามลำดับคือ การวางแผน รองลงมาได้แก่ การจัดองค์กร การควบคุม การดำเนินงาน การรายงานผล การแก้ไขปรับปรุง ซึ่งมีความถี่ 5 ขึ้นไป ส่วนองค์ประกอบที่มีความถี่น้อยที่สุด คือ การจัดสรรบริหารบุคคล การประสานงาน การสั่งการ งบประมาณ การชี้นำ การตรวจสอบ การบังคับบัญชาสั่งการ การสร้างทีม การกำหนดวิสัยทัศน์ และการอำนวยความสะดวก

จากการวิเคราะห์กระบวนการบริหารดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย การวางแผน (Plan: P) การจัดองค์กร

(Organize: O) การดำเนินการ (Do: D) การควบคุม (Control: C) การแก้ไขปรับปรุง (Act: A) และการรายงาน (Report: R) หรือสรุปได้ในรูปแบบ “PODCAR” ในแต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังนี้

1. การวางแผน (Plan: P) หมายถึง กระบวนการคิดเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก เพื่อให้เกิดผลที่ต้องการ เป็นการเตรียมขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย

2. การจัดองค์กร (Organize: O) หมายถึง เป็นการกำหนดโครงสร้าง การแบ่งงาน การกระจายงาน และมอบหมายหน้าที่ผู้รับผิดชอบ เพื่อให้การบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย

3. การดำเนินการ (Do: D) หมายถึง การปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ โดยผู้บริหารจะเป็นผู้จัดการองค์กร รวมถึงการบังคับบัญชา และมีการประสานงานการติดต่อสื่อสารกัน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณ การสรรหาทรัพยากร และการจูงใจเพื่อให้การบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก เกิดประสิทธิภาพ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งประกอบด้วย การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง

4. การควบคุม (Control: C) หมายถึง การนิเทศ ติดตามและประเมินผล การจัดกิจกรรมที่สำคัญของการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และกระบวนการที่กำหนด

5. การแก้ไขปรับปรุง (Act: A) หมายถึง การนำผลการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลมาปรับปรุงการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. การรายงาน (Report: R) หมายถึง การจัดทำเอกสารหรือสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อนำเสนอผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ในลักษณะต่าง ๆ

1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ผู้วิจัยนำองค์ประกอบจากการวิเคราะห์แนวคิดการบริหารที่ได้จากการสังเคราะห์ในขั้นตอนย่อยที่ 1 คือ “PODCAR” มาศึกษาสภาพการดำเนินงานในปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

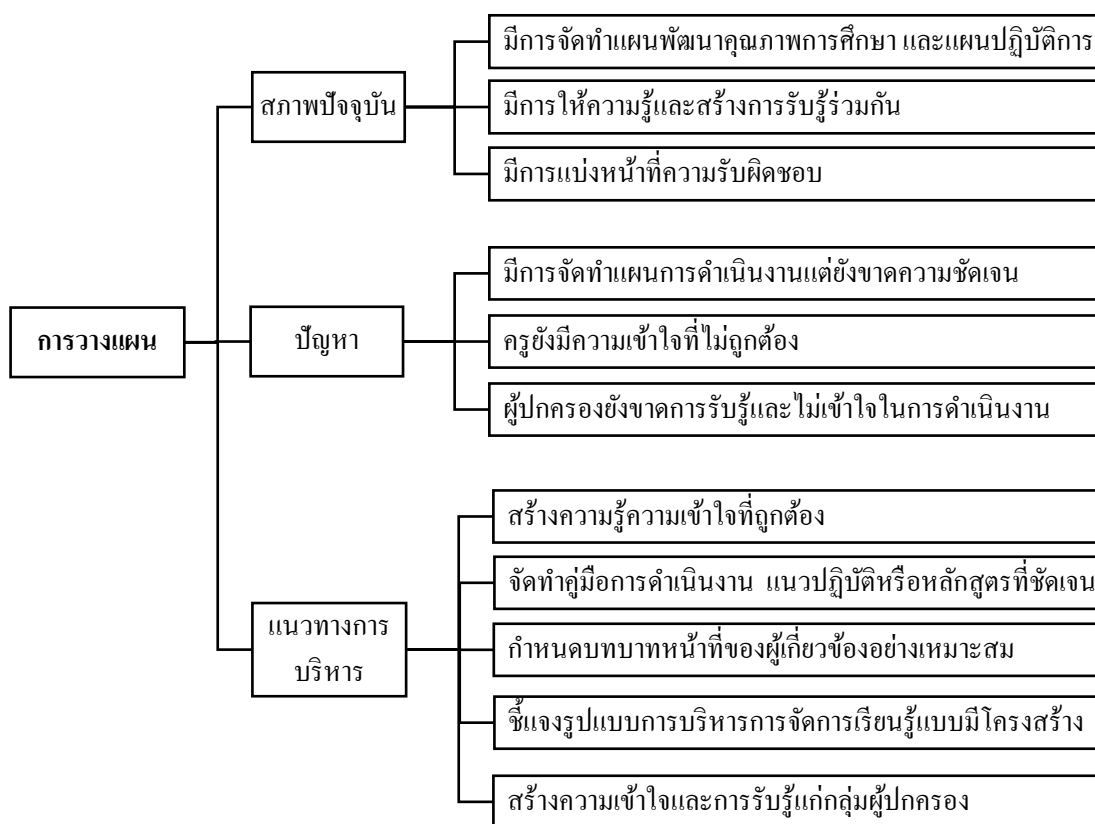
คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครอง เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการในการศึกษาวิจัยในระยะต่อไป ดังแสดงในตาราง 4.2

ตาราง 4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปัตตานี

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	26.67
หญิง	11	73.33
รวม	15	100
สถานภาพ		
ผู้บริหารสถานศึกษา	1	6.67
ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน	4	26.67
ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน	3	20.00
ครูปฏิบัติหน้าที่สอนเด็กออทิสติก	4	26.66
ผู้ปกครองเด็กออทิสติก	3	20.00
รวม	15	100
ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการทำงาน/ดูแลเด็กออทิสติก		
5 -10 ปี	5	33.33
11 – 15 ปี	10	66.67
16 ปีขึ้นไป	-	-
	15	100
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	13	86.67
ปริญญาโท	2	13.33
ปริญญาเอก	-	-
รวม	15	100

จากตาราง 4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก พบว่ามีจำนวน 15 คน เป็นเพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 เพศหญิง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 มีสถานภาพเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เป็นครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ครูปฏิบัติหน้าที่สอนเด็กออทิสติก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีประสบการณ์ในการทำงานหรือดูแลเด็กออทิสติก 5 – 10 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 11- 15 ปี มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ส่วน 16 ปีขึ้นไป ไม่มี ในด้านวุฒิการศึกษาผู้ให้ข้อมูลมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ปริญญาโท 2 คิดเป็นร้อยละ 22.22 ไม่มีผู้ให้ข้อมูลที่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก

1.2.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการวางแผน (Plan) ดังภาพประกอบ 4.1

ภาพประกอบ 4.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา แนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการวางแผน (Plan)

จากภาพประกอบ 4.1 พบว่า การดำเนินการในปัจจุบันผู้บริหารมีการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง โดยจัดทำแผนการดำเนินงาน ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 1, 5, 7 และ 12 กล่าวว่า “...มีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และแผนปฏิบัติการ และได้กำหนดโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มีปฏิทินการปฏิบัติงาน และมีการติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ 2 ครั้งต่อปีการศึกษา ...” โดยจัดทำโครงการที่สอดคล้องกับแผนงาน ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 8 กล่าวว่า “...มีโครงการที่กำหนดขึ้นเพื่อพัฒนาศักยภาพเด็กออทิสติกอย่างครอบคลุม ทั้งในกลุ่มห้องเรียนผู้เรียนออทิสติก และโครงการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการ...” และยังมีการสร้างการรับรู้ร่วมกันให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 1 และ 15 กล่าวว่า “...มีการประชุมผู้ปกครองภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อแจ้งเรื่องสำคัญ เช่น การกำหนดใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่มีความต่อเนื่องประสานกันในการทำงาน การจัดทำเอกสารต่าง ๆ

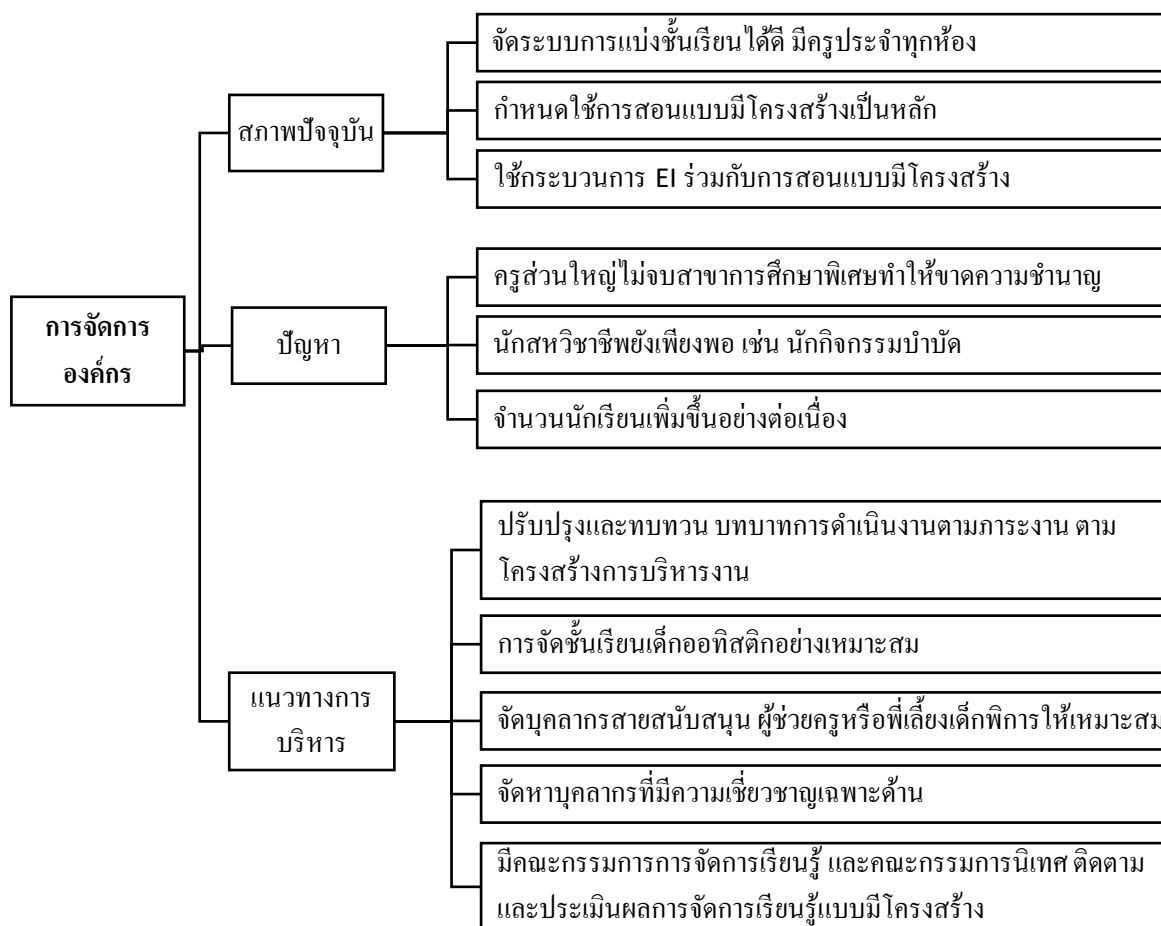
ก็จะเป็ นแนวทางเดี ยว...” สอดคล้ องกับผู้ให้ข้อมูล 2, 4, 9 และ 13 ที่กล่า วว่า “...มี การประชุมทีม บริหาร หัวหน้ างานที่ เกี่ยวข้ อง เพื่ อวาง แผนใน การบริหาร การจั ดการ เรี ยนรู้ สําหรับ เด็ กออ ทิสติก อย่าง เหมาะสม...” เช่น เดี ยวกับ ผู้ให้ ข้อมูล 3 กล่า วว่า “...ก่ อนการ คํา เนิน งาน มี การ ศึกษ และ ให้ ข้อมูล ผู้รู้ ที่ เกี่ยวข้ อง เพื่ อให้ มีความ เข้าใจ ที่ ตรงกัน สามารถ วาง แผนให้ เป็น ไปใน ทิศทาง เดี ยวกัน ได้ ...” และ มี การแบ่ง หน้าที่ ความรับ ผิดชอบ ใน การคํา เนิน งาน อย่าง ชัด เจน เพื่ อให้ สามารถ คํา เนิน งาน ตาม ที่ ด้ รั บมอบ หมาย ให้ เกิด ประส ทิ ธิ ภาพ ตาม ที่ ผู้ให้ ข้อมูล 4 และ 9 กล่า วว่า “...มี ผู้รับ ผิดชอบ งาน ให้ บริ การ ช่วยเหลือ ระยะเวลา แรก เริ่ม เป็น ผู้ดูแล การคํา เนิน งาน ให้ เป็น ไปด้ วย ความ เร็ วร้ อย

บ้ ญหา จาก การคํา เนิน งาน พบ ว่า แผนการ คํา เนิน งาน ต่าง ๆ ยัง ขาด ความ ชัด เจน ดัง ผู้ให้ ข้อมูล 5, 6, 8 และ 9 กล่า วว่า “...แผน การคํา เนิน งาน แผน ปฏิบัติ การ ยัง บอก ใน ลักษณะ กว้าง ๆ ทำให้ แต่ละ คน ไม่ รู้ ว่า บทบาท ตนเอง คือ อะไร และ ต้อง ทำ อย่าง ไบ้ าง เพื่ อให้ สำ เร็จ...” ครู ขาด ความ เข้าใจ ที่ ถูก ต้อง ดัง ที่ ผู้ให้ ข้อมูล 2, 4 และ 10 กล่า วว่า “...เนื่ อง จาก การสอน แบบ มี โครงสร้าง เป็น เรื่อง ใหม่ ครู หลาย คน ยัง ไม่ เข้าใจ ถึง วิธ ีการ คํา เนิน งาน ทั้ง 4 องค์ ประกอบ ซึ่ง ครู ยัง ไม่ ค้ นเคย ทำให้ ไม่ รู้ วิธ ีใน การวาง แผน คํา เนิน การจั ดการ เรี ยน การสอน แบบ มี โครงสร้าง ได้ อย่าง เหมาะสม...” รวมถึง การมี ครู ใหม่ เข้ามา ทำ ยัง ไม่ ด้ รั บทราบ ถึง แนวทาง การคํา เนิน งาน ที่ ถูก ต้อง และ ผู้ปกครอง ยัง ขาด การรับ รู้ และ ไม่ เข้าใจ ใน การคํา เนิน งาน ดัง ที่ ผู้ให้ ข้อมูล 13 และ 15 ที่ กล่า วว่า “...แม้ ว่า ว่า มี การแจ้ง ให้ ผู้ปกครอง รับ ทราบ ใน การประชุม ผู้ปกครอง แต่ ใน รายละ เียด ผู้ปกครอง ก็ ไม่ ได้ เข้าใจ เนื่ อง จาก ใน การชี้แจง ไม่ ได้ เจาะ ลึก ทำให้ ผู้ปกครอง ไม่ เข้าใจ วิธ ีการ คํา เนิน การ...”

ผู้ให้ ข้อมูล ได้ เสนอ แนวทาง การบริหาร ด้าน การวาง แผน การบริหาร การจั ดการ เรี ยนรู้ แบบ มี โครงสร้าง สําหรับ เด็ กออ ทิสติก ไว้ 5 ประเด็น คือ 1) ควร สร้าง ความรู้ ความ เข้าใจ แก่ ผู้ที่ เกี่ยวข้ อง โดย ผู้ให้ ข้อมูล 1 และ 8 กล่า วว่า “...เนื่ อง จาก เป็น รูป แบบ การสอน แบบ มี โครงสร้าง เป็น เรื่อง ใหม่ จึง ควร สร้าง ความรู้ ความ เข้าใจ ที่ ถูก ต้อง แก่ ครู และ ผู้เกี่ยวข้อง...” 2) การจั ดทำ คู่มือ การคํา เนิน งาน แนวปฏิบัติ ที่ ชัด เจน โดย การมี ส่วน ร่วม ของ บุคลากร ที่ เกี่ยวข้ อง รวมถึง ผู้เชี่ยวชาญ เพื่ อเป็น แนวทาง ให้ คุณครู ที่ เข้ามา ใหม่ ได้ เรี ยนรู้ หรือ แม้ แต่ คุณครู เดิม ก็ ได้ ทบทวน ด้ วย ตาม ที่ ผู้ให้ ข้อมูล 3, 6 และ 9 กล่า วว่า “...ควร จั ดทำ คู่มือ การคํา เนิน งาน หรือ แนวปฏิบัติ ใน การจั ดการ เรี ยน การสอน แบบ มี โครงสร้าง สําหรับ เด็ กออ ทิสติก ให้ ครู ได้ ศึกษ และ ทบทวน...” 3) กําหนด บทบาท หน้าที่ ของ ผู้มี ส่วน เกี่ยวข้ อง อย่าง เหมาะสม ตาม ที่ ผู้ให้ ข้อมูล 8 และ 12 กล่า วว่า “...เพื่ อให้ การคํา เนิน งาน เป็น ไปด้ วย ความ เร็ วร้ อย ควรมี คําสั่ง และ กําหนด บทบาท หน้าที่ การทํางาน ของ งานต่าง ๆ อย่าง เหมาะสม ...” 4) ชี้แจง รูป แบบ การเรี ยนแบบ มี โครงสร้าง ผู้เกี่ยวข้อง ทราบ ข้อมูล 7, 10 และ 14 กล่า วว่า “...ควร อธิบาย รายละ เียด การจั ดการ เรี ยน การสอน แบบ มี โครงสร้าง ให้ ผู้เกี่ยวข้อง ได้ เข้าใจ อย่าง ละ เียด เพื่ อให้ สามารถ คํา เนิน การ ได้ ถูก ต้อง...” 5) สร้าง ความ เข้าใจ และ การรับ รู้ แก่ กลุ่ม

ผู้ปกครองเพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงรูปแบบการจัดการศึกษาในแนวทางเดียวกันกับครูเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 13, 14 และ 15 กล่าวว่า “...สร้างพื้นที่และเวทีให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือความต้องการในการจัดการเรียนการสอนเห็นเชิงสร้างสรรค์ หรืออยากให้มีการทำเอกสารความรู้่าง ๆ ให้กับผู้ปกครอง ได้ทำความเข้าใจในวิธีการสอนสำหรับเด็กออทิสติก นอกเหนือจากการประชุมผู้ปกครองหรือการพบปะกับคุณครู เพื่อที่จะเอาไปบอกให้กับสมาชิกในครอบครัวได้รับทราบด้วย...”

1.2.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการจัดองค์กร (Organize) พบว่า มีการดำเนินงานในปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหาร ดังภาพประกอบ 4.2

ภาพประกอบ 4.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา แนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการจัดองค์กร (Organize)

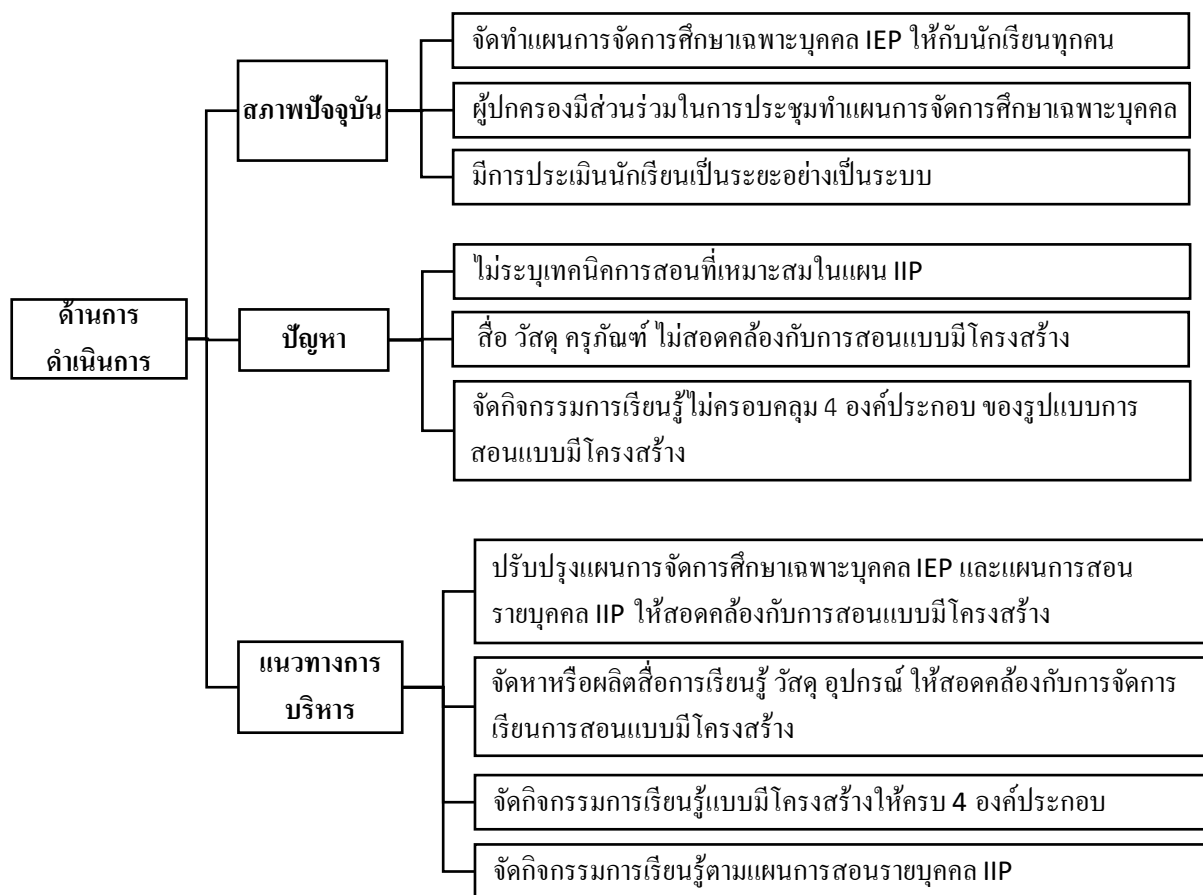
จากภาพประกอบ 4.2 พบว่าการดำเนินงานในปัจจุบันด้านการจัดองค์กร มี 3 ประเด็น คือ 1) จัดให้มีครูที่ประจำชั้นสำหรับเด็กออทิสติกครบทุกห้องเรียนและทุกรายวิชา ผู้ให้ข้อมูล 2 กล่าวว่า “...ศูนย์ฯ มีการจัดบุคลากรสำหรับเด็กออทิสติกอย่างเหมาะสม โดยให้มีครูประจำชั้นครบทุกห้องเรียน แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญในการดูแลและจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก...” เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล 15 กล่าวว่า “...มีครูที่รับผิดชอบทักษะจำเป็นพิเศษของผู้เรียน เช่น ทักษะกลไก นักกิจกรรมบำบัด ครูที่ดูแลเรื่องธารบำบัด และกิจกรรมศิลปะบำบัดที่สอนโดยครูที่มีความรู้ด้านศิลปะ ทำให้ผู้เรียนออทิสติกมีพัฒนาการที่ดีขึ้น...” 2) มีการกำหนดให้ใช้รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกเป็นรูปแบบหลักในการจัดการเรียนการสอน ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 1 และ 8 กล่าวว่า “...มีการถ่ายทอดความรู้ และกำหนดให้ใช้จัดรูปแบบการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ในทุกห้องเรียนของกลุ่มห้องเรียนเตรียมความพร้อมบุคคลออทิสติก...” 3) มีการใช้กระบวนการ EI ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 4 และ 3 “...ด้วยศูนย์ฯ มีงานบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มที่เน้นในเรื่องของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้หลักสูตรการเรียนการสอน 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรเตรียมความพร้อมและหลักสูตรทักษะการดำรงชีวิต ทำให้จำเป็นต้องมีการพิจารณาการแบ่งห้องเรียนอย่างเหมาะสม ทั้งในเรื่องของอายุและความสามารถของผู้เรียน และนำรูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้างมาร่วมในการพัฒนาเด็กออทิสติก...”

ปัญหาด้านการจัดการองค์กร พบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่จบสาขาการศึกษาพิเศษทำให้ขาดความชำนาญในการสอนเด็กออทิสติก ผู้ให้ข้อมูล 9 “...ปัจจุบันมีครูประจำชั้นหลายคนไม่ได้จบสาขาการศึกษาพิเศษโดยตรง ทำให้ไม่มีความเข้าใจในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก และการใช้รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก...” 2) จำนวนนักสหวิชาชีพยังมีได้เพียงพอ เช่น นักกิจกรรมบำบัดที่มีอยู่เพียง 1 คน แต่ไม่มีนักอรรถบำบัดเลย ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 7 กล่าวว่า “...การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติก จำเป็นจะต้องมีนักสหวิชาชีพร่วมด้วย โดยเฉพาะเรื่องของการสื่อสารก็ยังคงเป็นทักษะสำคัญที่ยังขาดครูที่เชี่ยวชาญการสอนด้านนี้ เป็นต้น ซึ่งยังมีไม่เพียงพอ...” 3) จำนวนผู้เรียนออทิสติกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีความหลากหลายของลักษณะความพิการ ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 1 และ 13 กล่าวว่า “...แม้จะมีการจัดห้องเรียนเพิ่มแต่ด้วยจำนวนผู้เรียนที่มีเพิ่มขึ้น ทำให้บางครั้งที่ผู้เรียนบางประเภทต้องรวมกลุ่มไปเรียนกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียง ทำให้ครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างได้อย่างเหมาะสม รวมถึงผู้เรียนออทิสติกที่เพิ่มมากขึ้น หลายคนมีพฤติกรรมใหม่ ๆ ทำให้ต้องใช้เวลาในการสอน...”

แนวทางการบริหารปัญหาเกี่ยวกับการจัดการองค์กร สามารถสรุปได้ 5 ประเด็น ได้แก่

- 1) ปรับปรุงและทบทวน บทบาทการดำเนินงานตามภาระงาน ตามโครงสร้างการบริหารงาน ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 1, 4 และ 8 กล่าวว่า “...ควรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน โดยทบทวนบทบาทหน้าที่เดิมให้ครอบคลุมและเป็นไปในทิศทางเดียวกันในการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง...”
- 2) การจัดชั้นเรียนเด็กออทิสติกอย่างเหมาะสม ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 2 กล่าวว่า “...ควรมีการจัดเด็กออทิสติกแต่ละห้องเรียนในจำนวนที่เหมาะสม สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ...”
- 3) จัดบุคลากรสายสนับสนุน ผู้ช่วยครูหรือพี่เลี้ยงเด็กพิการอย่างเพียงพอ ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 3 กล่าวว่า “...เนื่องจากจำนวนผู้เรียนออทิสติกที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้จำเป็นต้องมีครูหรือผู้สนับสนุนครู เช่น พี่เลี้ยงเด็กพิการอย่างเพียงพอเพื่อใช้การจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างอย่างมีประสิทธิภาพ...”
- 4) จัดหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการปรับพฤติกรรมผู้เรียนและฝึกพูด ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับเด็กออทิสติก ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 5 กล่าวว่า “...ควรวางแผนรับบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะด้านในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก เช่น นักกิจกรรมบำบัด นักอรรถบำบัด เป็นต้น หรืออาจพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น การทำศิลปะหรือการฝึกอาชีพ แล้วนำมาปรับใช้คู่กับการสอนแบบมีโครงสร้างก็จะช่วยให้ได้ผลมากยิ่งขึ้น...”
- 5) มีคณะกรรมการจัดการเรียนรู้และคณะกรรมการนิเทศติดตามและประเมินผล การจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 10, 13 กล่าวว่า “...การจัดคณะกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างจะช่วยให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น...” รวมถึงการจัดให้มีนิเทศติดตามและประเมินผลการสอนแบบมีโครงสร้าง ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 9 และ 13 กล่าวว่า “...หากมีนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง โดยคณะกรรมการหรือผู้เชี่ยวชาญก็จะช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างได้ดีขึ้น...”

1.2.3 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการดำเนินการ (Do) พบว่า มีสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหาร ดังภาพประกอบ 4.3

ภาพประกอบ 4.3 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา แนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการดำเนินการ (Do)

จากภาพประกอบ 4.3 พบว่า สามารถสรุปประเด็นสภาพปัจจุบันได้ 3 ประเด็น ประกอบด้วย 1) มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ให้กับนักเรียนทุกคนดังที่ผู้ให้ข้อมูล 1 กล่าวว่า “...ศูนย์ฯ ได้กำหนดให้มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) รวมไปถึงการประเมินผลผู้เรียน ให้กับนักเรียนทุกคนที่มีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ที่ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง การใช้ตารางกิจกรรม และการใช้ระบบงาน ...” 2) ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประชุมทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ผู้ให้ข้อมูล 2 กล่าวว่า “...จัดให้มีการประชุมทำแผน IEP โดยให้ผู้ปกครองได้ส่วนร่วมในการรับรู้เรื่องที่จะสอนผู้เรียนในแต่ละเทอม หากผู้ปกครองไม่เห็นด้วยก็สามารถบอกและเสนอความต้องการเพื่อปรับเปลี่ยนได้ เมื่อเสร็จแล้วให้ลงลายมือชื่อเพื่อรับทราบให้สามารถใช้แผนได้ โดยผู้ปกครองส่วนมากไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นเรื่องกำหนดแผนการสอน และใช้จุดประสงค์การสอนตามที่ครูกำหนด...”

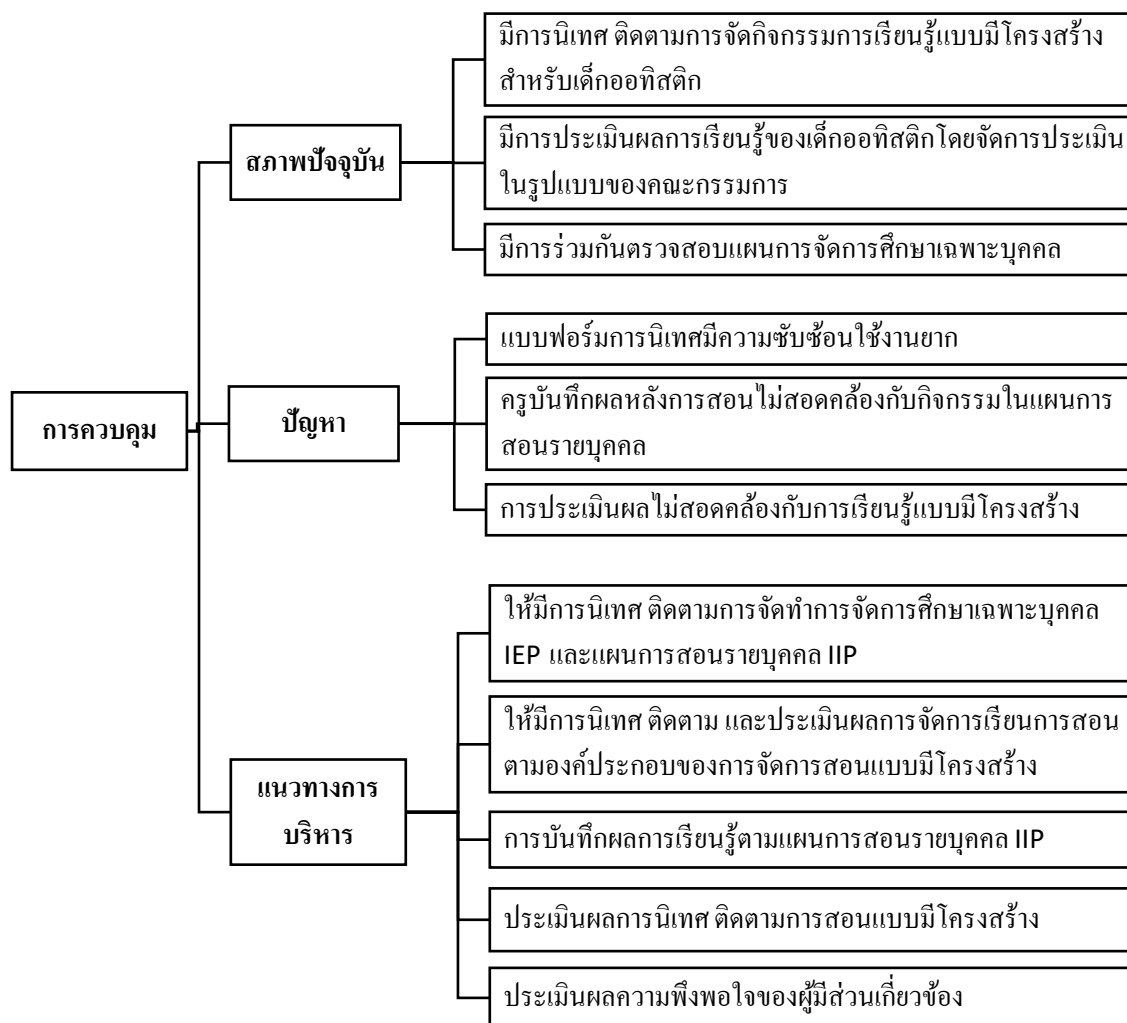
3) มีการประเมินผู้เรียนเป็นระยะอย่างเป็นระบบ ผู้ให้ข้อมูล 13 กล่าว “...ศูนย์ฯ มีการประเมินผู้เรียน 3 ครั้ง คือ ก่อนเปิดเทอม สิ้นหมดเทอม 1 หมดปีการศึกษา โดยการประเมินก่อนเปิดเทอมที่ประเมินพร้อมกับผู้ปกครอง แต่ส่วนมากจะเป็นการร่วมรับรู้แล้วครูจะเป็นผู้ดำเนินการ...”

ส่วนปัญหาด้านการดำเนินงานพบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจ 3 ประเด็น คือ 1) ไม่ระบุเทคนิคการสอนที่เหมาะสมในแผนการจัดการศึกษา ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 6, 7 กล่าว “...การจัดทำ IEP ไม่มีเทคนิคการสอนที่เหมาะสม การเขียนจุดเด่น จุดด้อยในแผนไม่ถูกต้อง จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับลักษณะความพิการ เช่น ผู้เรียนมาเรียนนานมากแล้วแต่ยังพูดยังไม่สามารถสื่อสารกับผู้ปกครองก็ไม่ได้ ไม่มีสมาธิ และไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ จี้เกียจ ไม่เชื่อฟัง ผู้ปกครอง บางครั้งมีการทำร้ายตัวเอง มีพฤติกรรมซ้ำ ๆ ยังแก้ไขไม่หาย มีความก้าวร้าว แสดงออกทางอารมณ์ไม่เหมาะสมกับวัย...” 2) พื้นที่ห้องเรียนมีขนาดเล็กไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 12 กล่าว “...ห้องเรียนออสติกแต่ละห้องมีผู้เรียนมากและมีพื้นที่ขนาดเล็กทำให้การจัดสรรปันส่วนพื้นที่ไม่มีความเหมาะสมทำได้ยาก เนื่องจากพื้นที่ค่อนข้างคับแคบต่อจำนวนผู้เรียน...” 3) การวัดผลและประเมินผลไม่หลากหลายและสอดคล้องกับลักษณะความพิการ 8 กล่าว “...การวัดผลและประเมินผลไม่หลากหลายและสอดคล้องกับลักษณะความพิการ ไม่ได้ผลตามสภาพจริง...”

ส่วนแนวทางการบริหารเกี่ยวกับการควบคุม สรุปได้ 4 ประเด็น ดังนี้ 1) ปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP และ แผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 1 “...จุดเริ่มต้นของการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง คือ ครูต้องกำหนดเป้าหมายในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง...” สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูล 4 และ 6 ที่กล่าวว่า “...ควรปรับปรุงการทำแผน IEP และ IIP ให้สอดคล้องกับการสอนแบบมีโครงสร้างทั้ง 4 องค์ประกอบเพื่อให้สอนได้ง่ายขึ้น...” 2) จัดหาหรือผลิตสื่อการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 2 “...การสอนแบบมีโครงสร้างจำเป็นต้องใช้สื่อที่แตกต่างดังนั้นควรหา หรือใช้สื่อที่เหมาะสม...” เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล 12 “...หากสามารถจัดหาสื่อให้ผู้ปกครองด้วยก็จะดี เพราะจะได้นำไปสอนต่อที่บ้านได้...” 3) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างให้ครบ 4 องค์ประกอบ ผู้ให้ข้อมูล 6 กล่าว “...การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างมี 4 องค์ประกอบ ครูผู้สอนควรดำเนินการให้ครบทั้ง 4 องค์ประกอบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ...” สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูล 8 ที่กล่าวว่า “...การดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างที่ครบถ้วนก็จะทำให้ได้ผลเร็วขึ้น...” 4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอนรายบุคคล IIP ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 1 และ 2 “...ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนด

ในแผนการจัดการศึกษารายบุคคล เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้ครอบคลุมทั้ง 4 องค์ประกอบของรูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง...”

1.2.4 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการควบคุม (Control) พบว่า มีการดำเนินการในปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหาร ดังภาพประกอบ 4.4

ภาพประกอบ 4.4 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา แนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัด ปัตตานี ด้านการควบคุม (Control)

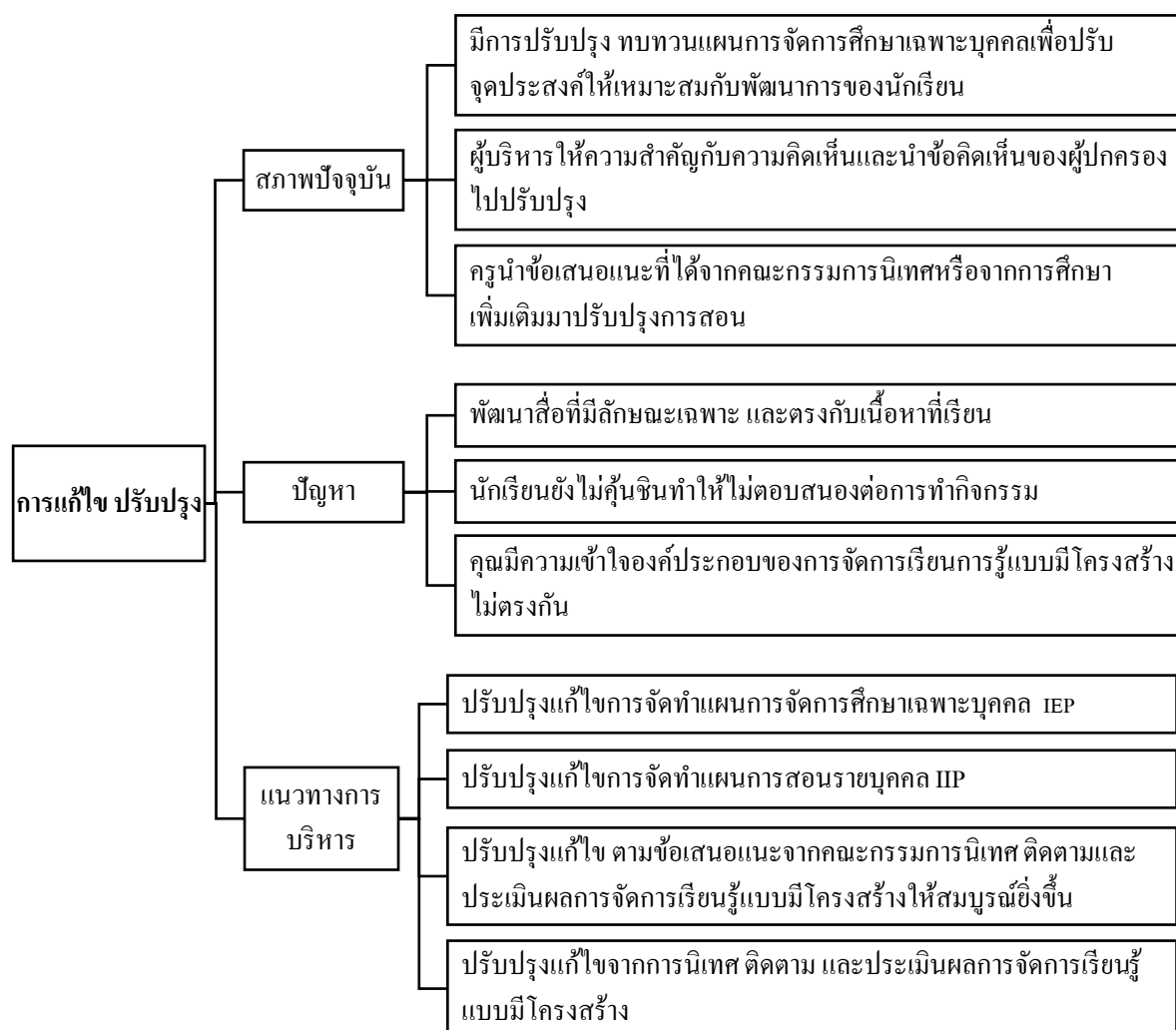
ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่าสภาพการดำเนินงานด้านการควบคุมในปัจจุบัน มีประเด็นที่น่าสนใจ 3 ประเด็น คือ 1) มีการนิเทศ ติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก เพื่อติดตามและให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนออทิสติก ดังผู้ให้ข้อมูล 1, 2 และ 11 กล่าวว่า “...ศูนย์ฯ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อนิเทศ ติดตามการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ตามแผนการสอนรายบุคคล (IP) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน หัวหน้ากลุ่มห้องเรียน และคณะครูนิเทศกันเอง เพื่อดูว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้กับผู้เรียนนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่...” 2) มีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังใช้รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้างในรูปแบบของคณะกรรมการ โดยการจัดกลุ่มครูตามประเภทความพิการในการดำเนินการประเมินผู้เรียน ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 9 กล่าว “...มีการประเมินผลการพัฒนาของผู้เรียนหลังใช้รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง เพื่อนำผลการเรียนมาวางแผนการพัฒนาในปีต่อไป โดยจะประเมินในรูปแบบคณะกรรมการเพื่อให้เกิดการมีพิจารณาร่วมกัน...” 3) มีการร่วมกันตรวจสอบแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ผู้ให้ข้อมูล 13, 14, และ 15 กล่าวว่า “...ในช่วงของการประชุมผู้ปกครองจะมีการแจ้งให้ผู้ปกครองร่วมวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยครูจะร่างจุดประสงค์การเรียนรู้มาให้ดูก่อน จากนั้นให้ผู้ปกครองร่วมกันพิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่...”

ส่วนปัญหา ที่พบจากการดำเนินงานด้านการควบคุม มีประเด็นที่ค้นพบ 3 ประเด็น คือ 1) แบบฟอร์มการนิเทศมีความซับซ้อนใช้งานยาก ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 1, 3 และ 7 กล่าว “...แบบนิเทศติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างที่ครอบคลุมทั้ง 4 องค์ประกอบ มีแบบฟอร์มและเนื้อหาการใช้งานที่มีความยุ่งยาก เช่น รายการนิเทศที่จำนวนข้อที่มาก และต้องมีรูปภาพประกอบในรายงาน รวมถึงช่วงเวลาที่กำหนดให้ไม่ตรงกัน เช่น กำหนดการนิเทศไม่ตรงกับชั่วโมงที่ต้องสอน ทำให้การนิเทศไม่เป็นไปตามกำหนดการและขาดประสิทธิภาพ...” 2) ครูบันทึกผลหลังการสอนไม่สอดคล้องกับกิจกรรมในแผนการสอนรายบุคคล ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 2, 8 และ 9 กล่าวว่า “...การบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูจะบันทึกแบบสั้น ๆ ไม่มีรายละเอียดทำให้ไม่ทราบว่าคุณเรียนมีพฤติกรรมกรรมใดที่เป็นปัญหาบ้าง หรือผู้เรียนมีการตอบสนองกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างอย่างไร...” 3) ครูกำหนดวิธีการประเมินผลผู้เรียนไม่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ผู้ให้ข้อมูล 5 และ 10 กล่าวว่า “...ครูกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่ไม่หลากหลาย และไม่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง...”

ผู้ให้ข้อมูลเสนอแนวทางการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุม ใน 5 ประเด็น ดังนี้ 1) ให้มีการนิเทศ การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP และแผนการสอนรายบุคคล IP ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 1, 3, 5, 6, 8 และ 10 กล่าวว่า “...ควรมีการนิเทศ ติดตามการจัดทำแผนการจัดการศึกษา

เฉพาะบุคคล IEP เพื่อให้คำแนะนำแก่ครูและผู้ปกครองในการร่วมกันจัดทำแผนการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กออทิสติก รวมถึงการนิเทศการจัดทำแผนการสอนรายบุคคล IIP เพื่อให้ครูกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง...” 2) ให้มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 2, 4, 5, 7 และ 9 ที่กล่าวว่า “...ควรมีผู้เชี่ยวชาญดำเนินการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง เพื่อให้คำแนะนำครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงมีการประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างว่ามีผลดำเนินการอยู่ในระดับใด...” 3) บันทึกผลการเรียนรู้ตามแผนการสอนรายบุคคล IIP ดังผู้ให้ข้อมูล 1, 3, 5, และ 6 กล่าวว่า “...ควรเน้นย้ำให้ครู บันทึกผลหลังการสอนอย่างละเอียดโดยระบุถึงผลการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง ว่ามีการตอบสนองอย่างไรบ้าง ...” 4) ประเมินผลการนิเทศ ติดตามการสอนแบบมีโครงสร้าง โดยผู้ให้ข้อมูล 10, 12 และ 15 กล่าวว่า “...ควรมีการประเมินการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง เพื่อให้ทราบว่า การนิเทศมีประสิทธิภาพมากเพียงใด โดยให้ผู้เชี่ยวชาญหรือให้ครูที่ได้รับการนิเทศ สะท้อนกลับการนิเทศด้วยก็ได้...” 5) ประเมินผลความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 1, 2 และ 14 กล่าวว่า “...ควรให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือผู้มีส่วนได้เสียแสดงความคิดเห็นหรือประเมินความพึงพอใจ ว่าการจัดการสอนแบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ประสบความสำเร็จ หรือมีความน่าพึงพอใจมากน้อยเพียงใด...”

1.2.5 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการแก้ไขปรับปรุง (Act) พบว่า มีการดำเนินการในปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหาร ดังภาพประกอบ 4.5

ภาพประกอบ 4.5 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา แนวทางการบริหารการจัดการเรียนรูแบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการแก้ไข ปรับปรุง (Act)

จากการศึกษา พบว่าด้านการแก้ไข ปรับปรุง มีสภาพปัจจุบันที่น่าสนใจสรุปได้ 3 ประเด็น ดังนี้ 1) มีการดำเนินการปรับปรุง ทบทวนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อปรับจุดประสงค์ให้เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 1, 3, 5, 6, 7 และ 9 กล่าวว่า “...ศูนย์ฯ ได้กำหนดให้มีการประเมินผลการเรียนรูของผู้เรียนออทิสติก ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อนำมาทบทวนและปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยในการปรับปรุงจะ

ดำเนินการโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง ในการปรับและทบทวนแผนด้วย...” 2) ผู้บริหารให้ความสำคัญกับความเห็นและนำข้อคิดเห็นของผู้ปกครองไปปรับปรุง ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 15 กล่าว “...ผู้บริหารให้ความสำคัญกับความเห็นและนำข้อคิดเห็นของผู้ปกครองที่เสนอไปปรับปรุงการทำงานของคุณฯ อย่างต่อเนื่องจนเป็นที่พอใจของผู้ปกครอง...” สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูล 14 “...คุณฯ จะให้ความสำคัญกับความเห็นของผู้ปกครอง โดยจะมีการสอบถามถึงเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หากผู้ปกครองให้ข้อเสนอแนะก็จะเร่งทำการแก้ไขและให้ข้อมูลให้ทราบว่าดำเนินการไปแล้วอย่างไรบ้าง...” 3) ครูนำข้อเสนอแนะที่ได้จากคณะกรรมการนิเทศหรือจากการศึกษาเพิ่มเติมมาปรับปรุงการสอน ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 9 กล่าว “...มีการประเมินผลการใช้แผนโดยคณะกรรมการนิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอน โดยดูว่าการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างหรือไม่ และมีคำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อนำมาปรับปรุงใช้ในห้องเรียน...” สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูล 12 กล่าว “...ครูนำข้อเสนอแนะที่ได้จากคณะกรรมการนิเทศหรือผิจากการศึกษาเพิ่มเติมมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างให้สอดคล้องกับลักษณะและกิจกรรมที่มีอยู่ในห้องเรียน...”

จากการสัมภาษณ์ พบว่าด้านการแก้ไข ปรับปรุง มีปัญหาที่พบจากการดำเนินงานที่น่าสนใจ 3 ประเด็น คือ 1) พัฒนาสื่อที่มีลักษณะเฉพาะ และตรงกับเนื้อหาที่เรียน ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 7 กล่าว “...การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างจำเป็นจะต้องใช้สื่อที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งตรงกับเนื้อหาที่เรียนทำให้ต้องมีการทำสื่อใหม่ เนื่องจากสื่อโดยทั่วไปไม่อาจใช้ได้การปรับปรุงสื่อจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ครูจะต้องทำความเข้าใจ...” 2) ผู้เรียนยังไม่คุ้นชินทำให้ไม่ตอบสนองต่อการทำกิจกรรม ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 5 กล่าว “...ในช่วงแรกของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ผู้เรียนยังไม่คุ้นชินทำให้ไม่ตอบสนองต่อการทำกิจกรรม ต้องใช้เวลาพอสมควรสำหรับบางคนที่ยังต้องการความช่วยเหลือ...” 3) ครูเข้าใจองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างไม่ตรงกัน ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 6 และ 10 กล่าว “...เนื่องจากครูบางคนยังมีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างทั้ง 4 องค์ประกอบคาดเคลื่อน ทำให้การจัดกิจกรรมไม่ต่อเนื่องและครุมักให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเกินความจำเป็น ซึ่งผิจากหลักการจึงควรมีการทำความเข้าใจกับครูเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง...การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกเป็นเรื่องใหม่ ต้องมีการปรับทั้งในเรื่องของวิธีการสอนต้องเรียน...”

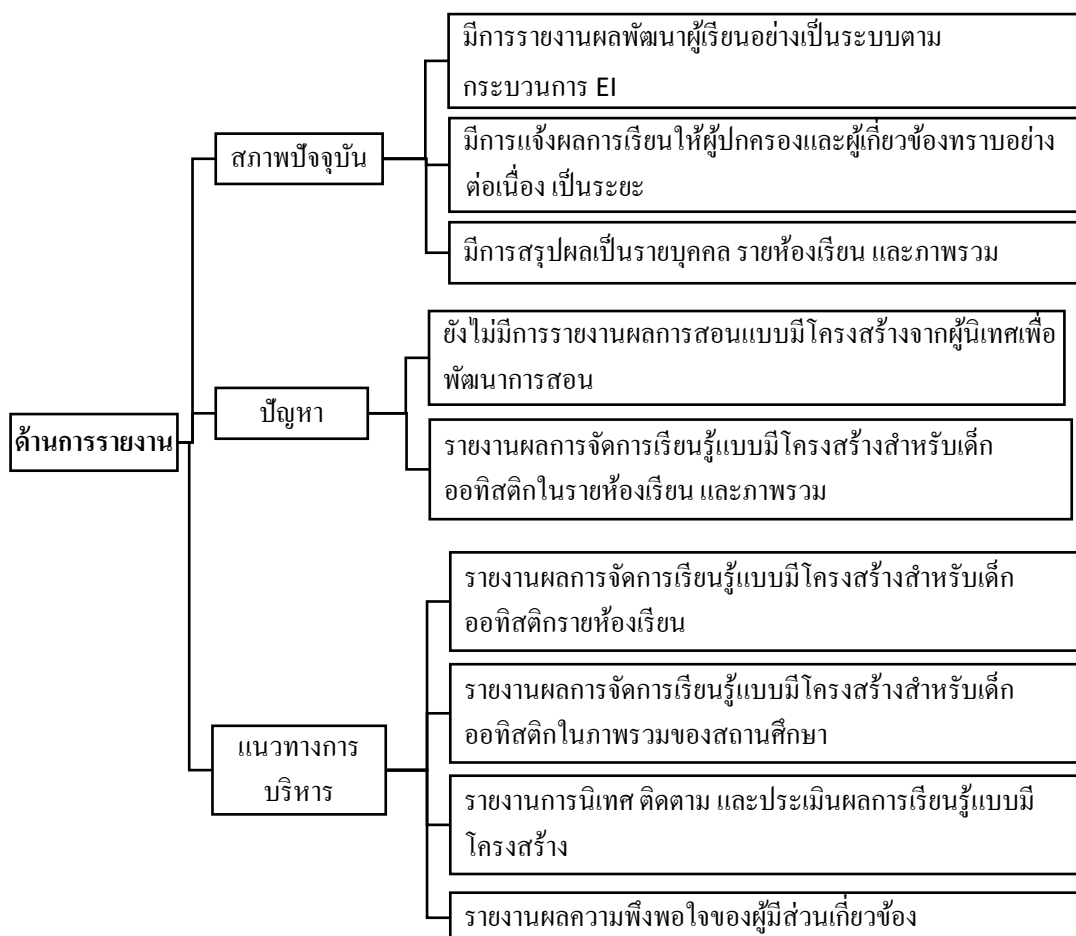
จากการสัมภาษณ์แนวทางการบริหารด้านการแก้ไข ปรับปรุงการบริหารการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก สามารถสรุปได้ 4 ประเด็น คือ 1) ปรับปรุงการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 2, 6, 7 และ 9 กล่าวว่า “...ควรมีการปรับแนวทางการจัดทำแผน IEP ให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง โดยให้มีการ

นิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดทำแผน IEP โดยผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำแผนรวมถึงผู้ที่มีความเข้าใจในเรื่องการสอนแบบมีโครงสร้างมาตรฐาน IEP ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่...”

2) ปรับปรุงการจัดทำแผนการสอนรายบุคคล IIP ดังผู้ให้ข้อมูล 6, 7, 8, 9, และ 10 กล่าวว่า “...ควรมีการปรับปรุงแผน IIP ให้มีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง และแผนต้องมีความสอดคล้องกับ 4 องค์ประกอบของรูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง โดยให้มีการตรวจสอบและเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ...”

3) ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามข้อเสนอแนะจากการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 1, 2, 3 และ 4 กล่าวว่า “...เนื่องจากมีการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ และมีคำแนะนำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการสอนแล้ว ครูผู้สอนควรนำข้อเสนอแนะดังกล่าว มาวางแผนในการปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับข้อเสนอแนะ...”

1.2.6 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการรายงาน (Report) พบว่า มีการดำเนินการในปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหาร ดังภาพประกอบ 4.6

ภาพประกอบ 4.6 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา แนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านกรรายงาน (Report)

จากภาพประกอบ 4.6 ผลการสัมภาษณ์พบว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีสภาพปัจจุบัน และปัญหาด้านกรรายงาน พบว่าสภาพปัจจุบัน มีประเด็นที่น่าสนใจจากผู้ให้ข้อมูล 3 ประเด็น 1) มีการรายงานผลพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบตามกระบวนการ EI และสรุปผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในลักษณะรายบุคคล รายห้องเรียน และภาพรวมของศูนย์ฯ เพื่อรายงานให้ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา และบุคคลภายนอกได้รับทราบ ดังนี้ ผู้ให้ข้อมูล 3, 4, 6 และ 13 กล่าว “...ครูมีการจัดทำรายงานผลการพัฒนาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อส่งให้กลุ่มบริหารวิชาการสรุปและรวบรวมในภาพรวมของศูนย์ต่อไป โดยในส่วนของครูประจำชั้นจะทำสมุดรายงานให้ผู้ปกครองทราบในการประชุมผู้ปกครอง และมีการแจ้งผลการพัฒนาของผู้เรียนหลังการ

ประเมินทุกภาคเรียน ว่าผู้เรียนได้ผลการประเมินในระดับที่เท่าไร...” สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูล 6 ที่กล่าวถึง การกำหนดการรายงานผลว่า “...งานให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มได้กำหนดให้ครูประจำชั้นประเมินผลพัฒนาการผู้เรียน และสรุปผลการพัฒนาและรายงานให้กับผู้ปกครองทราบ เพื่อร่วมกันวางแผนการพัฒนาต่อไป...” 2) มีการแจ้งผลการพัฒนาผู้เรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง ผู้เกี่ยวข้องรับทราบความก้าวหน้า ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 8 และ 9 กล่าวว่า “...ศูนย์ฯ จะมีการรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะทั้งแบบไม่เป็นทางการ คือ ครูกับผู้ปกครองพูดคุยกัน และแบบเป็นทางการ คือการประชุมผู้ปกครอง เพื่อแจ้งผลการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างให้ผู้ปกครองได้รับทราบร่วมกัน...” 3) มีการสรุปผลเป็นรายบุคคล รายห้องเรียน และภาพรวม ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 1, 3 และ 12 กล่าวว่า “...ศูนย์ฯ มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนและสรุปจัดทำเป็นรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งเป็นรายบุคคล รายห้องเรียน รายกลุ่มห้องเรียนและภาพรวมของสถานศึกษา เพื่อให้ทราบผลการดำเนินงานการพัฒนาผู้เรียนว่ามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาอยู่ในระดับใด โดยมีการสรุปผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ลักษณะของห้องเรียน และภาพรวมของศูนย์ฯ...”

จากการดำเนินงานพบปัญหาด้านการรายงานผล 2 ประเด็นที่น่าสนใจ คือ 1) ไม่มีการรายงานผลการสอนแบบมีโครงสร้างจากผู้นิเทศเพื่อนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 10 กล่าวว่า “...เมื่อศูนย์ฯ กำหนดให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติกแบบนี้ มีโครงสร้าง และให้มีการนิเทศติดตามการจัดการสอน โดยคณะกรรมการ ทั้งนี้อยากให้มีการรายงานผลการดำเนินการเพื่อให้ผู้รับการนิเทศหรือครูผู้สอนได้รับทราบผลการนิเทศจากกรรมการ ด้วยเพื่อนำผลการพัฒนาต่อไป...” 2) ไม่มีการรายงานผลการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างของเด็กออทิสติกทั้งในรายห้องเรียน กลุ่มห้องเรียน และภาพรวมของสถานศึกษา ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 2, 6, 13 และ 15 กล่าวว่า “...ศูนย์ฯ ยังขาดการรายงานผลการพัฒนาของผู้เรียนที่เรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างทั้งในรายบุคคล รายห้องเรียน และในภาพรวมของสถานศึกษาว่ามีผลเป็นอย่างไร...” เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล 1 ที่กล่าวว่า “...ยังขาดการรายงานผลการเรียนของผู้เรียนเพื่อแจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่าแต่ละคนเรียนเป็นอย่างไร ทั้งห้องเรียนผลการเรียนเป็นอย่างไร และภาพรวมของศูนย์ฯ เด็กออทิสติกที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้างเป็นอย่างไร...”

ส่วนแนวทางการบริหารผู้ให้ข้อมูลได้เสนอประเด็นที่น่าสนใจ 4 ประเด็น คือ 1) การรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกรายห้องเรียน ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 1, 2, 6, 9, 13 และ 15 กล่าวว่า “...ควรมีการสรุปผลและรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างของผู้เรียนเป็นรายห้องเรียน ว่าในแต่ละห้องเรียนผู้เรียนมีผลการพัฒนาเป็นอย่างไร ดีขึ้นหรือไม่อย่างไร เพื่อให้ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ...” เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล 3 กล่าวว่า

“...ควรมีการรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างตั้งแต่ระดับผู้เรียน ห้องเรียน ให้ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบด้วย...” 2) การรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกในภาพรวมของสถานศึกษา ตามที่ผู้ให้ข้อมูล 1, 13 และ 15 กล่าวว่า “...เสนอให้มีการรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกในภาพรวมของสถานศึกษา ให้ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการดำเนินงานในมิติของตนเองต่อไป...” 3) รายงานการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ดังผู้ให้ข้อมูล 7, 8, 9 และ 10 กล่าวว่า “...ควรมีการแจ้งผลการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ให้ผู้รับการนิเทศได้รับทราบ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาทั้งการสอนรายบุคคล และการสอนในภาพรวม เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างต่อไป...” 4) รายงานผลความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ ดังที่ผู้ให้ข้อมูล 1, 2 และ 11 กล่าวว่า “...ควรมีการดำเนินการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง จากนั้นนำผลการประเมินมารายงานให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ละส่วนมีความคิดเห็นอย่างไร มีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาให้มีความพึงพอใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น...”

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ในการสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ในตอนที่ 2 นี้ มีการดำเนินการขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ยกร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และ 2) ประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แต่ละขั้นตอน มีผลดังนี้

2.1. ผลการยกร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ผู้วิจัยได้ยกร่างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยมีการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ (ดังรายละเอียดปรากฏในบทที่ 2 หน้า 88) ซึ่งจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี จากนักวิชาการที่ได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบในลักษณะต่าง ๆ จำนวน 7 คน

มีองค์ประกอบของรูปแบบ 8 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้สรุปความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบ เพื่อนำมาใช้เป็นรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยพิจารณาจากความถี่ สรุปได้ดังตาราง 4.3

ตาราง 4.3 ความถี่ขององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้

แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

องค์ประกอบของรูปแบบ	ความถี่
1. วัตถุประสงค์	7
2. การนำรูปแบบไปใช้	7
3. หลักการและแนวคิด	6
4. ขั้นตอนการดำเนินงาน	6
5. บัญชีสนับสนุน	6
6. แนวการประเมิน	5
7. ระบบงานและกลไกของรูปแบบ	3
8. คำอธิบายประกอบ	2

จากตาราง 4.3 พบว่าองค์ประกอบที่มีความถี่มากที่สุดคือ วัตถุประสงค์ การนำรูปแบบไปใช้ รองลงมาคือ หลักการและแนวคิด ขั้นตอนการดำเนินงาน บัญชีสนับสนุน แนวการประเมิน ระบบงานและกลไกของรูปแบบ คำอธิบายประกอบ ตามลำดับ ผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบของรูปแบบที่มีความถี่ของข้อมูลตั้งแต่ 6 ขึ้นไป สรุปเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เรียงตามลำดับ ประกอบด้วย 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการดำเนินงาน 4) บัญชีสนับสนุน และ 5) การนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

1. หลักการและแนวคิด จะกล่าวถึงความเชื่อ และแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบ โดยหลักการของรูปแบบจะเป็นตัวชี้้นำการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงาน ในรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

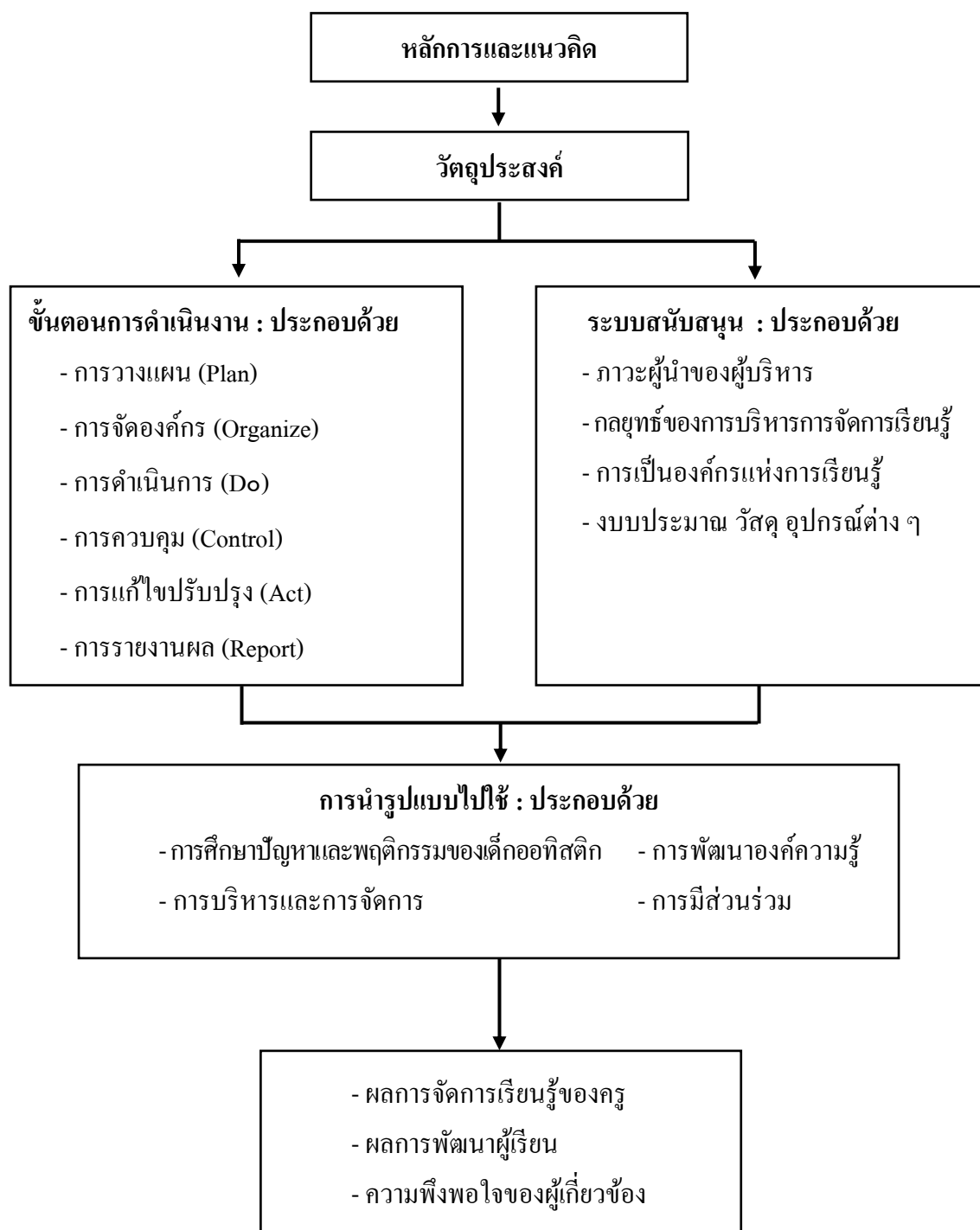
2. วัตถุประสงค์ เป็นสิ่งที่ ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้น ในตัวครู ผู้เรียน หรือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ครูสามารถจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องพึงพอใจ ต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ซึ่งจะนำไปสู่ขั้นตอนการดำเนินงานที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

3. **ขั้นตอนการดำเนินงาน** เป็นการกำหนดขั้นตอนวิธีการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ โดยอาศัยหลักการแนวคิดที่ได้ทำการศึกษา และการสังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารจัดการ การจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การจัดองค์กร 3) การดำเนินการ ประกอบด้วย การดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง คือ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง 4) การควบคุม 5) การแก้ไขปรับปรุง และ 6) การรายงานผล ปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในขั้นตอนการดำเนินงาน คือระบบสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ

4. **ระบบสนับสนุน** เป็นกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ทั้งสถานศึกษา เพื่อใช้ระบบการบริหารจัดการ ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อช่วยให้การทำงานสะดวก และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานทุกขั้นตอนประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

5. **การนำรูปแบบไปใช้** ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างไปใช้ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล มีความจำเป็นต้องกำหนดเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ได้แก่ การพัฒนาตนเองของผู้บริหารในการศึกษา ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างที่ปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน การบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง การศึกษาทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของเด็กออทิสติก ซึ่งมีความแตกต่างกันแต่ละบุคคล ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบแต่ละองค์ประกอบ การให้มีความชัดเจน รวมทั้งกำหนดแนวทางการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

เมื่อได้องค์ประกอบของรูปแบบของผู้วิจัยได้ดำเนินการร่างรูปแบบตามองค์ประกอบดังกล่าว ให้มีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบครบถ้วนสมบูรณ์ ดังแสดงในภาพประกอบ 4.7

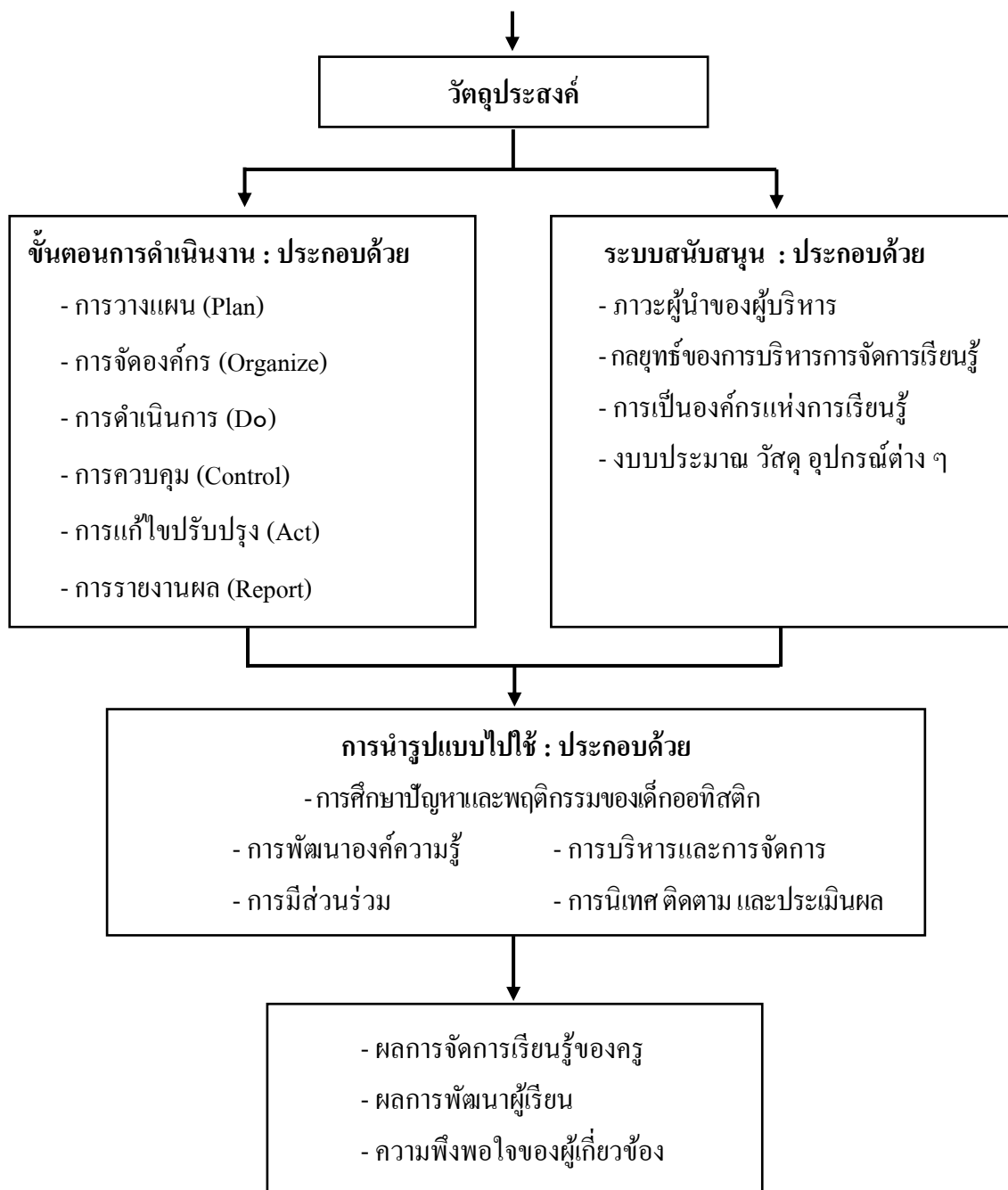

ภาพประกอบ 4.7 แสดงองค์ประกอบของร่างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

เมื่อได้ร่างองค์ประกอบของรูปแบบที่มีเนื้อหาที่ครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้สรุปองค์ประกอบของคู่มือประกอบด้วย 1) คำนำ 2) คำชี้แจงการใช้คู่มือ 3) สารบัญ 4) ส่วนที่ 1 บทนำ 5) ส่วนที่ 2 รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปัตตานี 6) ส่วนที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง 7) เอกสารอ้างอิง 8) ภาคผนวก แล้วร่างคู่มือการใช้รูปแบบให้มีเนื้อหารายละเอียดในส่วนต่าง ๆ ที่ครบถ้วน

หลังจากนั้นได้นำรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญโดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ มีผลการตรวจสอบ ดังนี้ ในส่วนที่ 1 บทนำ ควรใช้ภาษาให้เข้าใจง่าย ไม่ใช่คำพุ่มเพื่อยหรือใช้ ภาษากวน ขยายความในบางประโยคที่เข้าใจยาก ควรระบุรูปแบบการบริหารใช้แนวคิดทฤษฎีใดทำไมจึงกลายเป็นรูปแบบ “PODCAR” ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ปรับข้อความกลุ่มเป้าหมายให้ใช้คำว่า เด็กออทิสติก เหมือนกันหมดตลอดทั้งคู่มือ ในส่วนที่ 2 รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ให้เพิ่มเติมการนำเสนอปัญหา บริบทของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ทำให้เห็นว่ารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม และระบุรูปแบบให้ชัดเจน แก้ไขวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในขั้นตอนการรายงานให้เพิ่มเติมการรายงานต่อผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ การเผยแพร่ต่อสาธารณชน ควรเพิ่มเติมแนวทางการประเมินผลเป็นองค์ประกอบหนึ่งของรูปแบบเพราะการประเมินผลเป็นส่วนสำคัญของการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ในส่วนที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) ให้แก้ไขคำให้เป็นภาษาเขียน ในแต่ละองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ให้ระบุให้ชัดเจนว่ามีจุดเน้นอะไร ปรับการเขียนประโยคให้เข้าใจง่ายขึ้น ในส่วนของภาคผนวก ให้เพิ่มเติมแบบรายงานผลการพัฒนาผู้เรียน ควรมีภาพตัวอย่างในส่วน QR-Code เพิ่มเติมกรณีศึกษาที่ใช้ Structured Teaching พัฒนาผู้เรียนจนประสบความสำเร็จ เพิ่มเติมแนวทางวัดผล ประเมินผล ในการนำรูปแบบไปใช้ ควรเพิ่มเติมตัวชี้วัดความสำเร็จในบทที่ 4 ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูและบุคลากรอื่น ผู้เรียน ผู้ปกครองหลังการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะได้ตามที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะแล้วดำเนินการปรับปรุงรูปแบบ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ดังแสดงในภาพประกอบ 4.8

ภาพประกอบ 4.8 แสดงองค์ประกอบของ รำรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี หลังการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิณิจ (Face Validity) ของผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับคู่มือการใช้รูปแบบผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาดำเนินการร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ได้ปรับปรุงองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) คำนำ 2) คำชี้แจงการใช้คู่มือ 3) สารบัญ 4) ส่วนที่ 1 บทนำ 5) ส่วนที่ 2 รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 6) ส่วนที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง 7) เอกสารอ้างอิง 8) ภาคผนวก แล้วร่างคู่มือการใช้รูปแบบให้มีเนื้อหารายละเอียดในส่วนต่าง ๆ ที่ครบถ้วนมากยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปตรวจสอบโดยการประเมินต่อไป

2.2 ผลการประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

2.2.1 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 4.4 – 4.10

ตาราง 4.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	9	52.79
หญิง	8	47.10
รวม	17	100.00
ตำแหน่ง		
ครูชำนาญการ	6	35.30
ครูชำนาญการพิเศษ	-	-
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3	17.60
รองศาสตราจารย์	-	-
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ	8	41.10
รวม	17	100

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการทำงานหรืออายุราชการ		
5 -10 ปี	1	5.90
11 – 15 ปี	6	35.30
16 ปีขึ้นไป	10	58.80
รวม	17	100
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	4	23.50
ปริญญาโท	11	64.70
ปริญญาเอก	2	11.80
รวม	17	100

จากตาราง 4.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมินรูปแบบ พบว่ามีจำนวน 17 คน เป็นเพศชาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 52.79 เพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 ตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 41.10 ครูชำนาญการ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 รองศาสตราจารย์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 ประสบการณ์ในการทำงานหรืออายุราชการมากกว่า 16 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 ระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 ระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90 วุฒิการศึกษาปริญญาโท มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 64.70 ปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 และปริญญาเอก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินรูปแบบการบริหาร
การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับ เด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ
ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความถูกต้อง (N = 17)

ที่	องค์ประกอบของรูปแบบ	ผลการประเมิน		ระดับ ความถูกต้อง
		μ	σ	
1	หลักการและแนวคิด	4.60	0.73	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์	4.67	0.61	มากที่สุด
3	ขั้นตอนการดำเนินงาน			
	3.1 การวางแผน (Plan)	(4.60)	(0.63)	มากที่สุด
	3.2 การจัดองค์กร (Organize)	(4.67)	(0.48)	มากที่สุด
	3.3 การดำเนินงาน (Do)	(4.53)	(0.75)	มากที่สุด
	3.4 การควบคุม (Control)	(4.67)	(0.61)	มากที่สุด
	3.5 การปรับปรุงแก้ไข (Act)	(4.60)	(0.63)	มากที่สุด
	3.6 การรายงานผล (Report)	(4.67)	(0.61)	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวมขั้นตอนการดำเนินงาน	4.62	0.75	มากที่สุด
4	ระบบสนับสนุน	4.60	0.82	มากที่สุด
5	การนำรูปแบบไปใช้	4.33	0.97	มาก
เฉลี่ยรวม		4.56	0.78	มากที่สุด

จากตาราง 4.5 พบว่าการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยรวม
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.78$) เพื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ วัตถุประสงค์ มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.61$)
รองลงมาได้แก่ ขั้นตอนการดำเนินงาน มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.75$)
หลักการและแนวคิด มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.73$) ระบบสนับสนุน
มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.82$) และการนำรูปแบบไปใช้ มีค่าเฉลี่ย
ต่ำสุด มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.97$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบขั้นตอน
การดำเนินงาน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การจัดองค์กร มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มากที่สุด
($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.48$) การควบคุม มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.61$)

และการรายงานผล มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu=4.67, \sigma=0.61$) รองลงมาได้แก่ การวางแผน มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.63$) การปรับปรุงแก้ไข มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.32$) และการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.53, \sigma = 0.75$)

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับ เด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความเหมาะสม (N = 17)

ที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ระดับความเหมาะสม
		μ	σ	
1	หลักการและแนวคิด	4.47	0.83	มาก
2	วัตถุประสงค์	4.47	0.91	มาก
3	ขั้นตอนการดำเนินงาน			
	3.1 การวางแผน (Plan)	(4.67)	(0.61)	มากที่สุด
	3.2 การจัดองค์กร (Organize)	(4.33)	(0.61)	มาก
	3.3 การดำเนินงาน (Do)	(4.37)	(0.82)	มาก
	3.4 การควบคุม (Control)	(4.60)	(0.63)	มากที่สุด
	3.5 การปรับปรุงแก้ไข (Act)	(4.67)	(0.61)	มากที่สุด
	3.6 การรายงานผล (Report)	(4.80)	(0.56)	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวมขั้นตอนการดำเนินงาน	4.57	0.64	มากที่สุด
4	ระบบสนับสนุน	4.53	0.83	มากที่สุด
5	การนำรูปแบบไปใช้	4.40	0.91	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.49	0.83	มาก

จากตาราง 4.6 พบว่าการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.49, \sigma = 0.83$) เพื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ขั้นตอนการดำเนินงาน มีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.57, \sigma = 0.64$) รองลงมาได้แก่ ระบบสนับสนุน มีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.53, \sigma = 0.83$) หลักการและแนวคิด มีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.47, \sigma = 0.83$)

วัตถุประสงค์ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.47, \sigma = 0.91$) และการนำรูปแบบไปใช้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.40, \sigma = 0.91$) เมื่อพิจารณา ในองค์ประกอบขั้นตอนการดำเนินงาน พบว่า การรายงานผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80, \sigma = 0.56$) รองลงมาได้แก่ การวางแผน มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67, \sigma = 0.61$) การปรับปรุงแก้ไข มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67, \sigma = 0.61$) การควบคุม มีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.63$) การดำเนินงาน มีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.37, \sigma = 0.74$) และการจัดองค์กร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.33, \sigma = 0.61$)

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินรูปแบบการบริหาร การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับ เด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความเป็นไปได้ (N = 17)

ที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ระดับความเป็นไปได้
		μ	σ	
1	หลักการและแนวคิด	4.53	0.64	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์	4.40	0.63	มาก
3	ขั้นตอนการดำเนินงาน			
	3.1 การวางแผน (Plan)	(4.53)	(0.64)	มากที่สุด
	3.2 การจัดองค์กร (Organize)	(4.40)	(0.50)	มาก
	3.3 การดำเนินงาน (Do)	(4.37)	(0.77)	มาก
	3.4 การควบคุม (Control)	(4.33)	(0.61)	มาก
	3.5 การปรับปรุงแก้ไข (Act)	(4.47)	(0.64)	มาก
	3.6 การรายงานผล (Report)	(4.73)	(0.59)	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวมขั้นตอนการดำเนินงาน	4.57	0.64	มากที่สุด
4	ระบบสนับสนุน	4.47	0.64	มาก
5	การนำรูปแบบไปใช้	4.13	0.74	มาก
เฉลี่ยรวม		4.40	0.65	มาก

จากตาราง 4.7 พบว่าการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.65$) เพื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขั้นตอนการดำเนินงาน มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.64$) รองลงมาได้แก่ หลักการและแนวคิด มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.64$) ระบบสนับสนุน มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.64$) วัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.63$) และการนำรูปแบบไปใช้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.13$, $\sigma = 0.74$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบขั้นตอนการดำเนินงาน พบว่า การรายงานผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.59$) รองลงมาได้แก่ การวางแผน มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.64$) การปรับปรุงแก้ไข ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.64$) การจัดองค์กร มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.50$) การดำเนินงาน มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.77$) และการควบคุม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.33$, S.D. = 0.77)

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความมีประโยชน์ (N = 17)

ที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ระดับความมีประโยชน์
		μ	σ	
1	หลักการและแนวคิด	4.67	0.61	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์	4.60	0.63	มากที่สุด
3	ขั้นตอนการดำเนินงาน			
	3.1 การวางแผน (Plan)	(4.73)	(0.59)	มากที่สุด
	3.2 การจัดองค์กร (Organize)	(4.67)	(0.48)	มากที่สุด
	3.3 การดำเนินงาน (Do)	(4.64)	(0.67)	มากที่สุด
	3.4 การควบคุม (Control)	(4.60)	(0.63)	มากที่สุด
	3.5 การปรับปรุงแก้ไข (Act)	(4.67)	(0.72)	มากที่สุด
	3.6 การรายงานผล (Report)	(4.80)	(0.56)	มากที่สุด
	รวมขั้นตอนการดำเนินงาน	4.69	0.61	มากที่สุด

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ระดับ ความมีประโยชน์
		μ	σ	
4	ระบบสนับสนุน	4.80	0.41	มากที่สุด
5	การนำรูปแบบไปใช้	4.60	0.73	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.67	0.60	มากที่สุด

จากตาราง 4.8 พบว่าการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความมีประโยชน์มีค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.60$) เพื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ระบบสนับสนุน ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.41$) รองลงมาได้แก่ ขั้นตอนการดำเนินงาน ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.61$) หลักการและแนวคิด ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.61$) วัตถุประสงค์ ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.63$) และการนำรูปแบบไปใช้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.73$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบขั้นตอนการดำเนินงาน พบว่า การรายงานผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.56$) รองลงมาได้แก่ การวางแผน ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.59$) การจัดองค์กร ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.48$) การปรับปรุงแก้ไข ความมีประโยชน์ ระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.72$) การดำเนินงาน ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.67$) และการควบคุม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.63$)

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) สรุปลผลการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปัตตานี (N = 17)

ด้านที่	รายการ	ผลการประเมิน		ระดับการประเมิน
		μ	σ	
1	ความถูกต้อง	4.67	0.60	มากที่สุด
2	ความเหมาะสม	4.49	0.83	มาก
3	ความเป็นไปได้	4.40	0.65	มาก
4	ความมีประโยชน์	4.67	0.60	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.55	0.67	มากที่สุด

จากตาราง 4.9 พบว่าผลการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การประเมินอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.60$) และด้านความมีประโยชน์ การประเมินอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.60$) รองลงมาได้แก่ ด้านความเหมาะสม การประเมินอยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.49$, $\sigma = 0.83$) และด้านความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด การประเมินอยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.65$)

ตาราง 4.10 ผลการสรุปข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ควรเพิ่มเติม แนวทางการวัดและประเมินผลในองค์ประกอบ การนำรูปแบบไปใช้	4
2. ควรเพิ่มเติมการวิธีการเขียนให้ขั้นตอนการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง ให้เข้าใจชัดเจน และนำไปปฏิบัติได้ง่าย	2

จากตาราง 4.10 ผลการสรุปข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินรูปแบบ สรุปผลการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่าควรเพิ่มเติม แนวทางการวัดและประเมินผลในองค์ประกอบการนำรูปแบบไปใช้ มีความถี่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ควรเพิ่มเติมการวิธีการเขียนให้ขั้นตอนการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง ให้เข้าใจชัดเจน และนำไปปฏิบัติได้ง่าย

2.2.2 ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตาราง 4.11 - 4.17

ตาราง 4.11 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	9	52.79
หญิง	8	47.10
รวม	17	100.00
ตำแหน่ง		
ครูชำนาญการ	6	35.30
ครูชำนาญการพิเศษ	-	-
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3	17.60
รองศาสตราจารย์	-	-
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ	8	41.10
รวม	17	100
ประสบการณ์ในการทำงานหรืออายุราชการ		
5 - 10 ปี	1	5.90
11 - 15 ปี	6	35.30
16 ปีขึ้นไป	10	58.80
รวม	17	100
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	4	23.50
ปริญญาโท	11	64.70
ปริญญาเอก	2	11.80
รวม	17	100

จากตาราง 4.11 พบว่าผู้ประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นเพศชายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.79 ตำแหน่งของผู้ประเมินเป็นผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.10 ประสบการณ์ในการทำงานหรืออายุราชการของผู้ประเมินมากกว่า 16 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.80 และวุฒิการศึกษาของผู้ประเมิน มีวุฒิปริญญาโท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.70

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความถูกต้อง (N=17)

ข้อ	รายการ	ผลการประเมิน		ระดับความถูกต้อง
		μ	σ	
1	คำชี้แจงการใช้คู่มือนี้มีความชัดเจน	4.59	0.50	มากที่สุด
2	หลักการและเหตุผลของคู่มือนี้มีความชัดเจน	4.41	0.61	มาก
3	วัตถุประสงค์ของคู่มือนี้มีความชัดเจน	4.82	0.39	มากที่สุด
4	กลุ่มเป้าหมายในการนำคู่มือไปใช้มีความถูกต้องครอบคลุม	4.47	0.71	มาก
5	ขั้นตอนการดำเนินงานมีความถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการ	4.47	0.75	มาก
6	ข้อมูลแต่ละตอนของคู่มือนี้ครอบคลุมเนื้อหา	4.24	0.75	มาก
7	เนื้อหาของคู่มือมีความชัดเจน ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	4.29	0.68	มาก
เฉลี่ยรวม		4.47	0.45	มาก

จากตาราง 4.12 พบว่า ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความถูกต้องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.45$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ วัตถุประสงค์ของคู่มือนี้มีความชัดเจน มีความถูกต้อง อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.39$) รองลงมาได้แก่ คำชี้แจงการใช้คู่มือนี้มีความชัดเจน มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.50$) กลุ่มเป้าหมายในการนำคู่มือไปใช้มีความถูกต้อง ครอบคลุม มีความถูกต้อง อยู่ในระดับ มาก

($\mu = 4.47, \sigma = 0.71$) ขั้นตอนการดำเนินงานมีความถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการ มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.47, \sigma = 0.75$) หลักการและเหตุผลของคู่มือนี้มีความชัดเจน มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.41, \sigma = 0.61$) เนื้อหาของคู่มือมีความชัดเจน ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ มีความถูกต้องอยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.29, \sigma = 0.68$) และข้อมูลแต่ละตอนของคู่มือนี้ครอบคลุมเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีความถูกต้องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.24, \sigma = 0.75$)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินคู่มือการใช้ รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความเหมาะสม (N = 17)

ข้อ	รายการ	ผลการประเมิน		ระดับความเหมาะสม
		μ	σ	
1	คู่มือนี้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	4.41	0.71	มาก
2	คู่มือนี้มีความสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ	4.59	0.71	มากที่สุด
3	คู่มือนี้มีองค์ประกอบของรูปแบบชัดเจน	4.51	0.71	มากที่สุด
4	ภารกิจตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในคู่มือนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติได้	4.24	0.66	มาก
5	รูปเล่มของคู่มือมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	4.18	0.52	มาก
เฉลี่ยรวม		4.39	0.58	มาก

จากตาราง 4.13 พบว่า ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.39, \sigma = 0.58$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ คู่มือนี้มีความสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.59, \sigma = 0.71$) รองลงมาได้แก่ คู่มือนี้มีองค์ประกอบของรูปแบบชัดเจน มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.51, \sigma = 0.71$) คู่มือนี้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41, \sigma = 0.71$) ภารกิจตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในคู่มือนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติได้ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.24, \sigma = 0.66$) และรูปเล่มของคู่มือมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.18, \sigma = 0.52$)

ตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความเป็นไปได้ (N = 17)

ข้อ	รายการ	ผลการประเมิน		ระดับ ความเป็นไปได้
		μ	σ	
1	คู่มือนี้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	4.12	0.60	มาก
2	มีความเป็นไปได้ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะนำคู่มือนี้ไปใช้เป็นแบบอย่าง	4.06	0.74	มาก
3	คู่มือนี้มีความเป็นไปได้ที่จะใช้เป็นแนวปฏิบัติให้สามารถทำงานตามขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.29	0.68	มาก
4	คู่มือนี้มีความเป็นไปได้ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษจะนำไปใช้อย่างเหมาะสมเป็นระบบ	4.24	0.66	มาก
5	คู่มือนี้สามารถยอมรับได้	4.29	0.68	มาก
เฉลี่ยรวม		4.20	0.62	มาก

จากตาราง 4.14 พบว่าผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พบว่าองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ คู่มือนี้มีความเป็นไปได้ที่จะใช้เป็นแนวปฏิบัติให้สามารถทำงานตามขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.68$) และคู่มือนี้สามารถยอมรับได้ มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.68$) รองลงมาได้แก่ คู่มือนี้มีความเป็นไปได้ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษจะนำไปใช้อย่างเหมาะสมเป็นระบบ ได้ มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.24$, $\sigma = 0.66$) คู่มือนี้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.60$) และ มีความเป็นไปได้ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะนำคู่มือนี้ไปใช้เป็นแบบอย่าง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้ มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.06$, $\sigma = 0.74$)

ตาราง 4.15 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความมีประโยชน์ (N = 17)

ข้อ	รายการ	ผลการประเมิน		ระดับความมีประโยชน์
		μ	σ	
1	การดำเนินงานตามคู่มือนี้มีประโยชน์ต่อการบริหาร การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ	4.53	0.71	มากที่สุด
2	การนำคู่มือนี้ไปใช้จะทำให้สถานศึกษามีความมั่นใจ ในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม สำหรับเด็ก ออทิสติก	4.35	0.86	มาก
3	ผลที่ได้จากการดำเนินการตามองค์ประกอบของ รูปแบบเป็นประโยชน์ต่อการบริหารการจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้อง ของศูนย์ การศึกษาพิเศษ	4.41	0.71	มาก
4	ข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติตามคู่มือนี้จะเป็นแนวทาง ในการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก	4.41	0.71	มาก
5	ความรู้ที่ได้จากคู่มือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ใน การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็ก ออทิสติกได้	4.41	0.71	มาก
เฉลี่ยรวม		4.42	0.69	มาก

จากตาราง 4.15 พบว่าผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ การบริหารการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านความ มีประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์ประกอบ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การดำเนินงานตามคู่มือนี้มีประโยชน์ต่อการบริหารการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.71$) รองลงมาได้แก่ ผลที่ได้จากการดำเนินการตามองค์ประกอบ ของรูปแบบเป็นประโยชน์ต่อการบริหารการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องของ

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.41, \sigma = 0.71$) ข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติตามคู่มือนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.41, \sigma = 0.71$) ความรู้ที่ได้จากคู่มือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกได้ ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.41, \sigma = 0.71$) และการนำคู่มือนี้ไปใช้จะทำให้สถานศึกษามีความมั่นใจในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กออทิสติก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.35, \sigma = 0.86$)

ตาราง 4.16 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในภาพรวม (N = 17)

ด้านที่	รายการ	ผลการประเมิน		ระดับการประเมิน
		μ	σ	
1	ความถูกต้อง	4.47	0.45	มาก
2	ความเหมาะสม	4.36	0.58	มาก
3	ความเป็นไปได้	4.20	0.62	มาก
4	ความมีประโยชน์	4.42	0.69	มาก
เฉลี่ยรวม		4.36	0.59	มาก

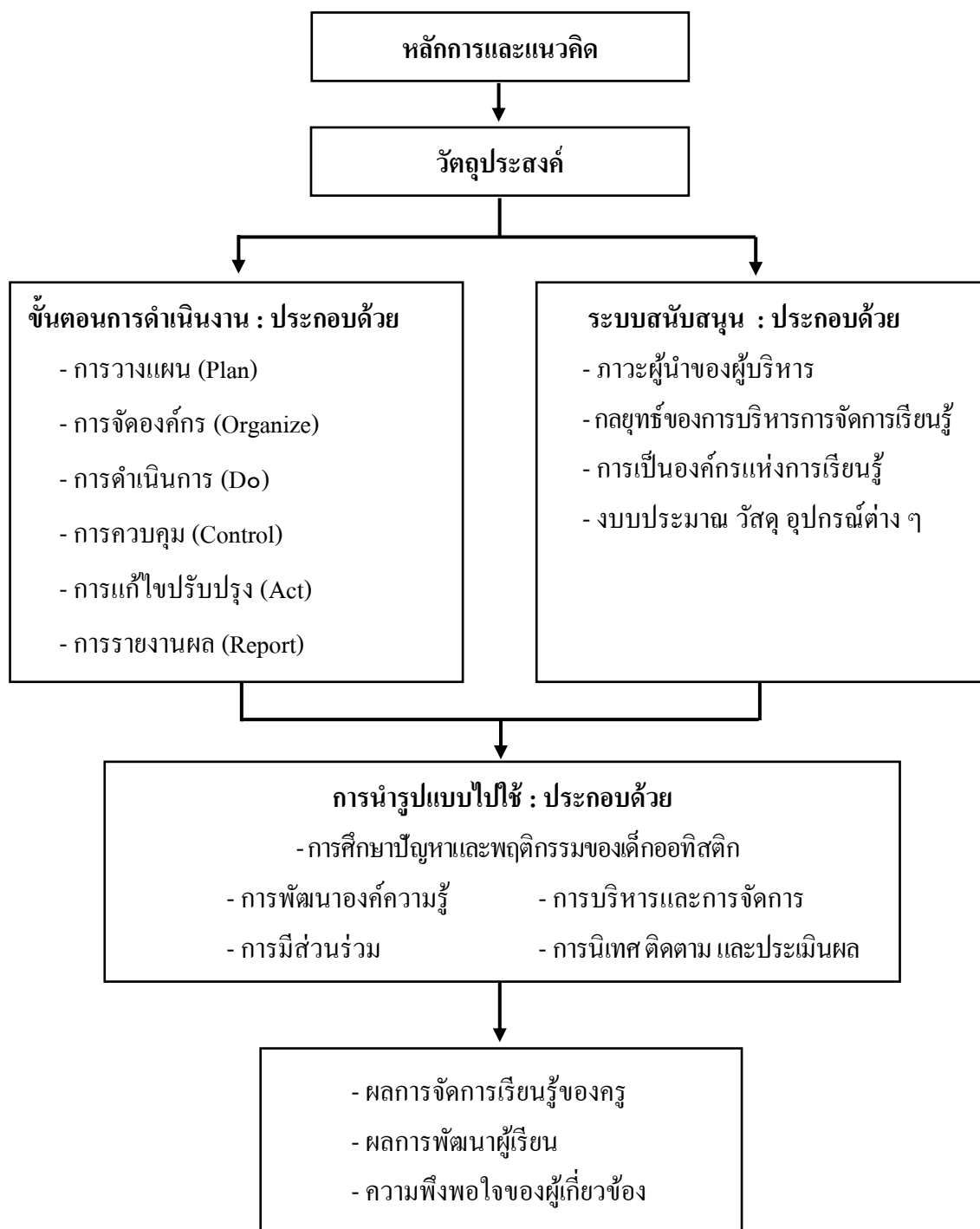
จากตาราง 4.16 พบว่าผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36, \sigma = 0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความ ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.47, \sigma = 0.45$) รองลงมาได้แก่ ความมีประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42, \sigma = 0.69$) และความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.20, \sigma = 0.62$)

ตาราง 4.17 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ควรเพิ่มเติม ตัวชี้วัดความสำเร็จ หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง	5
2. ควรปรับเปลี่ยนคำว่า “ส่วนที่” เป็น “บทที่” เพื่อความชัดเจน ตามหลักการเขียนคู่มือ	4
3. ควรเพิ่มเติม ตารางการวิเคราะห์ผู้เรียน และตารางการวิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่จะนำไปสู่การสร้าง ระบบงาน หรือ ก่อ่งงานไว้ในภาคผนวก ด้วย	3

จากตาราง 4.17 ผลการสรุปข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่า ควรเพิ่มเติม ตัวชี้วัดความสำเร็จ หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง มีความถี่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ควรปรับเปลี่ยนคำว่า “ส่วนที่” เป็น “บทที่” เพื่อความชัดเจน ตามหลักการเขียนคู่มือ และควรเพิ่มเติม ตารางการวิเคราะห์ผู้เรียน และตารางการวิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่จะนำไปสู่การสร้าง ระบบงาน หรือ ก่อ่งงานไว้ในภาคผนวก ด้วย

จากการผลการประเมินรูปแบบและคู่มือใช้รูปแบบ ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญปรับปรุงมาร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบเพื่อมีความสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปทดลองใช้ต่อไป ดังแสดงในภาพประกอบ 4.9

ภาพประกอบ 4.9 แสดงรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

สำหรับคู่มือการใช้รูปแบบผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้ดำเนินการประเมินรูปแบบ มาดำเนินการปรับปรุงคู่มือการใช้รูปแบบ โดยให้มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) คำนำ 2) คำชี้แจงการใช้คู่มือ 3) สารบัญ 4) บทที่ 1 บทนำ 5) บทที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง 6) บทที่ 3 รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง 7) บทที่ 4 ตัวชี้วัดความสำเร็จ 8) เอกสารอ้างอิง 9) ภาคผนวก พร้อมนี้ได้แก้ไขเนื้อหาสาระและรายละเอียดในส่วนต่าง ๆ ให้ครบถ้วน สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นระยะเวลา 1 ปีการศึกษา โดยในตอนนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมผลการดำเนินการ ออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ภาคเรียนละ 1 ครั้ง รวม 2 ครั้ง รวมทั้งผลการวิเคราะห์เนื้อหาข้อเสนอแนะจากการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล 2) ผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หลังจากครูได้จัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง และ 3) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี รวมถึงผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อเสนอแนะ ของการประเมินความพึงพอใจ โดยสรุปผลการดำเนินการได้ดังนี้

3.1 ผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

จากการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ในศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นระยะเวลา 1 ปีการศึกษาและมีกการนิเทศติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ของครูประจำชั้นห้องเรียนเตรียมความพร้อมผู้เรียนบุคคลออทิสติก จำนวน 3 ห้องเรียน ภาคเรียนละ 1 ครั้งโดยผู้เกี่ยวข้องร่วมนิเทศ ติดตามและประเมินผลเป็นรายด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) ด้านการใช้ตารางกิจกรรม (Activity Schedule) ด้านการใช้ระบบงาน (Work Systems) และด้านการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) ตามแบบนิเทศติดตาม และประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็ก

ออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่จัดทำขึ้น มีผลการนิเทศ ติดตาม และ ประเมิน รายงาน ตามตาราง 4.18 – 4.24

ตาราง 4.18 ข้อมูลทั่วไปของผู้นิเทศ ติดตาม และประเมินผล การใช้รูปแบบการบริหารการจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	2	22.22
หญิง	7	77.78
รวม	9	100
ตำแหน่ง		
ผู้บริหารสถานศึกษา	2	22.22
ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน	4	44.44
ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน	3	33.34
รวม	9	100
อายุราชการ		
ต่ำกว่า 5 ปี	5	55.56
5 -10 ปี	-	
11 – 15 ปี	4	44.44
16 ปีขึ้นไป	-	
รวม	9	100
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	8	88.89
ปริญญาโท	1	11.11
รวม	9	100

จากตาราง 4.18 ข้อมูลทั่วไปของผู้นิเทศ ติดตาม และประเมินผล พบว่ามีจำนวน 9 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 เพศชาย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ตำแหน่ง ครู ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน

จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 33.34 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 อายุราชการต่ำกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 ระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 วุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 และปริญญาโท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

ตาราง 4.19 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) (N = 9)

รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ
1. ครูจัดพื้นที่หน้าห้องเรียน แสดงข้อมูลเฉพาะที่จำเป็น เช่น ภาพสมาชิกในห้องเรียน ภาพครูประจำชั้น หรือภาพการทักทายให้เด็กออทิสติก เลือกการทักทายที่ชอบก่อนเข้าห้องเรียน เป็นต้น	4.13	0.35	มาก	4.88	0.35	มากที่สุด
2. ครูจัดมุมที่ต้องทำเป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น ช่องเก็บสิ่งของ ที่แขวนกระเป๋า ชั้นวางรองเท้า เป็นต้น	3.88	0.35	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ครูจัดพื้นที่มุมหน้ากระดานได้อย่างเหมาะสม	3.88	0.35	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
4. ครูจัดพื้นที่กิจกรรมเดี่ยว ให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมได้อย่างอิสระในพื้นที่ของตนเอง ลดสิ่งเร้าต่าง ๆ ช่วยให้เด็กออทิสติกมีสมาธิกับการทำกิจกรรม	3.87	0.35	มาก	4.88	0.35	มากที่สุด
5. ครูจัดพื้นที่กิจกรรมกลุ่ม ที่มีพื้นที่ให้เด็กออทิสติกได้ดูชิ้นงานตัวอย่างได้ง่าย และครูสามารถดูเด็กออทิสติกทำกิจกรรมได้ทั่วถึง	3.88	0.35	มาก	4.88	0.35	มากที่สุด

ตาราง 4.19 (ต่อ)

รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ
6. ครูจัดมุมสำหรับทำงานหรือเรียนกับครูแบบหนึ่งต่อหนึ่ง	3.88	0.35	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
7. ครูจัดมุมพักผ่อนให้เด็กออกทิสติกสามารถเลือกทำกิจกรรมได้ตามใจชอบ เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น	3.75	0.46	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
8. ครูจัดมุมเคลื่อนที่สำหรับพักหรือรอทำกิจกรรมต่อไป โดยอาจใช้เป็นพรม เสื่อ หรือแผ่นพลาสติก ซึ่งสามารถเคลื่อนย้ายหรือเก็บได้ง่าย	4.13	0.64	มาก	4.63	0.52	มากที่สุด
9. ครูจัดเก็บสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระเบียบ	4.62	0.52	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
10. ครูแบ่งพื้นที่หรือปิดล้อมพื้นที่สำหรับเด็กออกทิสติกที่ต้องควบคุมพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน เช่น ใช้เส้นเทปตีเส้นเพื่อกำหนดพื้นที่ เป็นต้น	3.88	0.64	มาก	4.62	0.51	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	3.99	0.43	มาก	4.81	0.34	มากที่สุด

จากตาราง 4.19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการจัดโครงสร้างทางกายภาพ พบว่า

ครั้งที่ 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.99$, $\sigma = 0.43$) เมื่อพิจารณา แต่ละรายการ พบว่า ครูจัดเก็บสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระเบียบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.52$) รองลงมาได้แก่ ครูจัดพื้นที่หน้าห้องเรียน แสดงข้อมูลเฉพาะที่จำเป็น เช่น ภาพสมาชิกในห้องเรียน ภาพครูประจำชั้น หรือภาพการทักทายให้เด็กออทิสติกเลือกการทักทายที่ชอบก่อนเข้าห้องเรียน เป็นต้น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13$, $\sigma = 0.35$) และครูจัดมุมเคลื่อนที่ สำหรับพักหรือรอทำกิจกรรมต่อไป โดยอาจใช้เป็นพรม เสื่อ หรือแผ่น

พลาสติก ซึ่งสามารถเคลื่อนย้ายหรือเก็บได้ง่าย มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13, \sigma = 0.64$) รองลงมา ได้แก่ ครูจัดมุมที่ต้องทำเป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น ช่องเก็บสิ่งของ ที่แขวนกระเป๋า ชั้นวางรองเท้า เป็นต้น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88, \sigma = 0.35$) ครูจัดพื้นที่มุมหน้ากระดานได้อย่างเหมาะสม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88, \sigma = 0.35$) ครูจัดพื้นที่กิจกรรมกลุ่มที่มีพื้นที่ให้เด็กออกทัศนคติได้สูงขึ้นงานตัวอย่างได้ง่าย และครูสามารถดูแลเด็กออกทัศนคติทำกิจกรรมได้ทั่วถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88, \sigma = 0.35$) ครูจัดมุมสำหรับทำงานหรือเรียนกับครู แบบหนึ่งต่อหนึ่ง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88, \sigma = 0.35$) ครูแบ่งพื้นที่หรือปิดล้อมพื้นที่สำหรับเด็กออกทัศนคติที่ต้องควบคุมพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน เช่น ใช้เส้นเทปติเส้นเพื่อกำหนดพื้นที่ เป็นต้น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88, \sigma = 0.64$) ครูจัดพื้นที่กิจกรรมเดี่ยว ให้เด็กออกทัศนคติทำกิจกรรมได้อย่างอิสระในพื้นที่ของตนเอง ลดสิ่งรบกวนต่าง ๆ ช่วยให้เด็กออกทัศนคติมีสมาธิกับการทำกิจกรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.87, \sigma = 0.35$) และครูจัดมุมพักผ่อนให้เด็กออกทัศนคติสามารถเลือกทำกิจกรรมได้ตามใจชอบ เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75, \sigma = 0.46$)

ครั้งที่ 2 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.81, \sigma = 0.34$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า ครูจัดมุมที่ต้องทำเป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น ช่องเก็บสิ่งของ ที่แขวนกระเป๋า ชั้นวางรองเท้า เป็นต้น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 5.00, \sigma = 0.00$) และ ครูจัดเก็บสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระเบียบ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 5.00, \sigma = 0.00$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ครูจัดพื้นที่หน้าห้องเรียน แสดงข้อมูลเฉพาะที่จำเป็น เช่น ภาพสมาชิกในห้องเรียน ภาพครูประจำชั้น หรือภาพการตกทายให้เด็กออกทัศนคติ เลือกการตกทายที่ชอบก่อนเข้าห้องเรียน เป็นต้น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.88, \sigma = 0.35$) ครูจัดพื้นที่กิจกรรมเดี่ยว ให้เด็กออกทัศนคติทำกิจกรรมได้อย่างอิสระในพื้นที่ของตนเอง ลดสิ่งรบกวนต่าง ๆ ช่วยให้เด็กออกทัศนคติมีสมาธิกับการทำกิจกรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 3.87, \sigma = 0.35$) ครูจัดพื้นที่กิจกรรมกลุ่มที่มีพื้นที่ให้เด็กออกทัศนคติได้สูงขึ้นงานตัวอย่างได้ง่าย และครูสามารถดูแลเด็กออกทัศนคติทำกิจกรรมได้ทั่วถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 3.88, \sigma = 0.35$) ครูจัดพื้นที่มุมหน้ากระดานได้อย่างเหมาะสม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 3.88, \sigma = 0.35$) ครูจัดมุมสำหรับทำงานหรือเรียนกับครู แบบหนึ่งต่อหนึ่ง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 3.88, \sigma = 0.35$) ครูจัดมุมพักผ่อนให้เด็กออกทัศนคติสามารถเลือกทำกิจกรรมได้ตามใจชอบ เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 3.75, \sigma = 0.41$) ครูจัดมุมเคลื่อนที่สำหรับพักหรือรอทำกิจกรรมต่อไป โดยอาจใช้เป็นพรม เสื่อ หรือแผ่นพลาสติก ซึ่งสามารถเคลื่อนย้ายหรือเก็บได้ง่าย มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.13, \sigma = 0.64$) และ ครูแบ่งพื้นที่หรือปิดล้อมพื้นที่สำหรับเด็กออกทัศนคติที่ต้องควบคุมพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน เช่น ใช้เส้นเทปติเส้นเพื่อกำหนดพื้นที่ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 3.85, \sigma = 0.64$)

ตาราง 4.20 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการใช้ตารางกิจกรรม (Activity Schedule) (N = 9)

รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ
1. ครูจัดทำตารางกิจกรรมรายสัปดาห์โดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	4.13	0.35	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
2. ครูจัดทำตารางกิจกรรมประจำวันโดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างเหมาะสม	4.13	0.35	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
3. ครูจัดตั้งตารางกิจกรรมในพื้นที่ที่เด็กออทิสติกสังเกตเห็นได้ง่าย และสามารถตรวจสอบการทำงานของตนเองตามตารางกิจกรรมได้	4.25	0.46	มาก	4.62	0.51	มากที่สุด
4. ครูจัดทำตารางกิจกรรมที่ตรงกับระดับความสามารถของเด็กออทิสติก	4.25	0.46	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
5. ครูจัดทำตารางกิจกรรมที่แสดงให้เห็นลำดับขั้นตอนการทำงานจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง หรือจากง่ายไปยาก	4.38	0.74	มาก	4.50	0.53	มากที่สุด
6. เด็กออทิสติกมีตารางกิจกรรมรายบุคคลที่สามารถพาติดตัวได้	3.75	0.46	มาก	4.25	0.46	มากที่สุด
7. ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกสามารถใช้ตารางกิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ	4.25	0.46	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
8. ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกตรวจสอบการทำกิจกรรมต่างๆ ตามตารางกิจกรรม (Check Schedule) โดยทำเครื่องหมายถูก เครื่องหมายกากบาท นำบัตรใส่กล่อง หรือการดึงภาพกิจกรรมออกไปคิดหรือวางในจุดที่แสดงว่าทำกิจกรรมแล้วเสร็จ (Finish Box)	4.38	0.51	มาก	4.88	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.19	0.47	มาก	4.66	0.46	มากที่สุด

จากตาราง 4.20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการใช้ตาราง กิจกรรม (Activity Schedule) พบว่า

ครั้งที่ 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.19, \sigma = 0.47$) เมื่อพิจารณา แต่ละรายการ พบว่า ครูจัดทำตารางกิจกรรมที่แสดงให้เห็นลำดับขั้นตอนการทำงานจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง หรือจากง่ายไปยาก มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.38, \sigma = 0.74$) และครูส่งเสริม ให้เด็กออทิสติกตรวจสอบการทำงานกิจกรรมต่างๆ ตามตารางกิจกรรม (Check Schedule) โดยทำ เครื่องหมายถูก เครื่องหมายกากบาท นำบัตรใส่กล่อง หรือการดึงภาพกิจกรรมออกไปติดหรือวางใน จุดที่แสดงว่าทำกิจกรรมแล้วเสร็จ (Finish Box) มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.38, \sigma = 0.51$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ครูจัดตั้งตารางกิจกรรมในพื้นที่ที่เด็กออทิสติกสังเกตเห็นได้ง่าย และสามารถตรวจสอบการทำงานของตนเองตามตารางกิจกรรมได้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25, \sigma = 0.46$) ครูจัดทำตารางกิจกรรมที่ตรงกับระดับความสามารถของเด็กออทิสติก มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25, \sigma = 0.46$) ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกสามารถใช้ตาราง กิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25, \sigma = 0.46$) ครูจัดทำตาราง กิจกรรมรายสัปดาห์โดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.13, \sigma = 0.35$) ครูจัดทำตารางกิจกรรมประจำวันโดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่าง เหมาะสม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13, \sigma = 0.35$) และเด็กออทิสติกมีตารางกิจกรรม รายบุคคลที่สามารถพาดพิงตัวได้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75, \sigma = 0.46$)

ครั้งที่ 2 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.66, \sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณา แต่ละรายการ พบว่า ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกตรวจสอบการทำงานกิจกรรมต่างๆ ตามตารางกิจกรรม (Check Schedule) โดยทำเครื่องหมายถูก เครื่องหมายกากบาท นำบัตรใส่กล่อง หรือการดึงภาพ กิจกรรมออกไปติดหรือวางในจุดที่แสดงว่าทำกิจกรรมแล้วเสร็จ (Finish Box) มีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\mu = 4.88, \sigma = 0.35$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ครูจัดตั้งตารางกิจกรรม รายสัปดาห์โดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ครูจัดทำตารางกิจกรรมประจำวันโดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่าง เหมาะสม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ครูจัดทำตารางกิจกรรมที่ตรงกับ ระดับความสามารถของเด็กออทิสติก มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกสามารถใช้ตารางกิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ มีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ครูจัดตั้งตารางกิจกรรมในพื้นที่ที่เด็กออทิสติกสังเกตเห็นได้ ง่าย และสามารถตรวจสอบการทำงานของตนเองตามตารางกิจกรรมได้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ

มากที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.51$) ครูจัดทำตารางกิจกรรมที่แสดงให้เห็นลำดับขั้นตอนการทำงานจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง หรือจากง่ายไปยาก มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.53$) และเด็กออทิสติกมีตารางกิจกรรมรายบุคคลที่สามารถวาดตัวได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.46$)

ตาราง 4.21 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการใช้ระบบงาน (Work Systems) (N = 9)

รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ
1. ครูวิเคราะห์งาน (Task Analysis) อย่างถูกต้องเป็นระบบ เพื่อกำหนดระบบงาน	4.00	0.53	มาก	4.38	0.51	มาก
2. ครูกำหนดขั้นตอนของระบบงานชัดเจน โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.75	0.70	มาก	4.50	0.53	มากที่สุด
3. ครูจัดระบบงานที่แสดงให้เห็นว่า ทำงานอะไร ทำมากแค่ไหน รู้ได้อย่างไรว่าทำเสร็จแล้ว สิ่งที่จะต้องทำต่อไปคืออะไร	4.00	0.53	มาก	4.63	0.51	มากที่สุด
4. ครูจัดระบบงานตามระดับความสามารถของเด็กออทิสติกแต่ละคน	4.13	0.35	มาก	4.38	0.51	มาก
5. ครูจัดทำระบบงานที่เป็นลักษณะการฝึก เช่น การจับคู่อุปภาพ การแยกประเภท การเขียน การวาด การประกอบ การแยกส่วนประกอบ ได้อย่างเหมาะสม	3.75	0.46	มาก	4.50	0.53	มากที่สุด
6. ครูจัดหาหรือผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เด็กออทิสติกเข้าใจได้ง่าย สอดคล้องกับกิจกรรมตามระบบงาน	3.50	0.53	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด

ตาราง 4.21 (ต่อ)

รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
	μ	σ	ระดับ การปฏิบัติ	μ	σ	ระดับ การปฏิบัติ
7. ครูนำเสนอขั้นตอนการทำกิจกรรมตามระบบงานเพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถทำกิจกรรมเสร็จตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง	4.25	0.46	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
8. ครูใช้การกระตุ้นและการเสริมแรงที่เหมาะสม ให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมตามระบบงานได้สำเร็จ	3.87	0.83	มาก	4.63	0.51	มากที่สุด
9. ครูจัดโต๊ะทำกิจกรรมติดกับชั้นวางสื่อการเรียนการสอนตามระบบงาน	4.13	0.64	มาก	4.88	0.35	มากที่สุด
10. ครูจัดโต๊ะหรือกำหนดช่องว่างสุดของชั้นวางของ เพื่อให้เด็กออทิสติกวางงานที่ทำเสร็จแล้ว	3.75	0.70	มาก	4.50	0.53	มากที่สุด
11. ครูใช้ระบบงานในหลายลักษณะ ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และที่บ้าน	3.75	0.46	มาก	4.25	0.46	มาก
12. ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกใช้ระบบงานในการทำกิจกรรมอย่างอิสระได้โดยครูช่วยเหลือน้อยที่สุด	3.88	0.46	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	3.90	0.58	มาก	4.58	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 4.21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการใช้ระบบงาน (Work Systems) พบว่า

ครั้งที่ 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90, \sigma = 0.58$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า ครูนำเสนอขั้นตอนการทำกิจกรรมตามระบบงานเพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถทำกิจกรรมเสร็จตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25, \sigma = 0.46$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ครูจัดระบบงานตามระดับความสามารถของเด็กออทิสติกแต่ละคน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13, \sigma = 0.35$) ครูจัดโต๊ะทำกิจกรรมติดกับชั้นวางสื่อการเรียน

การสอนตามระบบงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13, \sigma = 0.64$) ครูวิเคราะห์งาน (Task Analysis) อย่างถูกต้องเป็นระบบ เพื่อกำหนดระบบงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00, \sigma = 0.53$) ครูจัดระบบงานที่แสดงให้เห็นว่า ทำงานอะไร ทำมากแค่ไหน รู้ได้อย่างไรว่าทำเสร็จแล้ว สิ่งที่จะต้องทำต่อไปคืออะไร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00, \sigma = 0.53$) ครูส่งเสริมให้เด็ก ออทิสติกใช้ระบบงานในการทำกิจกรรมอย่างอิสระ ได้โดยครูช่วยเหลือน้อยที่สุด มีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับมาก ($\mu = 3.88, \sigma = 0.46$) ครูใช้การกระตุ้นและการเสริมแรงที่เหมาะสม ให้เด็กออทิสติกทำ กิจกรรมตามระบบงาน ได้สำเร็จ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 3.87, \sigma = 0.83$) ครูกำหนด ขั้นตอนของระบบงานชัดเจนโดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ทำให้เข้าใจได้ง่าย มีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับมาก ($\mu = 3.75, \sigma = 0.70$) ครูจัดทำระบบงานที่เป็นลักษณะการฝึก เช่น การจับคู่รูปภาพ การแยกประเภท การเขียน การวาด การประกอบ การแยกส่วนประกอบ ได้อย่างเหมาะสม มีการ ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75, \sigma = 0.46$) ครูจัดโต๊ะเก้าอี้ หรือกำหนดช่องว่างของชั้นวางของ เพื่อให้เด็กออทิสติกวางงานที่ทำเสร็จแล้ว มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75, \sigma = 0.70$) ครูใช้ ระบบงานในหลายลักษณะ ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และที่บ้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75, \sigma = 0.46$) และครูจัดหาหรือผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เด็กออทิสติกเข้าใจได้ง่าย สอดคล้อง กับกิจกรรมตามระบบงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.50, \sigma = 0.53$)

ครั้งที่ 2 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58, \sigma = 0.49$) เมื่อพิจารณา แต่ละรายการ พบว่า ครูจัดโต๊ะทำกิจกรรมติดกับชั้นวางสื่อการเรียนการสอนตามระบบงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.88, \sigma = 0.35$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ครูส่งเสริม ให้เด็กออทิสติกใช้ระบบงานในการทำกิจกรรมอย่างอิสระ ได้โดยครูช่วยเหลือน้อยที่สุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ครูจัดหาหรือผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เด็ก ออทิสติกเข้าใจได้ง่าย สอดคล้องกับกิจกรรมตามระบบงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ครูนำเสนอขั้นตอนการทำกิจกรรมตามระบบงานเพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถ ทำกิจกรรมเสร็จตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ครูจัดระบบงานที่แสดงให้เห็นว่า ทำงานอะไร ทำมากแค่ไหน รู้ได้อย่างไรว่าทำเสร็จแล้ว สิ่ง ที่จะต้องทำต่อไปคืออะไร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63, \sigma = 0.51$) ครูใช้การกระตุ้น และการเสริมแรงที่เหมาะสม ให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมตามระบบงานได้สำเร็จ มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63, \sigma = 0.51$) ครูกำหนดขั้นตอนของระบบงานชัดเจนโดยเรียงลำดับ จากง่ายไปหายาก ทำให้เข้าใจได้ง่าย มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.50, \sigma = 0.53$) ครูจัดทำระบบงานที่เป็นลักษณะการฝึก เช่น การจับคู่รูปภาพ การแยกประเภท การเขียน การวาด การประกอบ การแยกส่วนประกอบ ได้อย่างเหมาะสม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.50,$

$\sigma = 0.53$) ครูจัดตะกร้า หรือกำหนดช่องว่างสุดของชั้นวางของ เพื่อให้เด็กออกทิสติกวางงานที่ทำเสร็จแล้ว มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.50, \sigma = 0.53$) ครูวิเคราะห์งาน (Task Analysis) อย่างถูกต้องเป็นระบบ เพื่อกำหนดระบบงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.38, \sigma = 0.51$) ครูจัดระบบงานตามระดับความสามารถของเด็กออกทิสติกแต่ละคน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.38, \sigma = 0.51$) และครูใช้ระบบงานในหลายลักษณะ ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และที่บ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25, \sigma = 0.46$)

ตาราง 4.22 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออกทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) (N = 9)

รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ
1. ครูใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริง ภาพเคลื่อนไหว ภาพถ่าย ภาพวาด แผ่นป้าย หรือสัญลักษณ์ อย่างเป็นระบบเพื่อให้เด็กออกทิสติกเกิดการเรียนรู้จากการมอง	3.88	0.83	มาก	4.63	0.51	มากที่สุด
2. ครูใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แสดงตาราง กิจกรรม ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.25	0.70	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
3. ครูใช้รูปภาพสนับสนุนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เพื่อให้เด็กออกทิสติกแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ	3.75	0.46	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
4. ครูจัดทำสื่อสมุดภาพ (Visual Book) ที่เด็กออกทิสติกสามารถใช้ได้จริงและเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	3.87	0.35	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
5. ครูจัดทำรูปภาพที่มีการกำหนดพฤติกรรมตามลำดับ ทำให้เด็กออกทิสติกรับรู้ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในระหว่างวัน	3.75	0.46	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 4.22 (ต่อ)

รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
	μ	σ	ระดับ การปฏิบัติ	μ	σ	ระดับ การปฏิบัติ
6. ครูใช้รูปภาพกิจกรรมเพื่อให้เด็กออกทิสติก รายงานให้ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ทราบได้ว่าวันนี้ได้ทำอะไรบ้าง	3.75	0.46	มาก	4.63	0.51	มากที่สุด
7. ครูใช้รูปภาพมาเป็นสื่อสนับสนุนการ สื่อสารแทนการพูด เพื่อลดข้อจำกัดของเด็ก ออทิสติกที่มีปัญหาการสื่อสาร	3.87	0.35	มาก	4.88	0.35	มากที่สุด
8. ครูใช้รูปภาพบุคคลเพื่อให้เด็กออทิสติกให้ ข้อมูลบุคคลได้ รู้สึกปลอดภัยและร่วม กิจกรรมกับบุคคลอื่นได้อย่างมั่นใจ	4.13	0.35	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
9. ครูใช้รูปภาพการทำกิจกรรมเป็นขั้นตอน ย่อย ๆ เพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถทำ กิจกรรมต่าง ๆ ได้ประสบความสำเร็จ ด้วยตนเอง	3.88	0.35	มาก	4.88	0.35	มากที่สุด
10. ครูใช้รูปภาพ หรือกระดานทางเลือก (Choice Board) เพื่อส่งเสริมให้เด็กออทิสติก รู้จักเลือกสิ่งของตนเองต้องการ	3.88	0.83	มาก	4.50	0.53	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	3.90	0.51	มาก	4.75	0.41	มากที่สุด

จากตาราง 4.22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้
แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ด้านการใช้กลวิธี
การเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) พบว่า

ครั้งที่ 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90, \sigma = 0.51$) เมื่อพิจารณา
แต่ละรายการ พบว่า ครูใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แสดงตารางกิจกรรม ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการ
เรียนรู้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25, \sigma = 0.70$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่
ครูใช้รูปภาพบุคคลเพื่อให้เด็กออทิสติกให้ข้อมูลบุคคลได้ รู้สึกปลอดภัยและร่วมกิจกรรมกับบุคคล
อื่นได้อย่างมั่นใจ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13, \sigma = 0.35$) ครูใช้สื่อการเรียนการสอน

ที่เป็นของจริง ภาพเคลื่อนไหว ภาพถ่าย ภาพวาด แผ่นป้าย หรือสัญลักษณ์ อย่างเป็นระบบเพื่อให้เด็ก ออทิสติกเกิดการเรียนรู้จากการมอง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88, \sigma = 0.83$) ครูใช้รูปภาพ หรือกระดานทางเลือก (Choice Board) เพื่อส่งเสริมให้เด็กออทิสติกรู้จักเลือกสิ่งที่คุณเองต้องการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88, \sigma = 0.83$) ครูใช้รูปภาพการทำกิจกรรมเป็นขั้นตอนย่อย ๆ เพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88, \sigma = 0.35$) ครูจัดทำสื่อสมุดภาพ (Visual Book) ที่เด็กออทิสติกสามารถใช้ได้จริงและเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.87, \sigma = 0.35$) ครูใช้รูปภาพมาเป็นสื่อสนับสนุนการสื่อสารแทนการพูด เพื่อลดข้อจำกัดของเด็กออทิสติก ที่มีปัญหาการสื่อสาร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 3.87, \sigma = 0.35$) ครูใช้รูปภาพสนับสนุน พฤติกรรมที่พึงประสงค์ เพื่อให้เด็กออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และการปฏิบัติตาม กฎระเบียบ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75, \sigma = 0.46$) ครูจัดทำรูปภาพที่มีการกำหนด พฤติกรรมตามลำดับ ทำให้เด็กออทิสติกรับรู้ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในระหว่างวัน มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75, \sigma = 0.46$) และครูใช้รูปภาพกิจกรรมเพื่อให้เด็กออทิสติก รายงานให้ ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ทราบได้ว่าวันนี้ได้ทำอะไรบ้าง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75, \sigma = 0.46$)

ครั้งที่ 2 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.41$) เมื่อพิจารณา แต่ละรายการ พบว่า ครูจัดทำรูปภาพที่มีการกำหนดพฤติกรรมตามลำดับ ทำให้เด็กออทิสติกรับรู้ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในระหว่างวัน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 5.00, \sigma = 0.00$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ครูใช้รูปภาพมาเป็นสื่อสนับสนุนการสื่อสารแทนการพูด เพื่อลดข้อจำกัดของเด็กออทิสติกที่มีปัญหาการสื่อสาร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.88, \sigma = 0.35$) ครูใช้รูปภาพการทำกิจกรรมเป็นขั้นตอนย่อย ๆ เพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.88, \sigma = 0.35$) ครูใช้ รูปภาพบุคคลเพื่อให้เด็กออทิสติกให้ข้อมูลบุคคลได้ รู้สึกปลอดภัยและร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่นได้ อย่างมั่นใจ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ครูจัดทำสื่อสมุดภาพ (Visual Book) ที่เด็กออทิสติกสามารถใช้ได้จริงและเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ครูใช้รูปภาพสนับสนุนพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ เพื่อให้เด็กออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ครูใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แสดงตาราง กิจกรรม ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ครูใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริง ภาพเคลื่อนไหว ภาพถ่าย ภาพวาด แผ่นป้าย หรือ

สัญลักษณ์ อย่างเป็นระบบเพื่อให้เด็ก ออทิสติกเกิดการเรียนรู้จากการมอง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63, \sigma = 0.51$) ครูใช้รูปภาพกิจกรรมเพื่อให้เด็กออทิสติก รายงานให้ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ทราบได้ว่าวันนี้ได้ทำอะไรบ้าง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63, \sigma = 0.51$) และครูใช้รูปภาพ หรือกระดานทางเลือก (Choice Board) เพื่อส่งเสริมให้เด็กออทิสติกรู้จักเลือกสิ่งของตนเองต้องการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.50, \sigma = 0.53$)

ผู้วิจัยได้ สรุปผลการนิเทศ ติดตามและประเมินผล การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในภาพรวมทั้ง 4 องค์ประกอบได้แก่ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง ทั้ง 2 ครั้งมี ผลดังตาราง 4.23

ตาราง 4.23 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) สรุปผลการนิเทศการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานีในภาพรวมทั้ง 4 องค์ประกอบ (N = 9)

รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ
1. การจัดโครงสร้างทางกายภาพ	3.99	0.43	มาก	4.81	0.34	มากที่สุด
2. การใช้ตารางกิจกรรม	4.19	0.47	มาก	4.66	0.46	มากที่สุด
3. การใช้ระบบงาน	3.90	0.58	มาก	4.58	0.49	มากที่สุด
4. การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง	3.90	0.51	มาก	4.75	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.00	0.50	มาก	4.70	0.42	มากที่สุด

จากตาราง 4.23 สรุปผลการนิเทศการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในภาพรวมทั้ง 4 องค์ประกอบ พบว่า

ครั้งที่ 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00, \sigma = 0.50$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า การใช้ตารางกิจกรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.19, \sigma = 0.47$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.99, \sigma = 0.43$) การใช้ระบบงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90, \sigma = 0.58$) และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90, \sigma = 0.51$)

ครั้งที่ 2 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.42$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า การจัดโครงสร้างทางกายภาพ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.34$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.41$) การใช้ตารางกิจกรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.66$, $\sigma = 0.46$) และ การใช้ระบบงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.49$)

จากการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ให้ผู้นิเทศติดตาม และประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อนำไปปรับใช้ให้มีความสมบูรณ์ โดยมีผลการวิเคราะห์เนื้อหาข้อเสนอแนะจากการนิเทศ ติดตามและประเมินผล ดังตาราง 4.24

ตาราง 4.24 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา ข้อเสนอแนะ จากการนิเทศ ติดตามและประเมินผล การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ครูควรหาวิธีการสื่อสารกับผู้เรียน เพื่อว่าผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการเรียนอย่างไรบ้าง มีความเข้าใจในเรื่องที่เรียนรู้หรือไม่ โดยใช้รูปภาพกิจกรรมในการรายงานให้ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลทราบว่าวันนี้ได้ทำอะไรบ้าง	7
2. ควรมีการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนให้ทราบว่ากิจกรรมการเรียนรู้อะไรบ้าง ครูต้องเตรียมสื่ออะไรบ้าง เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนที่เด็กออทิสติกเข้าใจได้ง่าย สอดคล้องกับกิจกรรมตามระบบงาน	6
3. ควรมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถให้ผู้ปกครองสามารถนำกลับไปใช้งานที่บ้านได้ด้วย เพื่อให้การพัฒนาผู้เรียนมีความต่อเนื่อง เป็นการร่วมกันระหว่างบ้านและโรงเรียน	6
4. การกำหนดพื้นที่ในการเรียนรู้ของเด็กออทิสติกมีความสำคัญ ดังนั้นเพื่อให้เด็กออทิสติกมีความสะดวกในการเรียนและรับรู้ได้ว่าต้องเรียนที่ไหนอย่างไร ครูควรกำหนดพื้นที่ให้ห้องเรียนอย่างเหมาะสม ชัดเจน และในรูปภาพหรือสื่อที่เข้าใจได้ง่าย	5
5. ครูควรเพิ่มการใช้รูปภาพ หรือกระดานทางเลือก (Choice Board) ในการส่งเสริมให้เด็กออทิสติก ได้เลือกทำในสิ่งที่ตนเองชอบหรือต้องการ เพื่อพัฒนาการตัดสินใจของผู้เรียนและการแสดงออกถึงความต้องการของตนเองอย่างเหมาะสม	5

ตาราง 4.24 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
6. ครูควรทำตารางกิจกรรมรายบุคคลที่สามารถพาดพิงตัวได้ ให้เด็กออกทิสติกได้ เรียนรู้และใช้งานตามความเหมาะสมเพื่อความสะดวกในการเรียนรู้รวมถึงสามารถนำไปใช้ในพื้นที่ยื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5
7. ห้องเรียนมีความคับแคบจึงควรมีการจัดมุมพักผ่อนที่เหมาะสมและให้เด็กออกทิสติกสามารถเลือกทำกิจกรรมที่สนใจได้ เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน	3

จากตาราง 4.24 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา ข้อเสนอแนะ จากการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่า ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุด ได้แก่ ครูควรหาวิธีการสื่อสารกับผู้เรียน เพื่อค้นหาผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการเรียนอย่างไรบ้าง มีความเข้าใจในเรื่องที่เรียนรู้หรือไม่ โดยใช้รูปภาพกิจกรรมในการรายงานให้ผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ทราบว่าวันนี้ได้ทำอะไรบ้าง ควรมีการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนให้ทราบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้งครูต้องเตรียมสื่ออะไรบ้าง เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนที่เด็กออกทิสติกเข้าใจได้ง่าย สอดคล้องกับกิจกรรมตามระบบงาน ควรมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถให้ผู้ปกครองสามารถนำกลับไปใช้งานที่บ้านได้ด้วย เพื่อให้การพัฒนาผู้เรียนมีความต่อเนื่อง เป็นการร่วมกันระหว่างบ้านและโรงเรียน การกำหนดพื้นที่ในการเรียนรู้ของเด็กออกทิสติกมีความสำคัญ ดังนั้นเพื่อให้เด็กออกทิสติกมีความสะดวกในการเรียนและรับรู้ได้ว่าต้องเรียนที่ไหนอย่างไร ครูควรกำหนดพื้นที่ให้ห้องเรียนอย่างเหมาะสม ชัดเจน และในรูปภาพหรือสื่อที่เข้าใจได้ง่าย ครูควรเพิ่มการใช้รูปภาพหรือกระดานทางเลือก (Choice Board) ในการส่งเสริมให้เด็กออกทิสติก ได้เลือกทำในสิ่งที่ตนเองชอบหรือต้องการ เพื่อพัฒนาการตัดสินใจของผู้เรียนและการแสดงออกถึงความต้องการของตนเองอย่างเหมาะสม ครูควรทำตารางกิจกรรมรายบุคคลที่สามารถพาดพิงตัวได้ ให้เด็กออกทิสติกได้เรียนรู้และใช้งานตามความเหมาะสมเพื่อความสะดวกในการเรียนรู้รวมถึงสามารถนำไปใช้ในพื้นที่ยื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ห้องเรียนมีความคับแคบจึงควรมีการจัดมุมพักผ่อนที่เหมาะสมและให้เด็กออกทิสติกสามารถเลือกทำกิจกรรมที่สนใจได้ เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ตามลำดับ

3.2 ผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP)

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ไปใช้ในปีการศึกษา 2562 กับผู้เรียนห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก ที่ใช้หลักสูตรสถานศึกษาคือ หลักสูตรสำหรับเด็กพิการที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ระยะแรกเริ่ม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2562 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี จำนวน 3 ห้องเรียน ผู้เรียน จำนวน 20 คน แต่มีผู้เรียนที่มีเวลาเรียนต่อเนื่อง คือมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของเวลาเรียนทั้งหมด จำนวน 18 คน หลังการทดลองใช้ผู้วิจัยได้ติดตามผลการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคลตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ได้สรุปผลการพัฒนา ดังตาราง 4.25 - 4.28

ตาราง 4.25 ผลประเมินการผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล กลุ่มหลักสูตรเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม
ปีการศึกษา 2562 ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก 2

ผู้เรียน	จำนวนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและจำนวนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ผ่านการประเมิน ร้อยละ 70														รวม จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม ที่ผ่าน	คิดเป็น ร้อยละ	ระดับ คุณภาพ	ระดับ
	กลุ่มทักษะ กล้ามเนื้อ มัดใหญ่		กลุ่มทักษะ กล้ามเนื้อ มัดเล็ก		กลุ่มทักษะการ ช่วยเหลือ ตนเองใน ชีวิตประจำวัน		กลุ่มทักษะ การเรียนรู้ และแสดงออก ทางภาษา		กลุ่มทักษะ ทางสังคม		กลุ่มทักษะ เตรียมความ พร้อมทาง สติปัญญา		กลุ่มทักษะเฉพาะ เตรียมความ พร้อมทาง ทักษะจำเป็นอื่น						
	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน					
ผู้เรียน 1	0	0	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	12	12	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 4	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 5	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 6	0	0	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	12	12	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 7	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม

จากตาราง 4.25 พบว่า ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก 2 มีผู้เรียน จำนวน 7 คน มีผู้เรียนที่มีผลการประเมินพัฒนาตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
จำนวน 7 คน และมีผู้เรียนที่ผ่านการประเมินจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 4.26 ผลประเมินการผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของผู้เรียน ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลกลุ่มหลักสูตรเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม ปีการศึกษา 2562 ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก 3

ผู้เรียน	จำนวนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและจำนวนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ผ่านการประเมิน ร้อยละ 70														รวม จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม ที่ผ่าน	คิดเป็น ร้อยละ	ระดับ คุณภาพ	ระดับ
	กลุ่มทักษะ กล้ามเนื้อ มัดใหญ่		กลุ่มทักษะ กล้ามเนื้อ มัดเล็ก		กลุ่มทักษะการ ช่วยเหลือ ตนเองใน ชีวิตประจำวัน		กลุ่มทักษะการ เรียนรู้ และแสดงออก ทางภาษา		กลุ่มทักษะ ทางสังคม		กลุ่มทักษะ เตรียมความ พร้อมทาง สติปัญญา		กลุ่มทักษะ เฉพาะความ พิการหรือทักษะ จำเป็นอื่น						
	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน					
ผู้เรียน 1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	14	7	50	1	ปรับปรุง
ผู้เรียน 2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 4	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก 3 มีผู้เรียน จำนวน 4 คน มีผู้เรียนที่ผ่านการประเมินจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และพบว่าผู้เรียนที่ไม่มีผลการประเมินเนื่องจากมารับบริการได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดทำให้ไม่อาจประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ตาราง 4.27 ผลประเมินการผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของผู้เรียน ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลกลุ่มหลักสูตรเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม ปีการศึกษา 2562 ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก 4

ผู้เรียน	จำนวนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและจำนวนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ผ่านการประเมิน ร้อยละ 70														รวม จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม ที่ผ่าน	คิดเป็น ร้อยละ	ระดับ คุณภาพ	ระดับ	
	กลุ่มทักษะ กล้ามเนื้อ มัดใหญ่		กลุ่มทักษะ กล้ามเนื้อ มัดเล็ก		กลุ่มทักษะการ ช่วยเหลือ ตนเองใน ชีวิตประจำวัน		กลุ่มทักษะการ เรียนรู้ และแสดงออก ทางภาษา		กลุ่มทักษะ ทางสังคม		กลุ่มทักษะ เตรียมความ พร้อมทาง สติปัญญา		กลุ่มทักษะเฉพาะ ความพิการหรือ ทักษะจำเป็นอื่น							
	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน						
ผู้เรียน 1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 4	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 5	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 6	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	14	14	100	4	ดีเยี่ยม
ผู้เรียน 7	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	14	7	50	1	ปรับปรุง

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก 4 มีผู้เรียน จำนวน 7 คน มีผู้เรียนที่ผ่านการประเมินจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และมีผู้เรียนที่มีผลการประเมินจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไม่ถึงร้อยละ 70 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตาราง 4.28 ผลประเมินการผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของผู้เรียน ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลกลุ่มหลักสูตรเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
 ระยะแรกเริ่ม ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก ปีการศึกษา 2562

ที่	ห้องเรียน	จำนวน ผู้เรียน	ผ่านร้อยละ 70 ของ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	คิดเป็นร้อยละ	ระดับ คุณภาพ	ระดับ
1	ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก 2	7	7	100	4	ดีเยี่ยม
2	ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก 3	4	3	75	3	ดี
3	ห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก 4	7	6	85.71	4	ดีเยี่ยม
รวม		18	16	88.88	4	ดีเยี่ยม

จากตาราง 4.28 พบว่า ปีการศึกษา 2562 กลุ่มห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก 3 ห้องเรียน จำนวน 18 คน มีผู้เรียนที่ผ่านการประเมิน
 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88 อยู่ในระดับคุณภาพ 4 แปลผล เท่ากับ ดีเยี่ยม และผู้เรียนที่มีผลการประเมิน
 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ไม่ถึงร้อยละ 70 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.12

3.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ไปใช้ในการบริหารการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และใช้ในการพัฒนาเด็กออทิสติกเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงได้มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 17 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานจำนวน 4 คน ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตร หัวหน้างานวัดและประเมินผล จำนวน 3 คน ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติกจำนวน 3 คน ผู้ปกครองผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความพึงพอใจในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน สรุปผลการประเมินความพึงพอใจได้ตาม ตาราง 4.29 – 4.37

ตาราง 4.29 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	7	41.18
หญิง	10	58.82
รวม	17	100
สถานภาพ		
ผู้บริหารสถานศึกษา	2	11.76
ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน	4	23.53
ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน	3	17.65
ครูปฏิบัติหน้าที่สอนห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก	3	17.65
ผู้ปกครองเด็กออทิสติก	5	29.41
รวม	17	100

ตาราง 4.29 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	16	94.12
ปริญญาโท	1	5.88
รวม	17	100

จากตาราง 4.29 ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีจำนวน 17 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 58.82 เพศชาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41.18 สถานภาพ ผู้ปกครองเด็ก ออทิสติก มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53 ครูปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ครูปฏิบัติหน้าที่สอนห้องเรียนเตรียมความพร้อมออทิสติก มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ผู้บริหารสถานศึกษา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 วุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 และปริญญาโท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88

ตาราง 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารการจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอน การดำเนินงาน ด้านการวางแผน (Plan) (N = 17)

รายการ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. การประชุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.93	0.25	มากที่สุด
2. การนำเสนอรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.60	0.50	มากที่สุด
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.67	0.48	มากที่สุด

ตาราง 4.30 (ต่อ)

รายการ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
4. การกำหนดบทบาทของผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่น และ ผู้ปกครอง ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.40	0.50	มาก
5. การจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมภาระงาน	4.47	0.51	มาก
เฉลี่ยรวม	4.61	0.44	มากที่สุด

จากตาราง 4.30 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการ การเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน ด้านการวางแผน ผู้เกี่ยวข้อง มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.61, \sigma = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การประชุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.93, \sigma = 0.25$) รองลงมาได้แก่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับ เด็กออทิสติก มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67, \sigma = 0.48$) การนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.50$) และการจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมภาระงาน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.47, \sigma = 0.51$) ตามลำดับ ส่วนการกำหนดบทบาทของผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่น และ ผู้ปกครอง ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก สำหรับเด็กออทิสติก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40, \sigma = 0.50$)

ตาราง 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารการจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน ด้านการจัดองค์กร (Organize) (N = 17)

รายการ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. การทบทวนและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหารงานให้สอดคล้องกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.73	0.45	มากที่สุด
2. การจัดชั้นเรียนเด็กออทิสติกให้มีความเหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถพื้นฐาน ลักษณะความพิการ และช่วงอายุ	4.73	0.45	มากที่สุด
3. การจัดครูประจำชั้น และพี่เลี้ยงเด็กพิการประจำห้องเรียนเด็กออทิสติกให้มีความเหมาะสม	4.53	0.51	มากที่สุด
4. การจัดครูสอนทักษะที่จำเป็นเฉพาะความพิการ สำหรับห้องเรียนเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสม	4.20	0.86	มาก
5. การแต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.53	0.51	มากที่สุด
6. การแต่งตั้งคณะกรรมการคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.80	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.58	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 4.31 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารการจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน ด้านการจัดองค์กร ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58, \sigma = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80, \sigma = 0.41$) รองลงมาได้แก่ การทบทวนและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหารงานให้สอดคล้องกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกและการจัดชั้นเรียนเด็กออทิสติกให้มีความเหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถพื้นฐาน ลักษณะความ

พิการ และช่วงอายุ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.45$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับตามลำดับ ส่วนการจัดครูสอนทักษะที่จำเป็นเฉพาะความพิการ สำหรับห้องเรียนเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.86$)

ตาราง 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารการจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน (Do) (N = 17)

รายการ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. การประชุมจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.73	0.45	มากที่สุด
2. การจัดเตรียมวัสดุ ครุภัณฑ์ และผลิตสื่อการเรียนการสอน	4.67	0.48	มากที่สุด
3. การจัดโครงสร้างทางกายภาพภายในห้องเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.67	0.48	มากที่สุด
4. การจัดโครงสร้างทางกายภาพภายนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.53	0.51	มากที่สุด
5. การจัดทำตารางกิจกรรมที่เป็นรูปภาพให้เด็กออทิสติกสามารถรับรู้ขั้นตอน และทำงานตามตารางกิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ	4.67	0.61	มากที่สุด
6. การจัดทำตารางกิจกรรมประจำวัน โดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	4.67	0.61	มากที่สุด
7. การจัดระบบงานให้เด็กออทิสติกมีอิสระในการทำงาน มีขอบเขตกิจกรรม มีบริเวณสำหรับทำงาน และพักผ่อน	4.73	0.45	มากที่สุด
8. ครูจัดระบบงานที่แสดงให้เห็นว่าทำงานอะไร ทำมากแค่ไหน รู้ได้อย่างไรว่าเสร็จแล้ว สิ่งที่จะต้องทำต่อไปคืออะไร	4.67	0.48	มากที่สุด
9. กิจกรรมตามระบบงานมีการจัดหาและผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เด็กออทิสติก เข้าใจได้ง่าย	4.60	0.50	มากที่สุด
10. การจัดทำขั้นตอนการทำงานกิจกรรมโดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.48	มากที่สุด

ตาราง 4.32 (ต่อ)

รายการ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
11. การใช้รูปภาพมาเป็นสื่อสนับสนุนการสื่อสารแทนการพูด เพื่อลดข้อจำกัดของเด็กออทิสติกที่มีปัญหาการสื่อสาร	4.73	0.45	มากที่สุด
12. การจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง	4.60	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.66	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 4.32 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการ การเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.66$, $\sigma = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประชุมจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก การจัดระบบงานให้เด็กออทิสติกมีอิสระในการทำงาน มีขอบเขตกิจกรรม มีบริเวณสำหรับทำงาน และพักผ่อน การใช้รูปภาพเป็นสื่อสนับสนุนการสื่อสารแทนการพูด เพื่อลดข้อจำกัดของเด็กออทิสติกที่มีปัญหาการสื่อสาร มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.45$) รองลงมา คือ การจัดทำตารางกิจกรรมที่เป็นรูปภาพให้เด็กออทิสติกสามารถรับรู้ขั้นตอน และทำงานตามตารางกิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ และการจัดทำตารางกิจกรรมประจำวัน โดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.61$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน รองลงมา คือ การจัดเตรียมวัสดุ ครุภัณฑ์ และผลิตสื่อการเรียนการสอน การจัดโครงสร้างทางกายภาพภายในห้องเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ครูจัดระบบงานที่แสดงให้เด็กออทิสติกเห็นว่า ทำงานอะไร ทำมากแค่ไหน รู้ได้อย่างไรว่าเสร็จแล้ว สิ่งที่จะต้องทำต่อไปคืออะไร การจัดทำขั้นตอนการทำกิจกรรม โดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.48$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน กิจกรรมตามระบบงานมีการจัดหาและผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เด็กออทิสติก เข้าใจได้ง่าย การจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.50$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ตามลำดับ ส่วน การจัด

โครงสร้างทางกายภาพภายนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53, \sigma = 0.51$)

ตาราง 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน ด้านการควบคุม (Control) (N = 17)

รายการ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. การนิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการ และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก	4.67	0.48	มากที่สุด
2. การนิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.60	0.50	มาก
3. การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน	4.60	0.50	มาก
4. การบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ของครูผู้สอน	4.73	0.45	มาก
5. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	4.67	0.48	มาก
6. การประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.47	0.51	มาก
เฉลี่ยรวม	4.62	0.48	มากที่สุด

จากตาราง 4.33 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน ด้านการควบคุม ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62, \sigma = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ของครูผู้สอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73, \sigma = 0.45$) รองลงมาได้แก่ การนิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการ ความสามารถพื้นฐาน

ของเด็กออทิสติก และการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67, \sigma = 0.48$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน การนิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกและการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.60, \sigma = 0.50$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันตามลำดับ ส่วนการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.47, \sigma = 0.51$)

ตาราง 4.34 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน ด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act) (N = 17)

รายการ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. การปรับปรุงแก้ไข การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการ และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก	4.67	0.48	มากที่สุด
2. การปรับปรุงแก้ไข แผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.53	0.51	มากที่สุด
3. การปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	4.60	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.60	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 4.34 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน ด้านการปรับปรุงแก้ไข โดยผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การปรับปรุงแก้ไข การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการ และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67, \sigma = 0.48$) รองลงมาได้แก่ การปรับปรุงแก้ไขตาม

ข้อเสนอแนะ จากการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.50$) ตามลำดับ ส่วน การปรับปรุงแก้ไข แผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ($\mu = 4.53, \sigma = 0.51$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารการจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน ด้านการรายงานผล (Report) (N = 17)

รายการ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. การรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก รายห้องเรียน	4.73	0.45	มากที่สุด
2. การรายงานผลการจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ในภาพรวมของสถานศึกษา	4.80	0.41	มากที่สุด
3. การรายงานผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน	4.80	0.41	มากที่สุด
4. การรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IEP)	4.67	0.48	มากที่สุด
5. การรายงานผลความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง	4.80	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.76	0.43	มากที่สุด

จากตาราง 4.35 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารการจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน การรายงานผล ผู้เกี่ยวข้อง มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.76, \sigma = 0.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรายงานผลการจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ในภาพรวมของสถานศึกษา การรายงานผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน และการรายงานผลความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80, \sigma = 0.41$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน รองลงมา คือ การรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิ

สติกรายห้องเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.45$) ตามลำดับ ส่วน การรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IEP) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.48$)

ตาราง 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน ในภาพรวม (N = 17)

รายการ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านการวางแผน (Plan)	4.61	0.44	มากที่สุด
2. ด้านการจัดองค์กร (Organize)	4.58	0.53	มากที่สุด
3. ด้านการดำเนินการ (Do)	4.66	0.50	มากที่สุด
4. ด้านการควบคุม (Control)	4.62	0.48	มากที่สุด
5. ด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act)	4.60	0.49	มากที่สุด
6. ด้านการรายงานผล (Report)	4.65	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.62	0.48	มากที่สุด

จากตาราง 4.36 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในขั้นตอนการดำเนินงาน ในภาพรวม มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดำเนินการ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.66$, $\sigma = 0.50$) รองลงมา คือ ด้านการรายงานผล มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.49$) ด้านการควบคุม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.48$) ด้านการวางแผน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.44$) และ การปรับปรุงแก้ไข มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$) ตามลำดับ ส่วน ด้านการจัดองค์กร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.53$)

ตาราง 4.37 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา ข้อเสนอแนะจากการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured
Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ควรมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่องเพื่อให้คำแนะนำในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการ ดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง	10
2. การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนของเด็กออทิสติก ควรจัดพื้นที่ให้เป็นสัดส่วน ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง ทั้งนี้ห้องเรียนมีสภาพคับ แคบ ทำให้ยากต่อการจัดพื้นที่ และส่งผลต่อการทำกิจกรรม	8
3. การจัดครูผู้สอนสำหรับห้องเรียนเด็กออทิสติกควรเป็นครูที่มีความรู้เรื่อง พัฒนาการเด็กและมีความเข้าใจลักษณะของเด็กออทิสติกเป็นรายบุคคล จะช่วยให้ การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ	7
4. ครูผู้สอนควรมีการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียน รวมถึงสามารถบอกถึงปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างได้	5
5. ครูควรรายงานผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก เป็นรายบุคคลและสรุปภาพรวมของทุกห้องเรียน เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบมี โครงสร้าง	4
6. การจัดเตรียม วัสดุ ครุภัณฑ์ และผลิตสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมก่อนเริ่ม กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นครูควรจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้ พร้อมเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ	4
7. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	3
8. ควรกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบ มีโครงสร้างให้ครอบคลุมทุกภาระงานตามโครงสร้างการบริหารงาน เพื่อให้ ผู้รับผิดชอบได้รับรู้บทบาทของตนเองและสามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้อง	3

จากตาราง 4.37 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา ข้อเสนอแนะจากการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่า ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุด ได้แก่ ควรมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คำแนะนำในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง รองลงมาได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนของเด็กออทิสติก ควรจัดพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง ทั้งนี้ห้องเรียนมีสภาพคับแคบ ทำให้ยากต่อการจัดพื้นที่ และส่งผลต่อการทำกิจกรรม การจัดครูผู้สอนสำหรับห้องเรียนเด็กออทิสติกควรเป็นครูที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กและมีความเข้าใจลักษณะของเด็กออทิสติกเป็นรายบุคคล จะช่วยให้การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนควรมีการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียน รวมถึงสามารถบอกถึงปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างได้ ครูควรรายงานผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก เป็นรายบุคคล และสรุปภาพรวมของทุกห้องเรียน เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง การจัดเตรียม วัสดุ ครุภัณฑ์ และผลิตสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นครูควรจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้พร้อมเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก และข้อเสนอแนะที่มีความถี่น้อยที่สุด ได้แก่ ควรกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างให้ครอบคลุมทุกภาระงานตามโครงสร้างการบริหารงาน เพื่อให้ผู้รับผิดชอบได้รับรู้บทบาทของตนเองและสามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้อง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ผู้วิจัยได้นำเสนอมา ตั้งแต่ต้นนั้น ผู้วิจัยจะสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้ วัตถุประสงค์การวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์เพื่อการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
2. เพื่อสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยมีลำดับขั้นตอนในการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการดำเนินการขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สัมภาษณ์ห้องปฏิบัติการการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และ 2) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แต่ละขั้นตอนมีการดำเนินการ ดังนี้

1. สัมภาษณ์ห้องปฏิบัติการการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

แหล่งข้อมูล คือ เอกสารตำรา งานวิจัยเกี่ยวข้อง รวมถึงแนวคิดทฤษฎีและองค์ประกอบการบริหารทั้งจากในประเทศ และต่างประเทศ จากนั้นทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหาร เพื่อให้ได้องค์ประกอบของการบริหารการจัดการเรียนรู้

2. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในปีการศึกษา 2562 คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครอง จำนวน 15 คน เลือกรูปแบบเป้าหมายโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามองค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้ที่ทำการศึกษานำประเด็นการสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ด้านการสอนเด็กออทิสติก ด้านการศึกษาพิเศษ ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และนำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำไปสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในระยะที่ 2 ต่อไป

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการดำเนินการ 2 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ขอร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
- 2) ประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แต่ละขั้นตอนมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ขอร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

แหล่งข้อมูล คือ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ จากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อค้นหาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก นำมาประกอบการร่างรายละเอียดต่าง ๆ ตามองค์ประกอบ

ของรูปแบบ และศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของกลุ่ม จากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้องค์ประกอบของกลุ่ม แล้วร่างคู่มือการใช้รูปแบบให้มีเนื้อหารายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ด้านการสอนเด็กออทิสติก ด้านการศึกษาพิเศษ ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) พร้อมให้ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เพื่อนำไปตรวจสอบโดยการประเมินต่อไป

2. ประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก ด้านการบริหาร ศูนย์การศึกษาพิเศษ และด้านการสอนเด็กออทิสติก จำนวน 17 คน เลือกกลุ่มเป้าหมายโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง โดยใช้การสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำผลที่ได้จากปรับปรุง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุงรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบให้สมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้ในระยที่ 3 ต่อไป

ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู เด็กออทิสติก และผู้ปกครอง ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 37 คน เลือกกลุ่มเป้าหมายโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง โดยใช้การสอบถาม และการบันทึกข้อมูล จากการดำเนินการตามรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ภาคเรียนละ 1 ครั้ง 2) แบบบันทึกผลการพัฒนา ผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการบริการการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วนำผลที่ได้จากการตรวจสอบมาปรับปรุง แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยโดยสรุปเป็นลำดับตามระยะการดำเนินงาน ดังนี้ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 2) สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และ 3) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

การศึกษาศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ 1) การสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 2) การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในแต่ละขั้นตอนมีผลการวิจัย ดังนี้

1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง จากคำราเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการบริหาร โดยทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง พบว่า ได้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี คือ “PODCAR” ประกอบด้วย 1) การวางแผน (Plan: P) 2) การจัดองค์กร (Organize: O) 3) การดำเนินการ (Do: D) 4) การควบคุม (Control: C) 5) การแก้ไขปรับปรุง (Act:

A) และ 6) การรายงาน (Report: R) ที่นำมาประกอบเป็นกระบวนการดำเนินงานบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ใน 6 ด้าน ตามองค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ “PODCAR” สรุปผลดังนี้

1.2.1 ด้านการวางแผน (Plan) พบว่า สภาพปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการ โดยการให้ความรู้และมีการสร้างการรับรู้ร่วมกันให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน โดยมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม และยังพบว่าปัญหาจากการดำเนินงาน คือ ครูและผู้เกี่ยวข้องยังขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในการดำเนินการ และไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดเนื่องจากขาดแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา คือ การสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกทั้งผู้ปกครอง ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างที่เหมาะสม รวมถึงการกำหนดบทบาท ของผู้บริหาร ครูและบุคลากรอื่น รวมถึงการจัดทำคู่มือการดำเนินงาน แนวปฏิบัติหรือหลักสูตรที่ชัดเจน จัดทำแนวทางการปฏิบัติงานอย่างมีส่วนร่วมที่ครอบคลุมทุกภาระงาน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.2 ด้านการจัดองค์กร (Organize) พบว่า สภาพปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยใช้วิธีการแบ่งชั้นเรียน มีการแบ่งระดับชั้นเรียนของผู้เรียนเป็นกลุ่มประเภทความพิการ และแยกห้องเรียนตามหลักสูตร เพื่อให้ง่ายต่อการจัดการเรียนรู้ โดยมีครูประจำชั้นพร้อมด้วยพี่เลี้ยงเด็กพิการในทุกห้องเรียน ช่วยให้ผู้ดูแลผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ยังพบว่ามีการกำหนดใช้รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้างเป็นหลักและมีการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention : EI) มีการดำเนินการในแต่ละกระบวนการเรียนรู้อย่างชัดเจนเป็นระบบ ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลยังกล่าวถึงปัญหาในการจัดการองค์การว่า ครูส่วนใหญ่ไม่ได้จบด้านสาขาการศึกษาพิเศษทำให้ขาดความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก และยังพบว่าในปัจจุบันจำนวนผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลต่อความแออัด และกระทบต่อการดูแลเรียน โดยผู้ให้ข้อมูลได้เสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาว่า ควรมีการทบทวนบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานตาม โครงสร้างให้มีความสอดคล้องและครอบคลุมการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก และการจัดสรรครูและพี่เลี้ยงอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับจำนวน

ผู้เรียนออทิสติกที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการครูที่สอนทักษะจำเป็นเฉพาะความพิการ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับเด็กออทิสติกเพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ รวมถึงได้เสนอแนะให้มีการรณการนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

1.2.3 ด้านการดำเนินงาน (Do) พบว่า สภาพปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการดำเนินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualize Education Program: IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) ที่มีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ที่ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง การใช้ตารางกิจกรรม และ การใช้ระบบงาน โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลด้วย นอกจากนี้ผู้ปกครองยังมีส่วนร่วมในการประเมินผู้เรียนเป็นระยะอย่างต่อเนื่องโดยได้กำหนดให้มีการประเมินผู้เรียน 3 ครั้งต่อปี ได้แก่ การประเมินความสามารถพื้นฐานก่อนทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การประเมินพัฒนาการระหว่างเรียนและการประเมินผลหลังได้รับการพัฒนา ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลยังกล่าวถึงปัญหาจากการดำเนินงานว่า แผนการสอนรายบุคคลยังขาดรายละเอียดเรื่องเทคนิคการสอนที่เหมาะสม รวมถึงวิธี เครื่องมือวัดและประเมินผลที่ยังไม่หลากหลาย และสอดคล้องกับลักษณะความพิการ และการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อการเรียนที่ไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังได้เสนอแนวทางแก้ปัญหาด้วยการส่งเสริมให้บุคลากรมีความเข้าใจในการจัดทำแผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และกำหนดการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล แสดงออกถึงการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง รวมทั้งกำหนดวัสดุ ครุภัณฑ์ สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม เป็นต้น

1.2.4 ด้านการควบคุม (Control) พบว่า สภาพปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการดำเนินงานด้านการควบคุม โดยมีการนิเทศ ติดตามการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก โดยผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มห้องเรียนและครู ร่วมกันดำเนินการนิเทศ ติดตามฯ นอกจากนี้มีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยจัดการประเมินผลการพัฒนาในรูปแบบของคณะกรรมการ ซึ่งมีอย่างน้อย 3 คน ร่วมกันประเมิน ภาคเรียนละ 1 ครั้ง และรายงานให้ผู้ปกครองผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาอย่างไรรวมถึงมีการร่วมกันตรวจสอบแผนการจัดการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงปัญหาจากการดำเนินงานว่า ในการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้ มีแบบฟอร์มและกระบวนการในการในการนิเทศที่ซับซ้อน ทำให้ใช้งานและดำเนินการได้ยาก รวมถึงพบว่าครูบันทึกผลหลังการสอนไม่สอดคล้องกับแผนการสอนรายบุคคล และมีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังได้

เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาโดยการดำเนินการนิเทศ ติดตาม และให้ข้อเสนอแนะตั้งแต่การจัดการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการและความสามารถของผู้เรียนออทิสติก รวมถึงสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างทั้ง 4 องค์ประกอบ รวมทั้งการส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจในการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้เฉพาะบุคคล และประเมินผลตามแผนการเรียนรู้เฉพาะบุคคล ของผู้เรียน รวมถึงควรมีการสอบถามความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป

1.2.5 ด้านการแก้ไข ปรับปรุง (Act) พบว่า สภาพปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี การบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก มีการประเมิน ทบทวน และปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยปรับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้เหมาะสมกับพัฒนาการและความสามารถของผู้เรียน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้ได้รู้ความสามารถของผู้เรียนและสามารถเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความสามารถของตนเองในปัจจุบัน และผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง โดยนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นข้อมูลในการปรับปรุง การบริหารจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม นอกจากนี้ครูผู้สอนได้นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ทั้ง 4 องค์ประกอบ ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงปัญหาด้านการแก้ไข ปรับปรุงว่า สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน รวมถึงผู้เรียนยังไม่คุ้นชินทำให้ผู้เรียนไม่ตอบสนองต่อการทำกิจกรรม และครูมีความเข้าใจในรายละเอียดขององค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างที่ไม่ตรงกัน นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาว่า ควรมีการปรับปรุงการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการและความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนรวมทั้งปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล ให้มีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก และสรุปผลการนำเสนอแนะจากคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างมาปรับปรุงในรูปแบบใดบ้างเพื่อให้เกิดความชัดเจนต่อไป

1.2.6 ด้านการรายงาน (Report) พบว่า สภาพปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการรายงานผลการดำเนินงานการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก มีการรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบตามกระบวนการให้บริการช่วยเหลือระยะแรก โดยมีการรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนให้ผู้ปกครองทราบปีการศึกษาละ 2 ครั้ง นอกจากนี้ยังมีการแจ้งผลการเรียนรู้ให้กับผู้ปกครองอย่างไม่เป็นทางการเป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง มีการสรุปผล

การพัฒนาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ระดับห้องเรียนและภาพรวมของศูนย์การศึกษาพิเศษ เพื่อรายงานให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบผลการดำเนินงาน นอกจากนี้พบว่า ปัญหาจากการดำเนินงาน คือ ไม่มีการรายงานผลการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง และพบว่าไม่มีการรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างของเด็กออทิสติก ทั้งในระดับห้องเรียน กลุ่มห้องเรียน และภาพรวมของสถานศึกษา มีเพียงการรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างเท่านั้น ส่วนข้อเสนอแนะเพื่อแก้ปัญหาด้านการรายงานผลพบว่า ควรรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก และรายงานผลการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับผู้สอนเป็นรายบุคคล รวมถึงการรายงานผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก รวมถึงการรายงานผลความพึงพอใจของผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบต่อไป

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

การสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ 1) ยกร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 2) ประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้การบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีผลการวิจัย ดังนี้

2.1 ผลการยกร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่า การสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้องค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการดำเนินงาน 4) ปัจจัยสนับสนุน และ 5) การนำรูปแบบไปใช้ ผลของการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบมีองค์ประกอบดังนี้ 1) คำนำ 2) คำชี้แจงการใช้คู่มือ 3) สารบัญ 4) บทที่ 1 บทนำ 5) บทที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง 6) บทที่ 3 รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี บทที่ 4 ตัวชี้วัดความสำเร็จ 7) เอกสารอ้างอิง และ 8) ภาคผนวก พร้อมนี้ได้ร่างรายละเอียดต่าง ๆ ในแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบโดยละเอียด

2.2 ผลการประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้การบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ใน 4 ด้าน คือ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ ด้านความมีประโยชน์ มีผลดังนี้

2.2.1 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55, \sigma = 0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความถูกต้อง และด้านความมีประโยชน์ ผลการประเมินเท่ากันอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67, \sigma = 0.60$) รองลงมา ได้แก่ ด้านความเหมาะสม ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.49, \sigma = 0.83$) และด้านความเป็นไปได้ ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40, \sigma = 0.65$)

2.2.2 ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36, \sigma = 0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความถูกต้อง ผลการประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.47, \sigma = 0.45$) รองลงมาได้แก่ ด้านความมีประโยชน์ ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42, \sigma = 0.69$) ด้านความเป็นไปได้ มีผลการประเมินอยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.20, \sigma = 0.62$) และด้านความเหมาะสม มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36, \sigma = 0.58$)

ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยสรุปผลการดำเนินการ ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

3.1 ผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นระยะเวลา 1 ปี การศึกษา จำนวน 2 ครั้ง ใน 4 องค์ประกอบ พบว่า ในภาพรวม ครั้งที่ 1 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00, \sigma = 0.50$) ครั้งที่ 2 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70, \sigma = 0.42$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) ครั้งที่ 1 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.99, \sigma = 0.43$) ครั้งที่ 2 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.81, \sigma = 0.34$) ด้านการใช้ตารางกิจกรรม (Schedule Activity) ครั้งที่ 1 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.19, \sigma = 0.47$) ครั้งที่ 2 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.66, \sigma = 0.46$) ด้านการใช้ระบบงาน (Work Systems) ครั้งที่ 1 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90, \sigma = 0.58$) ครั้งที่ 2 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58, \sigma = 0.49$) และด้านการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) ครั้งที่ 1 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90, \sigma = 0.51$) ครั้งที่ 2 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.41$) และเมื่อเปรียบเทียบผลต่างจากการนิเทศ ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่

2 พบว่าในครั้งที่ 2 มีผลต่างที่สูงขึ้นในทุกด้าน นอกจากนี้ผู้นิเทศ ติดตาม และประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะการดำเนินงานเพิ่มเติมเพื่อนำไปปรับใช้ให้มีความสมบูรณ์ โดยประเด็นที่ได้รับข้อเสนอแนะสูงสุด คือ ครูควรวางวิธีการสื่อสารกับนักเรียน เพื่อว่าผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการเรียนอย่างไรบ้าง มีความเข้าใจในเรื่องที่เรียนรู้หรือไม่ โดยใช้รูปภาพกิจกรรมในการรายงานให้ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลทราบว่ามีได้ทำอะไรบ้าง

3.2 ผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ในปีการศึกษา 2562 พบว่ากลุ่มห้องเรียนเตรียมความพร้อมผู้เรียนบุคคลออทิสติก 3 ห้องเรียน จำนวน 18 คน มีผู้เรียนที่ผ่านการประเมินจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88 อยู่ในระดับคุณภาพ 4 ดีเยี่ยม และมีผู้เรียนที่ผลการผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไม่ถึงร้อยละ 70 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.12

3.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่า ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.65, \sigma = 0.49$) โดยพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจด้านการรายงานผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.76, \sigma = 0.43$) รองลงมาได้แก่ การดำเนินการ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.66, \sigma = 0.50$) การควบคุม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62, \sigma = 0.48$) การวางแผน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.61, \sigma = 0.44$) การปรับปรุงแก้ไข มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60, \sigma = 0.49$) และ การจัดองค์กร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58, \sigma = 0.53$) 2) ส่วนผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อเสนอแนะ จากการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง พบว่าผู้เกี่ยวข้องมีข้อเสนอแนะป้องกันมากที่สุดในการดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก โดยผู้เชี่ยวชาญที่สามารถให้ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างได้อย่างครอบคลุม

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลจำนวน 3 ประเด็น ตามระยะที่ทำการศึกษาคือ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 2) การสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และ 3) การทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการดำเนินการ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี และ 2) การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

1.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี คือ “PODCAR” ประกอบด้วย 1) การวางแผน (Plan: P) 2) การจัดองค์กร (Organize: O) 3) การดำเนินการ (Do: D) 4) การควบคุม (Control: C) 5) การแก้ไขปรับปรุง (Act: A) และ 6) การรายงาน (Report: R) ที่นำมาประกอบเป็นกระบวนการดำเนินงานบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ดังนี้

การวางแผน (Plan) เป็นการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ และก่อนที่จะเริ่มดำเนินการก็จะต้องมีการศึกษากระบวนการ จัดทำแผนปฏิบัติการ การกระจายงานและมอบหมายหน้าที่ และตัดสินใจในการดำเนินการ สอดคล้องกับ ดร็กเกอร์ (Drucker, P. F., 2005) ที่กล่าวว่า การวางแผนเป็นการกำหนดเป้าหมายขององค์กร โครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนลำดับกระบวนการปฏิบัติการในส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ ไปจนถึงวิธีการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ให้บรรลุผล การวางแผนยังสามารถ ติดตาม ตลอดจนวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารองค์กร ทั้งเป็นการเลือกวิธีทำงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กรและกำหนดว่าจะทำงานนั้นอย่างไร การวางแผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จขององค์กรในอนาคตอันใกล้ในระยะสั้น (Short Term) และระยะยาว (Long - term) ทั้งยังเป็นขั้นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับรวบรวมมาเพื่อ

กำหนดแนวทางการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชร พิธิ์ (2555) ที่กล่าวว่า การวางแผนช่วยให้รับรู้สภาพปัจจุบัน พร้อมกับกำหนด สภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการประสาน ประสพการณ์ ความรู้ และทักษะอย่างลงตัว โดยทั่วไปการวางแผนมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภท ซึ่งครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบที่ ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการ ปฏิบัติงาน ฯลฯ พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้าง เพื่อการปรับปรุง โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจน นอกจากนี้ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวม ได้ แล้วกำหนด ทางเลือกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถ คาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่นเดียวกับ งานวิจัยของ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560: 68) และมกรพีพล พันสวัสดิง (2560: 9) ที่กล่าวว่า การวางแผนเป็นกระบวนการสำคัญกระบวนการหนึ่งบริหารที่ใช้ในการการพัฒนา และได้เสนอ องค์ประกอบที่มีผลต่อการบริหารไว้ 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการวางแผน 2) การการจัดองค์กร 3) ด้าน การจัดบุคคลเข้าทำงาน 4) ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ 5) ด้านการประสานงาน 6) ด้านการ รายงานผลการปฏิบัติงานและการพัฒนา 7) ด้านงบประมาณ

การจัดองค์กร (Organize) เป็นการจัดระเบียบกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์กร และมอบหมาย งานให้คนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย สอดคล้อง ดรักเกอร์ (Drucker, P. F., 2005) กูนท์ และไวริช (Koontz, H. and Welbrich, H., 2010) ที่กล่าวถึง การจัดการ องค์กรว่าเป็นการนำเอาแผนงานมากำหนดหน้าที่สำหรับบุคลากรจะปฏิบัติภายในองค์กร เป็น การเริ่มต้นของการนำแผนงานสู่การปฏิบัติ โดยงานของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มต่าง ๆ รวมถึง จัดระบบระเบียบในการทำงานทั้งหมดด้วย สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดโครงสร้างองค์กรนั้นก็คือ การแบ่งหน้าที่แต่ละส่วนให้ชัดเจน ไม่ทำงานทับซ้อนกัน และต้องทำงานประสานกันให้ราบรื่น ประสานสอดคล้องกันสู่ความสำเร็จขององค์กร และสอดคล้องกับงานงานวิจัยของ เสถียร อ่วมพรหม (2559: 125) และ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560: 68) ที่กล่าวว่า และได้เสนอระบบการ บริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านปัจจัย นำเข้า ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การจัดอัตรากำลัง และการงบประมาณ

การดำเนินการ (Do) เป็นการปฏิบัติตามโครงการที่กำหนดไว้ โดยผู้บริหารจะเป็น ผู้จัดการองค์กร รวมถึงการบังคับบัญชา และมีการประสานงาน การติดต่อสื่อสารกัน การบริหาร บุคคล การบริหารงบประมาณ การสรรหาทรัพยากร และการจูงใจเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ เดมมิ่ง (Deming, W. E., 1993) ที่กล่าวว่า เป็นการลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตาม ทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ในขั้นตอนนี้ต้องตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วย ว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ พร้อมสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบด้วย เราไม่ควรปล่อยให้

ถึงวินาทีสุดท้ายเพื่อลดความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากการปรับปรุงในหน่วยงาน ผู้บริหารย่อมต้องการทราบความคืบหน้าอย่างแน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่าโครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิตยา คະเนนิต (2559: 348) ปรากฏ ขวัญหลาย (2559: บทคัดย่อ) และเมษิต กองเงิน (2554: 131) ที่ได้สรุปและนำเสนอว่าการดำเนินงาน เป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบกระบวนการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา

การควบคุม (Control) เป็นการกำกับ ติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนด สอดคล้องกับ ฟาโยล (Fayol, H., 2016) และดริคเกอร์ (Drucker, P. F., 2005) ที่กล่าวว่า การควบคุมเป็นกระบวนการของการติดตาม ตรวจสอบผลงานและการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้งานได้บรรลุเป้าหมาย และเป็นหน้าที่สำหรับผู้บริหารในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นมาตรวัดผลการทำงานในองค์กร รวมทั้งการวัดผลการทำงานในปัจจุบันเพื่อให้มีมาตรฐานสามารถเปรียบเทียบกับผลงานที่ทำได้เพื่อปรับปรุงแก้ไขผลการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดลดการสูญเสียสิ้นเปลือง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิตยา คະเนนิต (2559: 348) มกรพีล พันสวัสดิวง (2560: 9) และสมชาย ใจไหว (2561: 38) ที่กล่าวว่า การควบคุมหรือกลไกการทำงานเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบกระบวนการบริหารสถานศึกษาที่มีบทบาทในการกำกับ ติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด

การแก้ไขปรับปรุง (Act) เป็นการดำเนินการหลังจากที่มีการควบคุม ติดตามตรวจสอบ จะต้องมีการปรับปรุง พัฒนาเพื่อเป็นการเตรียมวางแผนต่อไปในอนาคต สอดคล้องกับ เดมมิ่ง (Deming, W. E., 1993) ที่กล่าวว่า เป็นขั้นตอนที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งมี 2 กรณี คือ ผลเป็นไปตามแผนที่วางไว้ กับไม่เป็นไปตามแผน หากเป็นกรณีแรก ก็ให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำเป็นมาตรฐานพร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่หากเป็นกรณี ผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ ให้นำข้อมูลมารวบรวมมาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะทำอะไรต่อไปนี้อาทิ มองหาทางเลือกใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้ ใช้ความพยายามมากขึ้นกว่าเดิม ขอความช่วยเหลือจากผู้รู้ หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญพรรณ บางอร (2562) ที่กล่าวว่า การปรับปรุงแก้ไข เป็นการสรุปผลโครงการ โดยระบุปัญหา วิธีการ ข้อเสนอและการบริหารความเสี่ยงต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการในปีงบประมาณถัดไป ซึ่งหน้าที่หลักจะไปอยู่ทำงานควบคุมภายใน ซึ่งเป็นงานย่อยของงานแผนงานและงานควบคุมภายใน เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560: 68) และณรงค์ อภัยใจ (2560: บทคัดย่อ) ได้นำเสนอองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการศึกษา โดยกำหนดให้มีการปรับปรุงหรือการ

รายงานผลการปฏิบัติงานและการพัฒนาเพื่อเป็นการเตรียมวางแผนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

การรายงาน (Report) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงาน การควบคุมติดตาม ตรวจสอบ ตลอดจนถึงผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผล มารายงานผลการดำเนินงานในรูปแบบเอกสาร หรือรูปแบบอื่น ๆ สอดคล้องกับ กุลิก และเออร์วิก (Gulick, L. & Urwick, L., 1973) ที่กล่าวว่า การรายงานเป็นระบบที่หน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบการรายงานผลการปฏิบัติงาน ประมวลสถิติของงาน หรือสอดคล้องดูแลสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรภษา ขวัญหลาย (2557: บทคัดย่อ) เสถียร อ่วมพรหม (2559: 125) ณรงค์ อภัยใจ (2560: บทคัดย่อ) และเสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560: 68) ที่ได้นำเสนอให้การรายงานผลเป็นองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการบริหารเพื่อให้สมาชิกขององค์กรได้รับทราบความก้าวหน้า ปัญหา ผลที่เกิดจากการดำเนินงาน

1.2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก ออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามองค์ประกอบของการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

ด้านการวางแผน (Plan) สภาพปัจจุบัน มีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการ สอดคล้องกับกับรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี (2561) มีการให้ความรู้ และมีการสร้างการรับรู้ร่วมกันให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน โดยมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม ตามแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่กำหนดให้สถานศึกษามีการระดมสมองในการวิเคราะห์สภาพภายในและภายนอกเพื่อให้ได้ข้อสรุปในการพัฒนาการจัดการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) แต่ยังคงพบปัญหาจากการดำเนินงาน คือ ครูและผู้เกี่ยวข้องยังขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในการดำเนินการ และไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดเนื่องจากขาดแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน สอดคล้องกับรายงานผลการปฏิบัติงานตามโครงสร้างการบริหารงาน ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี (2561) ส่วนแนวทางในการแก้ไขปัญหา พบว่า การสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ทั้งผู้ปกครองครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ จินตนา ประดุจพงษ์เพชร และสมหมาย อ๋าดอนกลอย (2561) เสนอรูปแบบการมีส่วนร่วม การสร้างความรู้ความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมการสร้างความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลและวางแผนการสอนร่วมกัน ครูผู้สอนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง ที่จะส่งผลการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึง

การกำหนดบทบาท ของผู้บริหารครูและบุคลากรอื่น ๆ รวมถึงการจัดทำคู่มือการดำเนินงาน แนวปฏิบัติหรือหลักสูตรที่ชัดเจน และสอดคล้องกับ สุทธิญา อภัยยานุกร กิ่งสร เกาะประเสริฐ และ มาเรียม เกาะประเสริฐ (2556) ได้เสนอรูปแบบบริหารส่งเสริมพัฒนาการเด็กออทิสติกใน โรงพยาบาลศูนย์ พบว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 9 ประการ คือ 1) การส่งเสริมพัฒนาการตั้งแต่แรกเริ่มหรือเร็วที่สุด 2) การบริการช่วยเหลือแบบรายบุคคลและรายครอบครัว 3) การสอนที่เป็นระบบ 4) ใช้หลักสูตรและวิธีการสอนที่เฉพาะสำหรับเด็กออทิสติก 5) การช่วยเหลือหรือการสอนที่เข้มข้น 6) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 7) การทำงานระหว่างกลุ่มสหวิชาชีพ 8) มีเครือข่ายบริการที่ดี และ 9) มีนโยบายที่ชัดเจนในการให้บริการส่งเสริมพัฒนาการเด็กออทิสติก และจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานอย่างมีส่วนร่วมที่ครอบคลุมทุกภาระงานตามโครงสร้างการบริหารงานที่กำหนดในคู่มือการปฏิบัติงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ ของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (ม.ป.ป.) เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการจัดองค์กร (Organize) สภาพปัจจุบัน ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการจัดการบริหารจัดการห้องเรียนตามรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี (2561) โดยแบ่งชั้นเรียนของผู้เรียนเป็นกลุ่มประเภทความพิการ และแยกห้องเรียนตามหลักสูตร เพื่อให้ง่ายต่อการจัดการเรียนรู้ โดยมีครูประจำชั้น พร้อมด้วยพี่เลี้ยงเด็กพิการในทุกห้องเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ยังพบว่ามี การกำหนดใช้รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้างเป็นหลักและมีการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ตามคู่มือการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กพิการ ของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2551) การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม การส่งเสริมพัฒนาการ การอบรมเลี้ยงดู และเตรียมความพร้อมอย่างเหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อ แม่เด็ก กับพี่เลี้ยงดู หรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อให้เด็กพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการ อย่างเต็มศักยภาพและสอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการดำเนินการในแต่ละกระบวนการเรียนรู้อย่างชัดเจนเป็นระบบ ด้านปัญหาในการจัดการ องค์กร สะท้อนให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่ไม่ได้จบด้านสาขาการศึกษาพิเศษทำให้ขาดความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก และยังพบว่าข้อมูลสนเทศในแผนปฏิบัติการประจำปี 2561 ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี (2561) พบว่าในปัจจุบันจำนวนผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลต่อความแออัดในห้องเรียน และกระทบต่อการดูแลผู้เรียน โดยผู้ให้ข้อมูลได้เสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาว่า ควรมีการทบทวนบทบาทหน้าที่ การปฏิบัติงานตาม โครงสร้างให้สอดคล้องและครอบคลุมการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก และการจัดสรรครูและพี่เลี้ยงอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับจำนวน

ผู้เรียนออทิสติกที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดหาครูที่สอนทักษะจำเป็นเฉพาะความพิการ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับเด็กออทิสติก เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ รวมถึงได้เสนอแนะให้มีการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ กิตติศักดิ์ อังคะนาวิน (2561) กล่าวว่า การนิเทศ การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในการแนะนำช่วยเหลือครู ให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการนิเทศนั้นอยู่บนหลักการของประชาธิปไตย ได้แก่ การเคารพซึ่งกัน ระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ การนิเทศการศึกษาจัดขึ้นเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ดียิ่งขึ้น

ด้านการดำเนินงาน (Do) สภาพปัจจุบันมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนการสอนเฉพาะบุคคล ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง การใช้ตาราง กิจกรรม และการใช้ระบบงาน โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการจัดทำ แผนการจัดการเฉพาะศึกษาเฉพาะบุคคลด้วย ซึ่ง สมพร หวานเสร็จ (2552: 19) กล่าวว่า การพัฒนา ศักยภาพบุคคลออทิสติกจะต้องทำในสภาพแวดล้อมที่เป็นปกติโดยมีปรัชญา คือ ดำเนินการตาม แผนเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในครอบครัวและบุคคลออทิสติก ให้บุคคลออทิสติกและครอบครัว เข้าถึงทรัพยากรและการช่วยเหลือตามความจำเป็น ซึ่งทีมที่ร่วมกันจัดทำแผนการช่วยเหลือเฉพาะ ครอบครัว มีการจัดทำตารางการรับบริการ และการประสานงานกับครอบครัวและบุคคลออทิสติก โดยแผนนี้จะจัดทำขึ้นหลังจากได้ดำเนินการประเมินความสามารถพื้นฐานของบุคคลออทิสติกและ ประเมินความต้องการจำเป็นตามความแตกต่างของแต่ละบุคคลรวมทั้งครอบครัวแล้ว นอกจากนี้ ผู้ปกครองยังมีส่วนร่วมในการประเมินผู้เรียนเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ทั้งการประเมินความสามารถ พื้นฐาน การประเมินพัฒนาการระหว่างเรียนและการประเมินผลหลังได้รับการพัฒนา ทั้งนี้ผู้ให้ ข้อมูลยังกล่าวถึงปัญหาจากการดำเนินงานว่า แผนการสอนรายบุคคลยังขาดรายละเอียดเรื่องเทคนิค การสอนที่เหมาะสม รวมถึงวิธี เครื่องมือวัดและประเมินผลที่ยังไม่หลากหลาย และสอดคล้องกับ ลักษณะความพิการ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2558) ได้กำหนด แนวทางการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการ และผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ การ ประเมินประเภثنี้อาศัยระหว่างการจัดการเรียนการสอน เป็นระยะ ๆ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สอดคล้องตาม ศักยภาพผู้เรียนรายบุคคล ซึ่งหากผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะต้องหาวิธีการ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ผลการประเมินยังใช้เพื่อปรับปรุง แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลได้อย่างต่อเนื่อง

และการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง สมพร หวานเสร็จ (2552: 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้บุคคลออทิสติกประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตในโรงเรียนและชุมชน ในการพัฒนาสื่อสนับสนุนการเรียนรู้บุคคลออทิสติกสามารถผลิตได้เอง โดยคิดว่าในหนึ่งวันบุคคลออทิสติกต้องเรียนรู้อะไรบ้าง ทั้งในโรงเรียนและที่บ้านเริ่มจากกิจกรรมในชีวิตประจำวันตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเข้านอน ซึ่งสื่อเหล่านี้จะทำให้บุคคลออทิสติกดำเนินชีวิตอย่างมีอิสระ มีความสุขมากขึ้นและเป็นภาระให้คนอื่นน้อยลง ส่วนแนวทางแก้ปัญหา ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีความเข้าใจในการจัดทำแผนจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล และกำหนดการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล แสดงออกถึงการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง รวมทั้งกำหนดวัสดุ ครุภัณฑ์ สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม สมพร หวานเสร็จ (2552: 22) ได้เสนอแนวทางการช่วยเหลือเด็กออทิสติกว่าต้องมีการจัดทำแผนอย่างเป็นระบบ มีกิจกรรมทางการศึกษาที่พัฒนาสติปัญญาอย่างเหมาะสมตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์ และเน้นการช่วยเหลืออย่างเข้มข้น โดยการให้คำแนะนำ การวินิจฉัย การจำแนก การดำเนินการตามสิทธิที่กฎหมายกำหนด และการใช้เทคโนโลยีเครื่องช่วย (Assistive Technology) รายบุคคล ตามความต้องการจำเป็นอย่างต่อเนื่องช่วยเหลือเด็กออทิสติกสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการควบคุม (Control) สภาพปัจจุบันมีการดำเนินงานด้านการควบคุม ด้วยกระบวนการนิเทศ ติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก โดยคณะกรรมการ และควบคุมการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนรูปแบบของคณะกรรมการ อย่างน้อย 3 คน ภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คุณซ์ และไวริช (Koontz, H. and Welbrich, H., 2010) ได้เสนอว่าการควบคุม คือ การบริหารจัดการทุกอย่างให้ตรงตามแผนและระยะเวลาที่วางไว้ให้การปฏิบัติงานมีความราบรื่น และดำเนินการตามแผนการได้สำเร็จ ทั้งยังตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ด้วย การควบคุมนี้นอกจากการสั่งการ กำหนดการ บังคับการแล้ว ก็ยังรวมถึงการแนะนำ ช่วยเหลือ รายงานผล ตลอดจนประเมินผลการทำงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อติดตามการทำงานทุกกระบวนการไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดใด ๆ ด้วย เช่นเดียวกับกับ ฟาโยล (Henry Fayol, H., 2010) ที่กล่าวว่า การควบคุมเป็นกระบวนการของการติดตาม ตรวจสอบผลงานและการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้งานได้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิตยา คະเนนิต (2559: 348) มกรพัต พันสวัสดิว (2560: 9) และ สมชาย ใจไหว (2561: 38) ที่ได้เสนอให้การควบคุมเป็นส่วนหนึ่งในองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ส่วนปัญหา จากการดำเนินการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้ มีแบบฟอร์มและกระบวนการในการนิเทศที่ซับซ้อน ทำให้ใช้งานและดำเนินการได้ยาก รวมถึงพบว่าครูบันทึกผลหลังการสอนไม่สอดคล้อง

กับแผนการสอนรายบุคคลและมีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พุทธรชชา แสนอุบล (2561: 179 - 180) ที่พบว่าปัญหาสำคัญการ ดำเนินการนิเทศภายในของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนไม่นำผลการนิเทศภายในเพื่อใช้ในการ ปรับปรุงและพัฒนางานการบริหารโรงเรียนทั้งระบบ ส่วนแนวทางทางแก้ไขปัญหาคือการ นิเทศ ติดตามและให้ข้อเสนอแนะตั้งแต่การจัดการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ให้ สอดคล้องกับลักษณะความพิการ ความสามารถของผู้เรียนออทิสติก รวมถึงสอดคล้องกับการ จัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างทั้ง 4 องค์ประกอบ รวมทั้งการส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจในการ บันที่ผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้เฉพาะบุคคลและประเมินผลตามแผน การเรียนรู้ เฉพาะบุคคล ของผู้เรียน รวมถึงควรมีการสอบถามความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับรูปแบบ การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัด ปัตตานี ซึ่งถือเป็นการบริหารแบบมีส่วนร่วมสอดคล้องกับ ศิริบงกช เจริญทอง (2557: 20) การ บริหารแบบมีส่วนร่วมมีแนวคิดพื้นฐานมาจากความเชื่อเรื่องธรรมชาติของ มนุษย์ที่มีความต้องการ พื้นฐาน ความคิดเกี่ยวกับความเป็นองค์การของโรงเรียน รูปแบบของการ ดัดสติใจ การสร้าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบภาวะผู้นำ กลยุทธ์ในการใช้อำนาจ ทักษะเฉพาะในการบริหารตามทฤษฎี การบริหาร ตลอดจนความมีอิสระในการใช้และบริหารทรัพยากรด้วยตนเอง เพื่อจะได้นำความ คิดเห็นของผู้ปกครองมาดำเนินการต่อเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนา ซึ่งการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วมสามารถดำเนินการ โดยการเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมหรือเชิญทำกิจกรรม ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ด้านการแก้ไขปรับปรุง (Act) สภาพปัจจุบัน มีการประเมิน ทบทวน และปรับปรุง แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยปรับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้เหมาะสมกับพัฒนาการ และความสามารถของผู้เรียน ปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับ ความสามารถของผู้เรียนในปัจจุบัน และผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นข้อมูลในการปรับปรุง การบริหารจัดการเรียนรู้อย่าง เหมาะสม สอดคล้องกับ เดมมิ่ง (Deming, W. E., 1993) ที่กล่าวถึงการแก้ไข ปรับปรุงว่า หากผลที่ เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ก็ให้นำแนวทางมาจัดทำให้เป็นมาตรฐานพร้อมทั้งหาวิธีปรับปรุง ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอาจสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิมหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือมี คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่หากไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ควรนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และพิจารณา แนวทางดำเนินการอย่างไรต่อไป เช่นเดียวกับ จำรัส นองมาก (2546) ที่กล่าวว่า เป็นการปรับแก้ตาม ผลการตรวจสอบ และประเมินในขั้นตอนก่อนหน้า หากพบว่ายังไม่สำเร็จก็ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการ ทำงาน เพื่อให้สามารถทำงานที่คาดหวังไว้สำเร็จ แต่ถ้าประเมินพบว่างานสำเร็จตามเป้าหมายแล้ว

ก็ให้ดำเนินการต่อไป และปรับเปลี่ยนเป้าหมายให้สูงขึ้น เพื่อนำมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ทั้ง 4 องค์ประกอบ ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงปัญหาด้านการแก้ไข ปรับปรุงว่า สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน รวมถึงผู้เรียนยังไม่คุ้นชินทำให้ผู้เรียนไม่ตอบสนองต่อการทำกิจกรรมซึ่งเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของเด็กออทิสติก ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา (2560: 3) กล่าวถึงเด็ก ออทิสติกจะมีแบบแผนพฤติกรรม ความสนใจ หรือกิจกรรมที่จำกัดซ้ำ ๆ โดยแสดงออกอย่างน้อย 2 ข้อ ดังนี้ โยกไปโยกมา หรือมีการเคลื่อนไหวพุดจาหรือใช้วัตถุสิ่งของซ้ำ ๆ ทำให้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจะไม่ตอบสนอง รวมถึงปัญหาครุมีความเข้าใจในรายละเอียดขององค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างที่ไม่ตรงกันที่สะท้อนถึงปัญหาในการสื่อสารที่เข้าใจกันในองค์กรและสอดคล้องกับ คุณซ์ และ ไวริช (Kooontz, H. and Welbrich, H., 2010) ที่กล่าวว่า การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินการหนึ่งในหัวใจสำคัญ คือ การสื่อสารให้มีประสิทธิภาพด้วยนั่นเอง ส่วนข้อเสนอแนะพบว่า การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการและความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนรวมทั้งปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ซึ่ง โจเซฟ อักเบนยาภา (2560) กล่าวว่า เป็นการสอนที่เน้นการสอนอย่างมีระบบ ขั้นตอน และการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กออทิสติกเป็นหัวใจสำคัญ โดยมีการจัดห้องเรียนให้เป็นระบบ จัดของเป็นหมวดหมู่ จัดตารางกิจกรรมต่าง ๆ ที่แน่นอน และมีความคาดหวังที่ชัดเจน ทำให้เด็กรู้ว่าเขาต้องทำอะไรบ้าง วิธีการสอนจะเน้นการใช้ภาพมากกว่าใช้เสียง สอนเพื่อสื่อสารโดยใช้รูปหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เนื้อหาจะครอบคลุมในทักษะทุกด้าน และสรุปผลการนำเสนอแนะจากคณะกรรมการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างมาปรับปรุงในรูปแบบใดบ้างเพื่อให้เกิดความชัดเจน สอดคล้องกับประสิทธิ์ ไชยศรี (2557: 73) และ คัมภีร์ สุดแท้ (2553) ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎีที่ได้ศึกษาของผู้สร้างเองเพื่อถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยใช้สื่อที่ทำให้เข้าใจได้ง่ายและกระชับถูกต้องและสามารถตรวจสอบเปรียบเทียบกับปรากฏการณ์จริงได้เพื่อช่วยให้ตนเองและคนอื่นสามารถเข้าใจ ได้ชัดเจนขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป

ด้านการรายงาน (Report) สภาพปัจจุบัน มีการรายงานผลการดำเนินงานการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก มีการรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบตามกระบวนการให้บริการช่วยเหลือระยะแรก โดยมีการรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนให้ผู้ปกครองทราบปีการศึกษาละ 2 ครั้ง นอกจากนี้ยังมีการแจ้งผลการเรียนรู้ให้กับผู้ปกครองอย่างไม่เป็นทางการเป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง มีการสรุปผลการพัฒนาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล รายห้องเรียน

และภาพรวมของศูนย์การศึกษาพิเศษ เพื่อรายงานให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบผลการดำเนินงาน สอดคล้องกับ กุลิก และเออร์วิก (Luther Gulick, L. & Lyndall Urwick, L., 1973) ที่กล่าวถึง การรายงานว่า หน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบการรายงานผลการปฏิบัติงาน ประมวลสถิติของงาน หรือสอดคล้องคุณลักษณะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงาน เช่นเดียวกับผลการศึกษาวิจัยของ เมย์ต กองเงิน (2554: 131) นิตยา คะเนนิต (2559: 348) และณรงค์ อภัยใจ (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ นำเสนอศึกษารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีการรายงานผลเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของ รูปแบบการบริหาร ด้านปัญหาจากการดำเนินงาน พบว่าการรายงานผลการสอนไม่สอดคล้องกับ รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง และพบว่าไม่มีการรายงานผลการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างของเด็ก ออทิสติก ทั้งในรายห้องเรียน กลุ่มห้องเรียน และภาพรวมของสถานศึกษา ตามแนวทางสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ (2558) ที่ได้กำหนดแนวการรายงานผลการเรียนเพื่อการสื่อสารให้ ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นระยะ หรืออย่างน้อยภาคเรียน ละ 1 ครั้ง ดังนี้ ข้อมูลระดับชั้นเรียน ผลการประเมินความรู้ความสามารถตามแผนการจัด การศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) พฤติกรรมการเรียนรู้ ความประพฤติและผลงานในการเรียนของผู้เรียน สำหรับ รายงานความก้าวหน้าของผู้เรียน ข้อมูลระดับสถานศึกษา เป็นผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รายปี/รายภาค ผลการประเมินความก้าวหน้าโดยรวมของสถานศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลและสารสนเทศ ในการพัฒนาการเรียนการสอน และคุณภาพของผู้เรียน ด้านข้อเสนอแนะเพื่อแก้ปัญหา พบว่า ควรรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก และรายงานผลการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับผู้สอนเป็นรายบุคคล รวมถึงการรายงานผลการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลหลังจากได้รับการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกสอดคล้องกับ คูนท์ซ์ และไวริช (Koontz, H. and Welhrich, H., 2010) ที่กล่าวว่า การแนะนำ ช่วยเหลือ รายงานผล ตลอดจนประเมินผลการทำงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อติดตามการทำงานทุกกระบวนการไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดใด ๆ เช่นเดียวกับ ประเวศ เวชชะ (2561: 635) ที่กล่าวถึงการรายงานผลการดำเนินการว่าต้องมีการจัดระบบและการดำเนินการ เกี่ยวกับการประเมิน การรายงาน และการปรับปรุง การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยเลือกใช้ เครื่องมือและวิธีการประเมินที่เหมาะสม รวมถึงการรายงานผลความพึงพอใจของผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบต่อไป

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

การสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการดำเนินงาน 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การยกร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 2) การประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

1. ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ โครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยการสังเคราะห์รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ จากตำรา เอกสาร งานวิจัย ทั้งจากในประเทศ และต่างประเทศ

1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ทำให้ได้องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการดำเนินงาน 4) ระบบสนับสนุน และ 5) การนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิธร ม่านทอง (2557: 451 - 455) ที่ได้การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ว่า มีอยู่ 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการดำเนินงานของรูปแบบ 4) ระบบสนับสนุน และ 5) การนำรูปแบบไปใช้ และสมชัย จรรยาบรรณ (2555: 16) ที่ได้พัฒนารูปแบบที่คล้ายกันว่าควรมีองค์ประกอบหลักคือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ 3) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีการดำเนินการของรูปแบบ และ 5) แนวการประเมินรูปแบบ และพัฒนา พรหมมณี (2560: 128) ได้พัฒนารูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข ประกอบไปด้วย 1) ศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐาน 2) กำหนดหลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบ 3) กำหนดแนวทางการนำไปใช้ 4) การประเมินรูปแบบ และ 5) การพัฒนาและปรับปรุงเมื่อพบข้อบกพร่อง ซึ่งถ้ารูปแบบมีองค์ประกอบของรูปแบบที่สมบูรณ์จะเอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาและนำรูปแบบไปใช้

1.2 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของกลุ่มการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ทำให้ได้องค์ประกอบของกลุ่มประกอบด้วย 1) คำนำ 2) คำชี้แจงการใช้คู่มือ 3) สารบัญ 4) บทที่ 1 บทนำ 5) บทที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง บทที่ 3 รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง บทที่ 4 ตัวชี้วัดความสำเร็จ 6) เอกสารอ้างอิง 7) ภาคผนวก ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณิ์ ปานศิริ (2560: 27) ที่ได้พัฒนากลุ่มการใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย พบว่า กลุ่มการใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยประกอบด้วย คำนำ สารบัญ วัตถุประสงค์ของกลุ่ม คำชี้แจงการใช้คู่มือ การใช้สถิติเพื่อการวิจัย และส่วนเนื้อหาประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ และบทที่ 2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย และส่วนวิจัยและพัฒนาสถาบันดำรงราชานุภาพ (2554: 6) ได้จัดทำคู่มือการศึกษาวิจัยและพัฒนา โดยมีส่วนประกอบของกลุ่ม ดังนี้ ส่วนหน้าประกอบด้วย ปก คำนำ สารบัญ บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 กระบวนการวิจัยและพัฒนา (กรณีดำเนินการเอง) บทที่ 3 กระบวนการวิจัยและพัฒนา (กรณีจ้างดำเนินการ) บทที่ 4 เครื่องมือและสถิติที่ใช้ในการวิจัย และบทที่ 5 สรุป ซึ่งในการจัดทำคู่มือ ถ้าคู่มือมีองค์ประกอบที่ชัดเจน สะดวกต่อการใช้ จะทำให้คู่มือนั้นมีประโยชน์ต่อผู้ที่นำไปใช้เป็นอย่างมาก

2. การประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

2.1 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 17 คน มีความคิดเห็นพ้องตรงกันว่ารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความเหมาะสม ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในการสร้างรูปแบบในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสอบถามจากผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านการบริหาร และนำผลที่ได้มาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของการดำเนินงาน และนำรูปแบบที่ได้มาทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการร่างรูปแบบที่มีองค์ประกอบที่สามารถช่วยให้เกิดรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่มีความถูกต้อง เหมาะสม ความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ ซึ่งผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความถูกต้อง ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเตอร์ เนตรทอง (2562: 218) ที่ได้ประเมินรูปแบบการบริหาร

สถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศของโรงเรียนมัธยมศึกษาในศตวรรษที่ 21 ด้านความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม และความถูกต้อง พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด และ นพรัตน์ อรรถโชติ (2562: 212) ได้ประเมินรูปแบบการบริหารโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบไปด้วย ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งถ้ารูปแบบมีความสมบูรณ์จะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ และผู้ปฏิบัติสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ผลการประเมินคู่มือการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน มีความคิดเห็นพ้องตรงกันว่า คู่มือการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากในการจัดทำคู่มือได้มีการศึกษาเอกสาร แนว คิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำผลที่ได้มาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของคู่มือและนำคู่มือที่ได้มาทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และมีประโยชน์ ต่อการนำไปใช้ สอดคล้องกับดวงนภา เตปภา (2562: 56) ที่ได้พัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนท้าวศรีบุญเรือง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าประสิทธิภาพของคู่มือทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ และสุเทพ ไชยวุฒิ (2560: 90 - 93) ที่ได้พัฒนาคู่มือการบริหารจัดการงานวิชาการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปเล่มของคู่มือ ด้านเนื้อหาของคู่มือ และด้านการนำคู่มือไปใช้ ซึ่งถ้าคู่มือได้รับการตรวจสอบอย่างถูกต้องจะส่งผลให้ผู้ใช้คู่มือมีความมั่นใจที่จะนำไปใช้ในการดำเนินงานต่อไป และส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

การทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ประกอบด้วย 3 ส่วน ประกอบด้วย

3.1 ผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นระยะเวลา 1 ปีการศึกษา จำนวน 2 ครั้ง ใน 4 องค์ประกอบ คือ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านกรมอง เมื่อเปรียบเทียบผลต่างจากการนิเทศ ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 พบว่า ครั้งที่ 2 มีผลต่างที่สูงขึ้นในทุกด้านอย่างเห็นได้ชัดในทุกองค์ประกอบ และแต่ละองค์ประกอบมี

ค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ ผู้นิเทศติดตามและประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะ การดำเนินงานเพิ่มเติมเพื่อนำไปปรับใช้ให้บรรลุผล โดยประเด็นที่ได้รับข้อเสนอแนะสูงสุด คือ ครูควรวางวิธีการสื่อสารกับผู้เรียน เพื่อว่าผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการเรียนอย่างไรบ้าง มีความเข้าใจในเรื่องที่เรียนรู้หรือไม่ โดยใช้รูปภาพกิจกรรมในการรายงานให้ครู ผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลทราบว่ามีได้ทำอะไรบ้าง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลเป็น กระบวนการทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาครูให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่มีวิธีการปฏิบัติอย่างเป็น ขั้นตอนและต่อเนื่อง ถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยความร่วมมือของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศที่เน้น การให้ความช่วยเหลือแนะนำ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและยกระดับคุณภาพ การศึกษา สอดคล้องกับ สุรชาติ ภูผาสุข (2550) ที่กล่าวถึงการนิเทศไว้ว่าเป็นกระบวนการทำงาน ร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการช่วยเหลือแนะนำ และพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการร่วมคิด ร่วมคำ ประสานประสานประโยชน์ ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา และคุณภาพผู้เรียน สอดคล้องเจตนารมณ์ของหลักสูตรอย่าง แท้จริง เช่นเดียวกันกับ วัชรวิภา เถาเรียนดี (2553) กล่าวว่า การนิเทศเป็นกระบวนการปฏิบัติงาน ร่วมกันเพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อให้ ได้มาซึ่งประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดแพร่ (2562) ซึ่งได้วิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การบริหารการจัด การศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่สอดคล้องเหมาะสมตามบริบทของพื้นที่ในจังหวัดแพร่ ซึ่งพบว่า ครู มีการ เปลี่ยนแปลงการจัดกระบวนการเรียนการสอน มีการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลตามมาตรฐาน และตัวชี้วัด มีชุมชนทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อพัฒนานวัตกรรม ผู้บริหารและครูนำความรู้/หลักการ ไปใช้ในการยกระดับคุณภาพการศึกษา และสุกัญญา แก้วพรหม (2559) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำคู่มือการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนแม่ไถ วิทยา จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งพบว่า ผลการนิเทศจะระบุว่าพฤติกรรมใดที่เป็นจุดเด่นหรือจุดด้อย และ พฤติกรรมที่มีปัญหานั้นมาเป็นข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการ พัฒนาการเรียนการสอน หาข้อสรุปร่วมกันในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และปรับปรุง การจัดทำแผนการเรียนรู้ครั้งต่อไป และจากผลการวิจัยที่พบว่าผลการจัดการเรียนรู้มีโครงสร้าง สำหรับเด็กออกทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ทั้ง 4 องค์ประกอบ คือ การจัด โครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการ มอง แต่ละองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ นั้น เพราะว่าการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง เป็นการการสอนที่เป็นระบบ ขั้นตอน และการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับ

เด็กออทิสติกเป็นหัวใจสำคัญ จัดตารางกิจกรรมต่าง ๆ ที่แน่นอน พร้อมมีระบบงานที่ทำให้เด็กออทิสติกรู้ว่าเขาต้องทำอะไร เวลาไหน และเน้นการใช้ภาพมากกว่าเสียงเพื่อสื่อสารโดยใช้รูปหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทุกองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างจึงมีความสำคัญและต้องดำเนินการไปพร้อมกัน สอดคล้องกับ เมซิบอฟ เช และชอร์ปเลอร์ (Mesibov, G. B., Shea, V. and Schopler, E., 2004) ได้กำหนดองค์ประกอบของการจัดการเรียนแบบมีโครงสร้าง ไว้คือ การจัดระเบียบของสภาพแวดล้อม การจัดตารางกิจกรรมที่คาดการณ์ การใช้ตารางที่แสดงด้วยภาพ การใช้กิจวัตรประจำวันที่มีความยืดหยุ่น การใช้ระบบงานหรือกิจกรรม และการทำกิจกรรมโดยใช้การมอง เช่นเดียวกับ อาทิตย์ กิรตินันท์ (2562) ได้กำหนดองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ไว้คือ การจัดสภาพในห้องเรียน ตารางเรียนที่เข้าใจได้ ระบบงาน โครงสร้างสื่อเพื่อเพิ่มความเข้าใจและการใช้สื่อเพื่อความเข้าใจ และอักเบนเยกา (Agbenyega, J., 2560) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย โครงสร้างทางกายภาพ ตารางเวลา ระบบการทำงาน กิจกรรมที่ทำเป็นประจำอย่างมีขั้นตอน และงาน

3.2 ผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualize Education Program) หลังการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง 1 ปีการศึกษา กลุ่มห้องเรียนเตรียมความพร้อมผู้เรียนบุคคลออทิสติก มีผู้เรียน จำนวน 20 คน กลุ่มห้องเรียนเตรียมความพร้อมนักเรียนบุคคลออทิสติก 3 ห้องเรียน จำนวน 18 คน มีนักเรียนที่ผ่านการประเมินจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88 อยู่ในระดับคุณภาพ 4 แปลผล เท่ากับ ดีเยี่ยม และนักเรียนที่มีผลการประเมินจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ไม่ถึงร้อยละ 70 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.12 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในทุกทักษะ สอดคล้องกับวรวัลัญญ์ สุพรรณชนะบุรี (2562) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำกิจวัตรประจำวันโดยวิธีการสอนแบบ TEACCH สำหรับเด็กออทิสติก พบว่า หลังจากรับการฝึกปฏิบัติกิจวัตรประจำวันโดยวิธีการสอนแบบ TEACCH ผลการทำกิจวัตรประจำวันของเด็กออทิสติกก่อนและหลังใช้ วิธีการสอนแบบ TEACCH มีความแตกต่างกันโดยหลังใช้วิธีการสอนแบบ TEACCH เด็กสามารถปฏิบัติกิจวัตรได้เพิ่มมากขึ้น และสายสุนีย์ ช โลธร (2552) ได้รายงานการส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้อัตโนมัติสำหรับผู้เรียนบุคคลออทิสติก โดยใช้แนวทางการสอนแบบทีช (TEACCH) ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ซึ่งได้ดำเนินการในการวางแผนออกแบบโดยการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน จัดตารางเวลาให้แน่นอน และจัดโครงสร้างงาน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติได้ด้วยตนเอง และเมื่อพิจารณาความสามารถของครูในการใช้แนวการสอนแบบทีช ก็พบว่า ครูมีระดับความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างเมื่อจัดได้ครบองค์ประกอบจะส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน และส่งเสริมให้เด็ก

มีอิสระในการทำงาน มีความผ่อนคลาย รูปภาพ ตารางเวลา และระบบงาน ช่วยให้เข้าใจได้ง่าย และสามารถลำดับได้ว่าควรทำอะไรในเวลาใด และเข้าใจว่างานของตนเองจะต้องทำให้บรรลุความสำเร็จ ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในกิจวัตรประจำวันได้ นอกจากนี้ สุจิตรา สุขเกษม รุจิรัตน์ จันทรเนตร และจิราธิป นาคสุวรรณ (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการจัดประสบการณ์เทคนิคสื่อสารด้วยภาพที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของเด็กออทิสติก กลุ่มงานการศึกษาพิเศษ โรงพยาบาลราชานุกูล ซึ่งพบว่า เด็กออทิสติกที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยเทคนิคการสื่อสารด้วยภาพ โดยภาพรวมพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เช่นเดียวกันกับ อรุณี ศิรินันท์ (2555) ได้ศึกษาการลดพฤติกรรมก้าวร้าวออกจากที่นั่งและการกรีดร้องในชั้นเรียนของผู้เรียนออทิสติกโดยใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง พบว่า หลังการทดลองใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมองในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวออกจากที่นั่งและกรีดร้องในชั้นเรียน ผู้เรียนออทิสติก มีพฤติกรรมก้าวร้าวออกจากที่นั่งและการกรีดร้องในชั้นเรียนลดลง และชลธิชา สุดาภิรักษ์ และมลิวัลย์ ธรรมแสง (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การลดพฤติกรรมซ้ำ ๆ ของเด็กออทิสติกโดยการออกกำลังกายแบบมีโครงสร้างทางสายตา โดยวิธีการ TEACCH พบว่า ผู้เรียนออทิสติกทั้ง 5 คน มีพฤติกรรมซ้ำ ๆ ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เนื่องมาจากการให้โปรแกรมการออกกำลังกายแบบมีโครงสร้างทางสายตา ที่มีจุดเริ่มต้น และ จุดสิ้นสุดที่ชัดเจน มีอุปกรณ์การออกกำลังกายที่เด็กสามารถเข้าใจท่าทางในการออกกำลังกายได้เองเมื่อเห็นอุปกรณ์แต่ละชิ้น

3.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ใน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินการ การควบคุม การปรับปรุงแก้ไข และการรายงานผล โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 17 คน มีผลการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ในภาพรวมทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับ มากที่สุด

ด้านการวางแผน ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินเป็นเช่นนี้เนื่องจากศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้มีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่ การศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี กำหนดเป้าหมาย มีการประชุมชี้แจงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ครู บุคลากรอย่างชัดเจน และจัดทำปฏิทินการปฏิบัติที่ครอบคลุมภาระ

งานอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของ คูนท์ซ์ และไวริช (Harold Koontz, H. and Welhrich, H., 2010) ที่ได้กล่าวว่า การวางแผนนั้นเริ่มตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายขององค์กร โครงสร้างนโยบาย ตลอดจนลำดับกระบวนการปฏิบัติการในส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ ไปจนถึงวิธีการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ให้บรรลุผล การวางแผนนี้ยังต้องสามารถรับรู้ ติดตาม เข้าใจ ตลอดจนวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ทั้งในและนอกองค์กรที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารองค์กรอีกด้วย และเดมมิ่ง (Deming, W. E., 1993) ที่ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน พร้อมพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจน และสอดคล้องกับ รสริน อินสว่าง (2556: 50) ที่ได้ประเมินปัจจัยทางด้านการบริหารจัดการกับความพึงพอใจของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดนครปฐม พบว่าผลการประเมินความพึงพอใจด้านการวางแผน อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการจัดองค์กร ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินเป็นเช่นนี้เนื่องจาก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้มีการทบทวนและปรับปรุงโครงการสร้างบริหารงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง การจัดชั้นเรียนที่เหมาะสมกับเด็กออทิสติก จัดครูประจำชั้น และพี่เลี้ยงเด็กพิการที่มีความเพียงพอและเหมาะสม จัดครูสอนทักษะที่จำเป็นเฉพาะความพิการ และมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ ดร็กเกอร์ (Drucker, P. F., 2005) กล่าวว่า การจัดองค์กร คือการนำเอาแผนงานที่กำหนดไว้มา กำหนดหน้าที่สำหรับบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลที่จะปฏิบัติภายในองค์กร เป็นการเริ่มต้นของกำไร ในการนำเอาแผนงานไปสู่การปฏิบัติ บุคลากรในองค์กรได้รับการมอบหมายงานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายโดยงานของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มต่างประสานสอดคล้องกันสู่ความสำเร็จขององค์กร เช่นเดียวกับแนวคิดของ สุนทร โคตรบรรเทา (2560) ที่กล่าวว่า การจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยความคาดหวังหลายรูปแบบที่สลับเปลี่ยนไม่ได้ กิจกรรม ความคิดเห็น การจัดการทรัพยากร โครงสร้างอำนาจและวัฒนธรรมสถานศึกษาทั่วไป ทุกระบบมีกระบวนการและการปรับปรุงซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นตัวกำหนดคุณภาพของผลผลิตสุดท้าย และแนวคิดของ กุลิก และเออร์วิก (Luther Gulick, L. & Urwick, L., 1973) ได้กล่าวว่า ภาระหน้าที่ในการกำหนด จัดเตรียม และจัดความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่าง ๆ ในหน่วยงานขององค์กร เพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน หรือองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการดำเนินการ ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินเป็นเช่นนี้เนื่องจาก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เริ่มตั้งแต่ การประชุมจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยการมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง นักสหวิชาชีพ มีการจัดเตรียมวัสดุ ครุภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ การจัดโครงสร้างทางกายภาพทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของเด็กออทิสติก และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็กออทิสติก สอดคล้องกับแนวคิดของ เดมมิ่ง (Deming, W. E., 1993) ที่กล่าวว่า การดำเนินงานคือการลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ซึ่งจากการดำเนินงานตามแผนงานที่ระบุไว้อย่างเป็นขั้นตอน ส่งผลให้การดำเนินงานของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการควบคุม ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินเป็นเช่นนี้เนื่องจาก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีวางแผนระบบการนิเทศ ติดตามที่เป็นระบบต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การจัดทำแผนการสอนรายบุคคล การวัดผล ประเมินผล บันทึกหลังสอน ให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับแนวคิดของ คูนท์ และไวริช (Koontz, H. and Welhrich, H., 2010) ที่กล่าวว่า การควบคุม คือการบริหารจัดการทุกอย่างให้ตรงตามแผนและระยะเวลาที่วางไว้ การควบคุมนี้ตั้งแต่การควบคุมทรัพยากรเครื่องจักร ไปจนถึงบุคลากร ให้การปฏิบัติงานมีความราบรื่น และดำเนินการตามแผนการได้สำเร็จ ทั้งยังตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ด้วย การควบคุมนี้นอกจากการสั่งการ กำหนดการ บังคับการแล้ว ก็ยังรวมถึงการแนะนำ ช่วยเหลือ รายงานผล ตลอดจนประเมินผลการทำงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อติดตามการทำงานทุกกระบวนการไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดใด ๆ ด้วย ส่งผลให้การดำเนินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซีรพงส์ ทับอินทร์ (2558) เรื่องการใช้วงจรเดมมิ่ง (พีดีซีเอ) ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 พบว่า การควบคุมเป็นขั้นตอนการกำกับ ติดตาม ผลการปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นว่า ได้ปฏิบัติตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หรือไม่ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

แล้ว นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ แปลความหมาย เพื่อพัฒนางานให้ มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจึงทำให้การใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมีผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก

ด้านการปรับปรุงแก้ไข ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินเป็นเช่นนี้เนื่องจาก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตามคำแนะนำจากการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ เดมมิ่ง (Deming, W. E., 1993) ที่ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการดำเนินงานเหมาะสมจะพิจารณาผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้ หรือไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ หากเป็นกรณีแรก ก็ให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำเป็นมาตรฐานพร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิมหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่หากเป็นกรณีที่สอง ซึ่งก็คือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ เราควรนำข้อมูลมารวบรวมไว้มาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไปนี้ อาทิ มองหาทางเลือกใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้ ให้ความพยายามมากขึ้นกว่าเดิม ขอความช่วยเหลือจากผู้รู้ หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่

ด้านการรายงานผล ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินเป็นเช่นนี้เนื่องจาก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี อย่างเป็นระบบ ทั้งรายห้องเรียน และในภาพรวมของสถานศึกษา มีการรายงานการนิเทศ ติดตาม และประเมินการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ของครู และรายงานผลความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ปกครอง ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ กุลลิก และเออร์วิค (Gulick, L. and Urwick, L., 1973) ที่กล่าวว่า ระบบการรายงานมีหน้าที่รับผิดชอบการรายงานผลการปฏิบัติงาน ประมวลสถิติของงาน หรือสอดคล้องคุณลักษณะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงาน ทำให้การรายงานผลการดำเนินงานเป็นไปอย่างสมบูรณ์ และสามารถนำรายงานที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยการพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ครั้งนี้ทำให้ได้ค้นพบ จุดเด่นของการมีแบบอย่างที่ดีซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกให้มีพัฒนาการเต็มศักยภาพต่อไป และมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ด้านการวางแผน (Plan) เนื่องจากการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง กล่าวคือต้องกำหนดวิสัยทัศน์การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างของสถานศึกษา และชี้แจงให้บุคลากรเข้าใจเพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องจนบรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง การวางแผนที่ดีจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทำให้รู้แนวปฏิบัติงานในอนาคต ช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการบริหารจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังสามารถตรวจสอบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ การวางแผนยังช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของผู้บริหาร และเกิดการประสานงานที่ดีขอให้ยึดมั่นว่า “เริ่มต้นด้วยดีเท่ากับสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง”

1.2 ด้านการจัดองค์กร (Organize) เป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการบริหารและการจัดการ ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาการในหลายๆด้าน ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ ความสามารถในการช่วยเหลือตนเอง และการใช้ชีวิตในสังคม ผู้บริหารและครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ หมั่นศึกษาหาความรู้ มีความอดทน มุ่งมั่น ตั้งใจในการเสริมสร้างพัฒนาการ การปรับพฤติกรรมต่างๆ ของเด็กออทิสติก การกำหนดผู้รับผิดชอบจึงมีความสำคัญ ผู้บริหารต้องให้ผู้รับผิดชอบซึ่งเป็นครูผู้สอน หรือพี่เลี้ยงเด็กพิการ ให้เข้าใจวัตถุประสงค์ พิจารณานुकคตามความถนัดและมีความสามารถ ทั้งต้องสามารถประสานงานกับผู้ปกครอง หรือผู้เกี่ยวข้อง ได้เป็นอย่างดี และการหาคนที่เหมาะสมมาทำงานที่ได้กำหนดไว้ (Put The Right Man On The Right Job) ซึ่งเป็นรูปแบบการบริหารคนแบบเดิมนั้นยังคงมีความสำคัญ และให้คำนึงถึงว่า “ทำงานเป็นทีม” ก็เป็นสิ่งสำคัญเพราะทีมที่ดีคือปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสำเร็จ

1.3 ด้านการดำเนินการ (Do) เป็นขั้นตอนสำคัญที่จะต้องนำการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ไปสู่ห้องเรียนและส่งผลต่อการพัฒนาเด็กออทิสติกอย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนแผนจัดการเรียนรู้ เฉพาะบุคคล จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่จะต้องแสดงให้เห็นถึงการนำการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างซึ่ง ประกอบด้วย การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้ กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง ไปใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้กับเด็กออทิสติกในลักษณะต่างๆ การ ดำเนินการทั้ง 4 องค์ประกอบจะต้องตอบสนองต่อความก้าวหน้าพัฒนาการด้านต่างๆของเด็กออทิสติกได้เป็นอย่างดี จึงจำเป็นจะต้อง “ร่วมคิด ร่วมทำ นำพัฒนาการที่ดีสู่เด็กออทิสติก”

1.4 ด้านการควบคุม (Control) เป็นการติดตามตรวจสอบการบริหารจัดการการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้างในส่วนต่างให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่กำหนด สอดคล้องกับแผนงาน ผู้บริหารจึง ควรให้ความสำคัญ ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีในการคิดและการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง และสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน โดยการกำกับ ติดตาม ช่วยเหลือ เสนอแนะ อย่างสม่ำเสมอ ชี้้นำให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ได้สำเร็จตามที่ได้รับ มอบหมายเห็นประโยชน์และความสำคัญร่วมกันในการพัฒนาเด็กออทิสติก และปรับปรุงวิธีการ มาตรการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ไป และให้คำนิยามว่า “ผู้บริหารที่เก่งนั้น ไม่ใช่คนที่สั่งให้ครูทำงานได้ แต่เป็นคนที่ลงไปทำงานเป็น ตัวอย่างให้ครูได้” ก็จะทำให้การควบคุมประสบความสำเร็จ

1.5 ด้านการแก้ไขปรับปรุง (Act) คือการนำผลการควบคุมที่ได้มาทำการวิเคราะห์ เพื่อ พัฒนาการดำเนินงานในการปรับปรุงต่อไป ในส่วนนี้ควรจะเสนอแนะปัญหาแนวทางการปรับปรุง แก้ปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง หรือการพัฒนาสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดีขึ้น ไปอีกไม่ว่าจะเป็นการจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน หรือ การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง จะต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการของเด็ก ออทิสติกซึ่งแตกต่างกันออกไป ซึ่งผู้บริหารและครู ก็ต้องช่วยกันคิด พัฒนารูปแบบ วิธีการต่าง ๆ ที่จะปรับพฤติกรรม และให้เด็กออทิสติกสามารถเรียนรู้ได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ได้ กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ในการแก้ไขปรับปรุงจึงควรมีการระดมสมองเพื่อ หาทางแก้ไขจุดอ่อนหรือปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ และนำข้อดีหรือจุดแข็งที่พบ ปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น และผลที่ได้จากการระดมสมองเสนอผู้เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาในการดำเนินการขยายผลต่อไป และ ให้เชื่อมั่นว่า “ไม่มีอะไรที่ดีที่สุด ต้องมีการปรับปรุงตลอดเวลา เพราะถ้าเชื่อว่าดีที่สุดแล้วก็จะหยุด อยู่แค่นั้น” ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างไม่ได้รับการพัฒนา

1.6 ด้านการรายงานผล (Report) เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และอื่นๆที่เกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การรายงานด้วยวาจา การนำเสนอผลงาน การรายงานด้วยเอกสาร ด้วยรูปแบบต่างๆ การรายงานการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างจะให้ผู้เกี่ยวข้องได้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างทั้งทางด้านการจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และ การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง และยังได้ทราบข้อมูลที่จะมาแก้ปัญหาในการดำเนินการต่อไป ในการรายงานให้ผู้บริหารได้ฝึกให้ครูได้รายงานด้วยความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ ให้เห็นความเป็นระบบของการดำเนินการ ความสัมพันธ์สอดคล้องเชื่อมโยงกันขององค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างทั้ง 4 องค์ประกอบ และให้รายงานถึงกรณีศึกษาของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จหลังการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างด้วยก็จะปรากฏภาพความสำเร็จชัดเจนเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ในโรงเรียนเฉพาะความพิการ หรือห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ในโรงเรียนจัดการเรียนรวม
2. ควรวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ที่นำไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียนพิการประเภทอื่น ๆ ในศูนย์การศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนเฉพาะความพิการ
3. ควรวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ลักษณะอื่น ๆ กับเด็กพิการแต่ละประเภทที่จะส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง (Active Learning) ที่ส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2547). คู่มือการสร้างเครือข่ายการดูแลนักเรียน สำหรับบุคลากรสถานศึกษาและบุคลากรสาธารณสุข. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). ชุดการศึกษาด้วยตนเอง วิชาความรู้พื้นฐานด้านการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการหรือผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เล่ม 14 เรื่อง การจัดการศึกษา สำหรับบุคคลออทิสติก. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตติศักดิ์ อังคะนาวิน. (2561). รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 13(2), 17-30.
- เกวลี ผังดี, และพิมพ์รดา ครองยุติ. (2556). ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ [สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คัมภีร์ สุดแท้. (2553). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับ โรงเรียนขนาดเล็ก. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 4(2), 127-136.
- จิรัญช รัตนพันธ์. (2559). ทำอย่างไรเมื่อได้สอนเด็กพิเศษ. สำนักพิมพ์แห่ง มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา ประคองพงษ์เพชร, และสมหมาย อ่าดอนกลาย. (2561). รูปแบบการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนแบบของเด็กออทิสติก. วารสารครูพิบูล, 5(2), 188-205.
- จิตติมา วรรณศรี. (2557). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- จิรวรรณ สุวรรณสาม. (2558). การพัฒนาคู่มือการนิเทศภายในแบบคู่สัญญา โรงเรียนมัธยม พัชรกิติยาภา 3 สุราษฎร์ธานี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี.
- จำเนียร พลหาญ. (2553). หลักและทฤษฎีและแนวปฏิบัติการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- จรัส นองมาก. (2546). ปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา. โรงพิมพ์สุพรรณิ๋ง.

- แจ่มจันทร์ อินทะพล. (2561). *สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียน
คู่ขนานออทิสติก ของ โรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- โจเซฟ อักเบนเยกา. (2558). *Visual Strategies: เทคนิคการเรียนรู้ผ่านการมอง*. เอกสารประกอบการ
บรรยายการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการ
เรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) สำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ”. สำนัก
บริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- _____. (2559). *เอกสารประกอบการบรรยายการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาการจัดการ
เรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) สำหรับเด็กที่มี
ความต้องการจำเป็นพิเศษ” เรื่องวิธีสอนแบบโครงสร้าง (Structured Teaching: How to)*.
เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษ เครือข่ายศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต
การศึกษา 2.
- เจลีศว ศิริมาศ. (2553). *ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1* [สารนิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ชมแข พงษ์เจริญ. (2555). *การพัฒนารูปแบบการจัดการโรงเรียนเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพใน
ประเทศไทย* [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิปริญญาตรี]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชลธาร สมานธิ. (2560). *การพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและ
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิภาคี) ของ โรงเรียนสบเมยวิทยาคม จังหวัดแม่ฮ่องสอน*
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ชลธิรา ศรีสดีโส. (2557). *การพัฒนาคู่มือการสอนความคิดสร้างสรรค์สำหรับครูประถมโรงเรียน
อำนวยการศิลป์* [สารนิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชลธิชา สุดาลักษณ์, และมลิวัดย์ ชรรณแสง. (2556). *การลดพฤติกรรมซ้ำ ๆ ของเด็กออทิสติก
โดยการออกกำลังกายแบบมีโครงสร้างทางสายตา โดยวิธีการ TEACCH*. *วารสาร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*, 9(3), 59-70.
- ชวรัตน์ ชาญศิลป์. (2562). *ออทิสซึมสเปกตรัม=Autism spectrum disorder*.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูวิทย์ ไชยบัว. (2559). *พุทธวิธีการสอน: ศาสตร์การสอนเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์*.
ม.ป.ท.

- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เชาวกุล พรหมใจ. (2561). การพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. *JOURNAL OF NAKHONRATCHASIMA COLLEGE*, 12(1), 77-88.
- ณรงค์ อภัยใจ. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กวัยโอกาสโรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น*, 12(1), 32-45.
- ณัฐพินิต ธรรมสร่างกูร. (2559). รูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 20(2), 65-74.
- ณัฐสุภา จิระศิริภิญโญ. (2553). *การศึกษาความพึงพอใจของลูกค้าต่อกระบวนการให้บริการฝากของธนาคารออมสินสำนักงานราชดำเนิน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดวงนภา เตปภา. (2562). *การพัฒนากลุ่มมือการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านท่าบวญเรือ่งอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตนธาดา. (2555). *คู่มือออกทดสอบสำหรับผู้ปกครอง*. บริษัทปิยอนด์พับลิชชิง.
- ทิตินา เขมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ธีรากร มณีรัตน์. (2553). *การพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนออกทดสอบในโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษาโดยใช้เรื่องราวทางสังคม [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีรพงศ์ ทับอินทร์. (2557). *การใช้วงจรเดมมิ่ง (พีดีซีเอ) ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- นงลักษณ์ กลมเกลี้ยง. (2554). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดบูรพาพิทยาราม (ธรรมรัตน์ศึกษาประชาอุทิศ) จังหวัดจันทบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นพรัตน์ อรรคโชติ. (2562). *รูปแบบการบริหารโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร*

- กระทรวงศึกษาธิการ เป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP) ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ*, 6(2), 142-159.
- นิตยา คະเนนิล (2559). การพัฒนารูปแบบกระบวนการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์*, 8(2), 348-360.
- นิติพล ภูตะ โขติ. (2556). *พฤติกรรมองค์กร*. วี พรีนซ์.
- บรรเจิด ศุภราพงศ์. (2556). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาต่อการ บริหารงานของโรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). บริษัทสุวีริยาสาส์น จำกัด.
- บุญศักดิ์ งามล. (2553). *ความพึงพอใจและความต้องการของลูกค้าในการให้บริการของ บริษัท สหการประมูล จำกัด [สารนิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปณิศา จีรพรชัย. (2553). *การพัฒนาโปรแกรมสร้างเสริมทักษะการตัดสินใจในการดำเนินชีวิต ด้วยตนเอง สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา [วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรี]*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปนัดดา วงศ์จินดา. (2559). *เอกสารประกอบการบรรยายการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนา ศักยภาพเด็กพิการ โดยใช้ระบบกล่องงาน (Work Boxes System) เรื่องการสอนแบบ โครงสร้าง (Structured Teaching)”. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.*
- ประกาย ขวัญหลาย. (2557). *การบริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกเพื่อรองรับ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัย บูรพา.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกำหนดประเภทและลักษณะของคณาธิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552. (2552, 8 มิถุนายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 126 ตอนพิเศษ 80 ง. หน้า 47.
- ประเวศ เวชชะ. (2561). *การบริหารหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. คณะครุ ศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ประสิทธิ์ ไชยศรี. (2557). *การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยราชภัฏ [วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- ปรีชา สามัคคี. (2552). การพัฒนารูปแบบการประเมินแผนงานและโครงการในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรียาพร ตั้งคุณานันต์. (2557). การจัดการห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้. มินเซอรัลวิศัฟฟลาย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ดี.
- _____. (2553). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปาริชาติ ชมชื่น. (2553). รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีประสิทธิผลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุญช์บัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์แวนแก้ว.
- พระครูปลัดนิคม ฐิตคุโณ (ขมสาร). (2558). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย เครือข่ายกลุ่มโรงเรียนปู้เจ้าสมิงพราย อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัชระ พิถี. (2555). ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษา เขตจังหวัดนนทบุรี (รายงานการวิจัย). วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- พัชริยา แก่นสา. (2555). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายตำบลวังทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัฒนา พรหมมณี. (2560). แนวคิดการสร้างและพัฒนารูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข. วารสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 6(2), 128 - 135.
- พัชชนันท์ อึ้งรัก. (2556). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนปากคลองบางขนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พันวณา พัฒนาอุดมสินค้า. (2557). รูปแบบกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 4(3), 43-50.
- พัสดร์ หิรัญญการ. (2554). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยววงศ์พระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิตะวัน เนตรทอง. (2562). รูปแบบการบริหารสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ

- สื่อสารในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ*, 6(2), 214-226.
- พิจิตรา ที่สุกะ. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยวิจัยเป็นฐานวิชาการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 7(1), 135-147.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2559). *เทคนิคการวิจัยเพื่อการเรียนรู้*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิเชฐ โพธิ์ภักดี. (2553). *การพัฒนารูปแบบการบริหาร โรงเรียนนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษบัณฑิต]*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิเศษ ปันรัตน์. (2556). *เอกสารการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง หลักและวิธีการจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิสนุ พองศรี. (2557). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- พิรณันต์ สุขสมบุญ. (2553). *ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุทรศาสตร์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พุทธชาติ แสนอุบล. (2561). *สภาพ ปัญหา และแนวทางการปรับปรุงการนิเทศภายใน โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20*. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 15(7), 171-182.
- พุลย์ชัย ยาวีราช. (2550). *การพัฒนารูปแบบการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษบัณฑิต]*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญพรรณ บางอร. (2562). *แนวทางการบริหารจัดการระบบบริหารงานงบประมาณ ของโรงเรียนสพเมยวิทยาคม อำเภอสพเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 1(1), 13-21.
- ไพโรจน์ ไพรเจิว. (2563, กรกฎาคม). *การบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ กรณีศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี* [Poster presentation]. การประชุมระดับชาติศึกษาศาสตร์วิจัย ครั้งที่ 7, สงขลา, ประเทศไทย.

- ภัทรกร มิ่งขวัญ. (2559). การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงาน โรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชฌมศึกษา เขต 42 [การค้นคว้าอิสระปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- มกรพัล พันสวัสดิวง และชัชวาลิ จันมา. (2560). การพัฒนาการบริหารตามกระบวนการบริหาร และทักษะการบริหารของผู้บริหารระดับต้นในธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 11(24), 10-19.
- มาลี สืบกระแส. (2552). การพัฒนารูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยสยาม.
- เมษิต กองเงิน. (2554). การพัฒนารูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนที่ส่งเสริมคุณลักษณะเชิง พฤติกรรมด้านประชาธิปไตยของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 3(1), 131-141.
- ไมตรี บุญทศ. (2554). การพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อ คุณภาพโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ยศตราวดี กริ่งไกร. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รพี ปิละมานนท์. (2555). สื่อสนับสนุนการเรียนรู้คำศัพท์สำหรับเด็กออทิสติก [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รมณี เหลี่ยมแสง. (2561). กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสาร ศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 10(2), 379-393.
- รสริน อินสว่าง. (2556). ปัจจัยทางด้านการบริหารจัดการกับความพึงพอใจของพนักงาน โรงงาน อุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดนครปฐม [สารนิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยสยาม.
- รังสีจันทร์ สุวรรณสถิตกร. (2557). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- รัชณี ทีปการ. (2556). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงาน ของโรงเรียนเทศบาล 1 (สดาวร) สังกัดเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- รัตน์ะ บัวสนธ์. (2552). *วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. บริษัทนานมีบุ๊คส์
พับลิเคชั่นส์ จำกัด.
- เรณู บุญประเสริฐ. (2561). *รูปแบบการบริหารหลักสูตรสู่ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของ
โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษบัณฑิต]*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ลัดดาวรรณ นวลสงค์. (2557). *การพัฒนาคู่มือปฏิบัติการการทำแผนที่ทุนมนุษย์เพื่อสุขภาพของ
เครือข่ายชุมชนแบบมีส่วนร่วม กรณีศึกษา เครือข่ายสัจจะลดรายจ่ายวันละ 1 บาท เพื่อทำ
สวัสดิการภาคประชาชน จังหวัดสงขลา [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]*.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ลัดดาวัลย์ ใจไว. (2558). *ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนใน
กลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 3 [สาร
นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณรี ปานศิริ. (2560). *การพัฒนาคู่มือการใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย*. มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- วรวัลย์ สุพรรณชนะบุรี. (2560). *การส่งเสริมการทำกิจวัตรประจำวัน โดยวิธีการสอนแบบ
TEACCH สำหรับเด็กออทิสติก [สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัลย์วัลดี พิงพุ่มพุก. (2554). *การพัฒนาคู่มือการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต [สาร
นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2553). *การนิเทศการสอน สาขาหลักสูตรและการนิเทศ*. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- วัฒนา นิยมประเสริฐ. (2554). *การพัฒนาคู่มือในการจัดกิจกรรมส่งเสริมระเบียบวินัยของนักเรียนใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
[วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2553). *การวิจัยการพัฒนารูปแบบ*. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 2(4), 1-
16.
- วิษุตา คัมภีร์เวช. (2556). *ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต่อการ
จัดการสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิเชียร วิทษอุดม. (2554). *ทฤษฎีองค์การ*. ธนัช การพิมพ์.

- วิรงรอง กานต์วิศิษฐ์. (2554). ความพึงพอใจในการเข้าพื้นที่ในการสร้างโรงงานอุตสาหกรรม:
กรณีศึกษาบริษัทเหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน) ในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซี
บอร์ด (ระยอง) [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2555). แนวคิด ทฤษฎี และประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 8).
ทิพย์วิสุทธิ.
- วีรวิชญ์ วงศ์โรจน์. (2556). การพัฒนาคู่มือตรวจสอบคุณภาพน้ำสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา
= *The manual development of water quality test for elementary student* (รายงานการวิจัย).
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม).
- ศศิธร ม่านทอง. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
แบบมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 9(2), 35-44.
- ศักดิ์จิต มาศจิตต์. (2550). การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตตรวจราชการที่ 11 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ].
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศิธาชัย ศรีอุดม. (2557). รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดเทศบาล. *วารสาร
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(4), 74-81.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2550). ทฤษฎีการประเมิน (พิมพ์ครั้งที่ 6). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ศิริบงกช เจริญทอง. (2557). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี [การ
ค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ศุภอักษร แก้วพรหม. (2559). การจัดทำคู่มือการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนแม่โจ้ววิทยาคม
จังหวัดเชียงใหม่ [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี. (2560). *แผนพัฒนาการจัดการศึกษา ปี 2560 – 2564*.
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี.
- _____. (2561). *รายงานประจำปีของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2560*. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำ
จังหวัดปัตตานี.
- _____. (2561). *รายงานผลการเสวนาคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง
ผู้บริหาร ครู และบุคลากร ปีการศึกษา 2560*. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี.

- _____. (2561). รายงานผลการศึกษาคความพึงพอใจในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ของ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ประจำปี 2561. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำ จังหวัดปัตตานี.
- _____. (2562). รายงานประจำปีของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2560. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำ จังหวัดปัตตานี.
- สถาบันดำรงราชานุภาพ. (2554). คู่มือการศึกษาวิจัยและพัฒนา. กรุงเทพฯ ฯ
- สถาบันราชานุกูล. (2555). เด็กออทิสติก คู่มือสำหรับพ่อแม่/ผู้ปกครอง. บริษัทปิยอนด์พับลิชชิง จำกัด.
- _____. (2557). เด็กออทิสติก คู่มือสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครอง (พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์สำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สถาพร ส่องแสง. (2554). ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียน วัดกระเจต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 1 [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมชัย จรรยาไพบูลย์. (2555). รูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมชาย ใจไหว. (2561). รูปแบบการบริหารและการจัดการแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็กและเยาวชนกลุ่มน้ำจิง. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 13(2), 38-46.
- สมพร หวานเสีจ. (2552). การพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติก โดยใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่าน การมอง. คลังนานาวิทยา.
- สมัย สิริทองถาวร. (2554). เอกสารประกอบการอบรม โครงการอบรมหลักสูตรประเมินชาวปัญญา เด็กวัยเรียน: โรคและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการในเด็ก. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมุทร ชำนาญ. (2556). ภาวะผู้นำทางการศึกษา ทฤษฎีและการปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2). พี เอส การ พิมพ์.
- สันติ อินทร์สุภา. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของศูนย์เครือข่าย คุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- สายนภา ดาวแสง. (2559). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สายสุนีย์ ชโลธร. (2552). การส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้อำนาจสำหรับบุคคลออทิสติกโดยใช้แนวการ
สอนแบบทีช (TEACCH) ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี. ศูนย์การศึกษาพิเศษ
ประจำจังหวัดปัตตานี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ. (2552). 9 แผ่นดินของการปฏิรูประบบราชการ.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ (ก.พ.ร.).
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่. (2562). รูปแบบการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการบริหารการ
จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีความสอดคล้องเหมาะสมตามบริบทของพื้นที่ในจังหวัดแพร่.
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2551). คู่มือการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention: EI)
เด็กพิการ. โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- _____. (2555). แนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการ
จำเป็นพิเศษทางการศึกษา. โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- _____. (2556). คู่มือการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education
Program: IEP). สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- _____. (2558). แนวทางการพัฒนาสถานศึกษาต้นแบบการเรียนรู้รวม. สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (ม.ป.ป.). คู่มือการปฏิบัติงานศูนย์การศึกษาพิเศษ. ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- สิริกร ประสพสุข. (2555). การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้เพิ่มเติมสำหรับครู
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี
เขต 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุจิตรา ทิพย์บุรี. (2559). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของ
โรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2.
วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 11(3), 97-105.
- สุจิตรา สุขเกษม, รุจิรัตน์ จันทรเนตร และจิราธิป นาคสุวรรณ. (2554). ผลของการจัดประสบการณ์
เทคนิคสื่อสารด้วยภาพที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติก. กลุ่มงานการศึกษาพิเศษ
สถาบันราชานุกูล.

- สุชาดา เนตรนัยยา. (2560). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน
อนุบาลภาสินี จังหวัดสมุทรปราการ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- สุเทพ ไชยวุฒิ. (2560). การพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการงานวิชาการของคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่.
- สุธัญญา อภัยขานุกร, กิ่งสร เกาะประเสริฐ, และมาเรียม เกาะประเสริฐ. (2556). การพัฒนารูปแบบ
บริการส่งเสริมพัฒนาการเด็กออทิสติกในโรงพยาบาลศูนย์. *วารสารการพยาบาลจิตเวช
และสุขภาพจิต*, 27(2), 99-111.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2560). การบริหารการศึกษา หลักการและทฤษฎี (ฉบับปรับปรุง). ปัญญาชน.
สุนทรี เตียงกุล. (2559). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนวัดศรีประชาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุนัย วงศ์สุวรรณ. (2555). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือในการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 7(20), 23-38.
- สุภาวดี วิสุวรรณ. (2553). การจัดกิจกรรมการเสริมแรงเพื่อปรับพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กออทิสติก.
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรชาติ ภูผาสุข. (2550). รายงานการนิเทศการดำเนินงานสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพที่เน้น
นักเรียนเป็นสำคัญ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต 1.
- สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ. (2560). หลักการบริหารธุรกิจ. จุดทอง.
- สุรัสวดี จินดาเนตร. (2553). การพัฒนาคู่มือการสอน โครงการงานคณิตศาสตร์ สำหรับครู
ในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดาลัยวิทยา จังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต].
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสถียร อ่วมพรม. (2559). การพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลในการ
ปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์.

- เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์. (2561). *การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดภาคกลาง*. มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- อนิวัช แก้วจันทน์. (2554). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์*. ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อร่าม วัฒนะ. (2561). *รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อัญชลี สารัตนะ. (2553). *การพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนออทิสติกโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษาโดยใช้เรื่องราวทางสังคม*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อาทิตย์ กิรินันท์. (2562). *Structured Teaching* สืบค้น 18 เมษายน 2562, จาก https://cdn.gotoknow.org/assets/media/files/000/875/963/original_Structured_Teaching1.pdf?1360143288
- อารยา องค์เอี่ยม และพงษ์ธรา วิจิตเวชไพศาล. (2561). การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย. *วิสัยทัศน์สาร*, 44(1), 36-42.
- อำพล จำพันธุ์. (2562). *รายงานการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัด. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี*.
- อุทัย เลหาวิเชียร. (2551). *รัฐประศาสนศาสตร์: ลักษณะวิชาและมิติต่าง ๆ*. สำนักพิมพ์เสมอธรรม.
- เอกวุฒิ บุตรประเสริฐ. (2559). การพัฒนาคู่มือเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ของการอาชีวศึกษา. *วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 10(1), 19-34.
- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental Disorders. (DSM-5)* (5th ed.). American Psychiatric Publishing.
- Ashok, A. H., Baugh, J., & Yeragani, V. K. (2012). Paul Eugen Bleuler and the origin of the term schizophrenia. *Indian Journal of Psychiatry*, 54(1), 95-96.
- Autism Speaks. (2019). *What is Autism?*. Retrieved June 22, 2019, from <https://www.autismspeaks.org/what-artism>.
- Bardo, J. W. and Hardman, J. J. (1982). *Urban Sociology: A systematic introduction*. Peacock Publishers, Inc.
- Boucher, J. (2017). *Autism Spectrum Disorder* (2nd ed.). California: SAGE Publications INC.
- Cronbach, L. J. (1984). *Essential of psychology testing*. New York: Harper.
- Daft, R. L. (1992). *Organization theory and design*. Singapore: Info Access.

- Deming, W. E. (1993). *PDCA cycle a quality approach*. Cambridge: MA MIT.
- Deming, W. E. (2013). *The essential Deming: leadership principles from the father of quality management*. New York: McGraw-Hill.
- Drucker, P. F. (2005). *Management: Tasks, responsibilities, practices*. New York: Truman Talley Books.
- Eisner, E. (1976). Education connoisseurship and criticism: Their form and function in education evaluation. *Journal of Aesthetic Education*, 10(3), 192-193.
- Eisner, E. (2013). *General and Industrial Management*. Martino Fine Books.
- Fayol, H. (2010). *General and Industrial Management*. London: Ravenio Books.
- Gulick, L. & Urwick, L. (1973). *The Science of Administration*. New York: Columbia University.
- Gulick, L. and Urwick, L. (1973). *The Science of Administration*. Columbia University.
- Holt, J. M. (1993). *Management: Principles and Practices*. New Jersey: Prentice Hall.
- Hough, J. B. and Duncan, J. K. (1970). *Teaching description and analysis addison-westlu*. n.p.
- Jones, G. R. and George, J. M., (2014). *Contemporary Management*. McGraw-Hill Education.
- Joyce, B. & Weil, M. (1992). *Models of Teaching. Englewood Cliffs*. Prentice-Hal.
- Keeves, P. J. (1988). *Educational research, methodology and measurement: An international handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Koontz, H. & Welhrich, H. (2010). *Essentials of management An International Perspective* (8th ed.). New Delhi: Tata MCGraw Hill Education Private Limited.
- Mandal, A. (2019). *Autism History*. Retrieved June 21, 2019, from <https://www.news-medical.net/health/Autism-History.aspx>
- Mesibov, G. B. (2003). *Assessing the curriculum for pupils with autistic spectrum disorders: using the TEACCH programme to help inclusion*. London: David Fulton Publishers.
- Mesibov, G. B., Shea, V., & Schopler, E. (2004). *The TEACCH Approach to Autism Spectrum Disorders*. Springer Science+Business Media.LLC.
- Nason, B. (2014). *The Autism Discussion Page on anxiety, behavior, school, and parenting strategies : A Toolbox for Helping Children with Autism Feel Safe, Accepted, and Competent*. London: Jessica Kingsley Publishers.
- National Autistic Society. (2019). *What we do*. Retrieved June 21, 2019, from <https://www.autism.org.uk/what-we-do>

- Shelly, M. W. (1975). *Responding to Social Change*. Pennsylvania: Dowden Huntchisam Press. Inc.
- Smith, R.H. and Others. (1980). *Management: Making organizations perform*. New York: Macmillan.
- Steiner, E. (1988). *Methodology of theory construction*. Sydney. Educology Research Associates.
- Stoner, A. F., & Wankel, C. (1986). *Management* (3rd ed.). New Delhi: Prentice - Hill.
- Taylor, F. W. (1942). *The Principles of Scientific Management*. New York: Harper & Brothers.
- Tosi, H. L. & Carroll, S. J. (1982). *Management*. New York: John Wiley and Sons.
- Willer, R. H. (1967). *Leader and leadership process*. Boston: Irwin / McGraw - Hill.
- William M. K. Trochim (2019). *Types of Measurement Validity*. Retrieved December 20, 2019, from <https://conjointly.com/kb/measurement-validity-types/>
- World Health Organization. (2003). *The ICD-10 Classification of Mental and Behavioral Disorders: Diagnostic Criteria*. Malta: WHO Publications.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

-
1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ที่มีประสบการณ์ในการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ 10 ปีขึ้นไป และได้รับรางวัลระดับชาติด้านวิชาการ
นางสุรฉัญจิต วรรณนวล ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง
 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านการศึกษาพิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี วิริยางกูรประธานชมรมครูเพื่อคนพิเศษ แห่งประเทศไทย
 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ด้านการวัดผลประเมินผล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระวัฒน์ ต้นสกุล อาจารย์ประจำหลักสูตร การวิจัยและการประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
 4. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ด้านหลักสูตรและการสอน
ดร. สุพรรณษา สุวรรณชาติ อาจารย์ประจำหลักสูตร หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
 5. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กออทิสติก ที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กออทิสติก 10 ปีขึ้นไป
นางวิไลพร คงจันทร์ รองผู้อำนวยการ โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา
-

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ
การบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้
แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ ที่มีประสบการณ์การสอนภาควิชาการศึกษาพิเศษ
5 ปีขึ้นไป ในสถาบันอุดมศึกษา และมีตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขึ้นไป

1.1 ผศ. ดร. พิชรี จิวพัฒนกุล	ข้าราชการบำนาญ
อดีตอาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
1.2 ผศ. ณัฐรินทร์ แซ่จุง	อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ-ภาษาไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
1.3 ผศ. รักษิณา หยด้อย	อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ-ภาษาไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

2. ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และมี
ประสบการณ์เป็นผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน

2.1 นายเกษมสุข พสุนธราธรรม	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนการศึกษาพิเศษเขตพัฒนาพิเศษ
เฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้
2.2 นายไพโรจน์ ศรีนิล	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3
จังหวัดสงขลา
2.3 นายสุพล บุญธรรม	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 4 จังหวัดตรัง
2.4 นายณัฐพงษ์ บำรุง	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2.5 นางวนิดา สุบรรณ	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดภูเก็ต

- 2.6 นายวิสัน สุคะมะโน ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพัทลุง
- 2.7 นางสาวนงลักษณ์ กุลพิพัฒน์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดกระบี่
- 2.8 นางอาภัสรา ตั้งคกุลวิวิช ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
ศูนย์การศึกษาพิเศษมหาจักรีสิรินธร
ประจำจังหวัดนครนายก

3. ครูผู้สอน ที่มีวิทยฐานะชำนาญการขึ้นไป และมีประสบการณ์สอนเด็ก
ออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 คน

- 3.1 นางชณิตา วัฒนะนุกุล ครูชำนาญการ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 2 จังหวัดยะลา
- 3.2 นายสกุกรี วามะ ครูชำนาญการ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 2 จังหวัดยะลา
- 3.3 นางรุสลัน หวังกุลคำ ครูชำนาญการ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดสตูล
- 3.4 นางมาริหยา มาลิกัน ครูชำนาญการ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดสตูล
- 3.5 นายเจษฎา หะยิยามา ครูชำนาญการ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
- 3.6 นางนวรรตน์ แผ้วสะอาด ครูชำนาญการ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๔๐๐/ว๑๔๙

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
๑๘๗/๖๑ หมู่ ๖ ถนนปากน้ำ ตำบลรูสมิแล
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๐

๑๕ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. รูปแบบรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. แบบประเมินรูปแบบฯ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง	จำนวน ๘ ฉบับ
	๔. แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบฯ	จำนวน ๗ ฉบับ

ด้วย นายสุรรัตน์ บุญฤทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structure Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” และเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นไปตามเกณฑ์การเลือกผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรรัตน์ บุญฤทธิ์)

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

กลุ่มบริหารงานทั่วไป

โทรศัพท์ ๐ ๗๓๔๖ ๐๐๘๓

โทรสาร ๐ ๗๓๔๖ ๐๒๔๐

ผู้จัดทำผลงานฯ นายสุรรัตน์ บุญฤทธิ์ โทรศัพท์ ๐๘ ๘๗๘๘ ๔๕๔๙

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ
ประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๔๐๐/ว๐๔๐

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
๑๘๗/๖๑ หมู่ ๖ ถนนปากน้ำ ตำบลรูสะมิแล
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. แบบประเมินรูปแบบฯ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง	จำนวน ๑ ฉบับ
	๔. แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบฯ	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสุรัตน์ บุญฤทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” และเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นไปตามเกณฑ์การเลือกผู้เชี่ยวชาญ ในการประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้และขยายผลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรัตน์ บุญฤทธิ์)

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

กลุ่มบริหารงานทั่วไป

โทรศัพท์ ๐ ๗๓๔๖ ๐๐๘๓

โทรสาร ๐ ๗๓๔๖ ๐๒๔๐

ผู้จัดทำผลงานฯ นายสุรัตน์ บุญฤทธิ์ โทรศัพท์ ๐๘ ๘๗๘๘ ๔๕๔๙

ภาคผนวก จ

**ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
(Index of Item – Objective Congruence : IOC)
ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item - Objective Congruence)

ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสัมภาษณ์

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้

แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

.....

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง เป็นเครื่องมือวิจัยในระยะที่ 1 ของงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

2. ขอให้ท่านพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ เพื่อความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของประเด็นการสัมภาษณ์ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และหากมีข้อเสนอแนะให้ท่านเขียนข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาปรับปรุงต่อไป และได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป								
1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกสัมภาษณ์								
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ วันและเวลาที่สัมภาษณ์								
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามองค์ประกอบที่ทำการศึกษา								
1. ด้านการวางแผน (Plan)								
1.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการวางแผนการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางในการวางแผนการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ด้านการวางแผน อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. การจัดองค์กร (Organize)								
2.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการจัดองค์กรเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดองค์กร ในการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางการจัดองค์กรในการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. การดำเนินงาน (Do)								
3.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงาน ในการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางการดำเนินงานในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. การควบคุม (Control) 1								
4.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบ มีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. การแก้ไข ปรับปรุง (Act)								
5.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการแก้ไข ปรับปรุง การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการแก้ไข ปรับปรุง ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางการปรับปรุงแก้ไขในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6. การรายงาน (Report)								
6.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการรายงานเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการรายงาน ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางการรายงานในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item - Objective Congruence)
ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมี
โครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นเครื่องมือวิจัยในระยะที่ 2 ของงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

2. ขอให้ท่านพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ เพื่อความเหมาะสม และความสมบูรณ์ของข้อคำถามก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน หากมีข้อเสนอแนะให้ท่านเขียนข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป โดยได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม								
ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี								
1. หลักการและแนวคิด	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2. วัตถุประสงค์	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3. ขั้นตอนการดำเนินงาน								
3.1 การวางแผน (Plan)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2 การจัดองค์กร (Organize)	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.3 การดำเนินการ (Do)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.3.1 การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structured)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.3.2 การใช้ตารางกิจกรรม (Activities Schedule)	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.3.4 การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies)	+1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
3.4 การควบคุม (Control)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.5 การปรับปรุงแก้ไข (Act)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.6 การรายงานผล (Report)	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4. ระบบสนับสนุน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ข้อควรคำนึงในการนำรูปแบบไปใช้	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item - Objective Congruence)

ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหาร

การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นเครื่องมือวิจัยในระยะที่ 2 ของงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

2. ขอให้ท่านพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ เพื่อความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของข้อคำถามก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน หากมีข้อเสนอแนะให้ท่านเขียนข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป โดยได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม								
ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี								
ด้านความถูกต้อง								
1.คำชี้แจงการใช้คู่มือนี้มีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.หลักการและเหตุผลของคู่มือนี้มีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.วัตถุประสงค์ของคู่มือนี้มีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.กลุ่มเป้าหมายในการนำคู่มือไปใช้มีความถูกต้องครอบคลุม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5.ขั้นตอนการดำเนินงานความถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.ข้อมูลแต่ละตอนของคู่มือนี้ครอบคลุมเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. เนื้อหาของคู่มือนี้มีความชัดเจน ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านความเหมาะสม								
1.คู่มือนี้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในศูนย์การศึกษาพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.คู่มือนี้มีความสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.คู่มือนี้มีองค์ประกอบของรูปแบบชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.ภารกิจตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในคู่มือนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.รูปแบบของคู่มือนี้มีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านความเป็นไปได้								
1.คู่มือนี้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.มีความเป็นไปได้ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะนำคู่มือนี้ไปใช้เป็นแบบอย่าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.คู่มือนี้มีความเป็นไปได้ที่จะใช้เป็นแนวปฏิบัติให้สามารถทำงานตามขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.คู่มือนี้มีความเป็นไปได้ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษจะนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม เป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.คู่มือนี้สามารถยอมรับได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านความเป็นประโยชน์								
1.การดำเนินงานตามคู่มือนี้มีประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.การนำคู่มือนี้ไปใช้จะทำให้สถานศึกษามีความมั่นใจในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.ผลที่ได้จากการดำเนินการตามองค์ประกอบของรูปแบบเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ให้กับผู้บริหารครู และผู้เกี่ยวข้อง ของศูนย์การศึกษาพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.ข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติตามคู่มือนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.ความรู้ที่ได้จากคู่มือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item - Objective Congruence)

ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง

1. แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี เป็นเครื่องมือการวิจัยใน ระยะที่ 2 ของการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” โดยมีวัตถุประสงค์ศึกษาผลการ จัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ของครู

2. ขอให้ท่านพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์ เพื่อพิจารณา ความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของประเด็นคำถามก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยทำ เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน หากมีข้อเสนอแนะให้ท่านเขียน ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาปรับปรุงต่อไป และได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป								
1. ครั้งที่ดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ผู้นิเทศ ติดตาม และประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ผู้รับการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 2 แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก								
1. ด้านการวางแผน (Plan)								
1. ครูจัดพื้นที่หน้าห้องเรียน แสดงข้อมูลเฉพาะที่จำเป็น เช่น ภาพสมาชิกในห้องเรียน ภาพครูประจำชั้น หรือภาพการทักทายให้เด็กออทิสติก เลือกการทักทายที่ ชอบก่อนเข้าห้องเรียน เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ครูจัดมุมที่ต้องทำเป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น ช่องเก็บสิ่งของ ที่แขวนกระเป๋า ชั้นวางรองเท้า เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ครูจัดพื้นที่มุมหน้ากระดาน ได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ครูจัดพื้นที่กิจกรรมเดี่ยว ให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรม ได้อย่างอิสระในพื้นที่ของตนเอง ลดสิ่งรบกวนต่าง ๆ ช่วยให้เด็กออทิสติกมีสมาธิกับการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ครูจัดพื้นที่กิจกรรมกลุ่ม ที่มีพื้นที่ให้เด็กออทิสติกได้ดูชิ้นงานตัวอย่างได้ง่าย และครูสามารถดูแลเด็กออทิสติกทำกิจกรรมได้ทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. ครูจัดมุมสำหรับทำงานหรือเรียนกับครูแบบหนึ่งต่อหนึ่ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. ครูจัดมุมพักผ่อนให้เด็กออทิสติกสามารถเลือกทำกิจกรรมได้ตามใจชอบ เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. ครูจัดมุมเคลื่อนที่ สำหรับพักหรือรอทำกิจกรรมต่อไป โดยอาจใช้เป็นพรม เสื่อ หรือแผ่นพลาสติก ซึ่งสามารถเคลื่อนย้ายหรือเก็บได้ง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9. ครูจัดเก็บสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระเบียบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10. ครูแบ่งพื้นที่หรือปิดล้อมพื้นที่สำหรับเด็กออทิสติกที่ต้องควบคุมพฤติกรรม เช่น ใช้เส้นเทปตีเส้นเพื่อกำหนดพื้นที่ เป็นต้น	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2. การใช้ตารางกิจกรรม (Activities Schedule)								
11. ครูจัดทำตารางกิจกรรมรายสัปดาห์โดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12. ครูจัดทำตารางกิจกรรมประจำวันโดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13. ครูคิดตั้งตารางกิจกรรมในพื้นที่ที่เด็กออทิสติกสังเกตเห็นได้ง่าย และสามารถตรวจสอบการทำงานของตนเองตามตารางกิจกรรมได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14. ครูจัดทำตารางกิจกรรมที่ตรงกับระดับความสามารถของเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15. ครูจัดทำตารางกิจกรรมที่แสดงให้เห็นลำดับขั้นตอนการทำงานจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง หรือจากง่ายไปยาก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16. เด็กออทิสติกมีตารางกิจกรรมรายบุคคลที่สามารถพาดพิงตัวได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17. ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกสามารถใช้ตารางกิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18. ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกตรวจสอบการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามตารางกิจกรรม (Check Schedule) โดยทำเครื่องหมายถูก เครื่องหมายกากบาท นำบัตรใส่กล่อง หรือการดึงภาพกิจกรรมออกไปติดหรือวางในจุดที่แสดงว่าทำกิจกรรมแล้วเสร็จ (Finish Box)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. การใช้ระบบงาน (Work Systems)								
19. ครูวิเคราะห์งาน (Task Analysis) อย่างถูกต้องเป็นระบบ เพื่อกำหนดระบบงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20. ครูกำหนดขั้นตอนของระบบงานชัดเจน โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ทำให้เข้าใจได้ง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
21.ครูจัดระบบงานที่แสดงให้เห็นว่าทำงานอะไร ทำมากแค่ไหน รู้ได้อย่างไรว่าทำเสร็จแล้ว สิ่งที่จะต้องทำต่อไปคืออะไร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22.ครูจัดระบบงานตามระดับความสามารถของเด็ก ออทิสติกแต่ละคน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23.ครูจัดทำระบบงานที่เป็นลักษณะการฝึก เช่น การจับคู่รูปภาพ การแยกประเภท การเขียน การวาด การประกอบ การแยกส่วนประกอบ ได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24.ครูจัดหาหรือผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เด็ก ออทิสติกเข้าใจได้ง่าย สอดคล้องกับกิจกรรมตามระบบงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25.ครูนำเสนอขั้นตอนการทำกิจกรรมตามระบบงาน เพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถทำกิจกรรมเสร็จตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26.ครูใช้การกระตุ้นและการเสริมแรงที่เหมาะสม ให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมตามระบบงานได้สำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27.ครูจัดโต๊ะทำกิจกรรมติดกับชั้นวางสื่อการเรียน การสอนตามระบบงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28.ครูจัดโต๊ะ หรือกำหนดช่องว่างสุดท้ายของชั้นวางของ เพื่อให้เด็กออทิสติกวางงานที่ทำเสร็จแล้ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29.ครูใช้ระบบงานในหลายลักษณะ ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และที่บ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30.ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกใช้ระบบงานในการทำกิจกรรมอย่างอิสระได้โดยครูช่วยเหลือน้อยที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies)								
31.ครูใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริง ภาพเคลื่อนไหว ภาพถ่าย ภาพวาด แผ่นป้าย หรือ สัญลักษณ์ อย่างเป็นระบบเพื่อให้เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้จากการมอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
32.ครูใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แสดงตารางกิจกรรมที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33.ครูใช้รูปภาพสนับสนุนพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพื่อให้เด็กออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34.ครูจัดทำสื่อสมุดภาพ (Visual Book) ที่เด็กออทิสติกสามารถใช้ได้จริงและเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35.ครูจัดทำรูปภาพที่มีการกำหนดพฤติกรรมตามลำดับ ทำให้เด็กออทิสติกรับรู้ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในระหว่างวัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36.ครูใช้รูปภาพกิจกรรมเพื่อให้เด็กออทิสติกรายงานให้ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ทราบได้ว่าวันนี้ได้ทำอะไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37.ครูใช้รูปภาพมาเป็นสื่อสนับสนุนการสื่อสารแทนการพูด เพื่อลดข้อจำกัดของเด็กออทิสติกที่มีปัญหาการสื่อสาร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38.ครูใช้รูปภาพบุคคลเพื่อให้เด็กออทิสติกให้ข้อมูลบุคคลได้ รู้สึกปลอดภัยและร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่นได้อย่างมั่นใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39.ครูใช้รูปภาพการทำกิจกรรมเป็นขั้นตอนย่อยๆ เพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถทำกิจกรรมต่างๆได้ประสบความสำเร็จ ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40.ครูใช้รูปภาพ หรือกระดานทางเลือก (Choice Board) เพื่อส่งเสริมให้เด็กออทิสติกรู้จักเลือกสิ่งที่ตนเองต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence)

ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียน

ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualize Education Program : IEP)

หลังการ ใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

.....

คำชี้แจง

1. แบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เป็นเครื่องมือวิจัย ในระยะที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หลังการทดลองใช้และขยายผลรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็ก ออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

2. ขอให้ท่านพิจารณาความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่จะต้องบันทึกกับวัตถุประสงค์ เพื่อความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของแบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และหากมีข้อเสนอแนะ ขอให้ท่านเขียนข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป โดยได้กำหนดเกณฑ์ การพิจารณาดังนี้

+1 = แน่ใจว่าประเด็นที่จะต้องบันทึกมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าประเด็นที่จะต้องบันทึกมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าประเด็นที่จะต้องบันทึกไม่มีความเหมาะสม

ประเด็นการบันทึกข้อมูล	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.ห้องเรียน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2.ทักษะการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.จำนวนทักษะการเรียนรู้	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4.จำนวนจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ผ่านการประเมิน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5.จำนวนรวมทักษะการเรียนรู้	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.จำนวนรวมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมการเรียนรู้ ที่ผ่านการประเมิน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. การคำนวณร้อยละ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8. การเทียบระดับคุณภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ประเด็นการบันทึกข้อมูล	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
9. การแปลผล	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item - Objective Congruence)
ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร
การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” ซึ่งอยู่ในระยะที่ 3 การทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก

2. ขอให้ท่านพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์ เพื่อความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของประเด็นคำถามก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และหากมีข้อเสนอแนะให้ท่านเขียนข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป โดยได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม
 0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่
 -1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม								
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี								
การวางแผน (Plan)								
1. การประชุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2. การนำเสนอรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. การกำหนดบทบาทของผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่นและผู้ปกครอง ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. การจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมภาระงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การจัดองค์กร (Organize)								
6. การทบทวนและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหารงานให้สอดคล้องกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. การจัดชั้นเรียนเด็กออทิสติกให้มีความเหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถพื้นฐาน ลักษณะความพิการ และช่วงอายุ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. การจัดครูประจำชั้น และพี่เลี้ยงเด็กพิการประจำห้องเรียนเด็กออทิสติกให้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9. การจัดครูสอนทักษะที่จำเป็นเฉพาะความพิการ สำหรับห้องเรียนออทิสติกได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10. การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11. การแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การดำเนินการ (Do)								
12. การประชุมจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13. การจัดเตรียมวัสดุ ครุภัณฑ์ และผลิตสื่อการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14. การจัดโครงสร้างทางกายภาพภายในห้องเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15. การจัดโครงสร้างทางกายภาพภายนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16. การจัดทำตารางกิจกรรมที่เป็นรูปภาพให้เด็กออทิสติก สามารถรับรู้ขั้นตอนการทำงานตามตารางเวลาได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
17. การจัดทำตารางกิจกรรมประจำวันโดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามลำดับขั้นตอน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
18. การจัดระบบงานให้เด็กออทิสติกมีอิสระในการทำงาน มีขอบเขตกิจกรรม มีบริเวณสำหรับทำงาน และพักผ่อน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19. ครูจัดระบบงานที่แสดงให้เห็นว่าทำงานอะไร ทำมากแค่ไหน รู้ได้อย่างไรว่าเสร็จแล้ว สิ่งที่จะต้องทำต่อไปคืออะไร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20. การจัดหาหรือผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เด็กออทิสติกเข้าใจได้ง่าย สอดคล้องกับกิจกรรมตามระบบงาน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
21. การจัดทำขั้นตอนการทำกิจกรรมโดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22. การใช้รูปภาพมาเป็นสื่อสนับสนุนการสื่อสารแทนการพูด เพื่อลดข้อจำกัดของเด็กออทิสติกที่มีปัญหาการสื่อสาร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การควบคุม (Control)								
23. การนิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความ พิกัด และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24. การนิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25. การนิเทศ ติดตาม การจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26. การบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการ จัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ของครูผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการ จัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28. การประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การปรับปรุงแก้ไข (Act)								
29. การปรับปรุงแก้ไข การจัดทำแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับ ลักษณะความพิกัด และความสามารถพื้นฐานของ เด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30. การปรับปรุงแก้ไข แผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะ บุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31. การปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การรายงานผล (Report)								
32. การรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก รายห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
33. การรายงานผลการจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ในภาพรวมของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34. การรายงานผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกของครูผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35. การรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IEP)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ฉ

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity)

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity)

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ จำนวน 5 คน

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
คำนำ	-
สารบัญ	-
คำชี้แจงการใช้คู่มือ	-
ส่วนที่ 1 บทนำ - หลักการและเหตุผล	- ควรใช้ภาษาให้เข้าใจง่าย ไม่ใช่คำพุ่มเพี้ยนหรือใช้ ภาษาทวน - เขียนสรุป Concept ให้เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย - บางประโยคเข้าใจยาก ควรขยายความ - ควรระบุรูปแบบการบริหาร ใช้แนวคิดทฤษฎีใด ทำไมจึงกลายเป็นรูปแบบ “PODCAR” ซึ่งสอดคล้อง กับสภาพปัญหาที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา - ปรับคำ “บุคคลออทิสติก” “ออทิสซึม” หรือ “เด็กออทิสติก” ให้เป็นคำเดียวกัน
- วัตถุประสงค์ของคู่มือ	-
- กลุ่มเป้าหมายในการนำคู่มือไปใช้	- กลุ่มเป้าหมายบางกลุ่ม ในคำชี้แจงการใช้คู่มือไม่ได้ กล่าวถึง ให้แก้ไขให้สอดคล้องกัน
- ประโยชน์ของการนำคู่มือไปใช้	- เพิ่มข้อ 3 ของวัตถุประสงค์
- นิยามศัพท์เฉพาะ	-

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
<p>ส่วนที่ 2 รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็ก ออทิสติก</p> <p>- หลักการและแนวคิด</p>	<p>- เพิ่มเติมการนำเสนอปัญหา บริบทของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ทำให้เห็นว่ารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม</p> <p>- ควรระบุว่าเป็นรูปแบบใดให้ชัดเจน</p>
<p>- วัตถุประสงค์</p>	<p>- ตัดวัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย</p>
<p>- ขั้นตอนการดำเนินงาน</p> <p>การวางแผน (Plan)</p>	<p>-</p>
<p>การจัดองค์กร (Organize)</p>	<p>-</p>
<p>การดำเนินการ (Do)</p>	<p>-</p>
<p>การควบคุม (Control)</p>	<p>-</p>
<p>การแก้ไขปรับปรุง (Act)</p>	<p>-</p>
<p>การรายงาน (Report)</p>	<p>- เพิ่มเติมการรายงานให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ และเผยแพร่ต่อสาธารณชน</p>
<p>- ระบบสนับสนุน</p>	<p>-</p>
<p>- การนำรูปแบบไปใช้</p>	<p>- ในขั้นตอนการรายงานให้เพิ่มเติม การรายงานให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ และเผยแพร่ต่อสาธารณชน</p> <p>- ควรเพิ่มเติมแนวทางการประเมินผลเป็นองค์ประกอบหนึ่งของรูปแบบเพราะการประเมินผลเป็นส่วนสำคัญของการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง</p>

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
<p>ส่วนที่ 2 รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็ก ออทิสติก</p> <p>- หลักการและแนวคิด</p>	<p>- เพิ่มเติมการนำเสนอปัญหา บริบทของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ทำให้เห็นว่ารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม</p> <p>- ควรระบุว่าเป็นรูปแบบใดให้ชัดเจน</p>
<p>ส่วนที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)</p> <p>- หลักการสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง</p>	<p>- แก้ไข “Structure” เป็น “Structured”</p> <p>“Activities” เป็น “Activity”</p> <p>- ปรับการเขียนในข้อ 2 ให้เข้าใจง่ายขึ้น</p> <p>- แก้ไขคำผิด และประโยคให้สมบูรณ์ เข้าใจง่าย</p>
<p>- ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง</p>	<p>- เพิ่มข้อความ “สถานศึกษาอื่น ผู้เกี่ยวข้อง และผู้สนใจ” ในข้อ 2</p> <p>- เพิ่มข้อความ “เกิดความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้อง” ในข้อ 5</p>
<p>- เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง</p>	<p>- แก้ไขคำผิด ตัดข้อความฟุ่มเฟือย ปรับการเขียนให้สมบูรณ์</p>
<p>- องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง</p> <p>การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure)</p>	<p>- ปรับภาษาให้เข้าใจง่ายขึ้น</p> <p>- แก้ไขคำผิด แก้ไขคำที่เป็นภาษาพูด ตัดข้อความฟุ่มเฟือย ปรับการเขียนประโยคให้สมบูรณ์เข้าใจง่าย</p> <p>- ระบุให้ชัดเจนมีจุดเน้นอะไร</p>
<p>การตารางกิจกรรม (Schedule)</p>	<p>- แก้ไขคำผิด แก้ไขคำที่เป็นภาษาพูด ตัดข้อความฟุ่มเฟือย ปรับการเขียนประโยคให้สมบูรณ์เข้าใจง่าย</p> <p>- ระบุให้ชัดเจนมีจุดเน้นอะไร</p>

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
<p>ส่วนที่ 2 รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็ก ออทิสติก</p> <p>- หลักการและแนวคิด</p>	<p>- เพิ่มเติมการนำเสนอปัญหา บริบทของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ทำให้เห็นว่ารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม</p> <p>- ควรระบุว่าเป็นรูปแบบใดให้ชัดเจน</p>
<p>การใช้ระบบงาน (Work Systems)</p>	<p>- แก้ไขคำผิด แก้ไขคำที่เป็นภาษาพูด ตัดข้อความฟุ่มเฟือย ปรับการเขียนประโยคให้สมบูรณ์เข้าใจง่าย</p> <p>- ระบุให้ชัดเจนมีจุดเน้นอะไร</p>
<p>การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies)</p>	<p>- แก้ไขคำผิด ตัดข้อความฟุ่มเฟือย ปรับการเขียนประโยคให้สมบูรณ์เข้าใจง่าย</p> <p>- ระบุให้ชัดเจนมีจุดเน้นอะไร</p> <p>- แก้ไขคำที่เป็นภาษาพูด</p>
<p>เอกสารอ้างอิง</p>	<p>-</p>
<p>ภาคผนวก</p>	<p>- เพิ่มเติมแบบรายงานผลการพัฒนาผู้เรียน</p> <p>- ควรมีภาพตัวอย่างในส่วน QR-Code ให้เห็นว่าข้างในจะมีอะไร คนอ่านจะไม่รู้ คิดไม่ออก และอาจไม่ได้เปิด</p>
	<p>- ควรเพิ่มเติมกรณีศึกษาที่ใช้ Structured Teaching พัฒนาผู้เรียนจนประสบความสำเร็จ มีข้อมูลเด็กผลการประเมินก่อนพัฒนา การนำรูปแบบไปใช้ การประเมินหลังการใช้รูปแบบ</p>
<p>อื่น ๆ</p>	<p>- ควรเพิ่มเติมตัวชี้วัดความสำเร็จในบทที่ 4 ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูและบุคลากรอื่น ผู้เรียน ผู้ปกครองหลังการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง</p> <p>- แก้ไขเลขหน้าให้ลำดับถูกต้อง</p>

ภาคผนวก ข

ผลการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ค่าความเชื่อมั่นแบบนิเทศ ติดตาม และ
ประเมินผล

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Cronbach's Alpha	N of Items
.890	40

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
p1	4.10	.305	30
p2	4.33	.479	30
p3	4.50	.509	30
p4	4.30	.466	30
p5	4.50	.509	30
p6	4.37	.490	30
p7	4.20	.407	30
p8	4.53	.507	30
p9	4.73	.450	30
p10	4.20	.407	30
a11	4.63	.490	30
a12	4.20	.407	30
a13	4.73	.450	30
a14	4.83	.379	30
a15	4.70	.466	30
a16	4.30	.466	30
a17	4.87	.346	30
a18	4.87	.346	30
w19	4.37	.490	30
w20	4.33	.479	30
w21	4.63	.490	30
w22	4.53	.507	30
w23	4.33	.479	30
w24	4.43	.504	30
w25	4.33	.479	30
w26	4.73	.450	30
w27	4.50	.509	30
w28	4.47	.507	30
w29	4.33	.479	30
w30	4.73	.450	30
v31	4.47	.507	30
v32	4.47	.507	30
v33	5.00	.000	30
v34	4.87	.346	30
v35	4.97	.183	30
v36	4.57	.504	30
v37	4.80	.407	30
v38	4.80	.407	30
v39	4.83	.379	30
v40	4.63	.490	30

ค่าความเชื่อมั่นแบบประเมินความพึงพอใจ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.920	37

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
P1	4.83	.379	30
P2	4.53	.507	30
P3	4.60	.498	30
P4	4.27	.450	30
P5	4.53	.507	30
O6	4.27	.450	30
O7	4.53	.507	30
O8	4.60	.498	30
O9	4.20	.847	30
O10	4.47	.507	30
O11	4.73	.450	30
D12	4.73	.450	30
D13	4.67	.479	30
D14	4.53	.507	30
D15	4.53	.507	30
D16	4.73	.450	30
D17	4.67	.606	30
D18	4.73	.450	30
D19	4.60	.498	30
D20	4.60	.498	30
D21	4.60	.498	30
D22	4.73	.450	30
D23	4.40	.498	30
C24	4.60	.498	30
C25	4.40	.498	30
C26	4.40	.498	30
C27	4.27	.450	30
C28	4.27	.450	30
C29	4.40	.498	30
A30	4.60	.498	30
A31	4.20	.805	30
A32	4.60	.498	30
R33	4.63	.615	30
R34	4.73	.450	30
R35	4.73	.450	30
R36	4.63	.490	30
R37	4.63	.490	30

ภาคผนวก ซ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ภาคผนวก ซ 1

แบบสัมภาษณ์

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้

แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

แบบสัมภาษณ์
เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้
แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจงการดำเนินการสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” ซึ่งอยู่ในระยะที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติก ในศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามองค์ประกอบที่ทำการศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

1.1.1 ชื่อ – ชื่อสกุล ผู้ให้ข้อมูล

.....

1.1.2 เพศ

ชาย

หญิง

1.1.3 สถานภาพ

ผู้บริหารสถานศึกษา

ครู ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน

ครู ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน

ครู ปฏิบัติหน้าที่สอนห้องเรียนเตรียมความพร้อมบุคคลออทิสติก

ผู้ปกครอง

1.1.4 ประสบการณ์ในการทำงานหรืออายุราชการ

- ต่ำกว่า 5 ปี
- 5 - 10 ปี
- 11 - 15 ปี
- 16 ปีขึ้นไป

1.1.5 วุฒิการศึกษา

- ปริญญาตรี
- ปริญญาโท
- ปริญญาเอก

1.1.6 หมายเลขโทรศัพท์.....

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ วัน และเวลา ที่สัมภาษณ์

1.2.1 สถานที่สัมภาษณ์

- () ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
- () บ้านเลขที่.....หมู่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

1.2.2 วัน เวลา ที่สัมภาษณ์

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เริ่มต้นการสัมภาษณ์เวลา..... น. สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา..... น.

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามองค์ประกอบที่ทำการศึกษา

คำชี้แจง ให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ตามประเด็นองค์ประกอบการบริหารจัดการเรียนรู้ที่ทำการศึกษาคือ ด้านการวางแผน (Plan) การจัดองค์กร (Organize) การดำเนินงาน (Do) การควบคุม (Control) และ การแก้ไขปรับปรุง (Act)

1. ด้านการวางแผน (Plan)

1.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการวางแผนการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

1.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

1.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางในการวางแผนการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ด้านการวางแผน อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2. การจัดองค์กร (Organize)

2.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการจัดองค์กรเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดองค์กรในการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางการการจัดองค์กรในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3. การดำเนินงาน (Do)

3.1 ท่านคิดปัจจุบันว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางการดำเนินงานในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

4. การควบคุม (Control)

4.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

4.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

4.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

5. การแก้ไข ปรับปรุง (Act)

5.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการแก้ไข ปรับปรุง การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

5.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการแก้ไข ปรับปรุง ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

5.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางการปรับปรุง แก้ไขในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

6. การรายงาน (Report)

6.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีการรายงานเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

6.2 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีปัญหาเกี่ยวกับการรายงานในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

6.3 ท่านคิดว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ควรมีแนวทางการรายงานในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง ขอให้ท่านให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี หรือไม่มี หากมี ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ซ 2

แบบสอบถาม

เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

(Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

แบบสอบถาม

เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” ซึ่งอยู่ในระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่าน

นายสุรัตน์ บุญฤทธิ์

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ตำแหน่ง

ครูชำนาญการ

ครูชำนาญการพิเศษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์

ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

3. ประสบการณ์ในการทำงานหรืออายุราชการ

ต่ำกว่า 5 ปี

5- 10 ปี

11 - 15 ปี

16 ปีขึ้นไป

4. วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง โปรดศึกษารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แล้วพิจารณาข้อความแต่ละข้อตามรายการประเมิน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องขวามือ ให้ตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่าน โดยแต่ละข้อคำถามมีตัวเลือกให้ตอบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำอธิบายความหมาย

1. การประเมินรูปแบบด้านความถูกต้อง หมายถึง รูปแบบมีความถูกต้องตามแนวคิด ทฤษฎีทางวิชาการ มีความครอบคลุมขอบข่ายภาระงาน มีความสอดคล้องกับกับขอบข่ายภาระงาน และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงานที่ชัดเจนต่อการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

2. การประเมินรูปแบบด้านความเหมาะสม หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมกับบริบทของ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ช่วยให้การบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมพัฒนาพัฒนาการของเด็กออทิสติก

3. การประเมินรูปแบบด้านความเป็นไปได้ หมายถึง รูปแบบสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติ ได้จริง ทำให้เกิดประสิทธิผล ทำให้เกิดความคุ้มค่า และยังสามารถสร้างการยอมรับต่อการบริหาร การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ

4. การประเมินรูปแบบด้านความมีประโยชน์ หมายถึง รูปแบบมีความสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ สร้างความมั่นใจ มีคุณค่า สร้างความน่าเชื่อถือต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษได้

ที่	รายการประเมิน	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความมีประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1	หลักการและแนวคิด																				
2	วัตถุประสงค์																				
3	ขั้นตอนการดำเนินงาน																				
	3.1 การวางแผน (Plan)																				
	3.2 การจัดองค์กร (Organize)																				
	3.3 การดำเนินการ (Do)																				
	3.3.1 การจัดโครงสร้าง ทางกายภาพ (Physical Structured)																				
	3.3.2 การใช้ตาราง กิจกรรม (Activity Schedule)																				
	3.3.3 การใช้ระบบงาน (Work Systems)																				
	3.3.4 การใช้กลวิธีการ เรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies)																				
	3.4 การควบคุม (Control)																				
	3.5 การปรับปรุงแก้ไข (Act)																				
3.6 การรายงานผล (Report)																					
4	ระบบสนับสนุน																				
5	การนำรูปแบบไปใช้																				

ภาคผนวก ซ 3

แบบสอบถาม

เพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ

การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

แบบสอบถาม
เพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ
การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)
สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” ซึ่งอยู่ในระยะที่ 2 สร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่าน

นายสุรัตน์ บุญฤทธิ

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ตำแหน่ง

ครูชำนาญการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ

3. ประสบการณ์ในการทำงานหรืออายุราชการ

ต่ำกว่า 5 ปี

5 - 10 ปี

11 - 15 ปี

16 ปีขึ้นไป

4. วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง โปรดศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แล้วพิจารณาข้อความแต่ละข้อตามรายการประเมิน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องขวามือ ให้ตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่าน โดยแต่ละข้อคำถามมีตัวเลือกให้ตอบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้/มีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำอธิบายความหมาย

1. การประเมินคู่มือการใช้รูปแบบด้านความถูกต้อง หมายถึง คู่มือการใช้รูปแบบมีความถูกต้องตามแนวคิดทฤษฎีทางวิชาการ มีความครอบคลุมขอบข่ายภาระงาน มีความสอดคล้องกับขอบข่ายภาระงาน และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีวิธีการดำเนินงานที่ชัดเจนต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก
2. การประเมินคู่มือการใช้รูปแบบด้านความเหมาะสม หมายถึง คู่มือการใช้รูปแบบมีความเหมาะสมกับบริบทของศูนย์การศึกษาพิเศษ ช่วยให้การบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมพัฒนาพัฒนาการของเด็กออทิสติก
3. การประเมินคู่มือการใช้รูปแบบด้านความเป็นไปได้ หมายถึง คู่มือการใช้รูปแบบสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง ทำให้เกิดประสิทธิผล ทำให้เกิดความคุ้มค่า และยังสามารถสร้างการยอมรับต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ
4. การประเมินคู่มือการใช้รูปแบบด้านความมีประโยชน์ หมายถึง คู่มือการใช้รูปแบบมีความสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ สร้างความมั่นใจ มีคุณค่า สร้างความน่าเชื่อถือต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษได้

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านความถูกต้อง						
1.	คำชี้แจงการใช้คู่มือนี้มีความชัดเจน					
2.	หลักการและเหตุผลของคู่มือนี้มีความชัดเจน					
3.	วัตถุประสงค์ของคู่มือนี้มีความชัดเจน					
4.	กลุ่มเป้าหมายในการนำคู่มือไปใช้มีความถูกต้อง ครบคลุม					
5.	ขั้นตอนการดำเนินงานความถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการ					
6.	ข้อมูลแต่ละตอนของคู่มือนี้ครอบคลุมเนื้อหา					
7.	เนื้อหาของคู่มือนี้มีความชัดเจน ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ					
ด้านความเหมาะสม						
1.	คู่มือนี้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในศูนย์การศึกษาพิเศษ					
2.	คู่มือนี้มีความสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ					
3.	คู่มือนี้มีองค์ประกอบของรูปแบบชัดเจน					
4.	ภารกิจตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในคู่มือนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติได้					
5.	รูปเล่มของคู่มือนี้มีความเหมาะสมต่อการใช้งาน					
ด้านความเป็นไปได้						
1.	คู่มือนี้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้					
2.	มีความเป็นไปได้ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะนำคู่มือนี้ไปใช้เป็นแบบอย่าง					
3.	คู่มือนี้มีความเป็นไปได้ที่จะใช้เป็นแนวปฏิบัติให้สามารถทำงานตามขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
4.	คู่มือนี้มีความเป็นไปได้ที่ศูนย์การศึกษาจะนำไปใช้อย่างเหมาะสม เป็นระบบ					
5.	คู่มือนี้สามารถยอมรับได้					
ด้านความเป็นประโยชน์						
1.	การดำเนินงานตามคู่มือนี้มีประโยชน์ต่อการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ					
2.	การนำคู่มือนี้ไปใช้จะทำให้สถานศึกษามีความมั่นใจในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม สำหรับเด็กออทิสติก					
3.	ผลที่ได้จากการดำเนินการตามองค์ประกอบของรูปแบบเป็นประโยชน์ต่อการบริหารการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้บริหารครู และผู้เกี่ยวข้อง ของศูนย์การศึกษาพิเศษ					
4.	ข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติตามคู่มือนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก					
5	ความรู้ที่ได้จากคู่มือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติกได้					

ภาคผนวก ซ 4

แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง

แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” ซึ่งอยู่ในระยะที่ 3 คือการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ของครู แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และเติมข้อความในช่องว่าง ให้ตรงความเป็นจริง

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้นิเทศ ติดตาม และประเมินผล

1.1 เพศ

ชาย

หญิง

1.2 สถานภาพ

ผู้บริหารสถานศึกษา

ครู ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน

ครู ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน

1.3 อายุราชการ

- 5 - 10 ปี
- 11 - 15 ปี
- 16 ปีขึ้นไป

1.4 วุฒิการศึกษา

- ปริญญาตรี
- ปริญญาโท

2. ครั้งที่ดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

- ครั้งที่ 1
- ครั้งที่ 2

3. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

ชื่อผู้รับการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล.....

ห้องเรียนที่จัดการเรียนรู้.....

ทักษะที่จัดการเรียนรู้.....

ตอนที่ 2 แบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับ

เด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องระดับคุณภาพ ให้ตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่าน โดยแต่ละข้อคำถามมีตัวเลือกให้ตอบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ และมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

5	หมายถึง	การปฏิบัติมีคุณภาพ อยู่ในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	การปฏิบัติมีคุณภาพ อยู่ในระดับ มาก
3	หมายถึง	การปฏิบัติมีคุณภาพ อยู่ในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	การปฏิบัติมีคุณภาพ อยู่ในระดับ น้อย
1	หมายถึง	การปฏิบัติมีคุณภาพ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure)						
1	ครูจัดพื้นที่หน้าห้องเรียน แสดงข้อมูลเฉพาะที่จำเป็น เช่น ภาพสมาชิกในห้องเรียน ภาพครูประจำชั้น หรือภาพการตกทายให้เด็กออกทิสติก เลือกรการตกทายที่ชอบก่อนเข้าห้องเรียน เป็นต้น					
2	ครูจัดมุมที่ต้องทำเป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น ช่องเก็บสิ่งของ ที่แขวนกระเป๋า ชั้นวางรองเท้า เป็นต้น					
3	ครูจัดพื้นที่มุมหน้ากระดาน ได้อย่างเหมาะสม					
4	ครูจัดพื้นที่กิจกรรมเดี่ยว ให้เด็กออกทิสติก ทำกิจกรรมได้อย่างอิสระในพื้นที่ของตนเอง ลดสิ่งรบกวนต่าง ๆ ช่วยให้เด็กออกทิสติก มีสมาธิกับการทำกิจกรรม					
5	ครูจัดพื้นที่กิจกรรมกลุ่ม ที่มีพื้นที่ให้เด็กออกทิสติกได้สูงชันงานตัวอย่างได้ง่าย และครูสามารถดูแลเด็กออกทิสติกทำกิจกรรมได้ทั่วถึง					
6	ครูจัดมุมสำหรับทำงานหรือเรียนกับครูแบบหนึ่งต่อหนึ่ง					
7	ครูจัดมุมพักผ่อน ให้เด็กออกทิสติกสามารถเลือกทำกิจกรรมได้ตามใจชอบ เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น					
8	ครูจัดมุมเคลื่อนที่ สำหรับพักหรือรอทำกิจกรรมต่อไป โดยอาจใช้เป็นพรม เสื่อ หรือแผ่นพลาสติก ซึ่งสามารถเคลื่อนย้ายหรือเก็บได้ง่าย					

ข้อที่	รายการ	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
9	ครูจัดเก็บสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระเบียบ					
10	ครูแบ่งพื้นที่หรือปิดล้อมพื้นที่สำหรับเด็ก ออทิสติกที่ต้องควบคุมพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน เช่น ใช้เส้นเทปติเส้นเพื่อกำหนดพื้นที่ เป็นต้น					
การใช้ตารางกิจกรรม (Activities Schedule)						
11	ครูจัดทำตารางกิจกรรมรายสัปดาห์โดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม					
12	ครูจัดทำตารางกิจกรรมประจำวันโดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างเหมาะสม					
13	ครูติดตั้งตารางกิจกรรมในพื้นที่ที่เด็ก ออทิสติกสังเกตเห็นได้ง่าย และสามารถตรวจสอบการทำงานของตนเองตามตารางกิจกรรมได้					
14	ครูจัดทำตารางกิจกรรมที่ตรงกับระดับความสามารถของเด็กออทิสติก					
15	ครูจัดทำตารางกิจกรรมที่แสดงให้เห็นลำดับขั้นตอนการทำงานจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง หรือจากง่ายไปยาก					
16	เด็กออทิสติกมีตารางกิจกรรมรายบุคคลที่สามารถพาติดตัวได้					
17	ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกสามารถใช้ตารางกิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ					
18	ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกตรวจสอบการทำกิจกรรมต่างๆ ตามตารางกิจกรรม (Check Schedule) โดยทำเครื่องหมายถูก					

ข้อที่	รายการ	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
	เครื่องหมายกากบาท นำบัตรใส่กล่อง หรือการดึงภาพกิจกรรมออกไปติดหรือวางในจุดที่แสดงว่าทำกิจกรรมแล้วเสร็จ (Finish Box)					
การใช้ระบบงาน (Work Systems)						
19	ครูวิเคราะห์งาน (Task Analysis) อย่าง ถูกต้องเป็นระบบ เพื่อกำหนดระบบงาน					
20	ครูกำหนดขั้นตอนของระบบงานชัดเจน โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ทำให้ เข้าใจได้ง่าย					
21	ครูจัดระบบงานที่แสดงให้เห็นว่า ทำงาน อะไร ทำมากแค่ไหน รู้ได้อย่างไรว่าทำ เสร็จแล้ว สิ่งที่จะต้องทำต่อไปคืออะไร					
22	ครูจัดระบบงานตามระดับความสามารถ ของเด็กออทิสติกแต่ละคน					
23	ครูจัดทำระบบงานที่เป็นลักษณะการฝึก เช่น การจับคู่รูปภาพ การแยกประเภท การเขียน การวาด การประกอบ การแยก ส่วนประกอบ ได้อย่างเหมาะสม					
24	ครูจัดหาหรือผลิตสื่อการเรียนการสอนที่ เด็กออทิสติกเข้าใจได้ง่าย สอดคล้องกับ กิจกรรมตามระบบงาน					
25	ครูนำเสนอขั้นตอนการทำกิจกรรมตาม ระบบงานเพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถ ทำกิจกรรมเสร็จตามขั้นตอนได้อย่าง ถูกต้อง					

ข้อที่	รายการ	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
26	ครูใช้การกระตุ้นและการเสริมแรงที่เหมาะสม ให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมตามระบบงานได้สำเร็จ					
27	ครูจัดโต๊ะทำกิจกรรมติดกับชั้นวางสื่อการเรียนการสอนตามระบบงาน					
28	ครูจัดโต๊ะเก้าอี้ หรือกำหนดช่องว่างสุดของชั้นวางของ เพื่อให้เด็กออทิสติกวางงานที่ทำเสร็จแล้ว					
29	ครูใช้ระบบงานในหลายลักษณะ ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และที่บ้าน					
30	ครูส่งเสริมให้เด็กออทิสติกใช้ระบบงานในการทำกิจกรรมอย่างอิสระได้โดยครูช่วยเหลือน้อยที่สุด					
การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies)						
31	ครูใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริง ภาพเคลื่อนไหว ภาพถ่าย ภาพวาด แผ่นป้าย หรือสัญลักษณ์ อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เด็ก ออทิสติกเกิดการเรียนรู้จากการมอง					
32	ครูใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แสดงตารางกิจกรรม ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
33	ครูใช้รูปภาพสนับสนุนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เพื่อให้เด็กออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ					

ข้อที่	รายการ	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
34	ครูจัดทำสื่อสมุดภาพ (Visual Book) ที่เด็กออทิสติกสามารถใช้ได้จริงและเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม					
35	ครูจัดทำรูปภาพที่มีการกำหนดพฤติกรรมตามลำดับ ทำให้เด็กออทิสติกรู้ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในระหว่างวัน					
36	ครูใช้รูปภาพกิจกรรมเพื่อให้เด็กออทิสติกรายงานให้ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลทราบได้ว่าวันนี้ได้ทำอะไรบ้าง					
37	ครูใช้รูปภาพมาเป็นสื่อสนับสนุนการสื่อสารแทนการพูด เพื่อลดข้อจำกัดของเด็กออทิสติกที่มีปัญหาการสื่อสาร					
38	ครูใช้รูปภาพบุคคลเพื่อให้เด็กออทิสติกให้ข้อมูลบุคคลได้ รู้สึกปลอดภัยและร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่นได้อย่างมั่นใจ					
39	ครูใช้รูปภาพการทำกิจกรรมเป็นขั้นตอนย่อย ๆ เพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง					
40	ครูใช้รูปภาพ หรือกระดานทางเลือก (Choice Board) เพื่อส่งเสริมให้เด็กออทิสติกรู้จักเลือกสิ่งที่ตนเองต้องการ					

ภาคผนวก ซ 5

แบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

(Individualize Education Program : IEP)

หลังการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

แบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

(Individualize Education Program : IEP)

หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง

แบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ การวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” ซึ่งอยู่ในระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หลังการทดลองใช้ และรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แบบบันทึกข้อมูลผลการพัฒนาผู้เรียนฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บันทึกผลการพัฒนา

ตอนที่ 2 แบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บันทึกผลการพัฒนา

1. ชื่อผู้บันทึกผลการพัฒนา.....
2. ตำแหน่ง.....

แบบบันทึกผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี
 ห้องเรียน..... ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัด.....

ที่	ชื่อ - สกุล	ทักษะกล้ามเนื้อ มัดใหญ่		ทักษะกล้ามเนื้อ มัดเล็ก		ทักษะการ ช่วยเหลือตนเอง ใน ชีวิตประจำวัน		ทักษะการ เรียนรู้ และแสดงออก ทางภาษา		ทักษะทาง สังคม		ทักษะทาง สติปัญญา หรือเตรียม ความ พร้อมทาง สติปัญญา		ทักษะเฉพาะ ความพิการหรือ ทักษะจำเป็นอื่น		รวม จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม ที่ผ่าน	คิดเป็น ร้อยละ	ระดับ คุณภาพ	แปลผล
		จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน	จำนวน	ผ่าน					
1																				
2																				
3																				
4																				
5																				
6																				

หมายเหตุ

1. จำนวน หมายถึงจำนวนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้งหมดของแต่ละทักษะการเรียนรู้
2. ผ่าน หมายถึง จำนวนของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
3. เกณฑ์การพิจารณาค่าร้อยละ และแปลผลระดับคุณภาพ
 - ร้อยละ 90 ขึ้นไป ระดับคุณภาพ 5 แปลผล ดีเยี่ยม
 - ร้อยละ 80 - 89 ระดับคุณภาพ 4 แปลผล ดีมาก
 - ร้อยละ 70 - 79 ระดับคุณภาพ 3 แปลผล ดี
 - ร้อยละ 60 - 69 ระดับคุณภาพ 2 แปลผล พอใช้
 - ต่ำกว่าร้อยละ 60 ระดับคุณภาพ 1 แปลผล ปรับปรุง

ภาคผนวก ซ 6

แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้
แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

แบบสอบถาม

เพื่อประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้

แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง “พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี” ซึ่งอยู่ในระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ

ชาย

หญิง

1.2 สถานภาพ

ผู้บริหารสถานศึกษา

ครู ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน

ครู ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างาน

ครู ปฏิบัติหน้าที่สอนห้องเรียนเตรียมความพร้อมบุคคลออทิสติก

ผู้ปกครอง

1.4 วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching) สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณารายการประเมินความพึงพอใจแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องระดับคุณภาพ ให้ตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่าน โดยแต่ละข้อคำถามมีตัวเลือกให้ตอบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ น้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
การวางแผน (Plan)						
1	การประชุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก					
2	การนำเสนอรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง					
3	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก					
4	การกำหนดบทบาทของผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่น และผู้ปกครอง ในการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก					
5	การจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมภาระงาน					
การจัดองค์กร (Organize)						
6	การทบทวนและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหารงานให้สอดคล้องกับรูปแบบ					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก					
7	การจัดชั้นเรียนเด็กออทิสติกให้มีความเหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถพื้นฐาน ลักษณะความพิการ และช่วงอายุ					
8	การจัดครูประจำชั้น และพี่เลี้ยงเด็กพิการประจำห้องเรียนเด็กออทิสติกให้มีความเหมาะสม					
9	การจัดครูสอนทักษะที่จำเป็นเฉพาะความพิการสำหรับเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสม					
10	การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก					
11	การแต่งตั้งคณะกรรมการคณะกรรมการนิเทศติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก					
การดำเนินการ (Do)						
12	การประชุมจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก					
13	การจัดเตรียมวัสดุ ครุภัณฑ์ และผลิตสื่อการเรียนการสอน					
14	การจัดโครงสร้างทางกายภาพภายในห้องเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก					
15	การจัดโครงสร้างทางกายภาพภายนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก					
16	การจัดทำตารางกิจกรรมที่เป็นรูปภาพให้เด็กออทิสติกสามารถรับรู้ขั้นตอน และทำงาน					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	ตามตารางกิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ					
17	การจัดทำตารางกิจกรรมประจำวันโดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม					
18	การจัดระบบงานให้เด็กออทิสติกมีอิสระในการทำงาน มีขอบเขตกิจกรรม มีบริเวณสำหรับทำงาน และพักผ่อน					
19	ครูจัดระบบงานที่แสดงให้เด็กออทิสติกเห็นว่าทำงานอะไร ทำมากแค่ไหน รู้ได้อย่างไรว่าเสร็จแล้ว สิ่งที่จะต้องทำต่อไปคืออะไร					
20	กิจกรรมตามระบบงานมีการจัดหาและผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เด็กออทิสติกเข้าใจได้ง่าย					
21	การจัดทำขั้นตอนการทำกิจกรรมโดยใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
22	การใช้รูปภาพมาเป็นสื่อสนับสนุนการสื่อสารแทนการพูด เพื่อลดข้อจำกัดของเด็กออทิสติกที่มีปัญหาการสื่อสาร					
23	การจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง					
การควบคุม (Control)						
24	การนิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการ และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก					
25	การนิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก					
26	การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน					
27	การบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ของครูผู้สอน					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
28	การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามสอนเฉพาะบุคคล (IIP)					
29	การประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก					
การปรับปรุงแก้ไข (Act)						
30	การปรับปรุงแก้ไข การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการ และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก					
31	การปรับปรุงแก้ไข แผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก					
32	การปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากการนิเทศติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก					
การรายงานผล (Report)						
33	การรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก รายห้องเรียน					
34	การรายงานผลการจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ในภาพรวมของสถานศึกษา					
35	การรายงานผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน					
36	การรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IEP)					
37	การรายงานผลความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง โปรดระบุข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับ
เด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

การวางแผน

.....
.....
.....
.....

การจัดองค์กร

.....
.....
.....
.....

การดำเนินการ

.....
.....
.....
.....

การควบคุม

.....
.....
.....
.....

การปรับปรุงแก้ไข

.....
.....
.....
.....

การรายงานผล

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ฅ

รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก เป็นการอธิบายให้เห็นถึงโครงสร้างถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นรูปแบบเชิงปฏิบัติการ (Practical Model) มีองค์ประกอบที่สำคัญประกอบด้วย หลักการและแนวคิด วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินงาน ระบบสนับสนุน และการนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

1. หลักการและแนวคิด จะกล่าวถึงความเชื่อ และแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบ โดยหลักการของรูปแบบจะเป็นตัวชี้้นำการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงาน ในรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

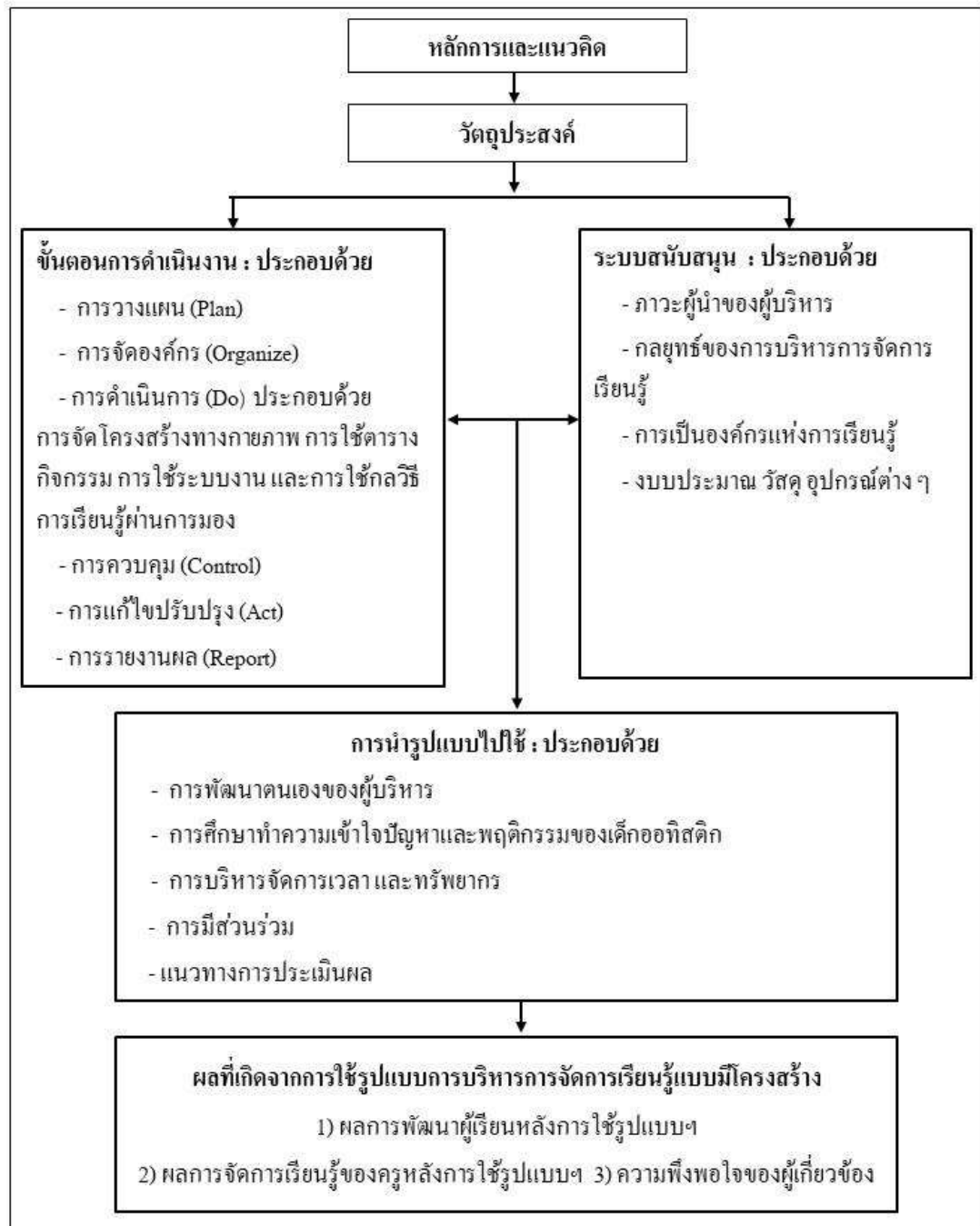
2. วัตถุประสงค์ เป็นสิ่งที่ผู้บริหาร ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้น ในตัวครู ผู้เรียน หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ครูสามารถจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ซึ่งจะนำไปสู่ขั้นตอนการดำเนินงานที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

3. ขั้นตอนการดำเนินงาน เป็นการกำหนดขั้นตอนวิธีการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ โดยอาศัยหลักการแนวคิดที่ได้ทำการศึกษา และการสังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารจัดการการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การจัดองค์กร 3) การดำเนินการ ประกอบด้วย การดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง คือ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง 4) การควบคุม 5) การแก้ไขปรับปรุง และ 6) การรายงาน ปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในขั้นตอนการดำเนินงาน คือระบบสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ

4. ระบบสนับสนุน เป็นกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ทั้งสถานศึกษา เพื่อใช้ระบบการบริหารจัดการ ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อช่วยให้การทำงานสะดวก และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร กลยุทธ์การบริหารการจัดการเรียนรู้ การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานทุกขั้นตอนประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

5. การนำรูปแบบไปใช้ ในการพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล มีความจำเป็นต้องกำหนดเงื่อนไขการนำ

รูปแบบไปใช้ ได้แก่ การพัฒนาตนเองของผู้บริหารในการศึกษา ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ที่ปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน การศึกษาทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของเด็กออทิสติก ซึ่งมีความแตกต่างกันแต่ละบุคคล รวมทั้งการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบแต่ละองค์ประกอบให้มีความชัดเจน ดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ... รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง (Structured Teaching)

สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ในแต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียด ดังนี้

หลักการและแนวคิด

จากแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหาร การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัด บึงกาฬ ข้อมูลจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารการจัดการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการ จัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก ผู้วิจัยนำมากำหนดหลักการเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในการบริหาร การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ดังนี้

1. รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก มุ่งเน้นการ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กออทิสติกที่มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับ สอดคล้องกับความ ต้องการจำเป็นของผู้เรียน จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติกิจกรรม ต่าง ๆ อย่างอิสระ ตอบสนองต่อบทบาทหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของศูนย์การศึกษาพิเศษคือ จัดและ ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention : EI) และเตรียมความพร้อมคนพิการเข้าสู่สถานศึกษาต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ และมีเป้าหมายชัดเจน เพื่อให้การช่วยเหลือเด็กพิการสามารถตอบสนองความต้องการจำเป็นพิเศษ ของเด็กแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม พัฒนาให้เด็กพิการมีพัฒนาการที่ดีในทุกด้านให้ถึงขีดสุด โดย ใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

2. การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง มีหลักการสำคัญคือเน้นการสอนอย่างมีระบบ ขึ้นตอน และการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ โดยมีการจัดห้องเรียนให้ เป็นระบบ จัดตารางเวลากิจกรรมต่าง ๆ ที่แน่นอน และมีความคาดหวังที่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนรู้ว่าเขา ต้องทำอะไรบ้าง และสอนอย่างมีขั้นตอน วิธีการสอนจะเน้นใช้ภาพมากกว่าเสียง สอนให้สื่อสาร โดยใช้รูปหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ วัสดุอุปกรณ์ และกิจกรรมต่าง ๆ จัดให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ถูกทำ ให้เบี่ยงเบนหรือหันเหความสนใจ เป็นกระบวนการการเชื่อมโยงภาพที่เห็นกับวัตถุอุปกรณ์ในมิติ ต่าง ๆ ผู้เรียนสนใจในรายละเอียดหรือเลือกในส่วนที่สนใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการทำงาน ที่ห้องเรียน ที่บ้าน ที่โรงเรียนและชุมชน ลดปัญหาพฤติกรรม สภาพแวดล้อมที่เป็น โครงสร้างจะเป็นเครื่องมือในการจัดการกับพฤติกรรม ลดความก้าวร้าว ผ่อนคลาย เด็กสามารถอ่านรูปและทำ ความเข้าใจได้ง่าย ว่าควรทำอะไรในเวลานั้น โครงสร้างที่จัดมีความปลอดภัยสำหรับผู้เรียน สภาพแวดล้อมที่เป็น โครงสร้างทำให้เด็กรู้สึกสงบ เนื่องจากรู้สึกไว้วางใจในสถานการณ์ที่รองรับ ความปลอดภัย โครงสร้างเป็นการให้ข้อมูลที่ตรงไปตรงมาในสถานการณ์ปัจจุบัน การใช้ภาพช่วย ให้เด็กมุ่งสนใจว่าอะไรคืองานของตนเองที่จำเป็นต้องทำให้บรรลุความสำเร็จ การจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย การจัด โครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) การใช้ตาราง

กิจกรรม (Activity Schedules) การใช้ระบบงาน (Work Systems) และ การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่าน
การมอง (Visual Strategies)

3. การบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก มีหลักการและ
แนวคิด ดังนี้

3.1 การบริหารการจัดการเรียนรู้ต้องยึดหลักความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างหลักการ
เรียนรู้กับหลักการจัดการเรียนรู้โดยให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้อง ส่งเสริมพัฒนาการ
ด้านสังคม ด้านการสื่อสาร และด้านพฤติกรรม ของเด็กออทิสติก

3.2 การบริหารการจัดการเรียนรู้ต้องยึดหลักการของหลักสูตรสถานศึกษา ให้ครูจัดการ
เรียนรู้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร และเป้าหมายในการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ใน
แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

3.3 การบริหารการจัดการเรียนรู้ต้องดำเนินตามกระบวนการหรือขั้นตอนการบริหาร
โดยนำแนวคิดทฤษฎีทางการบริหารมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับกระบวนการหรือขั้นตอนในการ
บริหารการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นภารกิจทางการบริหารที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการจัดการ
ให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพคือ

3.3.1 กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย กลยุทธ์ และมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการ
เรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับบุคคลออทิสติก ของสถานศึกษาอย่างชัดเจน และให้สอดคล้องกับ
มาตรฐานการศึกษา และสามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จได้

3.3.2 เตรียมความพร้อมของครูในด้านความรู้ ทักษะการจัดการเรียนรู้และการ
แก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้

3.3.3 การวางแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้ในระดับสถานศึกษาและระดับ
ห้องเรียนอย่างเป็นระบบ เช่น การชี้แจงหลักสูตร การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
แผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล การจัดหาและผลิตสื่อ อุปกรณ์ การจัดทำแบบทดสอบ เครื่องมือ
ประเมินผล แบบรายงานต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็ก
ออทิสติก

3.3.4 กำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
สำหรับบุคคลออทิสติก ให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กออทิสติก สถานการณ์
หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ การเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง เชื่อมโยง
กับชีวิตประจำวัน รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง

3.3.5 จัดระบบและการดำเนินการเกี่ยวกับการนิเทศกำกับติดตามและให้ความช่วยเหลือแก่ครูเพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษา

3.3.6 จัดระบบและการดำเนินการเกี่ยวกับการประเมิน การรายงานและการปรับปรุง การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างอย่างต่อเนื่อง โดยเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์

รูปแบบการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี สามารถดำเนินการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ตามภารกิจดังนี้

1. เพื่อให้ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี มีแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก
2. เพื่อให้ครูและบุคลากรอื่นของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีศักยภาพตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษ และเป็นแบบอย่างได้
3. เพื่อให้เด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้รับการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

การบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ของครูให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีมาตรฐาน และมีขั้นตอนการดำเนินการแบบเดียวกัน ทำให้ครูสามารถใช้ทรัพยากรในการจัดการเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อเด็กออทิสติก สามารถฝึกกำลังใจ สร้างความร่วมมือแบ่งปันองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ระหว่างกันและกันได้ ใช้ประโยชน์จากกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ ทรัพยากรอื่นร่วมกันได้ จากการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี ได้ใช้การบริหารจัดการจัดการเรียนรู้แบบ “PODCAR” ซึ่งมีองค์ประกอบประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การจัดองค์กร (Organize) การดำเนินการ (Do) การตรวจสอบ (Control) การปรับปรุงแก้ไข (Act) และการรายงานผล (Report) มีรายละเอียดการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) เป็นกระบวนการคิดเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก เพื่อให้เกิดผลที่ต้องการ เป็นการเตรียมขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย ดำเนินการดังนี้

1.1 ประชุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

1.2 นำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.3 ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

1.4 กำหนดบทบาทแนวทางการปฏิบัติของผู้บริหาร ครูและบุคลากรอื่น ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมภาระงาน

2. การจัดองค์กร (Organize) เป็นการกำหนดโครงสร้าง การแบ่งงาน การกระจายงาน และมอบหมายหน้าที่ผู้รับผิดชอบ เพื่อให้การบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย ดำเนินการดังนี้

2.1 ทบทวนและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหารงานให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

2.2 จัดชั้นเรียนเด็กออทิสติกให้มีความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถพื้นฐาน ลักษณะความพิการ และช่วงอายุ

2.3 จัดครูประจำชั้นและพี่เลี้ยงเด็กพิการประจำห้องเรียนเด็กออทิสติกให้เหมาะสม

2.4 จัดครูสอนทักษะที่จำเป็นเฉพาะความพิการสำหรับห้องเรียนออทิสติกให้เหมาะสม

2.5 แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการเรียนการรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก และคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

3. การดำเนินการ (Do) เป็นการปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ โดยผู้บริหารจะเป็นผู้จัดการองค์กร รวมถึงการบังคับบัญชาและมีการประสานงาน การติดต่อสื่อสารกัน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณ การสรรหาทรัพยากร และการจูงใจเพื่อให้การบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างเกิดประสิทธิภาพ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ดำเนินการดังนี้

3.1 ประชุมจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

3.2 จัดเตรียมวัสดุครุภัณฑ์ และผลิตสื่อการเรียนการสอน

3.3 การดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ได้แก่

3.3.1 การจัดโครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structure) แนวทางการดำเนินการเบื้องต้น มีดังนี้

1) ร่วมกันออกแบบการจัดโครงสร้างทางกายภาพของห้องเรียน ห้องกิจกรรมเสริมทักษะ ที่รับผิชอบ นำเสนอผลงาน และร่วมกันเสนอความคิดเห็น ให้มีการจัดโครงสร้างทางกายภาพที่สมบูรณ์ ถูกต้อง เป็นไปตามหลักการ

2) จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน ห้องกิจกรรมเสริมทักษะ โดยจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ จัดมุมต่าง ๆ เช่น มุมเรียนเดี่ยว มุมเรียนกลุ่ม มุมทำงานร่วมกับครู มุมอิสระหรือมุมพักผ่อน มุมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี เป็นต้น มีสถานที่ที่ให้นักเรียนใช้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ครบถ้วน แบ่งสัดส่วนพื้นที่ให้ชัดเจน นำเสนอการจัดสภาพแวดล้อมภายในให้คณะกรรมการ และเพื่อนครูร่วมกันแสดงความคิดเห็นและปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3) จัดสภาพแวดล้อมภายนอก จัดห้องพิเศษต่าง ๆ มอบหมายพื้นที่รับผิชอบ เตรียมพื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำกิจกรรม เช่น ลานกิจกรรม สนามเด็กเล่น สนามหญ้า พื้นที่กระตุ้นพัฒนาการ พื้นที่พักผ่อน ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ให้มีความเหมาะสมสำหรับให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมได้อย่างสะดวกเชื่อมโยงกันทุกพื้นที่ นำเสนอการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกให้คณะกรรมการ และเพื่อนครูร่วมกันแสดงความคิดเห็นและปรับปรุงแก้ไขต่อไป

4) ฝึกผู้เรียนให้คุ้นเคย กับสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในห้องเรียน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ว่าจะต้องทำกิจกรรมจากจุดไหนไปจุดไหน และสิ้นสุดที่ใด ฯลฯ

3.3.2 การจัดทำตารางกิจกรรม (Schedule) แนวทางการดำเนินการในเบื้องต้น มีดังนี้

1) วางแผนการจัดตารางกิจกรรมจากตารางสอนรายสัปดาห์ โดยจัดทำตารางกิจกรรมรวมประจำสัปดาห์ ตารางกิจกรรมแต่ละวัน ตารางกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องทำในแต่ละทักษะ หรือแต่ละช่วงเวลา

2) จัดทำตารางกิจกรรมรวมประจำสัปดาห์ ตารางกิจกรรมแต่ละวัน ตารางกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องทำในแต่ละทักษะ หรือแต่ละช่วงเวลา ให้เหมาะสมโดยใช้รูปภาพ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงกัน จัดลำดับสถานการณ์ให้ถูกต้อง ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย

3) ฝึกให้ผู้เรียนใช้ตารางกิจกรรมที่กำหนด สามารถควบคุมตนเองจนทำกิจกรรมสำเร็จ และคอยเช็คตาราง (Check Schedule) ว่าได้ทำกิจกรรมไปถึงไหน และสามารถแสดงให้เห็นว่าทำกิจกรรมนั้น ๆ เสร็จแล้ว

3.3.3 การจัดระบบงาน (Work Systems) แนวทางการดำเนินการในเบื้องต้น มีดังนี้

1) วางแผนการจัดระบบงาน ออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

2) วิเคราะห์งาน (Task Analysis) จากกิจกรรมที่ออกแบบ โดยแยกงานออกเป็นขั้นตอนย่อยอย่างต่อเนื่องกัน มีการจัดลำดับขั้นตอนย่อยของงาน

3) จัดหา ผลิตสื่อ เตรียมกิจกรรม ตามระบบงานที่ออกแบบ ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมตามขั้นตอนของระบบงาน

4) จัดสถานที่หรือพื้นที่ให้เหมาะสมกับกิจกรรมตามระบบงาน ให้ผู้เรียนเห็นว่าต้องทำงานอะไร ทำมากแค่ไหน ทำให้เสร็จได้อย่างไร และต่อไปทำอะไร อาจจะมีการวางระบบงานไว้จากบนลงล่าง หรือซ้ายไปขวา เช่น การจัดชั้นวางงานที่ผู้เรียนต้องทำตามลำดับขั้นตอน จัดโต๊ะสำหรับให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างอิสระ และเตรียมตะกร้าหรือกล่องสำหรับวางผลงานที่ผู้เรียนทำสำเร็จแล้ว

5) ฝึกให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามระบบงานอย่างต่อเนื่อง เป็นประจำจนผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมตามระบบงานได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนให้ความช่วยเหลือน้อยที่สุด

3.3.4 การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง (Visual Strategies) แนวทางการดำเนินการในเบื้องต้น มีดังนี้

1) วางแผนการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่ได้รับการยอมรับ นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2) ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ที่สนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง เช่น ภาพที่ใช้ในตารางเวลา ใช้ในระบบงาน ใช้ตามมุมในห้องเรียน ตามสถานที่ต่าง ๆ นอกห้องเรียน เช่น แผ่นป้ายและสัญลักษณ์ต่าง ๆ

3) นำภาพ แผ่นป้าย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้น มาใช้ประกอบกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้

4) จัดหา จัดทำสื่อการเรียนการสอนที่สนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง เช่น Visual Book เกม สื่อการสอน ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ครอบคลุม หลากหลาย ตามทักษะการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

5) ฝึกสร้างความคุ้นเคย ให้ผู้เรียนใช้การเรียนรู้ผ่านการมอง ในการใช้ภาพ สัญลักษณ์ หรือของจริง ในการทำกิจกรรมจนเสร็จสิ้น แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการทำกิจกรรม

3.4 จัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP)

(ศึกษารายละเอียดของจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ในส่วนที่ 3 และภาคผนวก)

4. การควบคุม (Control) เป็นการนิเทศ ติดตามและประเมินผล การจัดกิจกรรมที่สำคัญของการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และกระบวนการที่กำหนด ดำเนินการดังนี้

4.1 นิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการ และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก

4.2 นิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

4.3 นิเทศ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งประกอบด้วย การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และ การใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง ของครูผู้สอน

4.4 บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ของครู

4.5 ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ของผู้เรียน หลังเสร็จสิ้นการทดลองใช้ และขยายผล

4.6 ประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

5. การปรับปรุงแก้ไข (Act) เป็นการนำผลการนิเทศ ติดตาม การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดำเนินการดังนี้

5.1 ปรับปรุงแก้ไข การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการ และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก

5.2 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

5.3 ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

6. การรายงานผล (Report) การจัดทำเอกสารหรือสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อนำเสนอผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ในลักษณะต่าง ๆ ดำเนินการดังนี้

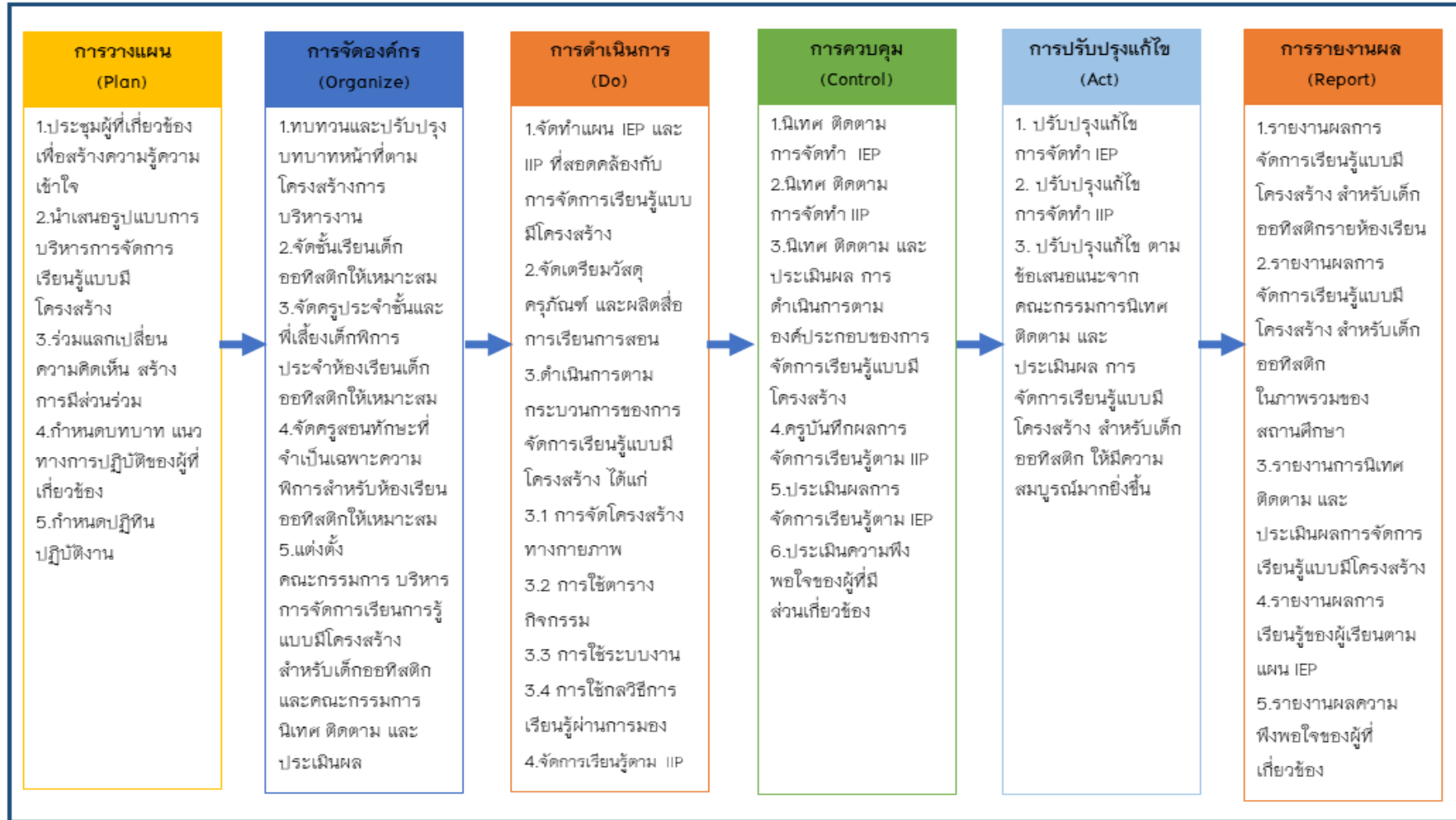
6.1 รายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก รายห้องเรียน

6.2 รายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ในภาพรวมของสถานศึกษา

6.3 รายงานผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน

6.4 รายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) หลังการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

6.5 รายงานผลความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

ภาพประกอบ 2 แสดงองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

ระบบสนับสนุน

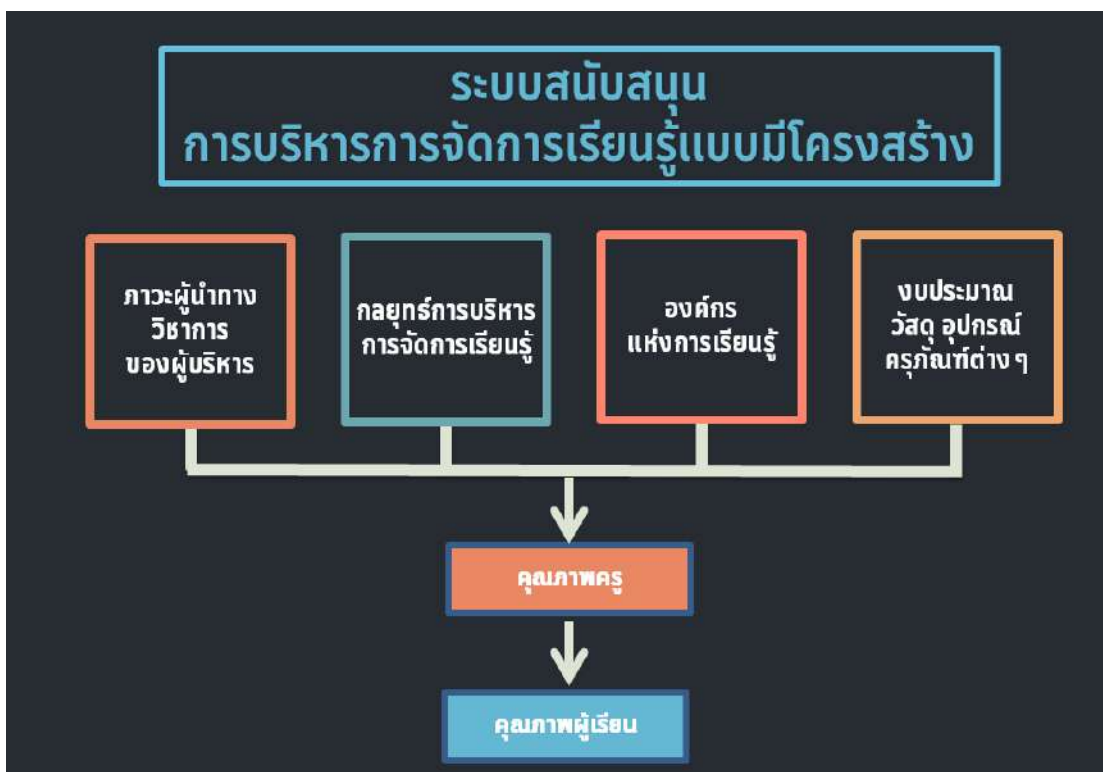
ระบบสนับสนุนที่ส่งผลให้การบริหารจัดการการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างประสบความสำเร็จ มีดังนี้

1. ด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ (Instructional leadership) ของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ได้รับมอบหมาย มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาสถานศึกษา เพราะภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีวิสัยทัศน์ สามารถขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ โดยกระบวนการสร้างเป้าหมาย โน้มน้าว มีบทบาทในการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน โดยการกำกับ ติดตาม ช่วยเหลือ เสนอแนะ ชี้แนะให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายสามารถทำงานได้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้การบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการสูง เนื่องจากเป็นผู้ที่ต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริม และสนับสนุน การเปลี่ยนแปลงรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการวางแผนนโยบาย และ ยุทธศาสตร์เพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ของสถานศึกษาอย่างชัดเจน เป็นผู้สร้างพลังความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ และมีความสามารถที่จะบริหารจัดการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูให้การยอมรับ เชื่อถือ และศรัทธา มีการยอมรับฟังจากผู้ร่วมงาน และช่วยในการกำหนดทิศทางในโรงเรียน ยิ่งไปกว่านั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้อง มองการศึกษาเป็นส่วนประกอบหนึ่งของการบริหาร เพื่อต่อสู้กับปัญหาที่ไม่ต้องให้นักเรียนเผชิญหน้าอย่างโดดเดี่ยว ตลอดจนมีความร่วมมือปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายในการจัดการเรียนรู้จนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างเป็นเรื่องใหม่ที่ต้องมีการเรียนรู้และนำความเปลี่ยนแปลงมาสู่สถานศึกษาทั้งระบบในอนาคต ทั้งเรื่องความรู้ การสอน และหลักสูตร เพื่อสอดคล้องกับความต้องการใหม่ ๆ ของสังคม

2. ด้านกลยุทธ์บริหารจัดการเรียนรู้ (Strategies of Learning Management) มีความสำคัญและมีหลากหลายวิธี ซึ่งเป็นแผนที่กำหนดแนวทางปฏิบัติหรือกิจกรรมที่ทำให้องค์กรเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ และการจัดกิจกรรมขององค์กรด้านต่างๆ เป็นประโยชน์อย่างมากเกี่ยวกับการตัดสินใจ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ ต้องกำหนดวิสัยทัศน์การจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาและชี้แจงให้บุคลากรเข้าใจเพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องจนบรรลุผลสำเร็จ กำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจน กำหนดพันธกิจในการดำเนินงาน กำหนดแนวทางในการนำกลยุทธ์มาใช้ในการบริหารจัดการเรียนรู้ กำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ และประเมินปรับปรุงวิสัยทัศน์ ตามกรอบเวลาที่กำหนด และส่งเสริมการทำงานเป็นทีม

3. ด้านวัฒนธรรมองค์กร (Organizational Culture) เป็นระบบของการมีส่วนร่วมที่เกิดจากการกระทำ ค่านิยม ความเชื่อ เจตคติ อุทิศการณ์ของสมาชิกในองค์กร รวมถึงพฤติกรรมที่มีการปฏิบัติกันอย่างสม่ำเสมอ เป็นบรรทัดฐานของกลุ่ม ที่คาดหวังหรือสนับสนุนให้สมาชิกปฏิบัติตาม และเป็นสิ่งที่ทำให้องค์กรหนึ่งแตกต่างจากองค์กรอื่น ๆ เน้นการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงานวิชาการทุกด้านของสถานศึกษา ส่งเสริมความเก่งหรือความสามารถที่มีอยู่เดิมให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ส่งเสริมบุคลากรให้พัฒนาความเก่งหรือความสามารถในการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างประสบความสำเร็จ ส่งเสริมให้บุคลากรได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อพัฒนาการที่ดีของเด็กออทิสติก โดยปัจจัยในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดีประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ ซึ่งเป็นจุดเริ่มในการสร้างตัวตนและจุดประสงค์ของสถานศึกษาให้รับรู้ทั่วกัน 2) ค่านิยม หากมีค่านิยมเดียวกัน ก็จะทำให้ครูทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกันมากขึ้น 3) การปฏิบัติ จะกลายเป็นวัฒนธรรมได้ก็ต่อเมื่อทุกคนปฏิบัติร่วมกันและต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาจนกลายเป็นเรื่องปกติ 4) ผู้คน นับตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคน 5) การเล่าเรื่อง เป็นปัจจัยในการสืบสานวัฒนธรรมให้คงอยู่รุ่นต่อรุ่นหากมีครูใหม่ก็ช่วยให้การปรับตัวง่ายขึ้น

4. ด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง แม้ว่าครูจะเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ แต่การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระ ครูจึงต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมทั้งการจัดสภาพแวดล้อม การส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการมอง การจัดการเวลา และการจัดระบบงาน อย่างเหมาะสม จะต้องส่งเสริมให้ครูได้จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สวยงาม สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ดังนั้นการสนับสนุนด้าน สื่อ วัสดุ และอุปกรณ์จึงมีความจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กออทิสติกที่ต้องใช้สื่อที่ต่างจากเด็กปกติ การสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดซื้อสื่อเฉพาะจึงมีความเหมาะสมที่สุด เช่น เครื่องเคลือบกระดาษ แผ่นเคลือบกระดาษใส่ เวกโก้แบบมีกาว กระดาษปก กล่องใส่ใบงานที่ทำเสร็จแล้ว (Finish box) กระดานก้ามหอยหรือกระดานแม่เหล็ก เป็นต้น เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องเป็นไปตามหลักการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสากล ดูแบบอย่างและใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างจากประเทศต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จ เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เป็นต้น

ภาพประกอบ 3 แสดงระบบสนับสนุนการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

การนำรูปแบบไปใช้

การบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก นี้สามารถนำไปปรับใช้ในการบริหารจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารในการยกระดับคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของศูนย์การศึกษาพิเศษในการพัฒนางานวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียนรอบด้าน การพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ มีการใช้สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งยังมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้อีกด้วย โดยผู้บริหารมีบทบาทเป็นผู้สร้างขวัญกำลังใจในการจัดการเรียนรู้ของครู โดยกำกับ ติดตาม ช่วยเหลือ เสนอแนะ ชี้นำให้บุคลากรสามารถจัดการเรียนรู้ได้สำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย

การนำรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ไปใช้ในทางปฏิบัติมีแนวทางการนำไปใช้ ดังนี้

1 การศึกษาปัญหาและพฤติกรรมของเด็กออทิสติก

ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องควรศึกษาและทำความเข้าใจรายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ ปัญหาและพฤติกรรมของเด็กออทิสติก รวมถึงต้องตระหนักในความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ที่ส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กออทิสติก ดังนี้

- 1.1 นำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างต่อคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง และคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
- 1.3 การกำหนดบทบาท แนวทางปฏิบัติของผู้บริหาร ครูและบุคลากรอื่น ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2 ขั้นพัฒนาองค์ความรู้

- 2.1 ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการนิเทศภายในแก่คณะกรรมการนิเทศ และแนวทางการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
- 2.2 สร้างความรู้ความเข้าใจในการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ หลังจากการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP)
- 2.3 การประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติกสำหรับครู
- 2.4 การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
- 2.5 จัดเตรียมวัสดุครุภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ และกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ได้แก่ การจัดโครงสร้างทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง
- 2.6 จัดการชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

3. การบริหารและการจัดการ

ฝ่ายบริหาร ต้องบริหารจัดการทั้งในเรื่องเวลา สถานที่ งบประมาณ รวมทั้งวัสดุ ครุภัณฑ์ ที่เพียงพอให้ครูและบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานบริหารการจัดการการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง ให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

3.1 ทบทวนและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ภาระงานตามโครงสร้างการบริหารงานให้ สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

3.2 จัดชั้นเรียนเด็กออกทิสติกให้มีความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถพื้นฐาน ลักษณะความพิการ ช่วงอายุ และจัดให้มีครูประจำชั้นและพี่เลี้ยงเด็กพิการประจำห้องเรียนเด็ก ออกทิสติกให้เหมาะสม

3.3 จัดครูสอนทักษะจำเป็นเฉพาะความพิการ

3.4 จัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์และผลิตสื่อการเรียนการสอน พร้อมทั้งให้การสนับสนุนทรัพยากร งบประมาณ และอื่น ๆ ที่จะส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้างให้ประสบความสำเร็จ และร่วมกับครู

4. การมีส่วนร่วม

เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร บุคลากร และผู้ปกครองในการบริหารจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง โดยผู้บริหารมีบทบาทเป็นผู้ สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน มีการกำกับ ติดตาม ช่วยเหลือ เสนอแนะชี้แนะให้บุคลากร สามารถทำงานสำเร็จได้ตามที่ได้รับมอบหมาย ด้วยการ

4.1 สร้างบรรยากาศให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้างที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กออกทิสติก

4.2 ประชุมกลุ่มบริหารงานวิชาการ เพื่อร่วมกันจัดครูประจำชั้น จัดครูสอนทักษะ จำเป็นเฉพาะความพิการและพี่เลี้ยงเด็กพิการประจำห้องเรียนเด็กออกทิสติก

4.3 การกำหนดบทบาท แนวทางปฏิบัติของผู้บริหาร ครูและบุคลากรอื่น ที่เกี่ยวข้อง อย่างชัดเจน

4.4 การรับฟังข้อเสนอแนะแนวทางวิธีปฏิบัติของครู ผู้ปกครอง ในการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้าง ทั้งการจัดสภาพแวดล้อม การจัดตารางเวลา การจัดระบบงาน และการจัดทำสื่อ สนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง

5. การนิเทศ ติดตามและประเมินผล

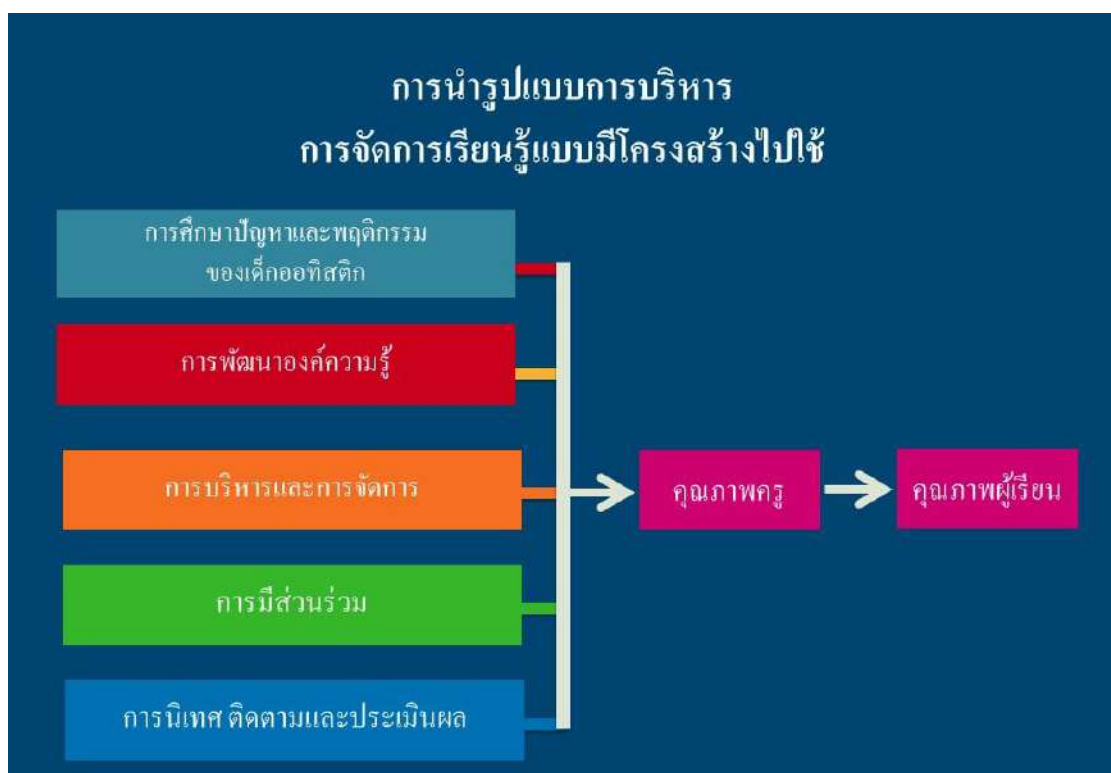
5.1 แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง

5.2 กำหนดระยะเวลาเพื่อการนิเทศ ติดตาม และประเมิน ผลรวมทั้งรายงานผลที่ชัดเจน และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

5.3 ประเมินผลการดำเนินการตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก

5.4 ประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ของผู้เรียน

5.5 ประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก

ภาพประกอบ 4 แสดงการนำรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างไปใช้

ในการนำรูปแบบไปใช้ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรอื่น ควรมีบทบาทหน้าที่ตามองค์ประกอบของการบริหารการจัดการเรียนรู้ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงกิจกรรมการบริหารการจัดการเรียนรู้ บทบาทผู้บริหาร และบทบาทครูและบุคลากรอื่นตามองค์ประกอบของการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี

กิจกรรมการบริหารการจัดการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบของ การบริหารการจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้บริหาร	บทบาทครูและบุคลากรอื่น
<p>ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan)</p> <p>1.1 การประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างสำหรับเด็กออทิสติก</p> <p>1.2 นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างต่อคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>1.3 แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้าง</p>	<p>- จัดประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง</p> <p>- สนับสนุนเทคโนโลยี สื่อ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมเชิงปฏิบัติการ</p> <p>- กระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมการประชุมร่วมกันกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างที่สอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนรู้ และพฤติกรรมของเด็กออทิสติก</p> <p>- ชี้แจงรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก และแนวทางการดำเนินงานตามองค์ประกอบของรูปแบบ</p> <p>- สร้างบรรยากาศให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างที่ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กออทิสติก</p>	<p>- จัดเตรียมสถานที่ประชุม และเข้าร่วมการประชุม</p> <p>- ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการ</p> <p>- ร่วมกันกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบมีโครงสร้างที่สอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนรู้</p> <p>- ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และให้ข้อเสนอแนะในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนรูปแบบ</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

กิจกรรมการบริหารจัดการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบของ การบริหารจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้บริหาร	บทบาทครูและบุคลากรอื่น
1.4 กำหนดบทบาท แนวทางปฏิบัติ ของผู้บริหาร ครูและบุคลากรอื่น ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมี ประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - กระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมการประชุม ร่วมกันกำหนดเป้าหมายและ วัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียน การสอนแบบมีโครงสร้างที่ สอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนรู้ และพฤติกรรมของเด็กออทิสติก - สร้างบรรยากาศให้เกิดการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จะพัฒนาการ จัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างที่ ส่งเสริมพัฒนาการเด็กออทิสติก - ให้ข้อเสนอแนะแนวทางวิธีปฏิบัติ ของครู ผู้ปกครอง ในการจัดการ เรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ทั้งการจัด สภาพแวดล้อม การจัดตารางเวลา การจัดระบบงาน และการจัดทำสื่อ สนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง 	<ul style="list-style-type: none"> - ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้าง - ร่วมกันออกแบบการจัด สภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียน การ จัดตารางเวลา การจัด ระบบงาน และการจัดทำ สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ผ่านการมอง
1.5 การจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน ที่ครอบคลุมภาระงาน	<ul style="list-style-type: none"> - เสนอภาระงานที่ต้องปฏิบัติ และ ร่วมกันกำหนดปฏิทินปฏิบัติงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ร่วมกันกำหนดปฏิทินการ ปฏิบัติงานให้ครอบคลุม ภาระงานที่ต้องปฏิบัติให้ ครบถ้วน

ตาราง 1 (ต่อ)

กิจกรรมการบริหารจัดการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบของ การบริหารจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้บริหาร	บทบาทครูและบุคลากรอื่น
<p>ขั้นตอนที่ 2</p> <p>การจัดองค์กร (Organize)</p> <p>2.1 ทบทวนและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหารงานให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง</p> <p>2.2 จัดชั้นเรียนเด็กออกทิสติกให้มีความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถพื้นฐาน ลักษณะความพิการ และช่วงอายุ</p> <p>2.3 จัดครูประจำชั้นและพี่เลี้ยงเด็กพิการประจำห้องเรียนเด็กออกทิสติกให้เหมาะสม</p> <p>2.4 จัดครูสอนทักษะจำเป็นเฉพาะความพิการ</p> <p>2.5 แต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารจัดการเรียนการรู้แบบมีโครงสร้าง และคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง</p>	<p>- เสนอการจัด โครงสร้างการบริหารงานของกลุ่มบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง มอบหมายผู้รับผิดชอบ</p> <p>- เสนอแนะแนวทางการจัดชั้นเรียนให้มีความเหมาะสม และร่วมกับครูจัดห้องเรียน</p> <p>- ประชุมกลุ่มบริหารงานวิชาการ เพื่อร่วมกันจัดครูประจำชั้น จัดครูสอนทักษะจำเป็นเฉพาะความพิการ และพี่เลี้ยงเด็กพิการประจำห้องเรียนเด็กออกทิสติก</p> <p>- พิจารณา และลงนามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารจัดการเรียนการรู้แบบมีโครงสร้าง และคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง</p>	<p>- ร่วมกันทบทวนการจัดโครงสร้างการบริหารงานของกลุ่มบริหารงานวิชาการ และรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>- จัดชั้นเรียนเด็กออกทิสติกให้มีความเหมาะสม</p> <p>- หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการจัดครูประจำชั้น และพี่เลี้ยงเด็กพิการประจำห้องเรียน และจัดครูผู้สอนทักษะจำเป็นเฉพาะความพิการ</p> <p>- ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

กิจกรรมการบริหารจัดการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบของ การบริหารจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้บริหาร	บทบาทครูและบุคลากรอื่น
<p>ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการ (Do)</p> <p>3.1 การจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการ จัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ตลอดถึงการวัดผลและประเมินผล ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง</p> <p>3.2 จัดเตรียมวัสดุครุภัณฑ์ และ ผลิตสื่อการเรียนการสอน</p> <p>3.3 การดำเนินการเตรียมการตาม กระบวนการของการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง ได้แก่</p> <p>3.3.1 การจัด โครงสร้างทาง กายภาพ</p> <p>3.3.2 การใช้ตารางกิจกรรม</p> <p>3.3.3 การใช้ระบบงาน</p> <p>3.3.4 การใช้กลวิธีการเรียนรู้ ผ่านการมอง</p>	<p>- มอบหมายให้หัวหน้ากลุ่ม บริหารงานวิชาการจัดทำตัวอย่าง แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้ เฉพาะบุคคล (IIP) ตลอดถึงการ วัดผลและประเมินผล ให้สอดคล้อง กับการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้าง ที่เป็นแบบอย่างแก่ครู พร้อมให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุง แก้ไข</p> <p>- ให้ข้อเสนอแนะในการเลือกวัสดุ ครุภัณฑ์ และการจัดทำสื่อการเรียน การสอน</p> <p>- พิจารณานุมัติงบประมาณ สำหรับการจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ และ ผลิตสื่อการเรียนการสอน</p> <p>- ให้ข้อเสนอแนะ สร้างแรงจูงใจ ใน การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง พร้อมทั้งให้การสนับสนุน ทรัพยากร งบประมาณ และอื่น ๆ ที่ จะส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้างให้ประสบความสำเร็จ</p>	<p>- จัดทำแผนการจัด การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการ เรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ตลอดถึงการวัดผลและ ประเมินผล ให้สอดคล้อง กับการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้าง</p> <p>- เลือก และจัดเตรียมวัสดุ ครุภัณฑ์ และผลิตสื่อการเรียน การสอน ให้มีความ เหมาะสม</p> <p>- วางแผน และดำเนินการ เตรียมการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง ทั้งการ จัดโครงสร้างทางกายภาพ การจัดทำตารางกิจกรรม การจัดระบบงาน และการ ใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการ มอง ให้มีความเหมาะสม และเป็นไปตาม</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

กิจกรรมการบริหารจัดการ เรียนรู้ ตามองค์ประกอบของ การบริหารจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้บริหาร	บทบาทครูและบุคลากรอื่น
3.4 จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP)	และร่วมกับครูให้การปรับปรุงแก้ไข การจัด โครงสร้างทางกายภาพ การจัดทำตารางกิจกรรมการจัดระบบงาน และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง ให้มีความเหมาะสมและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ - สร้างบรรยากาศ กระตุ้น สร้างแรงจูงใจ ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้	วัตถุประสงค์ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ - จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง
ขั้นตอนที่ 4 การควบคุม (Control) 4.1 นิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะ ความพิการ และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก 4.2 นิเทศ ติดตาม การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศภายในแก่คณะกรรมการนิเทศ และแนวทางเพื่อให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการของการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง	-ครูได้ระบการแต่งตั้งให้เป็นคณะนิเทศ ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างความเข้าใจร่วมกันนิเทศเกี่ยวกับการนิเทศภายในและการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง - ดำเนินการนิเทศภายในตามที่ได้รับมอบหมาย - รับการนิเทศจากคณะกรรมการนิเทศ

ตาราง 1 (ต่อ)

กิจกรรมการบริหารการจัดการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบของ การบริหารการจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้บริหาร	บทบาทครูและบุคลากรอื่น
<p>4.3 นิเทศ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินการตามองค์ประกอบ ของการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งประกอบด้วย การจัดโครงสร้าง ทางกายภาพ การใช้ตารางกิจกรรม การใช้ระบบงาน และ การใช้กลวิธี การเรียนรู้ผ่านการมอง ของ ครูผู้สอน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล และแบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้าง ตามที่กำหนดไว้ใน รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง ให้ผู้ประเมิน และ ผู้รับการประเมิน ทราบ - สร้างบรรยากาศการประเมินที่เป็น กัลยาณมิตร ให้เป็นที่ยอมรับ และ พร้อมรับการประเมิน - สร้างความรู้ความเข้าใจในการ บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ หลังจาก การจัดการเรียนรู้ตามแผนการ จัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) - สรุปผลจากการบันทึกผลการ จัดการเรียนรู้ เสนอแนะแนวทาง แก้ปัญหาจากการจัดการเรียนรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการนิเทศ สรุปผลการนิเทศ นำ ข้อเสนอแนะจากการนิเทศ มาแจ้งครูทราบเพื่อ ปรับปรุงแก้ไขต่อไป - ดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ตามที่ ได้รับมอบหมาย และให้ ข้อเสนอแนะที่เป็น ประโยชน์ต่อการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ แบบมีโครงสร้าง - รับการนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล และรับฟัง ข้อเสนอแนะเพื่อการ ปรับปรุงแก้ไขต่อไป - บันทึกผลการจัดการ เรียนรู้ตามแผนการจัดการ เรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) (บันทึกหลังสอน)
<p>4.5 ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล (IEP) ของผู้เรียน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ออกแบบบันทึกผลการจัดการ เรียนรู้ - ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เสนอปัญหาที่พบหลังจาก จัดการเรียนรู้ - ประเมินผลการจัดการ เรียนรู้ และสรุปผลการ จัดการเรียนรู้

ตาราง 1 (ต่อ)

กิจกรรมการบริหารการจัดการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบของ การบริหารการจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้บริหาร	บทบาทครูและบุคลากรอื่น
4.6 ประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	- ประชุมชี้แจงการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแบบประเมิน - ดำเนินการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	- ประเมินความพึงพอใจตามความคิดเห็นของตนเอง
<p>ขั้นตอนที่ 5</p> <p>การปรับปรุงแก้ไข (Act)</p> <p>5.1 ปรับปรุงแก้ไข การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้สอดคล้องกับลักษณะความพิการ และความสามารถพื้นฐานของเด็กออทิสติก</p> <p>5.2 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก</p> <p>5.3 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น</p>	<p>- ร่วมกับผู้รับผิดชอบ ให้คำแนะนำในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง มากยิ่งขึ้น</p> <p>- วิเคราะห์ผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล และนำข้อเสนอแนะจากการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของครู ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง มาปรับปรุงแก้ไข</p>	<p>- ปรับปรุงการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (IIP) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง มากยิ่งขึ้น</p> <p>- ปรับปรุงและพัฒนากิจการการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะ</p> <p>- ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุปลองค์ความรู้ และนำไปแก้ไขปรับปรุง</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

กิจกรรมการบริหารจัดการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบของ การบริหารจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้บริหาร	บทบาทครูและบุคลากรอื่น
	<p>- สร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างให้มีความสมบูรณ์ และคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งสนับสนุนทรัพยากร งบประมาณ เพื่อการพัฒนาทุกรูปแบบที่เห็นสมควร</p>	
<p>ขั้นตอนที่ 6 การรายงานผล (Report) 6.1 รายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก รายห้องเรียน 6.2 รายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ในภาพรวมของสถานศึกษา 6.3 รายงานผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน 6.4 รายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) หลังการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก</p>	<p>- เสนอแนะแนวทางการรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง เพื่อการพัฒนาตนเอง และพัฒนาวิชาชีพ - มอบหมายคณะกรรมการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ จัดทำแบบรายงานผลในลักษณะต่าง ๆ - ศึกษาผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน เพื่อการพัฒนาต่อไป - ศึกษาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง เพื่อการพัฒนาต่อไป</p>	<p>- ร่วมกันจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง ทั้งรายห้องเรียน และรายงานภาพรวมของสถานศึกษา - จัดทำรายงานผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก ของครูผู้สอน - จัดทำรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียน หลังการจัดการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

กิจกรรมการบริหารจัดการ เรียนรู้ ตามองค์ประกอบของ การบริหารจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้บริหาร	บทบาทครูและบุคลากรอื่น
6.5 รายงานผลความพึงพอใจของผู้ ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการ บริหารจัดการเรียนรู้แบบมี โครงสร้าง สำหรับเด็กออทิสติก	- ศึกษาผลการประเมินความพึง พอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง นข้อเสนอ แนะมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป	- จัดทำรายงานผลการ ประเมินความพึงพอใจ

แนวทางการวัดผลและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา จะต้องดำเนินการควบคู่กับการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เป้าหมายสำคัญในการประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กพิการ คือ การนำเสนอผลการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ของทักษะต่างๆและเป็นข้อมูลในการปรับปรุง การเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้โดยตรงรวมทั้งการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดปัตตานี กำหนดแนวทางในการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนตามทักษะการเรียนรู้เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องต่อความต้องการจำเป็นของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยดำเนินการประเมินเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวัดและประเมินผลก่อนการเรียน

เป็นการดำเนินการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนเบื้องต้นในด้านต่าง ๆ และเป็นการวัดและประเมินความสามารถพื้นฐาน โดยนักสหวิชาชีพซึ่งประกอบด้วย ครูประจำชั้น ครูการศึกษาพิเศษ นักจิตวิทยา นักกิจกรรมบำบัด นักกายภาพบำบัด ผู้ปกครอง เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) หรือแผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว (Individualized Family Service Plan : IFSP)

ระยะที่ 2 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน

เป็นการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดให้แผนการจัดการเรียนรู้ในระดับใด หรือบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ในระดับใด โดยจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) ซึ่งมีแนวทางการประเมินให้สอดคล้องกับผลการเรียนที่คาดหวัง โดยใช้แบบประเมินผลการจัดกิจกรรมหลังเรียน หรือการบันทึกหลังสอน

ระยะที่ 3 การวัดและประเมินผลหลังเรียน

เป็นการวัดและประเมินผลการพัฒนาของนักเรียนตามที่กำหนดในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) ซึ่งสรุปผลการประเมินผลการเรียนดำเนินการ โดยผู้ปกครอง และนักสหวิชาชีพประกอบด้วย ครูประจำชั้น ครูการศึกษาพิเศษ นักกิจกรรมบำบัด นักกายภาพบำบัด ครูฝึกพูดและแพทย์ในกรณี que ผู้เรียนต้องได้รับการกระตุ้นหรือตรวจสอบพัฒนาการเป็นต้นถือเป็นการปรับปรุงและพัฒนาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับครู ซึ่งทำการวัดผลและประเมินผลด้านทักษะตามศักยภาพของผู้เรียนและการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนตามผลการเรียนที่คาดหวังที่กำหนดไว้สำหรับการเรียนรู้แต่ละพัฒนาการและสาระการเรียนรู้

วิธีการที่ใช้ในการวัดและการประเมิน

1. การทดสอบ

การทดสอบต่างๆ ไปจะใช้แบบทดสอบหรือข้อสอบเป็นเครื่องมือสำคัญ แบบทดสอบคือ ชุดของคำถาม ปัญหาสถานการณ์ กลุ่มของงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ใช้เป็นสิ่งที่วัด กระตุ้นช่วยเหลือหรือชักนำให้ผู้ถูกทดสอบแสดงพฤติกรรมหรือปฏิกิริยาตอบสนอง เพื่อใช้วัดความรู้สติปัญญา ความถนัด และบุคลิกภาพของบุคคล โดยบุคคลนั้นจะตอบสนองโดยการแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น พูด เขียน หรือท่าทาง เป็นต้น

2. การสังเกต (Observation)

การสังเกต (Observation) หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัส อันได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และกาย สังเกตหรือศึกษาพฤติกรรมและปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อหาข้อสรุปหรือข้อเท็จจริงที่ต้องการทราบ การสังเกตในความหมายที่แคบหมายถึงการสังเกตโดยตรงที่ผู้สังเกตใช้ประสาทสัมผัสเองโดยตรง ไม่ต้องอาศัยสื่อหรือเครื่องมือใดๆ ไปกระตุ้นและสังเกตออกมา ส่วนความหมายอย่างกว้างนั้น หมายรวมถึง การสังเกตโดยอ้อมที่ต้องใช้สื่อหรือเครื่องมือกระตุ้นและวัดออกมา

การสังเกตแบ่งตามวิธีการสังเกตได้ 2 ประเภท คือ

1. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant observation) เป็นลักษณะที่ผู้สังเกตเข้าไปมีส่วนร่วมหรือทำกิจกรรมร่วมกับ ผู้ถูกสังเกต โดยที่ผู้ถูกสังเกตไม่รู้ตัวว่าถูกสังเกตอยู่
2. การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant observation) เป็นลักษณะที่ผู้สังเกตไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมหรือไม่ได้เข้าทำกิจกรรมกับผู้ถูกสังเกต

การสังเกตทำให้สามารถเรียนรู้เรื่องราวของผู้เรียนแต่ละคนได้แต่การสังเกตที่ไม่ได้มีการเตรียมการในรายละเอียดต่าง ๆ หรือใช้วิธีการที่ไม่ดีก็จะทำให้ขาดความเชื่อมั่นได้การใช้วิธีการสังเกตโดยตรงทำให้ได้ข้อมูลที่ดีและในการสังเกตจะต้องเลือกว่าจะสังเกตตามกรอบที่กำหนดไว้หรือไม่ การสังเกตตามกรอบ ประกอบด้วย

- 1) ต้องกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 2) เครื่องมือที่ใช้บันทึกข้อมูลการสังเกต อาจใช้ตั้งแต่การบันทึกพฤติกรรม จนกระทั่ง มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
- 3) กำหนดรายการที่สังเกต อาจจะแจ้งให้ผู้เรียนทราบหรือไม่ก็ได้ แต่ผู้สังเกตต้องมีการวางแผนเป็นอย่างดี

3. การวัดผลและประเมินผลด้านความสามารถ (Performance Assessment)

ความสามารถของผู้เรียนประเมินได้จากการแสดงออกโดยตรงจากการทำงานต่าง ๆ เป็นสถานการณ์ที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นของจริงหรือใกล้เคียงกับสภาพจริงและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหาหรือปฏิบัติงานได้จริง โดยประเมินจากกระบวนการทำงาน กระบวนการคิด โดยเฉพาะความคิดขั้นสูงและผลงานที่ได้ ลักษณะสำคัญของการประเมินความสามารถ ประกอบด้วย

- 3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของงาน
- 3.2 วิธีการทำงาน
- 3.3 ผลสำเร็จของงาน
- 3.4 มีคำสั่งควบคุมสถานการณ์ในการปฏิบัติงาน
- 3.5 มีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน

การประเมินด้านทักษะการเรียนรู้

การประเมินคุณภาพของผู้เรียนตามหลักสูตรกำหนด ต้องมีการพิจารณาองค์ประกอบร่วมกัน 3 ด้าน คือ ทักษะการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยในการประเมินหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมีโครงสร้าง จะมีการประเมินด้านทักษะการเรียนรู้เป็นการประเมินทักษะพื้นฐานและทักษะจำเป็นเฉพาะความพิการหรือทักษะจำเป็นอื่นๆ โดยมีขั้นตอน การดำเนินการดังนี้

1. การประเมินก่อนการให้บริการ เป็นการประเมินความสามารถพื้นฐาน เทียบเกณฑ์ พัฒนาการมาตรฐานของเด็กทั่วไป เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
2. การประเมินระหว่างการให้บริการ เป็นการประเมินจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือ เป้าหมายระยะสั้น จากแผนการสอนเฉพาะบุคคล เพื่อประโยชน์ในการติดตามความก้าวหน้า หรือพัฒนาการ หรือข้อบกพร่อง รวมทั้งการทบทวน ปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

3. การประเมินหลังการให้บริการ

3.1 การประเมินเป้าหมายระยะยาว 1 ปี ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้

3.2 การประเมินความสามารถพื้นฐานหลังการให้บริการเพื่อเปรียบเทียบ ความก้าวหน้าของพัฒนาการ

3.3 ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการพัฒนาเด็กพิการ หรือการส่งต่อการประเมิน ทักษะ การเรียนรู้ตามหลักสูตรใช้เกณฑ์ในการตัดสินเป็น 4 ระดับ คือ ดีเยี่ยม ดี พอใช้และปรับปรุง
ขั้นตอนในการวัดและการประเมิน

สถานศึกษาต้องมีการดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร ตามขั้นตอนดังนี้

1. สถานศึกษาต้องประเมินผลการเรียนรู้ให้ครบองค์ประกอบ ทั้ง 3 ด้าน ตามแนวทางและ วิธีการประเมินผลแต่ละองค์ประกอบและกำหนดเอกสารบันทึกผลการประเมิน ให้สอดคล้อง กับแนวทางการประเมินผล ขั้นตอนในการวัดและการประเมิน ดังนี้

- 1.1 ระบุจุดประสงค์/ขอบเขตการวัดและประเมิน (วัดอะไร วัดใคร)
- 1.2 นิยามคุณลักษณะที่ต้องการวัดให้เป็นพฤติกรรมที่วัดได้
- 1.3 กำหนดวิธีการวัดและเครื่องมือวัด
- 1.4 จัดหาหรือสร้างเครื่องมือวัด
- 1.5 ดำเนินการวัดตามวิธีการที่กำหนด
- 1.6 ตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการวัด
- 1.7 แปลความหมายผลการวัดและนำผลการวัดไปใช้

2. ผู้สอนนำผลการประเมินแต่ละองค์ประกอบบันทึกลงในเอกสารบันทึกผล การประเมิน ตามที่สถานศึกษากำหนด และนำเสนอผู้บริหารสถานศึกษา

3. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการเรียนรู้

4. สรุปผลการเรียน และรายงานความก้าวหน้าให้ผู้ปกครองทราบ ภาคเรียน ละ 1 ครั้ง

5. สถานศึกษากำหนดแนวทางในการกำกับติดตาม การบันทึกผลการประเมินในเอกสาร หลักฐาน การศึกษา ตามแบบที่สถานศึกษากำหนด

3. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

3.1 การประเมินผลการเรียนรู้ตามทักษะการเรียนรู้

การประเมินผลการเรียนรู้ตามทักษะที่ระบุในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลหรือแผนให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว ซึ่งจะนำไปสู่การสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีระดับผลการเรียนรู้ 4 ระดับ ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ร้อยละ	การแปลความหมาย
4	80 - 100	ดีเยี่ยม
3	61 - 79	ดี
2	51 - 60	พอใช้
1	0 - 50	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนดำเนินการประเมินทักษะ การเรียนรู้ที่ระบุในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลหรือแผนให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินความก้าวหน้าของความสามารถพื้นฐานตามทักษะการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลหรือแผนให้บริการช่วยเหลือ เฉพาะครอบครัว ซึ่งมีเกณฑ์การตัดสินคุณภาพผู้เรียน มีเกณฑ์ตัดสินคุณภาพผู้เรียนตามทักษะ การเรียนรู้ เป็น 4 ระดับ คือ ดีเยี่ยม ดี พอใช้ และปรับปรุง

2. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามเกณฑ์ที่กำหนดในหลักสูตร โดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินเป็น 4 ระดับ คือ ดีเยี่ยม ดี พอใช้ และปรับปรุง

3. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่กำหนดในหลักสูตร เกณฑ์ตัดสินคุณภาพเป็น ผ่าน และไม่ผ่าน